

TIISTAI 18. MARRASKUUTA 2008

Puhetta johti

varapuhemies **Luisa MORGANTINI**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.00.)

2. Keskustelu ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

3. Päätös kiireellistä käsittelyä koskevasta pyynnöstä

Ehdotus neuvoston asetukseksi järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille annetun asetuksen (EY) N:o 332/2002 muuttamisesta (KOM(2008)0717 – C6-0389/2008 – 2008/0208(CNS))

Pervenche Berès, talous- ja raha-asioiden valiokunnan puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, tämä keskustelu käydään tänä iltana, mikäli täysistunto hyväksyy tämän aiheen kiireellisen käsittelyn. Kyseessä on yhteisön lainsäädännön tarkistus, jonka avulla voimme myöntää rahoitustukijärjestelyjä euroalueen ulkopuolisten valtioiden maksutaseille.

Kuten kaikki tiedämme, käsiteltävässä asiassa on kyse Unkarista, mutta katson, että valitettavasti meidän on katsottava eteenpäin ja laajennettava tätä Euroopan unionin järjestelyä niin, että sillä annetaan tukea myös euroalueen ulkopuolisille jäsenvaltioille.

Tästä syystä pyydän täysistuntoa hyväksymään kiireellistä käsittelyä koskevan menettelyn.

(Parlamentti hyväksyi kiireellistä käsittelyä koskevan pyynnön.)⁽¹⁾

4. Viljelijöille YMP:n mukaisesti maksettavien tukien järjestelmät – Yhteisen maatalouspolitiikan muuttaminen – Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta annettu tuki – Maaseudun kehittämistä koskevat yhteisön strategiset suuntaviivat (ohjelmakausi 2007–2013) (keskustelu)

Puhemies – (IT) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

– Luis Manuel Capoulas Santosin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon puolesta laatimasta mietinnöstä ehdotuksesta neuvoston asetukseksi viljelijöille yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti maksettavien suorien tukien järjestelmää koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä (KOM(2008)0306 – C6-0240/2008 – 2008/0103(CNS)) (A6-0402/2008);

– Luis Manuel Capoulas Santosin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon puolesta laatimasta mietinnöstä ehdotuksesta neuvoston asetukseksi yhteisen maatalouspolitiikan muuttamisesta asetuksia (EY) N:o 320/2006, (EY) N:o 1234/2007, (EY) N:o 3/2008 ja (EY) N:o [...] /2008 muuttamalla (KOM(2008)0306 – C6-0241/2008 – 2008/0104(CNS)) (A6-0401/2008);

– Luis Manuel Capoulas Santosin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon puolesta laatimasta mietinnöstä ehdotuksesta neuvoston asetukseksi Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 muuttamisesta (KOM(2008)0306 – C6-0242/2008 – 2008/0105(CNS)) (A6-0390/2008);

⁽¹⁾ Lisätiedot: ks. pöytäkirja.

– Luis Manuel Capoulas Santosin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon puolesta laatimasta mietinnöstä ehdotuksesta neuvoston päätökseksi maaseudun kehittämistä koskevista yhteisön strategisista suuntaviivoista (ohjelmakausi 2007–2013) tehdyn päätöksen 2006/144/EY muuttamisesta (KOM(2008)0306 – C6-0239/2008 – 2008/0106(CNS)) (A6-0377/2008).

Luis Manuel Capoulas Santos, esittelijä. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät naiset ja herrat, tämän keskustelun aluksi minulla on ilo toivottaa teidät tervetulleiksi. Tämä on yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) nykytilaa ja tulevaisuutta koskevan pitkän ja osallistavan keskustelu- ja pohdintaprosessin loppunäytös.

Se on ollut hyvin kovaa työtä, jossa parlamentti, neuvosto, komissio ja Euroopan unionin koko maatalousala ja maaseutu ovat tehneet monien kuukausien, itse asiassa yli vuoden, ajan runsaasti yhteistyötä. Tänä aikana minulla on ollut tilaisuus kuulla eri jäsenvaltioiden maatalousalaa ja maaseutua edustavien organisaatioiden monia mielipiteitä ja keskustella lähes kaikkien jäsenvaltioiden parlamenttien jäsenten ja institutionaalisten edustajien samoin kuin yhteisön toimielinten edustajien kanssa, luonnollisesti täältä Euroopan parlamentista aloittaen.

Olen osallistunut erilaisiin seminaareihin ja konferensseihin ja kuunnellut tarkasti kaikkia, myös tiedotusvälineitä, pyrkien mahdollisimman hyvään synteysiin. Siksi kiitän kaikkia kollegojani, jotka ovat osallistuneet innokkaasti tähän keskusteluun, sekä kaikkia poliittisten ryhmien koordinaattoreita. Korostan erityisesti Lutz Goepelin roolia paitsi PPE-DE-ryhmän koordinaattorina myös tänään käsiteltäviä mietintöjä edeltävän valiokunta-aloitteisen mietinnön esittelijänä.

Kiitän myös puheenjohtaja Neil Parishia siitä, miten hän johti valiokuntamme työskentelyä, sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan sihteeristöä sen erinomaisesta yhteistyöstä, varsinkin kun se hoiti työn kovimman ja teknisesti vaativimman osan.

Kiitän myös komission jäsenen täällä edustamaa komissiota sen yksiköiden osoittamasta yhteistyövalmiudesta sekä Michel Barnieria hänen jatkuvasta kirjeenvaihdostaan Euroopan parlamentin kanssa myös ennen Ranskan puheenjohtajuuskauden virallista alkamista.

Tämä laajennettu yhteistyö on tarjonnut hyvän varhaisen esimerkin yhteispäätösmenettelyn hyödyllisyydestä, ja toivon, että menettely tulee voimaan, kun Lissabonin sopimus on täysin ratifioitu, mikä toivoakseni tapahtuu mahdollisimman pian.

Tämä keskustelu kaikkine siihen liittyvine yksi- ja erimielisyyksineen osoittaa selvästi Euroopan maatalouden monitahoisuuden ja vaihtelevuuden. Se osoittaa myös esimerkillisesti, kuinka merkittävänä Euroopan unioni ja sen toimielimet, ja etenkin parlamentti, tätä aihetta pitävät. Se, että komission ehdotuksiin jätettiin 1 170 tarkistusta, todistaa jäsenten laajasta osallistumisesta tähän keskusteluun, varsinkin kun kesäloma vielä osui keskelle tarkistusten jättämisen määräaika.

Kompromissit, jotka neljä parlamentin suurimmista poliittisista ryhmistä saivat aikaan ja joilla lähes 400 tarkistusta tiivistettiin kuudeksi kompromissiksi, ovat kuitenkin myös osoitus parlamentin jäsenten vastuuntunnosta, kompromissihengestä ja valmiudesta tehdä myönnytyksiä.

Katson, että mietinnön sisältö on varsin tasapainoinen ja sillä pystytään vastaamaan nykyisiin haasteisiin sekä tarjoamaan hyviä suuntaviivoja tulevaisuutta varten, ja mietinnössä parlamentti suhtautuu myönteisesti moniin komission ehdotuksiin ja hyväksyy ne.

Mainitsen ehdotuksista erityisesti seuraavat: yhteisen politiikan tarve kilpailukykyisen ja ekologisesti kestävä Euroopan maatalouden edellytyksenä; komission myöntämät tuet, joilla tehdään YMP:stä oikeudenmukaisempi ja yhteiskunnallisesti hyväksyttävämpi; yksinkertaistamisen ja byrokratian karsimisen painottaminen; vahvistus ehdotukselle antaa viljelijöille enemmän valinnanvapautta tuotantovaihtoehtojen suhteen; maaseudun kehityksen taloudellinen tukeminen ja sen soveltamisalan laajentaminen uusiin haasteisiin (energia, ilmasto, vesi, biologinen monimuotoisuus); tuen asteittaisen mukauttamisen periaatteen käyttöön ottaminen; suuremman joustovaran myöntäminen jäsenvaltioille YMP:n hallinnoinnissa (tarkoiton 68 artiklaa); riskin- ja kriisinhallintajärjestelmän luominen yhteisön yhteisrahoituksen avulla sekä myönteinen yleinen kehitys vuoden 2013 jälkeisestä mallista käydyissä keskusteluissa sekä Euroopan unionin vastauksessa Maailman kauppajärjestössä käytäviin neuvotteluihin, joilla pyritään oikeudenmukaiseen ja vastavuoroiseen sopimukseen maataloustuotteiden säännelystä kansainvälisestä kaupasta.

Komission ehdotukset sisältävät kuitenkin myös näkökohtia, joita parlamentti, samoin kuin minä esittelijänä, pitää vähemmän myönteisinä. Kuten olen muissa yhteyksissä todennut, komission ehdotukset ovat eräiden

seikkojen, esimerkiksi markkinoiden hallintavälineiden ja maitoalan, suhteen liian liberaaleja, mikä saattaa olla vaarallista juuri nyt, kun markkinat ovat erittäin epävakaat ja ailahtelevaiset. Niistä paistaa myös sosiaalinen välinpitämättömyys, mikä ilmenee selvästi ehdotuksessa jättää pienviljelijät tukien ulkopuolelle.

Katson myös, että sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta koskeva komission ehdotus on vääräsuuntainen, sillä sen mukaan tuen uudelleenjakomekanismi lakkautetaan tuen asteittaisen mukauttamisen myötä. Mielestäni komissio ei myöskään ole ottanut riittävästi huomioon tiettyjä aloja, jotka ovat erityisen haavoittuvaisia markkinoiden nykyiselle kriisille ja jotka ovat vakavassa vaarassa jäädä heitteille vuoteen 2013 asti ehdotetun tukien tuotannosta irrottamisen aikataulun ja vauhdin vuoksi. Näin on asianlaita lammasalalla, ja tästä syystä olemme sopineet kutsuvamme näitä aloja pieniksi yhteisiksi markkinajärjestelyiksi, sillä vaikka ne ovat pieniä, ne ovat hyvin merkittäviä ja poliittisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti hyvin tärkeitä tietyille Euroopan alueille, joilla vaihtoehtoja on vaikea löytää.

Mietinnöllä, joka hyväksyttiin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa suurella ääntenenemmistöllä, pyrittiin korjaamaan joitakin näistä vähemmän myönteisistä seikoista.

Viisi hyväksyttyä kompromissia, jotka liittyvät tukien mukauttamisen keskeisiin osatekijöihin, ovat parlamentin merkittäviä ehdotuksia. Ne ovat seuraavat: pienviljelijöille annettavan tuen osuus ja progressiivisuus, mikä lisää jäsenvaltioiden vapautta asettaa vähimmäiskynnykset; 68 artiklan mukainen pidätettävä osuus ja sen soveltamisalan laajentaminen; kattavampi vakuutusjärjestelmä, joka laajennetaan koskemaan kalastusala; maaseudun kehittämisen yhteisrahoitus; sekä uusien haasteiden lisääntyminen. Parlamentti antaa myönteisen panoksen myös monilla muilla ehdotuksillaan. Korostan esimerkiksi työllisyyden painottamista myönnettävää tukea määritettäessä sekä työterveys- ja työturvallisuusvaatimusten noudattamista tämän tuen saamisen edellytyksenä.

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta hyväksyi myös hyvin selvän kannan maitoalaan, joka on vaikein tähän kysymykseen liittyvä näkökohta. Tämä on hyvin tärkeä kysymys, jota on nykyisen markkinatilanteen vuoksi käsiteltävä huolellisesti.

Vaikka kunnioitan syvästi kaikkia näkökantoja, joista jotkin ovat tietyillä aloilla täysin vastakkaisia kuin omani mutta jotka silti ansaitsevat tulla huomioon otetuiksi, katson, että maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan hyväksymä kanta on varsin järkevä. Toivoisin, että se hyväksytään täysistunnossa ja että neuvosto vahvistaa sen komission tuella. Tuotannon varovainen lisääminen kahden vuoden kuluttua niiden 2 prosentin lisäksi, joista päätettiin vuonna 2008, sekä alan tulevaisuutta koskevan lopullisen päätöksen aikaistaminen vuoteen 2010, mikä merkitsee 4 prosentin lisäystä kolmen vuoden kuluttua, vaikuttaa minusta varsin järkevältä kannalta, joka voisi ehkä tarjota perustan lopulliselle kompromissille.

Arvoisa puhemies, lopuksi toivon, että tämän keskustelun avulla voimme selventää kantoja ja saavutamme sen yksimielisyyden, jota maatalousala ja viljelijät meiltä odottavat. Toivon, että me kaikki – parlamentti, neuvosto ja komissio – olemme tämän haasteen tasalla.

Michel Barnier, *neuvoston puheenjohtaja.* – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, olen erittäin iloinen saadessani taas vieraila Euroopan parlamentissa juuri tällä ratkaisevalla hetkellä, kun sekä parlamentti että neuvosto pyrkivät saamaan aikaan lopullisen kannan yhteisen maatalouspolitiikan terveystarkastukseen.

Olemme hyvin tietoisia siitä, että tämä terveystarkastus ei merkitse vuoden 2003 uudistuksen kaltaista perustavanlaatuisia lähestymistavan muutosta, vaan tuon uudistuksen merkittävää mukauttamista nopeasti muuttuvaan tilanteeseen.

Sen avulla voidaan etenkin vastata tilanteeseen, jota oli muutama vuosi sitten täysin mahdoton kuvitellakaan. Kuka olisi voinut kuvitella vuodesta 2008 vallinneita markkinasuuntauksia, jotka ovat johtaneet maataloustuotteiden hintojen jyrkkään nousuun ja aiheuttaneet, kuten kaikki tiedämme, elintarvikemellakoita lähes kaikkialla maailmassa?

Tämä tilanne on osoittanut, kuinka suuressa määrin maatalous edelleen on Euroopalle strateginen voimavara ja kuinka tärkeä elintarvikeomavaraisuus on tässä toimintaympäristössä, jossa maataloustuotteiden hintojen epävakaisuus on lisääntynyt.

Vaikka terveystarkastus sisältää vain muutoksia, niitä on kuitenkin paljon ja ne ovat monitahoisia, ja ne muodostavat paketin, joka meidän kaikkien on vaikea saattaa päätökseen.

Neuvosto on jo tehnyt paljon työtä kaikilla tasoilla monien kysymysten ratkaisemiseksi. Tässä yhteydessä esitän vilpittömät kiitokseni Slovenialle sen puheenjohtajuuskaudellaan tekemästä arvokkaasta työstä, jonka

ansiosta työlle saatiin erittäin rakentava alku varsinkin komission tiedonannon suhteen. Lisäksi, hyvät naiset ja herrat, teidän esittelijänne Lutz Goepel ja Luis Manuel Capoulas Santos ovat tehneet parlamentin puolesta tähän lainsäädäntöehdotuksia koskevaan tiedonantoon liittyvän työn. Kiitän teitä molempia vilpittömästi laadukkaista mietinnöistänne, jotka ovat hyvin perusteellisia ja täynnä ehdotuksia.

Kuten tiedätte, halusin työskennellä Euroopan parlamentin kanssa alusta lähtien. Minulla on kokemusta parlamentin kanssa työskentelemisestä niiden viiden vuoden ajalta, joina minulla oli kunnia toimia aluepolitiikasta ja toimielimistä vastaavana komission jäsenenä, ja kuten teille sanoin, halusin tehdä kanssanne tässä kysymyksessä yhteistyötä tulevan yhteispäätösmenettelyn hengessä.

Olen seurannut hyvin kiinnostuneena sitä myöhempää työtä, jota parlamentti on tehnyt rinnan neuvoston työskentelyn kanssa, ja olemme kaikki käyneet eräänlaista laajennettua vuoropuhelua keskenämme.

Olen käynyt tässä suhteessa hyvin hedelmällisiä ja säännöllisiä keskusteluja neuvottelujen tilasta maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan sekä muiden parlamentin jäsenten kanssa – lähes 50 tuntia kokouksia Euroopan parlamentin tai muiden kollegojen kanssa. Kaikissa neuvottelujen ratkaisevissa vaiheissa tapasimme neuvoston edustajat, 27. syyskuuta ja maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa käydyin äänestyksen jälkeen 22. lokakuuta sekä 4. marraskuuta käsitelläksemme neuvottelujen loppuvaihetta ja neuvoston lokakuun kokouksen tuloksia.

Tässä kohtaa haluan kiittää erityisesti valiokuntanne puheenjohtajaa Neil Parishia hänen aktiivisesta yhteistyöstään koko prosessin ajan. Kiitän myös ryhmienne puheenjohtajia Lutz Goepeliä, Luis Manuel Capoulas Santosia, Niels Buskia, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorffia, Vincenzo Aitaa ja Sergio Berlattoa.

Puheenjohtajavaltiona olemme pitäneet neuvoston sekä ministeritasolla että teknisellä tasolla säännöllisesti ajan tasalla parlamentin työskentelyn etenemisestä. Esimerkiksi Luxemburgissa pidetyssä ministerineuvoston viime kokouksessa tiedotin kullekin ministerille henkilökohtaisesti kirjallisesti parlamentin kannasta kuhunkin kysymykseen, joista neuvostossa keskustelimme.

Huomenna, kun olette ilmaisseet kantanne, minä ja Mariann Fischer Boel voimme yhdessä yrittää saada aikaan poliittisen yksimielisyyden neuvostossa. Ennen neuvottelujen viimeisen vaiheen aloittamista – ja tarkoitan todella ennen niiden aloittamista – ilmoitan ministereille terveystarkastuksesta toimittamamme äänestyksen tuloksen.

Kuten aina, kompromissin löytäminen ei ole helppoa, koska on vielä monia merkittäviä avoimia kysymyksiä. Nämä ovat mielipiteitä jakavia kysymyksiä, mutta me puheenjohtajavaltiona aiomme päättäväisesti löytää yhdessä komission kanssa ja teidän äänestystuloksenne valossa parhaan mahdollisen dynaamisen kompromissin.

Neuvostossa tehty työ on osoittanut, että meillä ministereillä on monissa kysymyksissä samanlaisia huolenaiheita kuin parlamentilla. Mainitsen kaksi esimerkkiä: ensinnäkin pyrkimys lisätä 68 artiklan joustavuutta; toiseksi poikkeuksellisten markkinatoimenpiteiden säilyttäminen terveystarkastuksissa eli yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 44 artikla, joka sisällytetään lopulliseen kompromissiin.

Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, arkaluontoisimpien seikkojen joukossa on ainakin kaksi äärimmäisen arkaluontoista kysymystä: maitoala ja tuen mukauttaminen. Olemme neuvostossa käyneet aivan yhtä perusteellisia, kiihkeitä ja vilkkaita keskusteluja kuin ne, joita olen kuunnellut täällä parlamentissa. Molemmilla foorumeilla on ilmaistu samat huolenaiheet.

Tämän aamun keskustelu ja huominen äänestys terveystarkastuksesta ovat siksi hyvin tärkeitä vaiheita, jotka jälleen kerran osoittavat, että parlamentilla on keskeinen tehtävä, joka sen on jatkossakin hoidettava. Joka tapauksessa olen halunnut työskennellä puheenjohtajavaltion puolesta useiden kuukausien ajan juuri tässä hengessä, laajennetun vuoropuhelun ja yhteispäätösmenettelyn hengessä.

Tästä syystä olen hyvin mielissäni, kuten epäilemättä myös komission jäsenkin, saadessani tänä aamuna kuunnella teitä, vastata joihinkin kysymyksiinne ja voidessani käydä tämän viimeisen keskustelun kanssanne.

Mariann Fischer Boel, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, ennen kuin paneudumme tähän keskusteluun tarkemmin, haluan kiittää Luis Manuel Capoulas Santosia hänen tämän mietinnön hyväksi tekemästään työstä. En todellakaan aliarvioi hänen työnsä vaativuutta, ja kuten esittelijä Capoulas Santos itse mainitsi, tarkistusten suuri määrä ei varmasti helpottanut hänen tehtävänsä löytää asiassa keskitie.

Olemme nyt yli vuoden ajan yhdessä keskustelleet terveystarkastuksesta, välillä hyvin seikkaperäisesti, ensin Lutz Goepelin mietinnön ja nyt lopuksi Luis Manuel Capoulas Santosin mietinnön pohjalta. En usko, että minun tarvitsee selittää kiitollisuuttani siitä rakentavasta yhteistyöstä, jota parlamentti on aina kanssani tehnyt, sekä siitä, että olemme aina yrittäneet kuunnella toisiamme ja löytää kompromissin, joka ei ole liian kaukana kummankaan kannasta.

Koska aikaa on rajallisesti, minun on täysin mahdotonta käsitellä kaikkia yksityiskohtia, joten keskityn vain joihinkin tärkeimpiin kysymyksiin ja aloitan maitoalasta.

Vuosi 2007 oli ehkä kummallinen, mutta totisesti erittäin opettavainen vuosi. Yksi asia, jonka vuonna 2007 opimme, että kiintiöjärjestelmämme ei mahdollistanut kysyntää vastaavaa tarjontaa. Sen seurauksena maitotuotteiden hinnat kohosivat pilviin. Varsin monet maidontuottajat sanoivat minulle tämän olleen hauskaa niin kauan kuin sitä kesti, mutta lopputulos oli se, että selvästi kohonneiden hintojen ansiosta tapahtunut tuotannon lisääntyminen johti sitten hintojen hyvin jyrkkään laskuun.

Voimme uskoakseni olla tänään samaa mieltä siitä, että ala taistelee kovasti saadakseen takaisin joitain niistä asiakkaista, jotka jättivät maitoalan, koska ne katsoivat hintojen olevan liian korkeita. Huomaankin, että parlamentti ehdottaa kiintiöiden lisäämistä yhdellä prosentilla mutta vain kahtena vuonna, toisin sanoen kahden prosentin lisäystä vuoteen 2010 mennessä.

Mielestäni on tärkeää, että tarkastelemme uudelleen maitoalalla tehtävien päätösten seurauksia, mutta 2010 on liian varhain, ja katson, että meidän olisi pidettävä kiinni vuodesta 2011, mutta ilmoitettava samalla, että olemme valmiita keskustelemaan kaikesta vuonna 2011. Tosiasia kuitenkin on, että kiintiöjärjestelmän voimassaolo päättyy vuonna 2015.

Kaikista käymistämme keskusteluista olen saanut tietää, että maitorahaston perustamiseksi on voimakkaita paineita. Olen samaa mieltä siitä, että tiettyjä liitännäistoimenpiteitä olisi mukautettava tai hyväksyttävä, ja olen varma, että uuden 68 artiklan puitteissa voidaan tehdä varsin paljon.

Myönnän, että nykyinen 69 artikla on aivan liian kapea-alainen ja rajoittava, jotta sitä voitaisiin käyttää eteenpäin suuntautuvalla tavalla, joten nyt avaamme uusia mahdollisuuksia uudessa 68 artiklassa. Jos saamme aikaan hyvän yhdistelmän 68 artiklan ja uusien maaseudun kehittämistä koskevien mahdollisuuksien välillä, olen varma siitä, että löydämme ratkaisut eräiden alueiden erityisongelmiin.

Tilatukijärjestelmästä, tukien irrottamisesta tuotantomääristä, komissio ehdottaa, että säilytämme tuotantoon sidottujen tukien mahdollisuuden kahdella tai kolmella alalla – emolehmä-, lammas- ja vuohialalla – sillä ymmärrämme, että teillä on erityisiä ongelmia näillä kolmella alalla. Haluatte myös säilyttää tuotantoon sidotut tuet urospuolisten nautojen palkkion, valkuaiskasvien ja kuivakehun osalta. Katson lähtökohtaisesti, että on tärkeää irrottaa tuet tuotannosta koko järjestelmässä – tämä on itse asiassa kaikkien toteutettujen uudistusten keskeinen seikka – ja meidän on tarkasteltava yksinkertaistamista uudelleen hyödyntääksemme kaikki mahdollisuudet järjestelmämme yksinkertaistamiseksi. Suhtaudun kuitenkin avoimesti sellaisen ratkaisun löytämiseen, joka ei ole niin monimutkainen kuin meidän ehdottamamme.

Olemme ehdottaneet tukien irrottamisessa kaksivaiheista toimintamallia, mutta voisin olla yhdessä puheenjohtajavaltion kanssa valmis toteuttamaan sen kerralla mutta lykkäämään sen vuoteen 2012 – viimeiseen soveltamisvuoteen – jolloin sen vaikutukset tuntuvat varainhoitovuonna 2013. Olitte oikeassa kysyessänne, miksi meidän pitäisi tehdä asiasta monimutkaisempi kuin on tarpeen. Kuten sanoin, 68 artiklaa on tarkoitus käyttää nykyistä joustavampana välineenä, mutta tietyin rajoittein, koska tavoitteena on tilanne, jossa 10 prosenttia tuista voidaan sitoa tuotantoon. Meidän on mielestäni varottava luomasta tilannetta, jossa tukia voidaan irrottaa takaoven, 68 artiklan, kautta.

Tukien mukauttamisen, maaseudun kehittämisen ja uusien haasteiden osalta olemme uskoakseni kaikki samaa mieltä siitä, että tarvitsemme lisää rahaa näihin uusiin haasteisiin vastaamiseksi. Ilmastomuutos on listamme kärkipäässä. Meidän on myös löydettävä uusia keinoja vesivarojemme hallinnoimiseksi. Vesi on niukka mutta maatalouden kannalta erittäin tärkeä luonnonvara, etenkin eräillä eteläisillä alueillamme, joten meidän on hyödynnettävä uutta teknologiaa, jonka avulla vettä käytetään mahdollisimman älykkäästi ja vältetään sen tuhlausta. Tämä on mahdollista, mutta siihen tarvitaan ehdottomasti rahaa.

Juuri tästä syystä olen ehdottanut tätä siirtoa ensimmäisestä pilarista toiseen pilariin: 8 prosenttia siirretään asteittain vuosien mittaan. Tiedän, että saatamme huomenna tehdä kompromissin tässä asiassa, mutta painotan, että varoja todella tarvitaan, sillä niillä tuetaan biologista monimuotoisuutta ja maitoalan linjauksia, joita olemme ajaneet järjestelmään.

En puutu tuen asteittaisen mukauttamisen yksityiskohtiin. Tunnen kantanne, ja tiedän että sanotte nyt ”1, 2, 3”. Olen varma, että pystymme tässäkin asiassa saavuttamaan kunnollisen kompromissin.

Olen vain raapaissut eräitä tärkeitä kysymyksiä, ja saan varmasti keskustelun jälkeen tilaisuuden vastata puheenvuoroihin, mutta olen yhdessä puheenjohtajavaltio kanssa sitoutunut löytämään tyydyttävän kompromissin. Me kaikki tiedämme, että koskaan ei saa kaikkea mitä haluaa, joten meidän kaikkien täytyy niellä joitain pettymyksiä, jotta voimme saavuttaa kompromissin, joka hyödyttää Euroopan maatalousalaa jatkuvasti globalisoituvassa maailmassa.

Kathalijne Maria Buitenweg, *ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (NL) Arvoisa puhemies, vaikka ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta pitää suuressa arvossa sitä, että se on luotettava viranomainen, tämä ei merkitse sitä, etteikö voitaisi tehdä suuria muutoksia; se merkitsee kuitenkin sitä, että muutoksista on ilmoitettava hyvissä ajoin ja kansalaisille olisi tarjottava myös vaihtoehtoja.

Euroopan komissio julkaisi viime vuonna tiedonannon radikaalia uudistusta kaipaavan yhteisen maatalouspolitiikan terveydentilasta. Tarkoituksena oli leikata jyrkästi suoria tukia ja lisätä tuotosta ympäristönsuojelun ja työllisyyden muodossa. Jouduimme pettymään siihen, millaiseksi ehdotukset lopulta muotoutuivat, sillä ne sisältävät joukon suorien tukien vähäpätöisiä leikkauksia. Viljelijöille ei pitäisi antaa tukea aiempien satojen tai maanomistuksen perusteella. Ympäristövaliokunta haluaisi, että heitä palkittaisiin heidän toimittamistaan julkisista palveluista, kuten biologisen monimuotoisuuden lisäämisestä ja vesihuollosta, sekä ympäristöasioissa, eläinten hyvinvoinnissa ja elintarviketurvallisuudessa saavutetuista tuloksista, jotka menevät lakisääteisiä velvoitteita pidemmälle. Tähän pitäisi päästä vuoteen 2020 mennessä.

Tänä iltana keskustelemme mehiläiskantojen pienenemisestä. Tämän tilanteen parantamiseksi on tarpeen vähentää torjunta-aineiden käyttöä sekä edistää biologista monimuotoisuutta ottamalla käyttöön suojavyöhykkeitä. Tässä yhteydessä geenitekniikka ja voimaperäinen yksipuolinen maataloustuotanto ovat ongelma. Toivon, että kuten tänä aamuna, myös tänä iltana sitoudumme edistämään sellaista maataloutta, jossa maanviljely ja luonto tukevat toisiaan.

Markus Pieper, *aluekehitysvaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, olemme edenneet jonkin verran kohti vapaita maatalousmarkkinoita sekä markkinasääntelyn vapauttamisen että yhteisön politiikan sosiaalisen ja taloudellisen pehmentämisen osalta.

Olen erityisen tyytyväinen siihen, että komissio on jo ottanut myönteisen asenteen useisiin parlamentin ehdotuksiin. Kiitän myös esittelijää, joka on ottanut huomioon monia aluekehitysvaliokunnan tuen mukauttamista ja maaseudun kehittämistä koskevia ehdotuksia. Yksi asia meitä kuitenkin vielä huolestuttaa: haluamme jättää enemmän pientiloja tukien lisäleikkausten ulkopuolelle. Aluekehitysvaliokunta ja suuri joukko muita jäseniä katsovat, että leikkausten ulkopuolelle jättämisen raja tulisi korottaa 10 000 euroon.

Arvoisa komission jäsen, toisin kuin täällä on väitetty – uskon, että tiedätte, mitä puheenvuoroa tarkoitan – tämä ehdotus ei ole naurettava. Ehdotuksemme on päinvastoin hyvin vakavasti otettava, koska sillä on tarkoitus antaa tiloille suunnitteluvarmuutta niiden siirtyessä markkinatalouteen sekä pitää vuoden 2003 maatalousuudistuksessa annetut lupaukset. Etenkin pientilat ovat kärsineet markkinoiden heilahteluista viime kuukausina. Tästä syystä meidän olisi tarjottava niille poliittista tukea. Tämä ehdotus saattaa luonnollisesti rajoittaa alakohtaisia erityisohjelmia. Meidän on kuitenkin oltava tietoisia järjestelmässä olevasta virheestä. Emme voi leikata maidontuottajien palkkioita ja sitten viitata tällä tavoin rahoitettuun maitorahastoon pelastavana tekijänä.

Jos näihin rakennemuutoksiin tarvitaan varoja, ne on löydettävä käyttämättömistä maatalous- ja rakennevaroista. Maatalouspolitiikka säilyy ristiriitaisena ja mahdottomana ennakoida niin kauan, kun sitä työnnellään tällä tavoin edestakaisin. Näin ollen me, aluekehitysvaliokunta, vaadimme suunnitteluvarmuutta maaseudun kehittämisohjelmille ja viljelijöiden tuloille. Tämä onnistuu molempien osalta vain, jos erotamme tulevaisuudessa korvauksia koskevan toiminnallisen lähestymistavan alueellisista ohjelmista. Toivoisimme nyt komissiolta tämänsuuntaisia ehdotuksia.

Lutz Goepel, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, kaksi minuuttia on todella lyhyt aika käsitellä vuoden kestänyttä perusteellista työtä tämän terveystarkastuksen parissa. Haluaisin mainita vain muutaman seikan. Muistin virkistämiseksi: marraskuussa 2007 komissio ilmoitti tiedonannossaan tukien mukauttamisesta 8 prosentilla sekä vähentämisestä 45 prosentilla. Goepelin mietinnössä mainittiin 4 prosentin asteittainen eli tilakoosta riippuva mukauttaminen. Sitten komissio tarjosi 8 prosentin perusmukauttamista ja 9 prosentin asteittaista mukauttamista, eli yhteensä 17 prosenttia, ja vähän aikaa

sitten valiokunnan äänestyksessä päädyttiin 5 prosenttiin. Pidimme tärkeänä, että kaikki mukauttamisvarat pysyvät alueella ja niitä käytetään tilan kokoon tai sen oikeudelliseen muotoon katsomatta.

Arvoisa komission jäsen, te vaaditte jäsenvaltioille enemmän joustovaraa järjestelmän muutoksen yhteydessä. Tämä merkitsisi lisää mahdollisuuksia irrottaa tukia tuotannosta ja luopua historiallisten viitearvojen käytöstä. Periaatteessa kannatan tätä. Valiokunnassa käydyt keskustelut ovat osoittaneet, että tämä ei ole viisasta kaikilla aloilla, mikä olisi muistettava etenkin viljelykasvialalla luopuessamme pienemmistä markkinajärjestelyistä. Uudet haasteet ja markkinoiden lisääntyvä maailmanlaajuinen liikkuvuus edellyttävät uusia, joustavia mekanismeja. Maitoalalla olemme myös onnistuneet määrittelemään 68 artiklan uudelleen epäsuotuisassa asemassa olevien alueiden tukemiseksi.

Lopuksi tulemme maitoalaan, joka on tämän arvioinnin monimutkaisin kysymys. Koska se on niin monimutkainen, olisi mielestäni ollut parempi, että olisimme käsitelleet maitoon liittyvien kysymyksien kokonaisuutta vaihtoehtoineen ja täydentävine toimenpiteineen monitahoisessa mietinnössä sitten, kun kiintiöt lakkautetaan vuonna 2010 tai 2011. Maitorahasto on kuitenkin varsin suuri ja tarjoaa lisätukea maidontuottajille etenkin epäsuotuisilla alueilla. Maidontuottajien hyväksi tehtävien investointien lisäämistä ilman sitovia EU:n laajuisia kiintiöitä ei pidä väheksyä, sillä se vähentäisi yritysten ostopaineita.

Lopuksi haluan kiittää työntekijöitäni siitä, että he onnistuivat saattamaan tämän paketin päätökseen Ranskan puheenjohtajuuskauden aikana ennen kuin aktiivinen jäsenyyteni Euroopan parlamentissa päättyy.

(Suosionosoituksia)

Stéphane Le Foll, *PSE-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisa komission jäsen, arvoisa ministeri, arvoisa esittelijä Capoulas Santos, minäkin haluan käyttää puheenvuoron, vaikka kaksi minuuttia näin tärkeästä mietinnöstä ei ole paljon, kuten Lutz Goepel totesi.

Se, mitä haluan sanoa, on varsin yksinkertaista. Haluan ensinnäkin puolustaa esittelijä Capoulas Santosin tänään ehdottaman mietinnön tasapainoa. Yhteinen maatalouspolitiikka oli tarpeen saattaa ajan tasalle, mihin terveystarkastuksella pyrittiin, mutta samalla oli yhtä tarpeen säilyttää unionin tasolla tämän politiikan yhtenäisyys siten, että se on edelleen politiikka, jolla asetetaan maatalouden tavoitteet koko Euroopassa. Juuri tätä tasapainoa aion nyt puolustaa neljän esimerkin avulla.

Ensimmäinen esimerkki ovat keskustelua herättäneet maitokiintiöt, ja voin vilpittömästi sanoa, että mietinnössä otettu kanta on mielestäni oikea. Meidän on edelleen oltava varovaisia tämän kysymyksen suhteen. Ne, jotka haluavat lisätä nopeasti tuotantomääriä ja päästä eroon markkinoihin perustuvista mekanismeista, ottavat huomattavan riskin, sillä tämä saattaa aiheuttaa maidon hinnan alenemista ja edellyttää erittäin vaivalloista rakenneuudistustyötä.

Tukien irrottaminen tuotannosta: myös tässä olemme saaneet aikaan mielestäni tasapainoisen kannan. Tukien täydellinen irrottaminen vaarantaa monia tuotantoaloja. Meidän on suojeltava Euroopan eri tuotantolajeja: lampaiden, karjan ja vuohien tuotantoa sekä pienimuotoista vihannesten tuotantoa.

Säätelymekanismien osalta voimme kyllä edetä vakuutuksen suuntaan, mutta meidän on myös säilytettävä ennaltaehkäisy ja säätelyn mahdollistavia julkisia mekanismeja; tätä mietinnössä ehdotetaan, ja se on mielestäni hyvin tärkeää.

Lopuksi haluan sanoa tuen yleisestä kehityksestä ja siitä, miten asiassa toimimme, että tukien mukauttamisella ja 68 artiklan rajoittamisella on otettu tärkeitä askelia. Ne merkitsevät oikeansuuntaista siirtymää ehdollisuutta kohti, jotta varmistetaan, että maataloutemme yleinen tuotantomalli muuttuu kestävämmäksi. Meidän on muistettava säilyttää toimintamalli, joka perustuu yksilöihin tai ryhmiin ja jossa otetaan huomioon niin taloudelliset, ekologiset kuin sosiaaliset tavoitteet.

Niels Busk, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (DA) Arvoisa puhemies, terveystarkastusta markkinoitiin yksinkertaistamista tarjoavana ja byrokratiaa poistavana keinona. Nämä olivat tärkeimmät otsikot aloittaessamme keskustelumme. Samoin väitettiin, että valmistelisimme EU:n maataloutta vapaakaupan lisääntymiseen – erityisesti vuoden 2013 jälkeistä uutta kautta ajatellen, kun nykyinen sopimuskausi päättyy. Samalla Euroopan unionille oli hyvin tärkeää, että kannamme oman osamme laadukkaiden elintarvikkeiden tuottamista koskevasta vastuusta – ei vain eurooppalaisille kuluttajille vaan koko maailmalle ja etenkin sille kasvavalle osalle maailman väestöstä, joka vaatii elintarvikkeita.

Maitoala oli ala, jolla aioimme testata, oliko Eurooppa valmis lisääntyneen tuotannon vaatimuksiin. Tässä mielessä on mielestäni pettymys osallistua keskusteluun siitä, pitäisikö meidän aloittaa niin sanottu ”pehmeä

lasku” ja antaa sitä haluaville maidontuottajille mahdollisuus lisätä maidontuotantoaan. Minusta tämä on merkki siitä, että me Euroopassa emme ole kovin valmiita siihen muutokseen, jota tulevaisuus ja etenkin vuoden 2013 jälkeinen aika edellyttävät.

Yksinkertaistamisesta ja byrokratian vähentämisestä – joilla on tarkoitus helpottaa viljelijöiden elämää – on sanottava, ettei ole kovin helppoa löytää monia selviä esimerkkejä siitä, että olemme yksinkertaistaneet tilannetta tai vähentäneet byrokratiaa. Täydentävien ehtojen suhteen on tällä hetkellä suuria eroja jäsenvaltioiden välillä, ja koko niihin liittyvä ongelma on ala, jolla meidän on mielestäni saatava aikaan selvä parannus. Tärkeintä on, että tällä maatalouspolitiikan tarkistuksella olisi mielestäni annettava paljon selvempi kuva siitä, mihin suuntaan me haluamme maatalouden kehittyvän sopimuskauden päättyessä vuonna 2013.

Maaseutupolitiikka on myönteinen elementti, ja tässä on luonnollisesti tärkeää, että mukautetut varat pysyvät maaseudulla, jotta niitä voidaan todella hyödyntää siellä. Mielestäni olisi ollut parempi – ja luulen, että myös Euroopan maatalous olisi hyötynyt siitä – jos parlamentti olisi noudattanut tiukemmin komission jo hyvän aikaa sitten tekemää ehdotusta.

Janusz Wojciechowski, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, kaksi veljestä saivat vanhemmiltaan pussin makeisia. ”Jaetaan ne oikeudenmukaisesti”, ehdotti vanhempi veli, ja nuorempi vastasi: ”Jaetaan ne mieluummin tasan”. Tämä tarina kuvaa vanhojen ja uusien jäsenvaltioiden suhdetta maatalouden suhteen. Vanhat jäsenvaltiot saavat enemmän, ja uudet monta kertaa vähemmän.

Me ymmärrämme, että tämä on siirtymäkausi, mutta miksi tämän tilanteen pitäisi jatkua vuoden 2013 jälkeen? Miksi uusien jäsenvaltioiden pitäisi saada edelleen suhteellisesti kaksi tai kolme kertaa vähemmän kuin vanhojen jäsenvaltioiden? Saamme jatkuvasti kuulla, että tämä on oikeudenmukaista ja että tähän on historialliset syynsä. Me emme kuitenkaan halua oikeudenmukaisuutta, vaan yhdenvertaisuutta. Eriarvoisuudelle oli jonkin verran perusteita tuotantotukijärjestelmässä, joka suosi niitä viljelijöitä, jotka tuottivat enemmän. Nyt, kun olemme siirtyneet pinta-alan mukaan maksettaviin tukiin, tälle syrjivälle kohtelulle ei kuitenkaan ole enää perusteita. Sen on loputtava vuoden 2013 jälkeen, eikä vanhoja ja uusia jäsenvaltioita saa enää erotella. Me uudet jäsenet haluamme myös olla vanhoja!

(Suosionosoituksia)

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, näitä keskusteluja käydään epäsuotuisissa olosuhteissa. Jos irlantilaiset olisivat äänestäneet järkevästi, meillä olisi sananvaltaa maataloutta ja sen rahoitusta koskevissa kysymyksissä 1. tammikuuta 2009 lähtien.

Nyt käymme keskusteluja yhä vanhassa järjestelmässä, vaikka neuvoston puheenjohtaja Michel Barnier on suostunut siihen, että me saamme osallistua. Tämä on ystävällinen tarjous, mutta jää vain hurskaaksi toiveeksi, koska asiat ovat niin kuin ovat. Tämä käy ilmi myös komission asiakirjaluonnoksista. Ensimmäisessä luonnoksessa, jota Lutz Goepel esittelijänä työsti – hän mainitsi luvut hetki sitten – ehdotettiin merkittävää tukien vähentämistä: 10, 25, 45. Me parlamentissa hyväksyimme nämä luvut, ja lisäsimme tähän työvoimakulut, joista on maksettava sosiaaliturvamaksut. Tämä olisi merkinnyt uudelleenjakoa, joka olisi toiminut esimerkkinä vuoden 2013 uudistuksille.

Pelkäämme nyt, että vuonna 2013 edessämme on lineaarinen vähentäminen. Komission nyt mainitsemista luvuista on sanottava, että vuoresta on tullut hiiri. Tämä ehdotus on parhaimmillaankin haalea, eikä sillä ole mitään tekemistä esittämämme oikean diagnoosin kanssa, johon sinänsä yhdyn. Kertasitte hetki sitten avainseikat: vesi, ilmasto, geneettinen monimuotoisuus, uusiutuvat energialähteet ja maidontuotanto. Kaikkia näitä aloja on käsiteltävä, mutta ehdottamanne toimet ovat suorastaan naurettavia.

Puhun lyhyesti maitoalasta. Tiedätte, mikä tilanne maitoalalla on. Maidon ylituotannon vuoksi hinnat ovat pudonneet katastrofaaliselle tasolle. Te ehdotatte asioiden vauhdittamista ja tuotantomahdollisuuksien lisäämistä. Markkinatalous tarkoittaa kuitenkin tuotannon mukauttamista kysyntään. Teidän ehdotuksenne olisi suurin piirtein sama kuin jos autoteollisuus lyhentäisi joululomia tai peruuttaisi ne ja ottaisi käyttöön ylimääräisen työvuoron kasvattaakseen myymättömien autojen ylijäämää. Tämä lähestymistapa on väärä, ja yhdyn siihen, mitä Lutz Goepel aiemmin sanoi, nimittäin että olisi järkevää olla sääntelemättä maidontuotantoa nyt terveystarkastuksen yhteydessä ja tehdä se sen sijaan sitten, kun vihdoinkin saamme markkina-analyytit, joita meille on luvattu kauan mutta ei toistaiseksi toimitettu, jotta pääsemme maitoalalla järkevään tulokseen, joka vastaa markkinoiden tarpeita ja viljelijöiden vaatimuksia.

Vincenzo Aita, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, uskon, että tämän päivän keskustelu ja sitä seuraava äänestys ovat merkittävä vaihe yhteisön maatalouspolitiikassa.

Katson, että viime vuosien ja etenkin kahden viime vuoden tapahtumien vuoksi Euroopassa tarvitaan yhä vahvempaa yhteistä maatalouspolitiikkaa (YMP). Sen sijaan olemme tällä pitkäaikaisella työllä ja esittelijä Capoulas Santosin tekemällä työllä puuttuneet joihinkin kysymyksiin, mutta olemme tehneet sen vanhan järjestelmän puitteissa. Kahden viime vuoden aikana Euroopan kannalta keskeisiksi ovat muodostuneet seuraavat kaksi seikkaa, joita haluan korostaa. Aloitimme vuonna 2003 suoritetulla YMP:n terveystarkastuksella.

Eräiden tietojen pitäisi pysäyttää meidät miettimään, etenemmekö työssämme oikeaan suuntaan, vaikka asiassa on tehty kuluneiden puolentoista vuoden aikana erinomaista työtä. Olemme menettäneet valtavan määrän työpaikkoja, Eurostatin vuoteen 2005 asti ulottuvien tietojen mukaan – eli emme tiedä mitä on tapahtunut vuosina 2007 ja 2008 – lähes kaksi miljoonaa työpaikkaa tältä vakaalta ja kausiluonteiselta alalta, jolle ovat tyypillisiä perheyrietykset. Vuosien 2003 ja 2005 välisenä aikana menetimme – jälleen Eurostatin tietojen mukaan – 611 000 tilaa. Tällaisina talouskriisin aikoina käy joskus niin, että jäsenvaltiot toimivat tarmokkaasti pankkien ja teollisuuden pelastamiseksi, mutta missään maassa ei keskustella maatalouden tilasta, koska yhteisön politiikan ja YMP:n odotetaan pitävän huolta kaikesta.

Toteuttamamme toimet ovat nähdäkseni vastoin viljelijöiden todellisia tarpeita ja niitä toimia, joita he todellisuudessa vaativat: nimittäin sitä, että näitä yrityksiä autetaan irrottautumaan niiden alisteisesta suhteesta jalostus- ja markkinointiteollisuuteen, sillä toinen tarkoittamani tosiseikka – päätän puheenvuoroni aivan pian – on se, että maatalousyrietykset ovat menettäneet kahden tai kolmen viime vuoden aikana tulo-osuuksia markkinointiteollisuuden muutoksen hyväksi.

Nämä ovat ne kysymykset, joihin meidän olisi pitänyt puuttua, ja tässä suhteessa arvosana sille, mistä ylihuomenna äänestämme, on varsin kielteinen.

Witold Tomczak, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, perhetilojen ja uusien jäsenvaltioiden taloudellinen syrjintä ovat kaksi yhteisen maatalouspolitiikan perusmekanismeja, jotka heikentävät EU:ta ja ovat vastoin sen tärkeimpiä tavoitteita. Ehdotetuilla muutoksilla ei päästä eroon näistä mekanismeista. Miten me voimme uudistaa Euroopan maatalouden oikeudenmukaisesti, jos jätämme huomiotta 95 prosenttia kaikista tiloista? Nämä 95 prosenttia ovat alle 50 hehtaarin suuruisia perhetiloja. Ne saavat kuitenkin vain rippeet EU:n maataloustukipotista. Rikkaimmat viljelijät, jotka muodostavat vain yhden prosentin kaikista viljelijöistä, saavat yli 9 miljardia euroa, eli enemmän kuin 90 prosenttia kaikista tiloista. Tämä politiikka vahingoittaa perhetiloja, jotka ovat Euroopan maatalouden selkäranka. Nykyinen ja ehdotettu maatalouspolitiikka johtavat maaseudun väestökadon jatkumiseen, ympäristön tilan huonontumiseen sekä alueiden, valtioiden ja koko EU:n elintarviketurvan menettämiseen.

Peter Baco (NI). – (SK) Komission ehdotukset yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) terveydentilan seuraamiseksi laadittiin varsin erilaisissa oloissa kuin ne, joissa olemme tänään. Tänään meidän on kiinnitettävä enemmän huomiota erityisesti maatalousmarkkinoiden lisääntyvän ailahtelevaisuuden vakauttamiseen, hintojen nopeampaan mukauttamiseen maailmanmarkkinahintoihin, maatalouden korvaamattoman yhteiskunnallisen tehtävän painottamiseen, YMP:n järjestelmien vahvistamiseen ja ennen kaikkea uusien jäsenvaltioiden syrjityn maatalouden potentiaalın parempaan hyödyntämiseen.

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan tekemillä tarkistuksilla on valitettavasti korjattu komission riittämätöntä vastausta tämän päivän akuutteihin tarpeisiin vain osittain. Komissio on esimerkiksi ajanut läpi tukien asteittaisen mukauttamisen toimeenpanon yrityksenä osoittaa EU:n kansalaisille, että se kykenee poistamaan maatalouden suuret tuet.

Tämä on vastoin lisääntyvää tarvetta tehostaa tuotantotekijöiden keskittymistä. On kuitenkin täysin absurdia olla hyväksymättä ehdotuksia, joiden mukaan tiloja ei käsiteltäisi maanomistajien omaisuutena vaan sellaisten pienten maanomistajien järkiperaisinä ja elinkelpoisina yhteenliittyminä, jotka eivät pystyisi kilpailemaan toistensa kanssa. Näin ollen kukin yksittäinen osuuden omistaja on hyväksyttävä yhtenä viljelijänä.

Tästä syystä kehotan neuvoston puheenjohtaja Michel Barnieria varaamaan neuvoston keskusteluissa aikaa tähän ongelmaan ehdotetulle ratkaisulle.

Neil Parish (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aloittaa kiittämällä komission jäsen Mariann Fischer Boelia, neuvoston puheenjohtaja Michel Barnieria, esittelijä Luis Manuel Capoulas Santosia sekä Lutz Goepelia tekemästämme yhteistyöstä sekä kaikkia valiokunnan jäseniä heidän tekemästään kovasta työstä, sillä

jäsenvaltioita on 27 kappaletta, ja vaikka mietinnössä ei olekaan aivan 27 erilaista kantaa, niitä on silti koko joukko, ja pääsimme valiokunnassa mielestäni järkevään kompromissiin. Kiitän myös komission jäsentä yhteistyöstä ja avusta sekä etenkin Michel Barnieria laajennetusta yhteistyöstä, melkein yhteispäätösmenettelystä.

Meidän on nyt siirryttävä eteenpäin ja hyväksyttävä mietintö sekä saatava aikaan kompromissi ja kanta, jonka avulla Euroopan viljelijät tietävät tarkalleen, mihin suuntaan he ovat menossa.

Elintarvikkeita on tarpeen tuottaa – näimme sen selvästi viime vuonna – ja meidän on vapautettava viljelijät byrokratiasta; tarvitsemme yksinkertaistamista. Viljelijöiden on myös tehtävä liiketaloudelliset päätökset itse. Näin ollen meidän on mentävä eteenpäin. Tarvitsemme kyllä hieman kriisinhallintaa, mutta emme saa palata interventoiden aikakauteen – on löydettävä oikea tasapaino.

Monet meistä lentävät ympäri Eurooppaa, ja laskeutuessamme pidämme pehmeistä laskuista. Myös maitokiintiöt tarvitsevat pehmeän laskun. Meidän on avattava markkinat. Komission jäsen sanoi, että viime vuonna maitotuotteille oli kysyntää ja että tänä vuonna sitä ei ole niin paljon – mutta ensi vuonna kysyntä saattaa jälleen olla suurta, ja me tarvitsemme joustavuutta siihen vastaamiseksi.

Maatalous ja maaseudun kehittäminen ovat yksi ja sama asia, ja meidän on varmistettava, että toimimme ilmastonmuutoksen ja vesivarojen hallinnan ratkaisemiseksi, että tutkimme biopolttoaineiden ja biokaasun mahdollisuuksia ja että todella vahvistamme Euroopan asemia. Emme saa palata taaksepäin, sillä meillä on WTO:n suhteen hyvät asemat. Meidän on mentävä eteenpäin ja todella uudistettava maatalouspolitiikka.

Brian Simpson (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi minäkin kiitän esittelijää hänen ankarasta työstään tämän arkaluontoisen aiheen parissa.

Hänen suurista ponnistuksistaan huolimatta pelkään pahoin, että minä ja kansallinen valtuuskuntani emme voi kannattaa tätä mietintöä. Katson, että YMP:tä on uudistettava radikaalisti. Sen on siirryttävä vanhoista suorista tuista markkinasuuntatuneeseen järjestelmään, jossa pidetään arvossa maaseudun kestävyttä ja ympäristöä ja annetaan tunnustusta tehokkaalle viljelylle sen sijaan, että tuettaisiin tehotonta viljelyä. Vaikka tämä mietintö ei sinänsä ole mikään tärkeä uudistusasiakirja, sillä määritellään vuoden 2013 toteutettavien uudistusten yleissävy. Tästä syystä olen pettynyt maatalousvaliokunnan äänestyksen tulokseen, jolla – niin minusta näyttää – valiokunta on jälleen kerran kääntänyt selkensä tämän uskottavuutensa menettäneen järjestelmän perinpohjaiselle uudistamiselle.

Korostan etenkin tukien pakollista mukauttamista. En voi tukea kantaa, jonka mukaan maaseudun kehittämiseen myönnettäviä varoja vähennetään ja jäsenvaltioilta poistetaan velvollisuus osallistua uuden mukauttamisen rahoittamiseen. En voi myöskään yhtyä valiokunnan näkemykseen siitä, että meidän olisi perädyttävä tukien täydellisestä tuotantomääristä irrottamisesta, mutta eniten pelkään komission puolesta. Arvoisa komission jäsen, teidän kantanne tukien pakollisesta mukauttamisesta on oikea. Teidän kantanne tukien irrottamisesta tuotantomääristä on oikea. Kerrankin meillä on komissio, joka todella haluaa uudistaa YMP:n, mutta sillä on vastassaan parlamentti, joka ei koskaan saa mitään aikaiseksi tässä asiassa ja joka katsoo, että edessämme olevat haasteet voidaan ratkaista pitämällä kiinni vanhasta uskottavuutensa menettäneestä järjestelmästä. Pysykää lujana, arvoisa komission jäsen, te olette oikeassa, ja epäilen, että parlamentti on valitettavasti väärässä.

Jan Mulder (ALDE). - (NL) Arvoisa puhemies, kuten tiedätte, en ole kovin innoissani kaikista terveystarkastusehdotuksista. Jos minä olisin viljelijä ja olisin vuonna 2005 laskenut, mitä vuoteen 2013 asti on odotettavissa, voisin odottaa – koettakaa jaksaa – 8 prosentin vähennystä tukien mukauttamisen vuoksi, 10 prosentin vähennystä kansallisen varannon vuoksi sekä 9 prosentin vähennystä korkeiden bonusten pienentämisen vuoksi, eli yhteensä 27 prosentin vähennystä. Miten keskivertoviljelijä voisi tulevaisuudessa luottaa siihen, että EU:n hallinto pitää lupauksensa? Kathalijna Maria Buitenweg piti tätä 27 prosenttia vähäpätöisenä, mutta minusta se on melkoinen osa siitä, mitä luvattiin. Näin ollen vastustan myös tätä mukauttamista, ja minusta olisi parempi, että näitä kokonaisbonuksia pienennettäisiin paljon vähemmän.

Kansallisen varannon osalta katson, että meidän olisi tartuttava tarjolla olevaan tilaisuuteen ja luotava mahdollisimman pian koko Eurooppaan vakuutusjärjestelmä, joka antaisi suojaa eläin- ja kasvitauteja vastaan. Koska kansalaiset matkustavat nykyisin paljon, Eurooppaan leviää ennemmin tai myöhemmin uusi tarttuva eläintauti, eikä budjeteissamme ole varauduttu tähän. Jos näin taas tapahtuu, en tiedä, mistä komissio ottaisi tarvittavat varat. Tässä vakuutusjärjestelmä olisi avuksi.

Maitokiintiöistä voimme vain todeta, että yhä useammat markkinat kehittyvät kansainvälisesti. Mielestäni ei olisi hyväksi Euroopalle, jos sanoisimme vaikkapa yhdysvaltalaisille tai brasilialaisille, että markkinat ovat heidän, jos he niitä haluavat. Meidänkin olisi osallistuttava niihin, ja tästä syystä maitokiintiöiden pehmeä lasku on tarpeen.

Voisimme toteuttaa kolme toimenpidettä: ylimääräisen tuotantomaksun pienentäminen, kiintiöiden asteittainen lisääminen ja vajaaksi jääneiden tuotantokiintiöiden jakaminen vuosittain niille tuottajille, jotka ovat täyttäneet tai jopa ylittäneet tuotantokiintiönsä.

Gintaras Didžiokas (UEN). - (LT) Haluan ensinnäkin kiittää kaikkia, jotka ovat työskennelleet ankarasti tämän monitahoisen ja mielestäni vuoden tärkeimmän lainsäädäntöhankkeen parissa, ja etenkin esittelijä Capoulas Santosia. Minulla on vain vähän aikaa, joten voin käsitellä vain pintapuolisesti tärkeimpiä kotimaani maanviljelijöitä koskettavia kysymyksiä.

Ensinnäkin suorien tukien tasaus 13 vuoden jälkeen. Tämä on hyvin tärkeä asia, ja jos puhumme solidaarisuudesta, reilusta kilpailusta ja yhtenäismarkkinoista, meidän on myös toimittava vastaavalla tavalla. Meidän on varmistettava, että tuet jaetaan oikein.

Toinen erittäin tärkeä seikka on tarve poistaa viljelyalaa koskevat rajoitukset 30. kesäkuuta 2003 asetetun ehdon mukaisesti. Jos puhumme elintarviketulasta, maailman nälänhädästä ja myös biopolttoaineista, meidän on sallittava viljelijöiden hyödyntää nykyisten resurssien tarjoamia mahdollisuuksia.

Mikä tärkeintä, meidän on suojeltava Euroopan unionin yhteisen maatalouspolitiikan rahoitusta ja estettävä maatalousbudjetin hajauttaminen kaikenlaisten epämääräisten ideoiden hyväksi.

Alyn Smith (Verts/ALE). - (EN) Arvoisa puhemies, onnittelen ja kiitan kaikkia kollegoja siitä, että olemme tänään päässeet onnistuneeseen lopputulokseen. Yhdyn kuitenkin muiden jäsenten pettymykseen siitä, että olisimme voineet mennä hieman pidemmälle ja olla hieman kunnianhimoisempia, mutta on muistettava, että terveystarkastuksen oli määrä ollakin vain terveystarkastus: perusteellinen uudistus tulee myöhemmin, ja nyt meidän on keskityttävä juuri tähän.

Valmistauduttaessa vuoteen 2013 on ehdottomasti paljon tekemistä, sillä kukaan ei ole erityisen tyytyväinen yhteiseen maatalouspolitiikkaamme, mikä on tyypillistä kaikille hyville kompromisseille. Yhdynkin Neil Parishin ja myös Markus Pieperin huomioihin siitä, että meidän on tarkasteltava tulevaisuutta ja sitä, mitä yhteisellä maatalouspolitiikalla on tarkoitus saavuttaa. Tämän keskustelun yhteydessä on otettava esiin erityisesti rakennerahastojen uudistus, sillä YMP on nykyisellään liian monitahoinen ja mutkikas ja sille on vaikea saada kansalaisten tukea, kun taas rakennerahastot olisivat paljon halvempi ja tehokkaampi tapa tuottaa kansalaisille ympäristötuotteita. Meidän on syytä muistaa, että YMP:ssä on kyse suoran tuen antamisesta laadukkaiden paikallisten elintarvikkeiden tuottajille. Jos muistamme tämän, emme voi mennä pahasti harhaan. Tämä on pääpalkinto, ja tänään otamme askelen sitä kohti.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Osallistumme hieman huolestuneina tähän keskusteluun yhteiseen maatalouspolitiikkaan (YMP) tehtävistä lisämuutoksista, sillä niillä pyritään lähinnä lisäämään markkinoiden vapauttamista ja alistamista kansainvälisille markkinoille ottamatta huomioon sitä, että maatalous on strateginen ala ja että elintarviketurva ja elintarvikeriippumattomuus ovat keskeisiä seikkoja varmistettaessa laadukkaiden elintarvikkeiden saanti maidemme kansalaisille.

Myös sitä sosiaalista välinpitämättömyyttä, jolla tätä koko uudistusta toteutetaan ottamatta huomioon nykyistä vakavaa työttömyystilannetta, on mahdotonta hyväksyä. Tämä uhkaa tuhota loputkin perheyrityspohjaisesta maataloudesta, ja pienviljelijöiden tuen vähentäminen, ilmoitettu maidon kiintiöjärjestelmän lakkauttaminen, YMP:n uudelleenkansallistaminen ja jatkuvat epäoikeudenmukaisuudet tuen jakamisessa ovat tässä yhteydessä erityisen vakavia seikkoja.

Tästä syystä me pidämme kiinni jättämistämme tarkistuksista, joilla taataan tuki tuottaville viljelijöille, torjutaan hintojen vaihtelun aiheuttamaa epävakautta tuotantoaloilla ja estetään maaseudun taantuminen sekä monien seutujen autioituminen.

Georgios Georgiou (IND/DEM). - (EL) Arvoisa puhemies, olemme kiitollisia Luis Manuel Capoulas Santosille sekä kaikille muille, jotka ovat osallistuneet tämän erinomaisen mietinnön laatimiseen.

Ne Kreikan maaseutualueet, joilla tupakanviljelijät asuvat, ovat Kreikan köyhimpiä; pelkään, että ne ovat absoluuttisesti mitattuna myös koko Euroopan köyhimpiä. Näillä alueilla asuvilla ihmisillä ei ole muuta työtä kuin tupakanviljely, eivätkä he pyydä muuta kuin että tupakan markkinajärjestelyä jatketaan ainakin

vuoteen 2013 asti. He pyytävät myös, että vuoden 2004 vääryys oikaistaan ja 50 prosentin tupakkatukea jatketaan ensimmäisestä pilarista heidän tulojensa tukemiseksi, mutta vasta vuodesta 2010, mikäli tämä on ylipäättään mahdollista. Tämä on pikemmin humanitaarinen kuin teknisluonteinen pyyntö.

Jim Allister (NI). - (EN) Arvoisa puhemies, käytettävissä olevassa ajassa keskityn maitoalaan, sillä – kuten komission jäsen viimeviikkoisen tapaamisemme perusteella tietää – se on vaalipiirissäni vaikeuksissa hintojen romahduksen vuoksi. Hintojen lasku vahvistaa näkemystäni siitä, että maitokiintiöiden lakkauttaminen on ennenaikaista ja harkitsematonta eikä auta vakauttamaan markkinoita.

Samoin käytettävissä olevien markkinoiden ohjausvälineiden vähentäminen vaikuttaa minusta tarpeettomalta ja typerältä markkinoiden nykyisen epävakauden valossa. Jos näille markkinoille halutaan luoda tukeva pohja – ja säilyttää se – tarvitaan mielekkäitä markkinoiden ohjausmahdollisuuksia. Ilman niitä maitoalaa odottaa kaikkea muuta kuin pehmeä lasku.

Näin ollen pahoittelen sitä, että kun eräät jäsenvaltiot osoittavat joustavuutta – Ranska siirtää käyttämättä jääneitä varoja lammasalalle ja Saksa puhuu maitorahastosta – komissio haluaa sitoa kätensä ja kaventaa toimintavaraansa luopumalla tarpeettomasti markkinoiden ohjausvälineistä.

Puhetta johti

varapuhemies **Manuel António DOS SANTOS**

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kiitän aluksi lainsäädäntöehdotuksen esittelijää sekä valiokunta-aloitteisen mietinnön esittelijää. Vuosien 2003 ja 2004 uudistukset olivat tärkeitä vaiheita yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistamisessa. YMP:n perusteellinen tarkastelu ei ole itsessään mullistava uudistus vaan lähinnä uusi tärkeä askel uudenaikaisen, monimuotoisen ja kilpailukykyisen yhteisen maatalouspolitiikan takaamiseksi. Prioriteettien suhteen mikään ei ole muuttunut. Pää tavoitteena on elintarviketuotanto, sen jälkeen tulevat rehun ja energian tuotanto.

Maidontuotannon merkityksestä erityisesti vuoristoalueilla, joilla laiduntalous on usein ainoa vaihtoehto, on jo keskusteltu. Tässä tapauksessa suojelemme ympäristön lisäksi myös työpaikkoja, mikä on mielestäni yhtä tärkeää. Vuoden 2015 jälkeiseen pehmeään laskuun valmistautuminen on mielestäni tärkeä seikka. Tällä hetkellä vastustan maitokiintiöiden yleistä lisäämistä. Meidän olisi mielestäni oltava varovaisia aikana, jolloin maitoalalla vallitsee suuri ylituotanto. Ne, jotka viittaavat elintarvikkeiden hintoihin perusteena kiintiöiden lisäämiselle, eivät ymmärrä, että maitotilalliset saavat alle 30 prosenttia myyntihinnasta, vaikka myyntihinta valintamyymälöissä – myös omassa kotijäsenvaltiossani – on tällä hetkellä sama kuin 25 vuotta sitten.

On tärkeää, että toisen pilarin vakauttaminen ei rapauta ensimmäistä. Olemme tyytyväisiä 68 artiklan uudelleenarviointiin jäsenvaltioiden itsenäisen päätöksenteon ansiosta. Olen myös tyytyväinen siihen, että maitorahastosta on päästy sopimukseen vuoristoalueiden ja epäsuotuisten alueiden tuotanto mukaan lukien.

Lopuksi totean, että toivon neuvoston ja komission saavan lähipäivinä aikaan kompromissin. Olen varma, että yhteistä maatalouspolitiikkaa kehitetään edelleen, jotta EU:n kaikilla alueilla on monimuotoista ja kestävä maataloustuotantoa myös tulevaisuudessa.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kannatamme tämän ”terveystarkastuksen” tavoitteita, mutta emme kaikkia ehdotettuja toimia.

Uusien ilmasto-, rahoitus-, terveys- ja muiden riskien muodostamat uhat osoittavat, että yhteinen maatalouspolitiikka ei suinkaan ole vanhentunut, vaan sitä tarvitaan ja sillä on keskeinen rooli maailmanlaajuisessa elintarviketurvassa ja maaseutuyhteisöjemme säilyttämisessä.

Vuoden 1992 MacSharry-uudistuksen aikoihin uskoimme naiivisti, että elintarvikeomavaraisuus oli lopullisesti varmistettu ja että markkinat panisivat kaikki omille paikoilleen. Olemme kuitenkin tajunneet, että yhä globaalimmat markkinat eivät vastaa unelmaa jatkuvasta maataloustuotannosta turvallisine ja kohtuuhintaisine elintarvikkeineen koko Euroopassa.

Raaka-aineiden hintojen nousu – nyt hinnat ovat jälleen laskussa – oli meille terveellinen opetus, sillä siihen liittyi rehun ja lannoitteiden tuotantokustannusten nousu, ja se on vetänyt monet alat, kuten lammas- ja naudanliha-alan, syvään kriisiin.

Arvoisa komission jäsen, nämä heilahtelut todennäköisesti jatkuvat. Haluan painottaa erityisesti lammas- ja maitoaloja. Lammassala on taantumassa. Se tarvitsee yhteisön tukea, kuten parlamentti viime kesäkuussa vaati, eikä 68 artikla riitä.

Maitoalalla pehmeä lasku edellyttää siirtymäkautta, jotta ala voi sopeutua ja mukautua ilman sitä jäykkyyttä, jota kiintiöiden niukkuus nykyisin aiheuttaa. Lisäksi, arvoisa komission jäsen, tilanne ei ole samanlainen tai sama kaikissa jäsenvaltioissa.

Donato Tommaso Veraldi (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, haluan kiittää esittelijää hänen tekemästään erinomaisesta, myönteisestä ja älykkästä työstä. Yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) terveydentila on itse asiassa hyvin tärkeä aihe, koska tällä politiikalla pyritään parantamaan Euroopan maatalousalan kilpailukykyä.

Mielestäni on aiheellista korostaa kahta seikkaa: maitokiintiöiden lisäämistä, jolla mahdollistetaan suurempi kasvu niissä maissa, joiden tuotantokiintiöt ovat alijäämisiä tai joiden kansalliset kiintiöt ylittyvät, sekä tupakanviljelyn tuotantoon sidotun tuen jatkamista vuoteen 2012.

Huolimatta vuoden 2004 sopimuksen tarkistamiseen kohdistuvasta vastustuksesta, joka johtuu siitä, että monet maat pitävät tupakan tukemista moraalisesti kestämättömänä sen kansanterveydellisten vaikutusten vuoksi, huomautan, että Euroopan raakatupakan tuotanto muodostaa vain 4 prosenttia koko maailman tuotannosta ja että Euroopan unioni on maailman suurin raakatupakan tuoja EU:n ulkopuolisista maista ja se kattaa tällä tuonnilla yli 70 prosenttia omasta tarpeestaan.

Näin ollen katson, että meidän velvollisuutenamme on löytää oikeudenmukainen ratkaisu, jolla vältetään uudet kielteiset vaikutukset talouteen ja työllisyyteen sekä suurimittainen tupakanviljelystä luopuminen.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, yksi yhteisen maatalouspolitiikan tärkeimmistä tehtävistä on ollut ja on edelleen yksittäisten Euroopan unionin valtioiden maataloustuotannon omavaraisuuden varmistaminen. Lukiessani arvion päätelmiä huomaa, että siinä ehdotetut muutokset sisältävät useimmat niistä mekanismeista, joilla on tarkoitus parantaa yksittäisten markkinoiden tuotantotilannetta. Tämä on hyvä asia. Olen kuitenkin huolissani siitä, että toimintatavan yleisestä muuttamisesta kaikkien EU:n valtioiden tukien mukauttamiseksi samalle tasolle ei ole päästy yksimielisyyteen, sillä tämä edistäisi tervettä kilpailua yhteisössä ja se ulkopuolella.

Arvio on vahvistanut, että niin sanotuissa vanhoissa EU:n jäsenvaltioissa vallitsee maatalouden suhteen yhä protektionistisia asenteita äskettäin liittyneitä jäsenvaltioita kohtaan. Se, että olen jo toinen puhuja, joka mainitsee tämän seikan, on osoitus ongelman vakavuudesta sekä komission jatkuvasta piittaamattomuudesta sitä kohtaan. On hyvin merkittävää, että myös parlamentti on huomannut maitokiintiöiden alkuperäisen jaon epäoikeudenmukaisuuden. On hyvä, että yritämme nyt, vaikkakin varovasti, ratkaista tämän ongelman.

Marie-Hélène Aubert (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Barnier, kolmen viime päivän aikana on vietetty Euroopan kehityspäiviä, joilla viitattiin useaan otteeseen köyhimpiä maita pahasti koettelemaan elintarvikekriisiin. Kaikissa puheissa painotettiin sitä, että kehitysmaiden on kehitettävä omaa maatalouttaan hyödyntämällä maataan ja luonnonvarojaan parhaalla mahdollisella tavalla.

Sivumennen sanoen, tuntuivat naurettavalta ja samalla pöyristyttävältä kuunnella niiden tahojen runollisia pohdintoja, jotka eilen ja tänäänkin vaativat valtioiden puuttumisen ja julkisen rahoituksen vähentämistä, täysimittaista markkinoiden vapauttamista, yksityistämistä ja maatalouden palauttamista lähes esihistorialliseksi toiminnaksi ja jotka nyt tekivät täyskäännöksen ja kannattivat valtavia julkisia investointeja maataloustuotantoon ja elintarvikeriippumattomuuteen.

Kehitysmaiden maatalouden tulevaisuus liittyy suorasti tämänpäiväiseen keskusteluunne. Valitettavasti en usko, että tässä yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) terveystarkastuksessa, joka aloitettiin ennen elintarvikemellakoiden ja markkinoiden tuhoisien häiriöiden huipentumista, otetaan huomioon eteläisten valtioiden viljelijäyhteisön tilannetta tai tehdään loppuun asti vietyjä päätelmiä käsissämme olevista ekologisista, sosiaalisista, taloudellisista ja rahoituksellisista kriiseistä.

Näin ollen olen hyvin pahoillani siitä, että pohjoisten ja eteläisten valtioiden maatalouden välinen luja suhde saa osakseen niin vähän huomiota sekä komission ehdotuksissa että parlamentin mietinnössä, ja luvattujen 1 miljardin euron asettaminen kyseenalaiseksi osoittaa, että tehtävää on vielä paljon.

Sylwester Chruszcz (NI). – (PL) Arvoisa puhemies, puolalaisia ja Euroopan unioniin liittyneiden Keski- ja Itä-Euroopan maiden viljelijöitä on kohdeltu toisen luokan kansalaisina muun muassa tukien ja maitokiintiöiden suhteen. Nyt on nähtävissä voimistuva suuntaus tämän syrjinnän ja epäyhtenäisen kohtelun säilyttämiseksi vuoden 2013 jälkeen. On syytä muistaa, että suuri osa itäisen EU:n tiloista on perhetiloja. Brysselissä ja Strasbourgissa tehdyt päätökset vaikuttavat näihin perheisiin. Nämä viljelijät äänestivät EU:hun liittymisen puolesta, koska heille oli luvattu yhtenäinen kohtelu vuodesta 2013 alkaen. Onko meidän nyt kerrottava heille, että heitä on petetty?

Pyydän parlamentin jäseniä varmistamaan, että yhteinen maatalouspolitiikka on yhteistä muutenkin kuin nimensä puolesta. Toimiin, jotka saattavat vahingoittaa Puolan ja koko Euroopan maataloutta, liitetään yleisiä tunteenilmauksia, ja tätä emme voi hyväksyä.

Solidaarisuus-ammattiliittoon kuuluvat viljelijät protestoivat tänään Brysselissä. He haluavat kiinnittää EU:n viranomaisten huomiota maidon- ja viljantuottajien vaikeaan tilanteeseen. Tuen heitä ja katson, että mielenosoitukset Brysselissä ovat paras todistus siitä, että maataloudessa kaikki ei ole hyvin. Vanhojen ja uusien jäsenvaltioiden epäyhtenäisestä kohtelusta on vihdoin tehtävä loppu.

Esther Herranz García (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, valtaosa viljelijöistä ja karjankasvattajista odottaa päätöksiä ja sopimuksia, joita maatalous- ja kalastusneuvosto tekee tämän päivän ja torstain välillä yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) terveystarkastuksesta. He odottavat niitä, koska kyseessä ei ole pelkkä tarkistus, vaan päätökset johtavat syvällisiin muutoksiin, kuten monien tilojen katoamiseen, jos Euroopan komission ehdotukset suorien tukien leikkaamisesta toteutuvat.

Tukien mukauttaminen on tämän parlamentin mietinnön keskeinen seikka, ja se saattaa olla yksi harvoista parlamentin kantaan sisältyvistä elementeistä, joilla on jotain vaikutusta EU:n maatalousministerien neuvotteluihin.

Vuosien ajan olemme vastustaneet kaunistelevasti nimetyn ”mukauttamisen” lisäämistä, sillä jos maaseudun kehittämissä politiikalla ei ole riittävästi määrärahoja, se ei johdu siitä, että YMP:n budjetissa ei ole varoja, vaan siitä, että poliittinen tahto myöntää riittävät yhteisön määrärahat tälle tärkeälle pilarille puuttuu tyystin.

Haluammeko me vapauttaa markkinat? Totta kai haluamme, mutta samoin vaatimuksin ja ehdoin kaikille tuottajille niin unionin sisällä kuin sen ulkopuolella.

Tällä hetkellä Euroopan unioni leikkii monien viljelijöiden ja karjankasvattajien tulevaisuudella. Minun on erityisesti mainittava lammis-, naudanliha- ja tupakka-alojen kaltaiset herkäät alat, joiden selviytyminen monilla tuotantoalueilla riippuu tästä terveystarkastuksesta.

Jotkin tuottajat, esimerkiksi lampaankasvattajat, eivät pyydä tukea. He haluavat vain mahdollisuuden vetäytyä markkinoilta arvokkaasti, sillä he ovat tehneet laskelmansa, ja ainoa keino selviytyä on vähentää tuotantomääriä. Tuotannosta luopuminen on siksi ainoa ulospääsykeino, jonka olemme monille tuottajille jättäneet, ja kolmansista maista tuleva tuonti ottaa epäilemättä heidän paikkansa, sillä kuluttajat eivät lakkaa kuluttamista eikä kuluttajien määrä lakkaa lisääntymästä nopeasti koko maailmassa.

Parlamentin olisi annettava varovainen lausunto, jota neuvoston on kuunneltava. Kiitän maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puheenjohtajaa Neil Parishia hänen toiminnastaan sen varmistamiseksi, että parlamenttia kuunnellaan eikä jätetä huomiotta, kuten neuvosto ja komissio ovat niin räikeästi tähän asti tehneet.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (FR) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Barnier, arvoisa komission jäsen Fischer Boel, toivon, että esittelijä Capoulas Santosin erinomainen mietintö voi muodostaa vankan perustan neuvostossa Ranskan puheenjohtajuuskauden aikana saavutettavalle kompromissille ja että Euroopan parlamentti ja neuvosto saavat yhdessä komission kesytettyä.

Olen jo lainannut kirjailija Antoine Saint-Exupérya, ja tässä on kyse samasta asiasta kuin siinä, kun Pikku Prinssi kesytti ketun. Toivon, että onnistumme siinä huomenna. Interventiomekanismin täydellinen poistaminen on erittäin vaarallista Euroopalle ja Euroopan elintarviketurvalle.

Suurtilallisten rankaiseminen on erittäin vahingollista Euroopan kilpailukyvyille, ja karjankasvatuksen osalta on tärkeää auttaa tuottajia, joilla ei ole maata.

Anne Laperrouze (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, 2000-luvun alussa vahvistimme yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) rahoituskehyksen vuoteen 2013 asti. Viljelijät ovat tehneet investointeja tuolloin

annettujen lukujen perusteella. Aiommeko me nyt, kauden puolivälissä, pienentää maksuja, joita heillä on oikeus odottaa? Tämä on epäilevä.

Vastustan tukien mukauttamista siinä muodossa kuin Euroopan komissio tai esittelijä Capoulas Santos mietinnössään sitä suosittelee. YMP:llä on tarkoitus tukea maataloutta ja rakenteellista maataloutta. Esimerkkinä voidaan mainita se, että karjankasvatus vähenee yleisesti, kun taas lampaiden tuonti kolmansista maista lisääntyy. Karjankasvattajat tarvitsevat YMP:tä, joka tukee heitä. Siksi uuhipalkkioita tarvitaan, samoin kuin ympäristöbonuksia laidunten säilyttämiseksi ja kansallisia varantoja erilaisten tautien, varsinkin bluetongue-taudin, esiintymisen aiheuttamien ongelmien ratkaisemiseksi.

Arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, viljelijät luottavat meihin!

Liam Aylward (UEN). – (EN) Arvoisa puhemies, olen varma, että komission jäsen ja neuvoston puheenjohtaja odottavat minut vaativan parlamentin suurella enemmistöllä hyväksymän lammasmietinnön tärkeimpien suositusten toimeenpanoa.

Tukien mukauttamisen osalta vastustan 13 prosentin osuutta vuoteen 2012 mennessä, ja katson, ettei sen pitäisi olla pakollista, vaan kunkin jäsenvaltion olisi voitava päättää asiasta itse. Maitokiintiöitä haluaisin lisäävän 2 prosentilla ehdotetun 1 prosentin sijasta, ja niiden maiden, joilla on maidontuotantokapasiteettia, olisi annettava tuottaa sitä vuoden 2015 pehmeään laskuun asti.

Mutta, mikä tärkeintä, YMP:n viime uudistuksessa meille luvattiin yksinkertaistamista, ja byrokratia jos jokin tuskastuttaa viljelijöitä. Nykyisin on enemmän komissiota, jäsenvaltioiden maatalousministeriöitä ja viljelijöitä hallinnoivia paikallisviranomaisia edustavia virkamiehiä kuin kaduilla on rikollisuutta vastaan taistelevia poliiseja. Tämä on naurettavaa: viljelijät pitäisi jättää rauhaan ja antaa heidän viljellä ja tuottaa jatkuvasti kasvavan väestön tarvitsemia välttämättömiä elintarvikkeita.

Henkilökohtaisesti uskon, että kotimaassani ei järjestetä toista kansanäänestystä Lissabonin sopimuksesta ennen kuin tämä asia on ratkaistu.

Véronique Mathieu (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, mietintö, josta huomenna äänestämme, on vuoden kestäneen, yhteisen maatalouspolitiikan ja viljelijöiden tulevaisuutta koskevan työskentelyn ja neuvotteluprosessin tulos. Viime vuoden marraskuun 20. päivänä komission jäsen Fischer Boel esitti meille terveystarkastusta koskevat ehdotuksensa.

Nyt, Lutz Goepelin asian etenemistä koskevan mietinnön jälkeen, käsittelemme Luis Manuel Capoulas Santosin mietintöä komission ehdotuksesta. Molemmat kollegat ansaitsevat onnittelut erinomaisesta työstään. Euroopan parlamentin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta on onnistunut pysymään lujana komission alkuperäisten ehdotusten edessä, joita me pidimme aivan liian liberaaleina.

Aion pysyä valppaana maitoalan ja etenkin kiintiöiden lakkauttamista edeltävien toimenpiteiden suhteen. Ajattelen erityisesti vuoristoalueiden maidontuottajia, jotka eivät saa jäädä lapsipuolen asemaan tässä uudistuksessa, ja meidän on varmistettava, ettei heitä jätetä ulkopuolelle, sillä he tarvitsevat muita enemmän tukea.

En halua maalata heille pirua seinälle, mutta miten voidaan kuvitella, että Ranskan maitoala koottaisiin yhdeksi alueeksi? Tästä syystä kannatan vilpittömästi ehdotusta maitorahaston perustamisesta sekä ehdotusta arvioida vuodesta 2010 lähtien maitokiintiöiden lisäämistä markkinoiden kehityssuuntien perusteella.

Maatalousvaliokunnan laskelmat asteittaisesta mukauttamisesta ovat nähdäkseni oikeudenmukaiset, ja niiden avulla voisimme parantaa alueiden ja maaseudun kehitystä sekä suojella biologista monimuotoisuutta kestäväällä tavalla.

Suhtaudun myönteisesti myös täydentävien ehtojen selventämiseen, sillä niiden täytäntöönpano on ollut tähän asti viljelijöille todellinen päänsärky.

Toivon myös, että säilytämme ”tupakkarahaston”, jonka avulla voimme säilyttää Euroopan pientilat sekä merkittävän työllistäjän alueella, jolla ei voida viljellä mitään muuta, sekä välttää tuontituotteita.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Barnier, olemme arvostaneet suuresti teidän tarmokasta panostanne näissä neuvotteluissa. Olette osoittanut suurta kärsivällisyyttä ja päättäväisyyttä ettekä ole kiirehtinyt asioita, päinvastoin. On ollut todellinen ilo työskennellä teidän kanssanne. Kanssamme tekemänne työ on ollut hyvin arvokasta. Tiedän, että voimme luottaa teihin.

Lily Jacobs (PSE). - (NL) Arvoisa puhemies, 1960-luvulla alankomaalaisen puolueeni merkittävä jäsen Sicco Mansholt loi Euroopan maatalouspolitiikan, ja olemme ylpeitä siitä. Hänen visionaan oli varmistaa, että kaikille eurooppalaisille riittää turvallisia elintarvikkeita ja että viljelijät saavat kunnolliset tulot. Puolustan näitä tavoitteita nytkin koko sydämestäni. Monet asiat ovat kuitenkin 50 viime vuoden aikana muuttuneet. Nyt meillä on maailman väestön nopea kasvu, ilmastonmuutos, globalisaatio, epäreilu kauppa ja keinottelu elintarvikkeiden hinnoilla, josta äskettäinen elintarvikekriisi on hyvä esimerkki.

Terveystarkastusta koskevassa keskustelussa on kyse lähinnä resursseista, välineistä ja näppäristä poikkeuksista. Olen pahoillani siitä, että valmistauduttaessa vuoteen 2013 kokonaiskuva on hiipumassa taka-alalle. Nyt on aika saattaa maatalouspolitiikka järkevästi ajan tasalle niin, että pidetään kiinni Mansholtin tavoitteista mutta heitetään pois vanhentuneet osat, kuten vientituet ja tuotetuet. On korkea aika saada aikaan reilua kauppaa ja kiinnittää enemmän huomiota kestävyteen, terveyteen ja edessämme olevien haasteiden innovatiivisiin ratkaisuihin. Olemme tämän velkaa muulle maailmalle, tuleville sukupolville ja eurooppalaisille veronmaksajille.

Kyösti Virrankoski (ALDE). - (FI) Arvoisa puhemies, EU:n perussopimuksessa maatalouspolitiikan päämääränä on kehittää maataloutta, turvata viljelijän tulotaso ja kohtuulliset kuluttajahinnat, vakauttaa markkinat ja varmistaa tarjonta.

Maatalouden terveystarkastus on ristiriidassa kaikkien muiden paitsi ensimmäisen kohdan kanssa, ja siksi se vaatisi oikeastaan perussopimuksen muuttamista. Viljelijöiden tukia leikataan vastoin aikaisempia lupauksia. Kuluttajahinnat voivat nousta. Interventio-ostojen rajoittaminen ja maitokiintiöiden poistaminen lisäisi markkinaheilahteluja. Viimekin vuonna käytimme yli 500 miljoonaa euroa maitoalan vientitukiin. Tuen irrottaminen tuotannosta vähentäisi tuotantoa samalla kun sen hyväksyttävyys hämärtyisi.

Erityisesti terveystarkastuksesta puuttuu solidaarisuus. Komission esityksessä ei heijastu lainkaan periaate, jonka mukaan kestävä maataloutta tulee voida harjoittaa myös luonnonolosuhteiltaan vaikeimmilla alueilla, vaikka Eurooppa-neuvosto on sen kolmesti vahvistanut. Perheviljelmä on liian heikko neuvotteluosapuoli monikansallisia elintarvikejärjestäjä ja globaaleja markkinavoimia vastaan. Siksi maatalouspolitiikkaa tarvitaan.

Sergio Berlato (UEN). - (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, ensisijaisena tavoitteenamme on varmistaa, että Euroopan unionilla on yhteinen maatalouspolitiikka vuoden 2013 jälkeen. Tämä on mielestämme ehdottoman tärkeä asia jäsenvaltioiden maatalousalan ja yhteiskunnallis-taloudellisen rakenteen suojelemiseksi sekä siksi, että kolmannen vuosituhannen alussa on strategisesti entistäkin tärkeämpää taata Euroopan elintarviketurva.

Arvoisa komission jäsen, painotamme sitä, että meidän on edelleen tarvittaessa toteutettava tukitoimia kunkin yksittäisen maatalousmarkkinoiden yhteisen markkinajärjestelyn hyväksi, ja erityisesti katsomme seuraavaa:

a) Tupakka-alan tukien irrottamisessa tuotannosta on annettava mahdollisuus säilyttää osittain tuotantoon sidotut tuet vuoteen 2013 asti, jotta vältetään täydellinen tuotannosta luopuminen, sillä tämä vaarantaisi kokonaisia tuotantoaloja, synnyttäisi työttömyyttä sekä erilaisia talous- ja ympäristöongelmia erityisen epäsuotuisassa asemassa olevilla alueilla. Muistutan komission jäsentä ja neuvoston puheenjohtajaa siitä, että Euroopan parlamentti on jo ilmaissut suurella enemmistöllä hyväksytyn tukensa tässä asiassa.

b) Jotta maitoalalla voidaan lyhyellä aikavälillä palauttaa markkinoiden tasapaino ja pitkällä aikavälillä lopettaa kiintiöjärjestelmä pehmeän laskun avulla, olisi viisasta kasvattaa kiintiöitä 2 prosentilla jokaisena markkinointivuonna ajanjaksoilla 2009–2010 ja 2014–2015.

Sebastiano Sanzarello (PPE-DE). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, myös minä haluan kiittää Luis Manuel Capoulas Santosia ja Lutz Goepelia heidän tekemästään erinomaisesta työstä.

Keskustelemme yhteisestä maatalouspolitiikasta (YMP), joka syntyi 1990-luvun lopulla ja joka itse synnytti vuonna 2003, globalisoituneessa maailmassa, jossa oli ylituotantoa ja jossa ylistimme maataloudelle myönnettyä liiallista tukea. Keksimme tuolloin tuen irrottamisen tuotannosta, tukien mukauttamisen, ehdollisuuden sekä tukien myöntämisenjärjestelmän ylettömän byrokraattisuuden, ja muutamassa vuodessa saimme aikaan kuvittelemamme kehityksen, kuten Michel Barnier totesi. Tämä kuvittelemamme kehitys osoittautui seuraavanlaiseksi: tuotanto kääntyi alijäämäiseksi, meillä oli toimitusvaikeuksia erityisesti viljan osalta, Euroopan lihantuotanto muuttui alijäämäiseksi ja valtava määrä työpaikkoja on katoamassa.

Tästä syystä katson, että sen toimintatavan, jonka komissio omaksui muuttaessaan vuoden 2003 kantaa, olisi päätyttävä lähipäivien aikana yhdessä Ranskan puheenjohtajuuskauden kanssa ja että meidän olisi

tarkistettava näistä seikoista sekä liialliselta vaikuttavasta tukien mukauttamisesta hyväksyttyä kantaa. Viemällä tuottajilta resursseja ja siirtämällä ne toiseen pilariin otamme resursseja niiltä, jotka päivittäin investoivat ja tuottavat maataloudessa, niiltä, joita pyydämme kunnioittamaan maata ja elintarvikkeiden terveellisyyttä, joita kehotamme noudattamaan työturvallisuus- ja eläinsuojelumääräyksiä ja joilta vaadimme elintarvikkeiden korkeaa ravintoarvoa ja turvallisuutta. Viemme heiltä tuen jatkuvasti globalisoituvassa maailmassa, jossa kilpailu alati kovenee.

Tämän vuoksi meidän on pohdittava uudelleen etenkin maitokiintiöitä Italian kaltaisissa maissa, jotka ovat jo 20 vuoden ajan kärsineet alituotannosta, vaikka tuotantopotentiaalia on paljon. Tuotantoon sidottu tuki olisi säilytettävä: yhdyin siihen, mitä kollegani ovat tässä suhteessa sanoneet tupakasta, koska 500 000 eurooppalaista perhettä saa toimentulonsa tältä alalta ja tuotantoon sidotun tuen poistaminen ajaa heidät epäilemättä köyhyyteen vähentämättä, jos tässä nyt on siitä kyse, tupakojien määrää.

Vincenzo Lavarra (PSE). - (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, olen hyvin tyytyväinen nähdessäni esimerkin hyvin myönteisestä maatalousalan yhteispäätösmenettelystä, jonka neuvoston, komission ja Euroopan parlamentin välinen laajennettu yhteistyö on mahdollistanut. Tämä on hyvä enne, ja saanen onnitella esittelijä Capoulas Santosia hänen tasapainoisesta mietinnöstään tukien mukauttamisesta, nuorista viljelijöistä ja työturvallisuudesta sekä uusista haasteista.

Olemme vaikeassa siirtymävaiheessa: tiedämme pehmeästä laskusta ja tukien irrottamisesta sekä muista innovatiivisista toimista. Tässä siirtymässä meidän on suojeltava tilallisia, joihin maitokiintiöiden poistaminen kohdistuu, sekä esimerkiksi tupakka-alan epäsuotuisassa asemassa olevia alueita, ja meidän olisi hyödynnettävä tätä muutosta ja aloitettava vakava uudelleenpohdinta vuoden 2013 jälkeisestä ajasta yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) tavoitteiden ja uusien tehtävien päivittämiseksi ja keskustelun käynnistämiseksi siitä, miten ensimmäisen ja toisen pilarin välinen kahtiajako saadaan poistettua.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, kiitän neuvostoa, komissiota ja esittelijää tämän mietinnön eteen tehdystä kovasta työstä. Ainoa ”yksinkertainen” asia yhteisessä maatalouspolitiikassa, ja tämä on tässä keskustelussa unohdettu, on se, että sen budjetti on kiinteä ja pienenemässä, vaikka meidän vaatimuksemme tätä politiikkaa kohtaan kasvavat ja sisältävät ilmastonmuutoksen, biologisen monimuotoisuuden ja vesivarojen hallinnan. Älykäs vesivarojen hallinta on oikein hyvä ajatus, ja paikallisviranomaisten on tukittava vuodot. Eikö olekin älykästä?

Siirryn maitoalaan. Mitä väärää on siinä, että kiintiöitä lisätään 2 prosenttia ja annetaan niiden maitotilallisten, jotka kykenevät tuottamaan maitoa markkinoille, tehdä niin? Tämä ei ole pakollista. Annetaan tilallisten päättää. Lammasalalla Aylwardin mietintö herätti valtavia odotuksia, joita parlamentti tukee. Näitä odotuksia ei saa pettää, kun neuvosto tekee lopulliset päätöksensä.

Tukien mukauttamisen ja 68 artiklan suhteen puhumme varojen kierrättämisestä maataloudesta näihin uusiin haasteisiin. Sitä ei voida tehdä, ja jos tehdään, se on mahdollista vain vähentämällä pikemmin kuin lisäämällä sääntöjä, kuten yleensä tapahtuu.

YMP:n ja eurooppalaisten viljelijöiden suurin uhka on talousarvion tarkistus, Tony Blairin jättämä perintö tälle toimielimelle, jossa maatalouden rahoitus on uhattuna. Vastauksena kollega Liam Aylwardin kommenttiin Lissabonin sopimuksesta totean, että kyllä, tarkastukset aiheuttivat ongelmia. Minä väitän, että irlantilaiset viljelijät kannattavat nyt *enemmän* Lissabonin sopimusta, koska he pelkäävät, että jäsenvaltiot saavat enemmän sananvaltaa maatalouspolitiikassa, ja he tuntevat tämän vaarat vuoden 2009 budjetistamme, jossa Irlannin hallitus leikkasi rajusti maatalouden tukea: he luottavat enemmän Euroopan unioniin kuin jäsenvaltioonsa. Meidän on muistettava tämä.

Viljelijöiden suurin ongelma koko Euroopassa ovat tulojen ja hintojen vaihtelut. Tarvitsemme markkinatukitoimenpiteitä. Niiden on oltava nykyistä joustavampia ja älykkäämpiä ja niitä on käytettävä silloin kuin niitä tarvitaan, muutoin viljely perhetiloilla loppuu ja me tuhoamme sen, mitä olemme Euroopassa saaneet aikaan, nimittäin laadukkaiden ja turvallisten elintarvikkeiden tuotannon. Toivotan teille onnea neuvotteluissanne.

Bogdan Golik (PSE). - (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, osoitan erityiset kiitokseni esittelijä Luis Manuel Capoulas Santosille siitä valtavasta työstä, jonka hän on tehnyt viime kuukausina, ja hänen loistavasta kyvystään saada aikaan kompromissiratkaisu.

Yhteisen maatalouspolitiikan on säilytettävä yhteisön politiikan luonteensa varmistamalla, että koko laajentunut Euroopan unioni voi kilpailla samoin ehdoin. Tämän tavoitteen saavuttamisen välttämättömiin

edellytyksiin kuuluu pyrkiminen yhdenmukaisiin tukiasteisiin kaikkialla Euroopan unionissa. Uskon, että näin tapahtuu vuonna 2013 ja että kukaan ei halua miettiä keinoja sen lykkäämiseksi.

Koska aikaa on vähän, puhun vain yhdestä asiasta. Ympäristönsuojelua, elintarvikkeiden turvallisuutta ja eläinten hyvinvointia koskevat vaatimukset sitovat yhä suuremmassa määrin myös uusia jäsenvaltioita. Näiden vaatimusten noudattaminen aiheuttaa valtavia menoja lyhyessä ajassa, ja tämä merkitsee näille valtioille maataloustuotannon kannattavuuden huomattavaa heikkenemistä. Tästä syystä näiden periaatteiden täyttä samanaikaista käyttöönottoa on lykättävä, kunnes kaikki maksut ja tuet on saatu samalle tasolle.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, onnittelen esittelijä Capoulas Santosia hänen erinomaisesta mietinnöstään ja kiitän myös koordinaattorina ja varjoesittelijänä toiminutta Lutz Goepelia.

Kommentoin lyhyesti kolmea seikkaa: ensinnäkin meidän mielestämme nykyinen tupakan tukijärjestelmä tulisi säilyttää vuoteen 2013 asti, ja 50 prosenttia rahoituksesta olisi pidettävä ensimmäisessä pilarissa sen sijaan, että se siirretään toiseen pilariin. Tämä olisi mielestäni epäilemättä väärin. Miksikö? Koska näin halutaan tehdä vain tupakan kohdalla. Lisäksi katson, että tämä olisi katastrofi yli puolelle miljoonalle perheelle varsinkin kotimaassani, jossa suurin osa tupakanviljelijöistä on köyhiä pienviljelijöitä, jotka luopuisivat tiloistaan ja muuttaisivat suuriin kaupunkeihin, mikä olisi erittäin vaarallista ympäristön ja maaseudun kannalta.

Haluan selventää erästä asiaa tämän suhteen. Me kaikki vastustamme tupakointia, mutta emme saa sekoittaa kahta asiaa: niin kauan kuin eurooppalaiset polttavat savukkeita ja eurooppalainen teollisuus tarvitsee tupakkaa, meidän on järkevää tuottaa sitä itse kuin tuoda sitä.

Toiseksi, on myös järkevää säilyttää nykyinen erityistukioikeuksien järjestelmä varsinkin erityisten rehuoikeuksien osalta.

Kolmanneksi, vastustan komission ehdotusta suorien tukien vähimmäiskynnyksistä, jonka mukaan tukea ei saa maksaa viljelijöille, jotka saavat tukea vähemmän kuin 250 euroa vuodessa tai viljelevät alle hehtaarin suuruista alaa. Herran tähden, Euroopan unioni haluaa tukea sekä suuria että pieniä tuottajia. Me tarvitsemme niitä kaikkia, mutta ennen muuta tarvitsemme pienviljelijöitä. Näin ollen kehotan tarkistamaan ehdotusta tältä osin ja myöntämään tukea viljelijöille heidän tilojensa kokoon katsomatta.

Katerina Batzeli (PSE). - (EL) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää esittelijä Capoulas Santosia hänen mietinnöstään. Neuvoston puheenjohtaja Barnier, komission jäsen Fischer Boel, riippumatta koulukuntaeroista, jotka osoittavat, että teillä kummallakin on omanlaisenne lähestymistapa yhteiseen maatalouspolitiikkaan ja sen rooliin Euroopan unionin kehityksessä, olette onnistuneet mahdottomassa tehtävässä: toisin sanoen te luotte luottamuspulaa ja pettymystä sekä pienviljelijöiden että suurtilallisten keskuudessa. Yleisellä tukien vähentämisellä ja ehdotuksilla tukioikeuksien arvon lisävähennyksistä aikana, jolloin tuotantokustannukset ovat nousseet, olemme toisin sanoen tuottaneet pettymyksen sekä suurille maitotiloille että pienten ja vuoristoalueiden pienimuotoista tuotantoa harjoittaville tuottajille.

Komission tupakka-alalle ehdottama pöyristyttävä 50 prosentin vähennys, jolle ei ole mitään perusteita perustamissopimuksessa tai edes yhteisen maatalouspolitiikan horisontaalisissa toimissa, ei herätä luottamusta. Toinen merkittävä seikka on alle 10 hehtaarin suuruisten pientilojen poissulkeminen, mikä erityisesti Kreikan osalta tarkoittaa, että saarialueet jätetään tukien ulkopuolelle.

Arvoisa komission jäsen, olen tietoinen viestintäpolitiikastanne ja kunnioitan teitä suuresti. Puhutte pehmeästi laskusta. Katsokaa tarkoin, mille lentokentälle laskeudumme. Myös Guantánamossa on lentokenttä.

Esther de Lange (PPE-DE). - (NL) Arvoisa puhemies, olemme tämän aamun pitkän keskustelun aikana kuulleet jo paljon. Onnistuin onneksi antamaan komission jäsenelle annoksen kouluissa tarjottavia hedelmiä ennen kuin aloitimme, joten toivottavasti tämän välipalan avulla pystymme jatkamaan keskustelua tästä tärkeästä aiheesta vielä hetken.

En kuitenkaan puheenvuorossani käsittele kouluissa tarjottavia hedelmiä, vaan maitoa. Täysin kaikenlaisista teknisistä välineistä käytävään keskusteluun katsomatta on mielestäni mahdotonta selittää Euroopan kansalaisille, miksi olemme maksaneet 340 miljoonaa euroa ylimääräistä tuotantomaksua, vaikka olemme edelleen lähes 1 prosentin päässä Euroopan kokonaiskiintiön täyttämisestä. Neuvoston on joka tapauksessa käsiteltävä tätä epäloogisuutta.

Lisäksi, kuten olen jo aiemmin todennut, komission ehdotus kiintiöiden lisäämisestä vuosittain 1 prosentilla on mielestäni hyvin "laiha", ja tätä voitaisiin neuvostossa helposti myöhemmin korottaa "puolilaihaksi". Vain 1 prosentin lisäyksellä jätämme käyttämättä mahdollisuuksia EU:n sisällä ja maailmanmarkkinoilla. Se perustelu, jonka olen aiemminkin tässä keskustelussa kuullut, nimittäin että kiintiöjärjestelmämme johtaisi automaattisesti kunnan hintoihin, on aivan liian lyhytnäköinen. Tämä käy selvästi ilmi myös vuoden 1984 jälkeisestä hintojen kehityksestä. On turha mainitakaan, että Yhdysvaltojen ylläpitämien kaltaiset valtavat varastot ovat täysin mahdottomia meidän alueellamme. Meidän on luotava turvaverkkoja hyvin laihojen vuosien ja odottamattomien tapahtumien, kuten eläintautien, varalle.

Kehotan komissiota tutkimaan myös – ja tämä on mielestäni aivan yhtä tärkeää – miten tulot jakautuvat elintarviketuotantoketjussa. Suurten valintamyymlöiden tuottomarginaali on tätä nykyä noin 20 prosenttia ja tukkukaupan marginaali lähes 10 prosenttia, mutta monet alkutuottajat – viljelijät, joita ilman elintarvikkeita ei olisi ollenkaan – toimivat tällä hetkellä tappiolla.

Takaisin pääaiheeseen. Kuten sanoin, puhumme nyt jokapäiväisestä leivästäämme. Elintarviketurvan olisi oltava ehdottomalla etusijalla tässä keskustelussa, mutta myös keskustelussa vuoden 2013 jälkeisestä maatalouspolitiikasta, sillä kaikkein vähiten me mielestäni tarvitsemme sitä, että joudumme aikanaan toteamaan tullemme yhtä riippuvaisiksi kaukaisista maista jokapäiväisen leipämme suhteen kuin jo olemme energian suhteen.

Giovanna Corda (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Barnier, hyvät naiset ja herrat, olen erittäin kiitollinen jäsen Capoulas Santosille tästä valtavasta työstä, jonka hän on tehnyt, ja vieläpä hyvän tuulensa säilyttäen.

Yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) tehtävänä on aina ollut varmistaa elintarvikkeiden saanti kaikille. Tämä tehtävä on tänään entistä oikeutetumpi, sillä parhaillaan kokemamme kriisi on tehnyt sekä kuluttajista että viljelijöistä haavoittuvia. On tärkeää taata kuluttajille elintarvikkeiden saanti, mutta samoin on tärkeää taata viljelijöille kohtuulliset tulot. Tästä syystä meidän on kannustettava ja autettava nuoria viljelijöitä vakiinnuttamaan toimintansa ja kehittämään sitä, sillä juuri he auttavat ruokkimaan maapallon tulevaisuudessa.

Painotan lammas- ja vuohialan vaikeuksia, joiden suhteen esittelijä Capoulas Santos on ollut hyvin vastaanottavainen. On erittäin tärkeää tukea niitä paitsi lihan myös maidon osalta, ja tämä ala on minulle hyvin tuttu Sardiniaista.

Jean-Paul Denanot (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, kiitän tehdystä työstä sekä yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) terveystarkastuksessa ja Luis Manuel Capoulas Santosin mietinnössä esitetystä päätelmästä ja suuntaviivoista.

Maatalous on todellakin talouden ala, joka ei voi reagoida vain markkinoiden signaaleihin. Maataloustoiminta vaikuttaa varmasti elintarvikeomavaraisuuteen, mutta myös alueisiin ja työllisyyteen, kuten liian usein saamme nähdä.

Markkinavälineiden romuttaminen olisi vakava isku maataloudellemme. Esimerkiksi tukien irrottaminen tuotannosta aiheuttaa todellisia ongelmia tietyille karjankasvatusaloille, nimittäin emolehmä- ja lammassaloille, ja olen hyvin tyytyväinen, että komission jäsen Fischer Boel juuri puhui tästä aiheesta.

Lisäksi on selvää, että tiukka pitäytyminen historiallisiin viitearvoihin muodostaisi pahan esteen kaikille mahdollisille uudistuksille. Katson kuitenkin edelleen, että kysymys YMP:n toisesta pilarista on erittäin tärkeä, sillä maaseudun on tukeuduttava maataloustoimintaan, jotta siellä voidaan luoda työpaikkoja. Siksi meidän on pohdittava tätä toisen pilarin kysymystä, luonnollisesti kaatomatta ensimmäistä pilaria.

María Isabel Salinas García (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, myös minä haluan kiittää esittelijä Capoulas Santosia hänen suurenmoisesta työstään. Hän on mielestäni onnistunut laatimaan tasapainoisen ja maltillisen mietinnön.

Katson, että keskustelun tässä vaiheessa on tärkeää lähettää viljelijöille vakaudesta kertova viesti. Eurooppalaiset viljelijät tarvitsevat nyt kipeämmin kuin koskaan vakautta ja ratkaisuja. He tarvitsevat riittävän pitkiä siirtymäkausia sekä vaikeuksissa olevien alojen erityistoimenpiteiden jatkamista.

Arvoisa komission jäsen, kaikilla aloilla ei voida käyttää samoja ratkaisuja. Teidän on muistettava, että eräillä sektoreilla on todellisia vaikeuksia. Yhteinen maatalouspolitiikka ei saa olla ongelma, vaan sen on pikemmin oltava ratkaisu, ja tätä varten tarvitsemme vahvan ensimmäisen pilarin.

Me uskomme ja luotamme maaseudun kehitykseen, mutta emme usko, että komission ehdottama tukien mukauttaminen on vastaus ongelmiin. Maaseudun kehitystä ei pitäisi vahvistaa ensimmäisen pilarin kustannuksella. Olemme samaa mieltä siitä, että tilatukijärjestelmää on yksinkertaistettava markkinavälineitä tarkistamalla. Tämä ei kuitenkaan tarkoita niiden purkamista.

Jos onnistumme tässä, luomme perustukset yhteiselle maatalouspolitiikalle, joka jatkuu kauas vuoden 2013 jälkeen. Jos emme onnistu, teemme lopun monien eurooppalaisten viljelijöiden toiminnasta.

Alessandro Battilocchio (PSE). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, olen tyytyväinen esittelijä Capoulas Santosin pyrkimykseen varmistaa, että yhteinen maatalouspolitiikka (YMP) pysyy lähempänä viljelijöitä ja Euroopan kansalaisia kuin markkinoiden tarpeita, ja sovittaa yhteen ne monet huolenaiheet, joita nousee esiin, kun kyse on näin monista haasteista.

Siksi on tärkeää, että kaikki 27 jäsenvaltiota omaksuvat yhteisen lähestymistavan tähän alaan, mutta on myös tärkeää säilyttää keskeisten tuotteiden markkinatuki- ja markkinaohjausvälineet. Tarkoiton esimerkiksi maitoalaa ja tupakanviljelyn tukea, jonka poistaminen ei varmasti vähentäisi tupakojien määrää, mutta johtaisi luopumiseen tärkeän eurooppalaisen tuotteen viljelystä ja siihen liittyvästä sosiaalisesta rakenteesta.

Tällaisissa välineissä on kuitenkin aina otettava huomioon maatalouden olosuhteiden valtava vaihtelu Euroopassa. Esimerkiksi nykyinen maitokiintiöjärjestelmä perustuu jo vanhentuneisiin kriteereihin. Kompromississa ehdotettu 1 prosentin lisäys ei riitä tyydyttämään useimpien jäsenvaltioiden kotimarkkinoiden kysyntää. Tämän vuoksi tarvitsemme joustavamman järjestelmän, joka antaa kullekin yksittäiselle jäsenvaltiolle mahdollisuuden vastata omiin tarpeisiinsa, ja tämä edistäisi myös Euroopan maitoalan kilpailukykyä kansainvälisillä markkinoilla.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, olen ehdottomasti samaa mieltä ministeri Barnierin kanssa elintarvikeomavaraisuudesta ja sen tärkeydestä ja komission jäsen Fischer Boelin kanssa ilmastomuutoksen tärkeästä sijasta maatalouden nykyisellä asialistalla. Voisimmeko yhdistää nämä kaksi asiaa?

On odotettavissa, että maitotuotteiden maailmanlaajuisen kysynnän kasvu – se lisääntyy 35 prosenttia vuoteen 2020 mennessä – johtaa Irlannin maidontuotannon jonkinasteiseen tehostumiseen, ja tästä syystä vaikutukset kohdistuvat todennäköisimmin Irlannin emolehmäkarjaan, mikäli nautojen määrää on vähennettävä EU:n ilmastomuutostavoitteiden saavuttamiseksi vastuunjakoehdotuksen mukaisesti. Irlannin elintarviketuotantojärjestelmää pidetään yhtenä maailman tehokkaimmista, mitä tulee päästöihin tuotettuja elintarvikkeita kohden. Jos Irlanti vähentää karjansa määrää, maailman elintarvikemarkkinoiden vajaukset täytetään todennäköisesti sellaisista maista, joiden tuotantojärjestelmät eivät ole yhtä kestäviä ja tuottavat paljon enemmän päästöjä karjanhallinnoinnin tehottomuuden, karjan ikärakenteen ja metsien hävittämisen vuoksi.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Fischer Boel, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Barnier, terveystarkastuksella pitäisi korjata ne seikat, jotka eivät ole aivan kohdallaan. Syrjäisimpien alueiden maataloutta koskevassa lainsäädännössä on yksi seikka, joka ei ole oikein. Se on Azorien autonomisen alueen sokerintuotannon sääntely.

Kehotan sekä komission jäsentä että ministeriä samoin kuin kaikkia jäseniä tutkimaan jättämiäni tarkistuksia ja pohtimaan, mistä asiassa on kyse, sillä tämä ongelma on helppo ratkaista. Sen ratkaisematta jättäminen johtaa kuitenkin työttömyyteen ja tämän alan romahdukseen ja aiheuttaa vakavia seurauksia Azorien autonomiselle alueelle.

Kehotan teitä painokkaasti kiinnittämään huomiota tähän asiaan.

Francesco Ferrari (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, mielestäni meidän on äskettäin syntyneen tilanteen vuoksi syytä kiittää sekä komission jäsentä että esittelijää. Kiitän esittelijää hänen tekemästään työstä, sillä keskustellessamme maataloudesta keskustelimme elintarvikkeista, ja siksi tämä kysymys on äärimmäisen arkaluonteinen.

Haluan käsitellä kahta asiaa. Ensimmäinen niistä on maitokiintiöt. Olen tyytyväinen 1 prosentin tasosta saavutettuun yksimielisyyteen – tasoa voitaisiin myös korottaa 2 prosenttiin – mutta suurempi ongelma syntyy vuonna 2014, jolloin viime vuosina investointeja tehneille syntyy valtavia ongelmia ja tämän alan maatalousyritykset tekevät valtavia tappioita, ellei lasku todella ole pehmeä. Toinen seikka liittyy maataloustuotteiden hintojen valvontaan. Vuosi sitten meillä oli viljaan liittyvä elintarvikeongelma, ja nyt maissin ja vehnän hinnat ovat puolittuneet viime vuoteen nähden, mutta pastan, leivän ja rehun kuluttajahinnat ovat edelleen korkeat. Ehkä suunnittelussa tapahtui virhe, tai sitten valvonta ei ollut riittävää...

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan komissio on ehdottanut eri jäsenvaltioita koskevia yhteisen maatalouspolitiikan menorajoja vuoteen 2013 asti ja sen jälkeen. Jos muunnamme nämä summat viljelyhehtaaria kohden maksettavaksi tueksi, näemme että eri jäsenvaltioiden hehtaaria kohden saaman tuen suhteen vallitsee suuri eriarvoisuus: Belgiassa se on noin 490 euroa, Tanskassa 390 euroa, Saksassa 340 euroa ja Ranskassa 260 euroa, mutta uusissa jäsenvaltioissa tuki on paljon pienempi: Tšekissä 210 euroa, Slovakiassa 200 euroa ja Puolassa vain 190 euroa.

Tilanteessa, jossa vanhojen ja uusien jäsenvaltioiden tuotantokustannukset lähenevät nopeasti toisiaan ja Euroopan komissio ehdottaa tuen irrottamista tuotannosta, näiden erojen säilyttäminen on täysin perusteetonta ja lisäksi syrjii uusien jäsenvaltioiden viljelijöitä. Elleivät komissio ja neuvosto muuta kantaansa tässä asiassa, meillä on ikuisesti kaksi yhteistä maatalouspolitiikkaa: vanhoille jäsenvaltioille suunnattu rikkaampi politiikka ja uusien jäsenvaltioiden osaksi koituva köyhempi maatalouspolitiikka.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa ministeri, keskityn lyhyessä puheenvuorossani siihen, että olemme ensisijaisesti vastuussa Euroopan unionin 500 miljoonasta kuluttajasta ja sitten Euroopan unionin viljelijöistä, jotka tuottavat elintarvikkeita näille kuluttajille. Olemme yhtä lailla vastuussa suurista ja pienistä tiloista. Olemme vastuussa epäsuotuisilla alueilla ja laidunalueilla sijaitsevista tiloista, erityisesti kaikilla maidon- ja lihan tuotantoon liittyvillä aloilla.

Arvoisa komission jäsen, kiitän teitä siitä, että harkitsette nyt maitorahastoa, mitä olen pyytänyt kahden vuoden ajan, maitoalan minipaketista käydystä keskustelusta ja tämän alan tukitoimien lakkauttamisesta lähtien. Olen varma, että tämän mekanismin avulla voimme antaa apua, mikäli emme ensin ota siihen tarvittavia varoja muilta viljelijöiltä vaan käytämme markkinatukitoimenpiteiden lakkauttamisen vapauttamia varoja.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, tässä keskustelussa meidän on puhuttava elintarvikkeiden turvallisuudesta, elintarvikkeiden jäljitettävyydestä ja ennen kaikkea elintarviketurvasta. Emme voi irrottaa näitä kysymyksiä tämänpäiväisestä keskustelusta, emmekä voi ohittaa sitä tosiseikkaa, että viljelijöiden määrä vähenee merkittävästi vuodesta toiseen.

Tukien pakollisen mukauttamisen lisääminen merkitsee yksinkertaisesti rahojen ottamista Euroopan viljelijöiden taskuista. Tilatuen arvo on vuodesta 2005 vähentynyt noin 15 prosenttia inflaation ja muiden tekijöiden vuoksi, ja silti sitä ehdotetaan vähennettävän vielä lisää.

Muotisanana näyttää olevan yksinkertaistaminen. Ainakin Irlannissa viljelijöiden hallinnoimiseen osallistuvien toimijoiden määrä näyttää kuitenkin lisääntyneen valtavasti. Viime viikkoina Connemaran kukkuloilla on ollut useita helikoptereita ja 61 maasta käsin toimivaa tarkastajaa laskemassa lampaita. Tällä pienellä alueella lampaan hinta ei kattaisi edes viljelijän investointeja. Joidenkin mielestä toiminta muistutti pikemmin hyökkäystä Irakiin kuin Euroopan unionin hyväntahtoista hallintoa. Tämä on tuhlausta ja antaa kuvan ylibyrokratisesta Euroopan unionista, jonka toiminta on täysin suhteetonta.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, vaikka olen tyytymätön kompromissiin, voin elää sen kanssa, sillä jos emme leikkaa suoria tukia komission katastrofaalisen ehdotuksen mukaisesti, suurin viljelijöillemme aiheutuva vahinko voidaan ehkä estää.

Jos nämä varat menevät maitorahastoon, leikkaukset kirvelevät vielä vähemmän. Valitettavasti luin tänä aamuna, että komission jäsen on jälleen noussut barrikadeille vastustamaan maitorahastoa. Luxemburgin viljelijöille ei ole väliä, vaikka emme leikkaisi alle 10 000 euron suoria tukia, koska kaikki päätoimiset viljelijät ylittävät tämän rajan. Ensisijaisena tavoitteena on siksi oltava leikkausten välttäminen tai niiden pitäminen mahdollisimman pieninä. Muutoin Luxemburgin päätoimisilla viljelijöillä ei ole tulevaisuutta.

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, tämä ei mielestäni ole oikea aika eikä oikea paikka ryhtyä käymään perusteellista keskustelua. Euroopan parlamentilla on valtuudet ainoastaan ilmaista kantansa siitä ainoasta kysymyksestä, jossa EU:lla on ratkaiseva valta ja johon käytetään puolet talousarviosta.

Minun mielestäni terveystarkastus on konservatiivinen; globalisaation, joka myös on yksi EU:n tavoitteista, maksaa maatalous, joka on jäänyt mahdollittoman välittäjän roolin loputtoman tavoittelun uhriksi. Roolini Euroopan parlamentin jäsenenä osoittaa kuitenkin, että yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) toimeenpanto ei ole riittävän avointa. Komission jäsen allekirjoitti asetuksen N:o 250 vuonna 2008, mutta jäsenvaltiot eivät siitä piittaa, ja näin asia tulee olemaan myös kesäkuun 30. päivän 2009 jälkeen.

Katson, että ainoa jäljelle jäänyt etenemistapa on käyttää nimettyjä valvontaelimiä, mutta meidän on muistettava, että maatalouspoliittista keskustelua olisi siirrettävä kansalaisten suuntaan ja heille olisi annettava tietoa, mikäli haluamme edetä oikeaan suuntaan. Jos näin ei tapahdu, vaarannamme edelleen maaseudun ja maatalouden, jotka ovat niiden jatkuvan eristämisen uhreja.

James Nicholson (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ensiksi käsitellä maitoalaa. En kannata 2 prosentin lisäystä. Kannatan 1 prosentin lisäystä, sillä vaikka pehmeästä laskusta on puhuttu paljon, minä en usko siihen. Meidän istuessamme täällä maailma muuttuu. Maitoala, joka 12 kuukautta sitten oli menestyksellinen osa tuotantoamme, ei maailmanmarkkinoiden viime kuukausina tapahtuneiden muutosten vuoksi enää ole sitä.

Haluan sanoa komission jäsenelle, että olen hieman huolissani 68 ja 69 artiklasta. Mielestäni voitte poistaa sanan ”yhteinen” pysyvästi yhteisestä maatalouspolitiikasta. Olisin hyvin varovainen tässä asiassa, jotta varmistetaan, ettemme luovuta pois liikaa vastuuta, sillä varat voivat yksinkertaisesti virrata takaisin ja jäsenvaltiot voivat luoda epäyhtenäiset toimintaedellytykset.

Tukien mukauttamisesta katson, että meidän tulisi pitäytyä yksinumeroisiin lukuihin, mutta kaiken tukien mukauttamisen olisi oltava pakollista. Kaikkien koko Euroopassa pitäisi maksaa samansuuruinen tukien mukauttaminen toisesta pilarista.

Katerina Batzeli (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, haluan lisätä muutaman seikan: ensinnäkin tarvitsemme yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) ensimmäisen pilarin vahvistamista, jotta tuottajat voivat vastata markkinoiden nykyisiin tarpeisiin ja ongelmiin. Toiseksi, eriyttämisen lisääminen entisestään aiheuttaa tulojen epävarmuutta tuottajien keskuudessa. Kolmanneksi, sijoitusrahaston ja tuotantovarmuusrahaston kaltaisia uusia tukimekanismeja koskevaa suositusta ei voida rahoittaa uusilla menoilla, ja neljänneksi, YMP:n ensimmäisen pilarin yhteisrahoitus avaa oven yhteisen maatalouspolitiikan yhteisrahoitukselle tulevaisuudessa.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, onnittelen esittelijöitä heidän YMP:n terveystarkastusta koskevasta työstään, sillä on tärkeää korostaa parlamentin lisääntyntä työtä tässä prosessissa, ja kiitän myös neuvoston ja komission asennetta näissä neuvotteluissa. Uskon, että tämä enteilee hyvää tulevien neuvottelujen suhteen, kun parlamentilla on täydet yhteispäätösoikeudet neuvoston kanssa maatalouskysymyksissä.

Koska tulen Irlannin maaseudulta, on surullista nähdä, että viljelijät ovat viime aikoina kääntyneet Eurooppa-hanketta vastaan eri syistä, joista yksi on se, ettei neuvostossa käytyjä neuvotteluja pidetä riittävän avoimina. Jos ja kun Lissabonin sopimus hyväksytään, parlamentilla on kuitenkin keskeinen rooli, ja siten YMP:tä koskevista aiheista käytävän avoimen keskustelun merkitys lisääntyy, mikä lisää unionin legitimiyyttä viljelijäyhteisön silmissä.

EU:n oikea etenemistapa on antaa parlamentille täysi osallistumisoikeus päätöksentekoon, ja tämä saadaan aikaan vain yhteispäätösmenettelyllä.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Tämä on hyvä mietintö. Mitä siitä puuttuu, mitä on muutettava? Yhteisen maatalouspolitiikan tarkistuksessa ei oteta riittävästi huomioon niin koko maailmassa kuin Euroopassa elintarvikekriisin tuloksena syntyntä tilannetta. On tapahtunut liian paljon, jotta tämä voitaisiin olla ottamatta merkittävästi huomioon.

Monet Euroopan komission ehdotuksiin sisältyvät seikat eivät täytä oikeudenmukaisempaa suorien tukien järjestelmää vaativien uusien jäsenvaltioiden odotuksia. Olen varma, että tukitasojen yhdenmukaistaminen jäsenvaltioiden välillä on väistämätöntä. Arvoisa komission jäsen, neuvoston kokouksen yhteydessä noin 8 000 tupakanviljelijää osoittaa mieltään. Toivon, että heidän vaatimuksiinsa suostutaan.

Mitä muihin kysymyksiin tulee, meidän on ensinnäkin oltava varovaisia maitokiintiöjärjestelmän lakkauttamisessa vuonna 2015. Meidän on löydettävä tapa tämän tilanteen käsittelemiseksi. Maitomarkkinat ovat epävakaita ja niitä on siksi valvottava. Toiseksi, meidän olisi säilytettävä markkinoiden interventiovälineet, esimerkiksi varastoimalla...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Michel Barnier, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, paljon kiitoksia huomiostanne ja esittämistänne kysymyksistä. Käsitelen muutamia seikkoja yksitellen.

Ensiksi käsittelen tukien mukauttamista, jonka Lutz Goepel, Peter Baco, Sebastiano Sanzarellon ja Astrid Lulling mainitsivat hetki sitten. Kysymys mukauttamisasteesta on varmasti keskeinen tekijä missä tahansa kompromississa. Olen pannut merkille, että parlamentti toivoo kompromissiratkaisun aikaansaamista. Lisäisin, että liian ankara asteittainen mukauttaminen voisi varmasti aiheuttaa ongelmia useille jäsenvaltioille, mutta meidän on muistettava, että koko asteittaisen mukauttamisen periaate on vastaus hyvin näkyvästi julkituotuun sosiaaliseen tarpeeseen. Näin ollen meidän on yhdessä Mariann Fischer Boelin kanssa löydettävä kompromissi, ja tässä suhteessa uskon, että esittelijänne ehdottama kanta valottaa tätä kompromissia. Myös lisämukauttamisen yhteisrahoituksen aste on seikka, joka on sisällytettävä pakettiin. Te olette ehdottaneet 100 prosenttia, mikä tarkoittaa kansallisen yhteisrahoituksen täydellistä puuttumista. Tämä on hyvin kunnianhimoista, mutta uskoakseni se on oikea etenemistapa.

Seuraavaksi käsittelen uusia haasteita. Ymmärsin täysin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan kannan, kun se piti maitoalan tosiasiallista tukea yhtenä näistä mukauttamisella rahoitettavista uusista haasteista. Uskon, että tämä on yksi vaihtoehto, jota tutkimme Mariann Fischer Boelin kanssa.

Toinen laaja-alainen ja hyvin ongelmallinen keskeinen kysymys ovat maitokiintiöt, jotka Luis Manuel Capoulas Santos mainitsi vaatien varovaista ja maltillista lähestymistapaa, mihin Lutz Goepel, Véronique Mathieu ja Stéphane Le Foll yhtyivät. Mainitsin vain joitakin nimiä, mutta monet teistä puhuivat tästä kysymyksestä. Tässä on ratkaistavana kaksi ongelmaa: kiintiöiden lisääminen ja lisäämismäärä sekä tukitoimenpiteet.

Kiintiöiden lisäämisen suhteen olen huomannut, että parlamentin keskustelut ovat paljastaneet hyvin vaihtelevia näkemyksiä. Totta puhuen tilanne on aivan sama neuvostossa. Suosittelemanne ratkaisu – 1 prosentti vuosittain vuosina 2009–2010 – ja päätöksen tekeminen sen jälkeen lisäämisen jatkamista koskevan arvion perusteella on varovainen lähestymistapa ja vastaa esittelijä Capoulas Santosin toiveita. Samalla on otettava huomioon kysymys maatalousyritysten, kuten yleensä kaikkien yritysten, keskipitkän aikavälin näkyvyydestä. Tämä edellyttää suunnan viitoittamista vuoteen 2015 asti, ja minusta tuntuu, että komission ehdotus on loppujen lopuksi varsin tasapainoinen. Aiomme työstää sitä, ja erityisesti tukitoimia, sillä kaikki ovat samaa mieltä siitä, että herkkiä alueita on tuettava. Suositeltu ratkaisu käyttää 68 artiklaa uusien rakennetoimenpiteiden toteuttamiseen antaisi meille nähdäkseni joukon käyttökelpoisia välineitä tämän alan tukemiseen. Mitä tulee siihen, miten käytettävät rahoitusvälineet toimivat, katson, että kaikkien kannalta hyväksyttävän ratkaisun löytämiseksi tarvitaan keskustelu. Ajattelen luonnollisesti maitorahastoa.

Arvoisa puhemies, haluan sanoa muutaman sanan markkinoiden sääntelyvälineistä. Olen pannut merkille pyynnöt säilyttää markkinoiden sääntelyvälineet ja tehokkaat välineet. Teidän laillanne minäkin katson, että maatalous ja elintarvikeala tarvitsevat tässä uudessa globaalissa toimintaympäristössä, johon monet ovat viitanneet, tässä kansalaisten elintarvikkeiden saantiin vaikuttavassa reaalityössä, interventiovälineitä markkinoiden pahan epävakauden varalta, ja tältä kannalta interventio on tärkeä näkökohta neuvotteluissa.

Monet jäsenvaltiot, kuten myös monet parlamentin jäsenet, haluavat tarkistaa komission alkuperäisiä ehdotuksia ja keskustella niistä uudelleen. Aiomme pyrkiä myös kompromissiin, jonka avulla voimme säilyttää aidon ja tehokkaan turvaverkon.

Lopuksi haluan käsitellä 68 artiklaa. Parlamentissa ja neuvostossa on käyty monia keskusteluja, joissa on vaadittu painokkaasti mahdollisuuksien avaamista tämän suurta kiinnostusta herättävän artiklan soveltamiseksi säilyttäen kuitenkin samalla sen yhteisöllisyys. Tämän artiklan soveltamismahdollisuuksien avaaminen mahdollistaisi ehkä – minun mielestäni varmasti – siirtymisen tukemaan sellaisia tuotantomuotoja, joita on esimerkiksi lammasalalla, joka on täälläkin mainittu ja joka tarvitsee tukea.

Myös tässä asiassa työskentelemme komission jäsenen kanssa tämän suuntaisesti, ja aiomme tutkia myös ratkaisuja rahoitusedellytysten parantamiseksi. Tarkoitan tässä erityisesti monien uusien jäsenvaltioiden edustajien vaatimuksia paremmasta oikeudenmukaisuudesta ja tasa-arvosta.

Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, olen kuunnellut hyvin tarkkaavaisesti ja kiinnostuneena kaikkia yksityiskohtaisia puheenvuoroja. Minun tehtävänäni on teidän antamanne mietinnön perusteella – ja kiitän vielä kerran puheenjohtaja Parishia, koko valiokuntaa ja esittelijää heidän tekemästään työstä – varmistaa dynaaminen poliittinen kompromissi, jonka avulla voimme mukauttaa yhteisen maatalouspolitiikan uuteen globaaliin toimintaympäristöön ja samalla turvata sen. Tämän tehtävän hoitamiseksi aiomme työskennellä Mariann Fischer Boelin ja hänen kollegojensa kanssa, ja kiitän häntä siitä ilmapiiiristä, joka välillemme on viime kuukausina syntynyt.

Aivan lopuksi vastaan Marie-Hélène Aubertin aivan äsken esittämään huomioon, joka koski elintarviketurvan heikkenemistä. Puheenjohtajavaltio on täysin tietoinen siitä, että emme voi keskustella yhteisestä maatalouspolitiikasta kuin olisimme linnoituksessa, käpertyneinä itseemme Euroopassa. Juuri tässä hengessä me järjestimme Euroopan parlamentissa 3. heinäkuuta aiheesta "Kuka ruokkii maailman?" konferenssin, johon osallistui Maailman kauppajärjestön pääjohtaja, Maailmanpankin pääjohtaja, YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön pääjohtaja, useita parlamentin jäseniä sekä komission jäsen Louis Michel. Samassa hengessä aiomme järjestää 28. marraskuuta maatalouden ja kehityksen yhteyttä käsittelevän työkokouksen, johon siihenkin osallistuu Louis Michel.

Minä seuraan puheenjohtajavaltion tavoin siis tarkasti maataloudesta käytävää keskustelua säilyttääkseni Euroopan unionin maatalouden ja alueellisen elintarviketuotannon mallin, joka on tukenut yhteistä maatalouspolitiikkaa 50 vuoden ajan, mutta säilytän samalla selvän ja empaattisen näkemyksen siitä, mitä muualla maailmassa tapahtuu.

Mariann Fischer Boel, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen kuunnellut keskustelua tarkkaavaisesti, ja uskon, että "catch the eye" -puheenvuorojen määrä osoittaa selvästi, että parlamentti on hyvin kiinnostunut maatalousalasta ja tehtävien päätösten seurauksista.

Käsittelen muutamia puheenvuoroissa mainituista kysymyksistä. Ensinnäkin korostan, että olette nähdäkseni käsittäneet jotakin väärin, kun yrititte vakuuttaa minut siitä, että tukien mukauttaminen merkitsee varojen ottamista viljelijöiltä, mikä ei todellakaan pidä paikkaansa. Tarvitsemme tukien mukauttamista, koska meillä on uusia haasteita ja meidän on parannettava viljelijöiden mahdollisuuksia tehdä investointeja näihin uusiin haasteisiin vastaamiseksi. Näin ollen voitte mielestäni päinvastoin sanoa, että mukauttamisella me itse asiassa lisäämme maatalousalalle myönnettävää rahoitusta yhteisrahoituksen ansiosta. Siitä tässä on kyse. Jos edelleen väitätte, että otamme varoja viljelijöiltä, ne, jotka näin väittävät, ovat käsittäneet jotakin väärin.

Maito näyttää olevan tämän päivän tärkeä aihe. Neil Parish sanoi ensimmäisessä puheenvuorossa, että valiokunnassanne on edustettuna 27 jäsenvaltiota – 27 asiakasta – mutta tämänpäiväisen keskustelun perusteella olisi luullut, että niitä on paljon enemmän, sillä siitä voisi valita mitä vain 0 prosentin ja 10 prosentin lisäyksen välillä. Puheenjohtajavaltiolla ja komissiolla on velvollisuus yrittää löytää oikea tasapaino.

Niille, jotka puhuvat maitorahastosta: tämä on outoa, sillä muistan yhä vuoden 2003 neuvottelut, joissa me annoimme korvauksen maidontuottajille kaikkialla Euroopassa. Mainitsen esimerkkinä Saksan: Saksan maitotilallisille myönnettiin miljardi euroa korvauksia vuosittain – varoja, jotka siirrettiin heidän maitotuostaan tilatukijärjestelmään. Tuolloin en kuitenkaan kuullut kenenkään puhuvan maitorahastosta, ja tästä syystä, koska nyt tiedämme, että maitoala on vaikeuksissa, olemme lisänneet maitoalan uusiin haasteisiin. Olen varma, että kykenemme saamaan aikaan varsin mukavan paketin niiden alueiden maidontuottajille, jotka ovat vaikeuksissa.

Minun on sanottava, että olen yllättynyt siitä, että maitokiintiöiden lisäämistä vastustetaan niin kovasti, kun tiedetään, että viime vuonna keräsimme eurooppalaisilta maidontuottajilta 338 miljoonaa euroa ylimääräisenä tuotantomaksuna. Tämä ei todellakaan ole se etenemistapa, jota minä haluan. Haluan antaa viljelijöille mahdollisuuden vastata markkinoiden tilanteeseen. Kiintiöiden lisääminen ei merkitse tuotantovelvoitetta: se on vain mahdollisuus niille, jotka ovat vahvoja sisä- tai ulkomarkkinoilla. On muistettava, että jotkut kilpailukykyisistä tuottajista maksavat joka vuosi 338 miljoonaa euroa jatkaakseen liiketoimintaansa.

Mitä uudelleenjakoon tulee, siitä, että tämä terveystarkastus ei olisi uusi uudistus ja että se siksi perustui vuoden 2003 uudistukseen, vallitsi selvästi laaja yksimielisyys. Uskon, että sekä puheenjohtajavaltio että komissio voivat myöntää, että uudet jäsenvaltiot painostavat niitä kovasti saadakseen tasapuolisempia tukia, ja tiedän, että tätä tullaan ajamaan vahvasti vuoden 2013 uudistuksessa. Saatamme kompromississa löytää jo nyt joitain ratkaisuja uusille jäsenvaltioille, ja toivon, että yllätytte myönteisesti.

Lopuksi totean esiin tuodusta tupakkakysymyksestä, että Ioannis Gklavakis, joka ainaa yrittää vakuuttaa meidät tupakka-alan tärkeydestä – ja niin se varmasti hänen kotialueellaan onkin – teki minuun vaikutuksen. Tupakka ei kuitenkaan sisälly terveystarkastukseen. Tupakka-alan uudistus toteutettiin vuonna 2004, ja sitä kannattivat kaikki jäsenvaltiot, myös ne, joissa tupakkaa tuotetaan. Kuten olen useasti todennut, en missään nimessä aio avata tupakka-alan uudistusta uudelleen. Olen kuitenkin valmis auttamaan kaikkia jäsenvaltioita ja alueita, joilla on ongelmia, sillä maaseudun kehittämispolitiikka tarjoaa monia mahdollisuuksia. Olen varma, että voimme saada aikaan ratkaisuja, jotka pehmentävät jo tehtyjen päätösten vaikutuksia tupakantuottajiin.

Minun on puhuttava lyhyesti, mutta päätelmäni tämän päivän keskustelusta on, että me selvästi tarvitsemme yhteistä maatalouspolitiikkaa enemmän kuin koskaan. Olen samaa mieltä Mairead McGuinnessin kanssa siitä, että tilanne, jossa uudelleenkansallistaminen olisi ainoa vastaus, vaarantaisi ehdottomasti Euroopan maatalousalan.

Säilyttäkäämme yhteisessä maatalouspolitiikassa se joustavuus, jonka olemme sisällyttäneet maaseudun kehittämispolitiikan eri vaihtoehtoihin. Me tarvitsemme kuitenkin yhteistä eurooppalaista maatalouspolitiikkaa. Tämä on päätelmäni tämän päivän keskustelusta. Kiitän teitä kaikkia asialle omistautuneesta lähestymistavastanne.

Puhetta johti

varapuhemies Adam BIELAN

Luis Manuel Capoulas Santos, esittelijä. – (PT) Puhujien suuri määrä ja se päättäväinen ja kiihkoton tapa, jolla he ilmaisivat ajatuksensa, vahvistavat jälleen kerran, kuinka tärkeänä Euroopan parlamentti tätä aihetta pitää ja kuinka suuri merkitys maataloudella, viljelijöillä ja maaseudulla Euroopassa on.

Keskustelu ei sisältänyt yllätyksiä, koska siinä lähinnä vahvistettiin näkemyksiä, jotka oli jo esitetty tämän pitkän keskusteluprosessin kuluessa, joka kesti yli vuoden ja oman poliittisen ryhmäni osalta vielä kuusi kuukautta jo ennen sitä.

Katson kuitenkin, että on myös selvästi osoitettu, ettei ole vaihtoehtoja keskitietä edustaville näkemyksille, jotka mahdollistavat sellaisen vastuullisen kompromissin, jonka enemmistö voi hyväksyä.

Komissio ja neuvosto ovat myös vahvistaneet kantansa, mutta olen tyytyväinen huomautessani merkkejä joustavuudesta ja avoimuudesta.

Siksi, hyvä Mariann ja hyvä Michel, luotan poliittiseen todellisuudentajuunne ja kompromissihenkeenne, jonka avulla saatte aikaan näistä tärkeistä seikoista lopullisen ratkaisun, joka on hyvin lähellä parlamentin ehdottamaa ratkaisua.

Korostan tämän lähestymistavan symbolista merkitystä Euroopan parlamentille myönnettävien yhteispäätösvaltuuksien aattona, koska toivon, että Lissabonin sopimuksen ratifiointiongelmasta saadaan pian ratkaistua, sillä Eurooppa tarvitsee Lissabonin sopimusta.

Arvoisa ministeri Barnier, kuten olen useaan otteeseen sanonut, emme vielä käytä yhteispäätösmenettelyä, mutta olemme jo alkaneet toimia sen hengessä. Siksi toivon, että tänään ja huomenna odotettavissa olevat vaikeat neuvottelut osoittautuvat menestyksekkäiksi. Olen varma, että pystymme löytämään yksimielisyyteen perustuvan ratkaisun, joka vastaa meitä tarkasti seuraavien eurooppalaisten viljelijöiden ja maatalouden huolenaiheisiin. Olemme kaikki vakuuttuneita siitä, että Euroopan unioni tarvitsee yhteistä maatalouspolitiikkaa, jotta eurooppalainen maatalous voi olla kilpailukykyistä ja ympäristön kannalta kestävä.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 19. marraskuuta 2008.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Gerard Batten (IND/DEM), kirjallinen. – (EN) Yhteinen maatalouspolitiikka pakottaa brittiläiset kuluttajat ostamaan elintarvikkeita korkeaan hintaan Manner-Euroopan viljelijöiltä sen sijaan, että he hankkisivat niitä halvemmalla maailmanmarkkinoilta. Arvioiden mukaan hinnat ovat YMP:n vuoksi ainakin 23 prosenttia korkeammat kuin maailmanmarkkinahinnat.

Ekonomistit arvioivat myös, että YMP:n kustannukset Yhdistyneen kuningaskunnan kuluttajille vastaavat ainakin 1,2 prosenttia BKT:stä – mikä on nykyisin hämmästyttävät 16,8 miljardia puntaa vuodessa.

Edustan monia Lontoon asukkaita, joilla on vaikeuksia pystyä maksamaan laskunsa. He kamppailevat jatkuvasti nousevien verojen ja hintojen kanssa. He eivät ole Manner-Euroopan viljelijöille velkaa näiden toimentuloa. Jos valtiot haluavat tukea maatalouttaan, se on niiden oma asia, mutta niiden omien veronmaksajien olisi myös maksettava viulut.

Yhteisen maatalouspolitiikan maksavat ne, joilla on siihen vähiten varaa: eläkeläiset ja pienituloiset, ne, jotka käyttävät muita suuremman osuuden käytettävissä olevista tuloistaan elintarvikkeisiin. YMP on vain yksi niistä monista syistä, joiden vuoksi Yhdistyneen kuningaskunnan pitäisi erota Euroopan unionista.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Olen tyytyväinen huomattessani, että vuosi sen jälkeen, kun Euroopan komissio käynnisti kuulemismenettelyn yhteisen maatalouspolitiikan mukauttamisesta viljelijöiden ja maataloustuottajien nykyisiin tarpeisiin, olemme päässeet yksimielisyyteen tietyistä konkreettisista ehdotuksista.

Mielestäni 68 artiklasta saavutettu kompromissi on oikea, varsinkin enimmäisosuuden korottaminen 10 prosentista 15 prosenttiin jäsenvaltioiden uusien julkisten strategisten toimien rahoittamiseksi sekä selvän enimmäismäärän asettaminen erityistuen käytölle.

Haluaisin palata kysymykseen täydentävien ehtojen paketin täyttä täytäntöönpanoa koskevasta määräajasta Romanian ja Bulgarian osalta. Nämä valtiot saavuttavat suorien tukien 100 prosentin enimmäismäärän 1. tammikuuta 2016. Näin ollen on oikeudenmukaista, että täydentävien ehtojen paketin täyden täytäntöönpanon määräaika molemmissa valtioissa olisi tuolloin. Huomaan tyrmistyksekseni, että tähän tähtävää tarkistusta, jota kannatimme, ei hyväksytty. Tämä kysymys on erittäin tärkeä uusissa jäsenvaltioissa, ja kehotan jäseniä ottamaan tämän huomioon myöhemmissä keskusteluissa, jotta voimme löytää näille molemmille valtioille edullisen ja EU:n kaikkien jäsenvaltioiden edustajien hyväksymän ratkaisun.

Béla Glattfelder (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Tilanteen arvioiminen ei tarkoita vain yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) tarkistusta. Todellisuudessa puhumme YMP:n uudistuksesta ja maataloustuen merkittävästä vähentämisestä. Tätä on Unkarin ja unkarilaisten viljelijöiden näkökulmasta mahdotonta hyväksyä.

Tähän asti uudistukset ovat vain vahingoittaneet Unkarin maataloutta.

Unkarissa tukien mukauttaminen vaikuttaisi myös pienempiin, 20 hehtaarin kokoisiin tiloihin. Näitä pienempiä tiloja varten ei tarvita suorien tukien vähentämistä vaan pikemmin niiden lisäämistä. Tukien mukauttamisen soveltaminen uusissa jäsenvaltioissa ennen vuotta 2013 olisi lisäksi liittymissopimuksen vastaista.

Elintarviketurvan vuoksi tarvitsemme edelleen tuotantotukea ja markkinajärjestelyjä, vilja-alan interventiot mukaan lukien. Meistä on kohtuutonta, että interventiohintaa sidottaisiin hintaan Rouenin satamassa, sillä kuljetuskustannusten vuoksi hinnat ovat alemmat kaukaisemmissa ja etenkin uusissa jäsenvaltioissa, ja tämä on syrjintää.

Me vastustamme maitokiintiöiden lisäämistä. Maitokiintiöiden lisääminen keväällä osoittautui vääräksi päätökseksi, joka johti maidon hinnan laskuun useissa jäsenvaltioissa. Maitokiintiöiden lisääminen on vastoin erityisesti Unkarin etuja, sillä meillä on varsin huomattava käyttämätön maitokiintiöosuus. Tällainen toimenpide estäisi unkarilaisia tuottajia lisäämästä tuotantoaan.

Kannatamme tupakantuottajien tuen säilyttämistä. Useat tuhannet perheet saavat elantonsa tupakantuotannosta, varsinkin maan epäsuotuisimmissa koillisosissa.

Roselyne Lefrançois (PSE), kirjallinen. – (FR) Aluksi haluan kiittää esittelijä Capoulas Santosia hänen tekemästään erinomaisesta työstä. Hän on hellittämättä pyrkinyt löytämään tasapainoisen ja vakaan kompromissin, jonka avulla Euroopan parlamentti voi puhua yhdellä äänellä jakautuneelle ja epävarmalle neuvostolle.

Terveystarkastus, josta äänestämme tänään, tarjoaa loistavan mahdollisuuden pohtia perusteellisesti, miten voimme päästä eroon yhteistä maatalouspolitiikkaa (YMP) rapauttavasta tyytymättömyydestä, sekä valmistautua tämän politiikan valtavaan uudistustyöhön, joka on määrä toteuttaa vuoden 2013 jälkeen.

YMP tarvitsee kiistämättä tuulahduksen raikasta ilmaa, etenkin sosiaalisten ja ympäristötekijöiden osalta. Tässä suhteessa olen tyytyväinen, että olemme onnistuneet muuttamaan Euroopan komission tekstiä sosiaalisesti myötätuntoisemmaksi ehdottamalla etenkin pienviljelijöiden tuen lisäämistä sekä työhön ja työllisyyteen liittyvien tekijöiden sisällyttämistä tuen myöntämistä koskeviin sääntöihin. Ainoana varauksena pahoittelen kuitenkin sitä, että taloudellisten ja sosiaalisten kriteerien rinnalla ei ole enemmän ekologisia näkökohtia, sillä "kestävyydestä" on tehtävä maatalouspolitiikkamme tunnusmerkki.

Lasse Lehtinen (PSE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, maatalouden tukea pitää entistä enemmän suunnata tavalla, joka ohjaa maataloutta kestäväen kehityksen suuntaan. Olemassa olevat tuet on laajasti ymmärretty vain palkanjatkeeksi talonpojille.

Itämeren rantavaltioiden maatalous on Itämeren suurin saastuttaja. Maataloustukea maksamalla me itse asiassa lisäämme päästöjä pohjavesiin ja sitä kautta mereen.

Kaikkien elinkeinojen, myös maatalouden on osallistuttava ympäristötalkoisiin. Se on ainoa tapa, jolla maatalous voi jatkossa hankkia olemassaololleen oikeutuksen. Miksi veronmaksajat jatkaisivat haitallisen elinkeinon tukea lähialueille kun saastuttamisen voi ulkoistaa ostamalla tuontielintarvikkeita?

Puhdas vesi on jo niukkuushyödyke. Silloin on vain kohtuullista, että likaamisesta pitää maksaa eikä tukea sitä yhteisistä varoista.

Maatalouden on otettava olemassa olevat lukemattomat ympäristötoimet aktiiviseen käyttöön. Fosforin ja typen talteenotto on teknisesti mahdollista ja pian myös taloudellisesti kannattavaa. Näiden arvokkaiden luonnonvarojen ja raaka-aineiden pitää palautua uusiokäyttöön niin kuin muiltakin luonnonvaroilta edellytetään.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Kuten odotettua, terveystarkastus on tarjonnut mahdollisuuden penkoa yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) periaatteita syvemmältä kuin muita Euroopan unionin politiikan ja talousarvion aloja.

Maatalouspolitiikkaa, johon yhdessä vaiheessa kului suurin osa budjettimenoista ja joka vuoden 2013 loppuun mennessä muodostaa kolmasosan talousarviosta, on arvosteltu voimakkaasti. Arvostelun tärkein argumentti on koskenut maatalouden taloudellisen ja työllisyysmerkityksen sekä sen budjettiosuuden välistä epäsuhtaa. Tämä on väärinkäsitys.

YMP kokonaisuudessaan on yhteisön politiikka, ja sen osuus EU:n sekä kansallisista että yhteisistä julkisista kokonaismenoista ei ylitä 0,3 prosenttia BKT:stä. Lisäksi kansainvälinen tilanne on muuttunut, ja kehitysmaiden nälänhädän vuoksi meidän on pohdittava uudelleen Euroopan maatalouden tukiperiaatteita.

Euroopan parlamentti on käsitellyt tätä ongelmaa huolellisesti, kuten lukuisat tarkistukset osoittavat. Puolan kaltaisen valtion näkökulmasta, jossa maatalous on suhteellisen suuri työllistäjä, olisi oikeutettua lisätä maitokiintiöitä ja antaa kansallista tukea epäsuotuisimmassa asemassa oleville aloille. Tukien mukauttaminen on osoittautunut kiistanalaisimmaksi kysymykseksi, ja sen osalta on syytä muistaa, että ”uudet” jäsenvaltiot saavuttavat suorien tukien 100 prosentin tason vasta vuonna 2013 ja että mukauttaminen voidaan nähdä merkinä maatalouspolitiikan uudelleenkansallistamisesta, mikä olisi huono asia.

Cătălin Ioan Nechifor (PSE), kirjallinen. – (RO) Uuden jäsenvaltion Romanian erään merkittävän maatalousalueen edustajana en usko, että uusien ja vanhojen jäsenvaltioiden viljelijöiden kohtelu yhtenäistyy yhteisen maatalouspolitiikan terveystarkastuksen yhteydessä suoritettujen arviointien tuloksena. On kuitenkin hyvä, että Romanian kansallisia maitokiintiöitä ei ole muutettu ja että jäsenvaltiot voivat lisätä maitokiintiöitään tietyn ajan, mikäli muut jäsenvaltiot eivät täytä omia kiintiöitään. Kun otetaan huomioon tätä alaa koetteleva tämänhetkinen kriisi, ehdotus maitorahaston perustamisesta alan rakenneuudistuksen tukemiseksi on tärkeä.

Lisäksi katson, että ennen kuin maitokiintiöitä koskevia uusia sääntöjä aletaan soveltaa vuodesta 2015, tuottajilla on oltava mahdollisuus mukautua markkinoiden muutoksiin ja tehdä markkinoiden tarpeita vastaavia investointeja, etenkin kun otetaan huomioon, että investointitukihakemusten määrääjät ovat suhteellisen pitkiä. Lisäksi asetettua kiintiötä koskeva rajoitus on poistettava, jotta tuottajat voivat tehdä markkinoiden tarpeita vastaavia investointeja.

Maria Petre (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Yksi jäsenistä puhui siitä, miten kaksi lasta jakoivat keskenään makeisia. Jatkaakseni tätä vertausta huomautan, että jos vertauksen lapsi olisi tulevaisuuden romanialainen tai bulgarialainen viljelijä, hän saisi oikeudenmukaisen osansa kahdeksan vuoden päästä. Ihmettelen vain, olisiko hän yhä kahdeksan vuoden päästä lapsi.

Kun romanialaisena Euroopan parlamentin jäsenenä liityin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokuntaan, huomioni kiinnittyi ilmaukseen ”pehmeä lasku”, jota käytetään usein esimerkiksi maitokiintiöiden yhteydessä. Kysyin silloin ja kysyn yhä edelleen: miten Romanian ja Bulgarian viljelijät voivat sovittaa yhteen ”irtautumismenettelyn” ja ”pehmeän laskun”? Kun Romania tuskin oli aloittanut liittymismenettelyä, eräs tanskalainen kumppani sanoi minulle, että hankalin osa tässä prosessissa tulisi

olemaan maatalous. Toivon, että nyt, kaksi vuotta liittymisen jälkeen, Romanian maatalous tarjoaa mahdollisuuden yhdistyneelle Euroopalle.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), kirjallinen. – (BG) Yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistuksen jatkaminen on tärkeää, jotta Eurooppa voi säilyttää johtavan roolinsa tällä alalla. Tämä ei luonnollisesti saisi tapahtua tuottajien tai loppukuluttajien kustannuksella. On hyvin tiedossa, että Euroopan unioni on muuttunut maataloustuotteiden viejästä niiden tuojaksi. Tämä osoittaa, että tämän päivän keskustelussa on saatava aikaan tasapainoinen lopputulos, jotta voimme olla varmoja, että kaikkien kansalaisten edut turvataan.

Katson, että suuri osa komission ehdotuksista hyödyttää Bulgarian viljelijöitä, varsinkin kun Bulgarian hallituksen huono hallinto ja väärinkäytökset tällä alalla ovat johtaneet siihen, että liittymistä valmistelemissa järjestelyissä kaavailtuja tuloksia ei ole saatu aikaan. Tästä syystä olemme muutaman viime kuukauden aikana saaneet nähdä maataloustuottajien, lähinnä maitotilallisten ja viljanviljelijöiden, protesteja. Näin ollen on tärkeää tarjota turvallisuutta niille alueille, joilla toimeentulo on pitkälti riippuvaista maidontuotannosta, vaarantamatta maitotuotteiden markkinoiden täysimittaista vapauttamista.

Bulgariassa on paljon vuoristoalueilla ja muilla erityisissä vaikeuksissa olevilla alueilla toimivia maidontuottajia. Tästä syystä kannatan ajatusta siitä, että heidän toimintansa kehittämiseen osoitetaan lisää varoja ja että maidontuottajia varten perustetaan erityinen maitorahasto.

5. Kouluhedelmäjärjestelmä (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana Niels Buskin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0391/2008) ehdotuksesta neuvoston asetukseksi yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun asetuksen (EY) N:o 1290/2005 sekä maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä annetun asetuksen (EY) N:o 1234/2007 (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) muuttamisesta kouluhedelmäjärjestelmän käyttöönottoamiseksi (KOM(2008)0442 – C6-0315/2008 – 2008/0146(CNS)).

Niels Busk, esittelijä. – (DA) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Fischer Boel, arvoisa ministeri Barnier, hyvät naiset ja herrat, komissio on tehnyt erittäin rakentavan ehdotuksen kouluhedelmäjärjestelmästä, jolla on tarkoitus pysäyttää Euroopan koulujen oppilaiden lihavuuden huolestuttava lisääntyminen. Kannatan lämpimästi tätä ehdotusta. Maailman terveysjärjestö (WHO) suosittaa, että lasten olisi syötävä 400 grammaa hedelmiä ja vihanneksia päivittäin. Tämä toteutuu valitettavasti hyvin harvan lapsen kohdalla. EU:ssa on 22 miljoonaa ylipainoista lasta, ja noin 5 miljoonaa lasta kärsii vakavasta ylipainosta. Pahinta asiassa on se, että heidän määränsä kasvaa 400 000:lla vuosittain. Runsaampi hedelmien ja vihannesten syöminen vähentää monien sairauksien riskiä ja ehkäisee ylipainoa ja liikalihavuutta. Ruokailutottumukset muodostuvat lapsuudessa, ja näyttää siltä, että lapset, jotka oppivat syömään runsaasti hedelmiä ja vihanneksia, tekevät niin myös aikuisina. Tästä syystä on erittäin tärkeää, että toimimme varhaisessa vaiheessa, jos haluamme vaikuttaa lasten ruokailutottumuksiin.

Ylipaino lisää sydän- ja verisuonitautien, sokeritautien, korkean verenpaineen ja eräiden syöpätyyppien riskiä. Nämä sairaudet muodostavat yhden suurimmista kansanterveyteen kohdistuvista uhkatekijöistä EU:ssa, ja niiden hoitokustannukset rasittavat merkittävästi jäsenvaltioiden terveydenhuoltobudjetteja. Komissio mainitsee vaikutustenarvioinnissaan kaksi tutkimusta, joissa selvitetään terveydenhoitomenojen sekä hedelmien ja vihannesten liian vähäisen kulutuksen välistä yhteyttä. Kouluhedelmäjärjestelmästä aiheutuvia menoja on tarkasteltava tässä valossa, ja siksi järjestelmää on pidettävä itse asiassa jäsenvaltioiden terveydenhuoltobudjeteissa saavutettavana säästönä, jolla yleisesti on myönteinen vaikutus ennen kaikkea kansanterveyteen mutta myös Euroopan unionin talouteen. Ennen kuin lapset saadaan syömään päivittäin 400 grammaa hedelmiä, on ajateltava: mitä enemmän hedelmiä ja vihanneksia, sitä suuremmat säästöt. On halvempaa ehkäistä kuin hoitaa.

Esittelijänä olen ehdottanut, että yhteisön talousarviosta myönnettäväksi suunniteltu summa nelinkertaistetaan. Komission alun perin ehdottama 90 miljoonaa euroa riittäisi valitettavasti hädin tuskin yhteen hedelmään viikossa 30 viikon ajan 6–10-vuotiaille lapsille. Tämä ei ole läheskään tarpeeksi, jos järjestelmällä halutaan vaikuttaa mitenkään merkittävästi lasten ruokailutottumuksiin. Yksi hedelmä viikossa ei riitä muuttamaan ruokailutottumuksia tai vaikuttamaan kansanterveyteen. Ihanteellinen ratkaisu olisi se, että kaikki lapset saisivat jokaisena koulupäivänä yhden hedelmän. Siksi yhteisön talousarviosta on otettava käyttöön enemmän varoja.

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan enemmistö kannatti 500 miljoonan euron osoittamista tähän tarkoitukseen ja kansallisesta yhteisrahoituksesta luopumista. En ole samaa mieltä tästä. Toivonkin, että voimme selvittää tämän asian tämän päivän äänestyksessä, sillä olen jättänyt uudelleen ryhmäni puolesta ehdotuksen siitä, että meidän pitäisi osoittaa tähän 360 miljoonaa euroa. Tätä täydennettäisiin jäsenvaltioiden osuudella, jolloin summa kokonaisuudessaan olisi paljon suurempi kuin 500 miljoonaa euroa.

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan enemmistö oli myös yhtä mieltä siitä, että järjestelmässä pitäisi jakaa vain EU:n jäsenvaltioista tulevia hedelmiä ja vihanneksia. Minusta tämä on aivan liian protektionistista ja tekisi järjestelmästä myös hyvin byrokraattisen. Sen vuoksi jäsenvaltioiden täytyy voida valita – komission laatimasta luettelosta – mitä hedelmiä voidaan jakaa ja mitä hedelmiä järjestelmään sisällytetään.

Michel Barnier, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio on hyvin tyytyväinen saadessaan keskustella Euroopan parlamentin kanssa tästä järjestelmästä, jota Euroopan komissio on ehdottanut ja jota komission jäsen Fischer Boel – erityiskiitos tästä hänelle – on henkilökohtaisesti ajanut. Tämä järjestelmä on nuorimpien kansalaisten ravitsemuksen kannalta tärkeä, ja se on käytännöllinen ja tehokas toimenpide nuorten lihavuuden lisääntymisen torjumiseksi.

Niels Busk mainitsi juuri asiaa koskevat luvut, ja minä voin vahvistaa ne: yksi viidestä eurooppalaisesta lapsesta on ylipainoinen tai liikalihavuuden uhkaama. Lasten lihavuus kasvaa Euroopassa 2 prosenttia vuodessa. Tästä syystä meidän on kannustettava nuoria monipuolistamaan ruokavaliotaan ja syömään enemmän hedelmiä ja vihanneksia.

Hyvät naiset ja herrat, uskon, että tämän kaikkien kannattaman järjestelmän toimeenpano osoittaa, kuinka tärkeä rooli yhteisellä maatalouspolitiikalla voi olla ja on kulutuksen ja yksinkertaisesti sanottuna terveellisten ja laadukkaiden elintarvikkeiden tuotannon kannustamisessa. Maatalous sopii luontaisesti vastaamaan tähän kahtalaiseen haasteeseen, joka koostuu määrää koskevasta haasteesta – mikä myös oli ensimmäinen haaste, jota koskeva ensimmäinen sopimus viljelijöiden kanssa tehtiin 1960-luvulla – mutta myös laadun haasteesta, joka liittyy tuotteiden laatuun ja turvallisuuteen.

Tämä osoittaa, että Eurooppa pystyy vastaamaan ja myös vastaa kansalaistemme konkreettisiin huolenaiheisiin ja että maatalous on selvästi monien yhteiskunnallisten haasteiden keskipisteessä. Puhuessamme tästä kouluhedelmäjärjestelmästä, puhumme konkreettisesta, ihmisiin perustuvasta ja kansalaisiin keskittyvästä Euroopasta, jota eurooppalaiset edellyttävät.

Tämä ohjelma on saanut hyvin myönteisen vastaanoton neuvostossa, ja käymämme keskustelut, joita jatkamme tänään ja huomenna, osoittavat, että yleisesti ottaen tässä asiassa edistytään. Aion saada asiasta aikaan poliittisen yksimielisyyden neuvostossa tällä viikolla. Näin ollen kuuntelen luonnollisesti tarkkaan parlamentin näkemyksiä tästä kysymyksestä, jotta voin sisällyttää kantanne ja tukenne neuvostossa käytäviin keskusteluihin.

Arvoisa puhemies, lopuksi esitän vilpittömät kiitokseni esittelijä Niels Buskille hänen yksityiskohtaisesta ja kiihottomasta työstään, ja nyt kuuntelen kiinnostuneena teidän ja komission jäsenen puheenvuoroja.

Mariann Fischer Boel, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, minusta tuntuu hyvältä, että parlamentti tukee ehdotustani kouluhedelmäjärjestelmästä. Kuten tavallista, kiitän valiokuntaa ja esittelijä Niels Buskia heidän tekemästään työstä.

Ennen kuin kommentoin eräitä täällä – ja myös parlamentissa – esiin tuotuja seikkoja, haluan käsitellä lyhyesti erästä aihetta, josta äskettäin keskusteltiin neuvostossa varsin pitkään. Jotkin jäsenvaltiot ovat pyytäneet, että ne voisivat joissain tapauksissa pyytää vanhempia osallistumaan järjestelmän kustannuksiin. Perustelut tämän puolesta ja tätä vastaan eivät ole yksioikoisia. Lopulta komissio suostui siihen, että jäsenvaltiot voivat vaatia vanhemmilta yhteisrahoitusta eräissä tapauksissa.

Toisaalta en näe mitään syytä määrätä kaikkia jäsenvaltioita tekemään näin. Tästä syystä haluamme antaa jäsenvaltioiden valita, käyttävätkö ne tätä mahdollisuutta. Kun tarkastelemme uudelleen järjestelmää vuonna 2012, keskitymme vanhempien maksujen tuottamaan lopulliseen arvoon.

Olen alusta lähtien sanonut, että ehdotus, jonka nyt tuomme pöydälle, ei ratkaise Euroopan nuorten lihavuutta, mutta uskon, että se on avuksi ja antaa komissiolta selvän viestin siitä, että nuorille on tärkeää opettaa hyviä ruokailutottumuksia.

Mitä tulee kokonaisbudjettiin, olemme myöntäneet 90 miljoonaa euroa. Olen nähnyt erilaisia lukuja, kuten Niels Busk aivan oikein sanoi – 500 miljoonasta eurosta 360 miljoonaan euroon – mutta ehdottamamme 90 miljoonaa euroa ei ole mikään kiveen hakattu luku. Meidän olisi mielestäni vuonna 2012 tehtävässä koko ohjelman uudelleentarkastelussa pohdittava myös sitä, onko ohjelman määrärahoja syytä lisätä. Minusta on tärkeää, että olemme ilmoittaneet olevamme valmiita jakamaan varat uudelleen. Jos varoja jää jossain jäsenvaltiossa yli, ne voidaan jakaa uudelleen. Näin varat toivottavasti käytetään parhaalla mahdollisella tavalla.

Se, minkä tyyppisiä hedelmiä ja vihanneksia kouluissa jaetaan, voidaan nähdäkseni turvallisesti mielin jättää jäsenvaltioiden osaaviin käsiin. Lopullinen päätös siitä, halutaanko käyttää jalostettuja elintarvikkeita vai jakaa lapsille paikallisia hedelmiä ja vihanneksia – tai vaikkapa AKT-maiden banaaneja – on ehdottomasti tehtävä jäsenvaltioissa. Uskon, että tällä tavoin saamme selvästi parhaan tuloksen. Odotan kiinnostuneena hedelmällistä keskustelua tästä aiheesta.

Maria Petre, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (RO) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Barnier, haluan ensinnäkin kiittää esittelijää hänen tekemästään työstä ja hänen ponnistuksistaan erilaisten näkemysten yhteensovittamiseksi.

Me kaikki olemme samaa mieltä siitä, kuinka tärkeä tämä järjestelmä on terveiden elintapojen opettamiseksi lapsille ja siten lihavuuden torjumiseksi mutta myös niiden perheiden auttamiseksi, joilla ei ole varaa ostaa lapsilleen hedelmiä.

Kannatan komission ehdotusta, mutta katson, että sitä on ehdottomasti parannettava. Ehdotetut 90 miljoonan euron vuotuiset määrärahat eivät ole riittävät. Jo myönnettyjen varojen täydentäminen on yksi järjestelmän onnistumisen edellytyksistä. Katson myös, että maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa tehty ehdotus, jonka mukaan vanhempien ei tarvitse osallistua rahoitukseen, olisi toteutettava viimeistään järjestelmän käynnistyessä.

Haluan myös rohkaista tarjoamaan järjestelmässä tuoreita ja perinteisiä yhteisön alueella tuotettuja hedelmiä. Korostan sitä, että jäsenvaltioiden pitää tarkentaa, mitä hedelmiä kouluissa jaetaan, ja ottaa tässä huomioon sesongin mukaiset, paikallisesti tuotetut hedelmät ja vihannekset.

Jäsenvaltioiden olisi toissijaisuusperiaatteen mukaisesti voitava määrittää kohderyhmä riittävän joustavasti, jotta ne voivat omien tarpeidensa mukaan toimittaa kouluhedelmiä mahdollisimman laajalle kuluttajaryhmälle. Järjestelmän uskotaan myös parantavan hedelmien ja vihannesten arvostusta nuorten kuluttajien keskuudessa ja vaikuttavan tällä tavoin erittäin myönteisesti kansanterveyteen ja lasten köyhyyden torjuntaan etenkin uusissa jäsenvaltioissa.

Joidenkin tuotteiden kulutusta voidaan edistää yhteisin toimin, ja niihin voidaan yhdistää myös terveys- ja ravitsemuskasvatukseen liittyviä näkökohtia sekä edistää ja kannustaa alueellisia ja erityisesti vuoristoalueiden tuotteita.

María Isabel Salinas García, PSE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, hedelmä- ja vihannesala on odottanut tätä järjestelmää pitkään ja hartaasti, paitsi alan nykyisten vaikeuksien takia myös kulutuksen huolestuttavan vähenemisen vuoksi.

Järjestelmällä on tarkoitus parantaa kansanterveyttä, ja siksi sen olisi mielestäni oltava Euroopan unionin järjestelmä, jonka yhteisö rahoittaa kokonaan. Minun mielestäni vanhempien ei tarvitsisi osallistua sen rahoitukseen, koska silloin käy niin kuin aina: ne lapset, joiden vanhemmilla on varaa maksaa, syövät hedelmiä ja vihanneksia koulussa, ja ne lapset, joiden vanhemmat eivät tähän pysty, jäävät järjestelmän ulkopuolelle.

Näin ollen yhteisön on rahoitettava järjestelmä, jotta sitä voidaan soveltaa yhdenmukaisesti. Haluan erityisesti sanoa sen, että kasvatustoimenpiteitä on painotettava. Tämä järjestelmä ei saa olla vain sitä, että lapset syövät omenoita; heidän on pikemminkin tiedettävä, minkä tyyppisiä omenoita he syövät ja mitkä niiden ravinto-ominaisuudet ovat, ja heidän on ymmärrettävä hedelmän hyödylliset vaikutukset heidän terveyteensä ja kehitykseensä.

Tuotteilla on luonnollisesti oltava täysi laatutakuu, ja etusijalle on mahdollisuuksien mukaan asetettava sesongin hedelmät. Kannatan myös yhteisön alueelta peräisin olevien hedelmien ja vihannesten jakamista aina kun mahdollista.

Kannatan tätä järjestelmää ja onnittelen siitä komission jäsentä, ja uskon, että sen hyödylliset vaikutukset näkyvät välittömästi. Ne näkyvät lastemme nykyisessä ja tulevassa terveydessä ja heidän

ravitsemuskasvatuksessaan, mutta myös – ja tämä on hyvin tärkeää – hedelmä- ja vihannesalalla. Tämä tuotantoala on todella osa eurooppalaista kulttuuriperintöämme ja antaa meille mahdollisuuden syödä tasapainoisesti, terveellisesti ja monipuolisesti.

Katson, että tähän järjestelmään, jossa kouluissa jaetaan hedelmiä ja vihanneksia, kannattaa luottaa ja panostaa. Mielestäni sen budjetti on hieman niukka, joten toistan, että kannatan täyttää yhteisön rahoitusta näin kunnianhimoiselle järjestelmälle.

Donato Tommaso Veraldi, ALDE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, arvostan suuresti sitä myönteistä ja älykästä työtä, jonka Niels Busk on tehnyt tämän ehdotuksen parissa. Ehdotus on osa hedelmä- ja vihannesalan yhteisen markkinajärjestelyn uudistusta, ja sillä on tarkoitus parantaa alan kilpailukykyä ja markkinoihin mukautumista sekä pysäyttää kulutuksen väheneminen.

Ehdotettu järjestelmä, jolla edistetään hedelmien ja vihannesten kulutusta kouluissa, auttaa kannustamaan nuoria syömään hedelmiä ja lisäämään kulutusta. Lisäksi hedelmien ja vihannesten ilmainen jakelu kouluissa olisi suunnattava koululaisten ylipaino-ongelman torjuntaan; on valitettavasti tunnettu tosiasia, että yli 22 miljoonaa lasta kärsii lihavuudesta.

Jotta kouluhedelmäjärjestelmä voidaan panna tehokkaasti täytäntöön, on tärkeää, että yhteisön tuki kattaa kaikki logistiset liitännäiskustannukset, kuten sopivien myyntiautomaattien hankinnan, koska muutoin niihin tarvittavat varat on otettava koulujen budjeteista tai oppilaiden vanhemmilta. Kansallisen rahoituksen olisi siksi oltava luonteeltaan täydentävää ja se olisi rajoitettava uusiin järjestelmiin ja nykyisten järjestelmien laajentamiseen.

Alyn Smith, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tässä ehdotuksessa ei ole mitään arvostettavaa, ja kiitän esittelijää sen esittämisestä, varsinkin kun vaalit lähestyvät. Uskon, että jokainen ensi kesäkuun vaaleihin valmistautuva poliitikko tässä kokoussalissa kannattaa sitä, että eurooppalaiset lapset syövät terveellisemmin ja eurooppalaisia paikallisia hedelmiä. Tämä on hyväksi myös Euroopan viljelijöille, koska näin luodaan paikalliset markkinat. Se on hyväksi tulevaisuuden terveysbudjetille ja ennen kaikkea se on hyväksi lapsille itselleen.

Jos saamme lapset syömään terveellisesti jo nuorina, he jatkavat sitä. Suomi on osoittanut, että voimakkaat toimet varhaisessa iässä tehoavat, ja tämä on erittäin hyvä asia. Jos nyt keinottelemme hieman maatalousbudjetilla, lisäämme tulevaisuuden terveysbudjettia. Skotlannin edustajana minun on häpeäkseni sanottava, että tämä on Skotlannille erityisen tärkeää, sillä 21 prosenttia – yksi viidestä – peruskoulujemme oppilaasta on ylipainoisia. Se on täysin kestämatöntä. Emme voi hyväksyä lihavuuden vain lisääntyvän tulevaisuudessa, joten tämä on osa ratkaisua, ja olen iloinen voidessani suositella sitä parlamentille. Järjestelmä on kaikin puolin hyvä uutinen.

Bairbre de Brún, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (GA) Arvoisa puhemies, tämä ehdotus täyttää unionin tavoitteet yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) suhteen ja sillä luodaan rahoituskehys aloitteille, joilla pyritään lisäämään lasten hedelmien ja vihannesten syöntiä. Tämä saattaa auttaa torjumaan lasten lihavuutta, ja se hyödyttää pitkällä aikavälillä myös hedelmien ja vihannesten viljelijöitä.

Ruokailutottumukset ja -mallit kehittyvät muutaman ensimmäisen elinvuoden aikana. Tämän vuoksi on tärkeää, että kykenemme edistämään terveellisempiä ruokailutottumuksia lasten keskuudessa. Jäsenvaltioiden olisi voitava valita paras menetelmä.

Tutkimukset osoittavat, että pienituloisissa kotitalouksissa on epäterveellisimmät ruokailutottumukset. Näin ollen ilmaisten hedelmien ja vihannesten jakaminen kouluissa voi vaikuttaa tehokkaasti lasten ruokailutottumuksiin.

Suhtaudun myönteisesti Niels Buskin mietintöön ja kiitän häntä sekä komission jäsentä heidän tekemästään työstä.

Jeffrey Titford, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä hanke on naamioitu huoleksi lasten hyvinvoinnista. Todellisuudessa siinä on kuitenkin kyse hälyttävästä sekoituksesta, jossa yhtyvät holhous-Bryssel, sairaaloinen valvonnantarve, puhdas propaganda ja markkinoiden manipulointi. Holhous-Bryssel haluaa valvoa kaikkea, myös sitä, mitä me syömme. Se, että se ottaa päätösvalan siitä, mitä lapset koulussa syövät, on ensimmäinen askel tässä prosessissa. Propaganda hoidetaan niin, että jokaisessa hedelmässä on EU:n merkki ja koko hanketta tuetaan valtavalla julkisuuskampanjalla.

Hedelmämarkkinoilla tämä antaa käsittääkseni paljon mahdollisuuksia kiusantekoon, kuten pakollisiin sääntöihin siitä, että kaikkien hedelmien on tultava EU:n alueelta. Banaanien osalta tämä sulkisi yhdellä iskulla pois brittiläiset toimittajat, jotka tuovat banaaninsa Brittiläiseen kansainyhteisöön kuuluvista Karibian alueen valtioista, ja antaisi rahakkaan uuden mahdollisuuden ranskalaisille Guadaluopen ja Martiniquen saarille.

Christa Kläß (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa ministeri, hyvät naiset ja herrat, meitä pommitetaan otsikoilla. Meille kerrotaan, että me olemme lihavia, että lapsemme ovat lihavia, että syömme väärää ruokaa ja liian vähän tuoreita hedelmiä ja vihanneksia.

Viisi annosta tai noin 400 grammaa hedelmiä ja vihanneksia päivässä on suositeltu päivittäinen annos, jotta ruokavalio olisi terveellinen ja tasapainoinen. Tätä ei ole aina helppo noudattaa. Elintarvikkeiden on oltava terveellisiä, säilyttävä pitkään, maistuttava hyvältä ja maksettava mahdollisimman vähän. Nykylämän kovasta tahdista seuraa kuitenkin, että meidän on usein vaikeaa tasapainottaa perhe- ja työelämän vaatimuksia, niin että meillä ei aina ole tarpeeksi aikaa laittaa ruokaa, vaan valitsemme sen sijaan puolivalmisteita tai valmisruokia. Tässä ei ole mitään vikaa, kunhan olemme tietoisia tuoreiden hedelmien ja vihannesten merkityksestä.

Ne, jotka oppivat syömään jo varhain paljon hedelmiä ja vihanneksia, säilyttävät terveellisen ruokavalion myös myöhemmin elämässä. Tästä syystä kannatan varauksetta komission ehdotusta ottaa käyttöön kouluhedelmäjärjestelmä, jonka rahoitus on 90 miljoonaa euroa. Erittäin hyvä ajatus, arvoisa komission jäsen! Jäsenvaltioilla on kuitenkin oltava mahdollisuus toteuttaa järjestelmä omien vaatimustensa mukaisesti, mihin olettekin jättäneet joustovaraa. On oltava mahdollista tarjota kunkin alueen ja sesongin tuotteita. Jäsenvaltioiden on myös laadittava strategia määrittääkseen, mikä on paras tapa toteuttaa kouluhedelmäjärjestelmä ja liittää se opetussuunnitelmaan. Terveelliset ruokailutottumukset ovat osa yleissivistystä. Lasten täytyy oppia esimerkiksi, että porkkanoita voidaan syödä paitsi keitettyinä vihanneksena myös keitoissa, salaateissa, kakuissa ja pataruoissa. Heidän täytyy oppia, miltä peruna maistuu silloin, kun siitä ei ole tehty perunalastuja tai ranskanperunoita. Lapset täytyy saada monin tavoin kiinnostumaan alueellisten tuotteiden valmistamisesta ruoaksi.

Tiedotus on ainoa tapa luoda perusta terveelliselle ruokavaliolle. Tietämys on terveellisten elintapojen avain. Kouluhedelmäjärjestelmä voi antaa tässä yhteydessä arvokkaan panoksen.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Barnier, arvoisa komission jäsen, kuten kaikilla aloitteilla, tälläkin on useita isäntiä. Väittihän peräti seitsemän kaupunkia olevansa Homeroksen synnyinpaikka. Monet ajattelevat tämän olleen heidän aloitteensa. Istuntoselostusten perusteella voin ylpeänä todeta, että 10. toukokuuta 2005 käydyssä keskustelussa hedelmä- ja vihannesmarkkinoiden uudistuksesta minä ehdotin tätä järjestelmää, ja olen kiitollinen komission jäsenelle siitä, että se on nyt toteutumassa.

Aiemmat puhujat ovat selittäneet, miksi tämä on hyvin tärkeää. Se on tärkeää sosiaaliselta kannalta, mutta myös oikean ravitsemuskulttuurin opettamiseksi nuorille. Tämä tässä on ranskalainen päärynä, mutta en syö sitä, koska sen syöminen täällä on kiellettyä. On hyvin tärkeää, että kun nuoret saavat EU:n logolla varustetun kouluhedelmän, he tietävät – jo lapsuudesta lähtien – että se on turvallinen eikä täynnä kemikaaleja, vaan mahdollisuuksien mukaan luonnonmukaisesti viljelty.

Meidän on opetettava lapsille ravitsemuskulttuuria, ja tämä on hyvin tärkeä tehtävä. Kiitän Niels Buskia tästä. En syö [tätä päärynää], koska en halua rikkoa sääntöjä, mutta mielestäni me kaikki voimme olla ylpeitä tästä järjestelmästä. Kiitos tarkkaavaisuudestanne.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, aina joskus on hienoa voida tulla istuntosaliin ja kannattaa todella myönteistä Euroopan unionin ehdotusta, ja huolimatta Jeffrey Titfordin yrityksestä latistaa hyvä mieleemme tänään on sellainen päivä. Tämä ehdotus osuu oikeaan hyvin monissa asioissa. Se edistää terveellisiä ruokailutottumuksia lasten ja nuorten keskuudessa. Sillä parannetaan eurooppalaisten nuorten yleistä terveydentilaa. Sillä varmistetaan, että EU:n varoja käytetään hankkeeseen, jonka jo nyt on osoitettu tuottavan myönteisiä tuloksia monissa jäsenvaltioissa, ja se on käytännöllinen, maanläheinen ja toimiva ehdotus.

Tunnen varsin hyvin Irlannissa toteutettavan vastaavan ”Food Dudes” -nimisen ohjelman, koska lastenlapseni ovat pitäneet minut ajantasalla. Tämä ohjelma on osoittautunut tehokkaaksi, ja sillä on saavutettu kestäviä tuloksia 4–12-vuotiaiden keskuudessa riippumatta sukupuolesta, koulujen koosta ja sosioekonomisista tekijöistä. Näin ollen toiminnallamme on luja perusta.

Kannatan vilpittömästi yhteisön rahoituksen lisäämistä ja luonnonmukaisten ja paikallisesti tuotettujen hedelmien ja vihannesten painottamista. Kiitän komission jäsentä ja esittelijä Niels Buskia, ja olen hyvin tyytyväinen neuvoston vastaukseen. Tällä ehdotuksella parannetaan elämänlaatua ja terveyttä EU:ssa.

Hélène Goudin (IND/DEM). - (SV) Arvoisa puhemies, on tuskin mikään uutinen, että hedelmät ja vihannekset ovat ihmisen terveydelle tärkeitä tai että ne ovat tärkeitä elintarvikkeita lapsille. Hedelmien jakaminen lapsille kouluissa on hyvä asia. Se on hyväksi terveydelle ja antaa kipeästi tarvittua lisäenergiaa.

Mutta mitä tämä nyt käsiteltävä ehdotus oikeastaan sisältää? Se on itse asiassa puhdas EU:n esittämä propagandaehdotus. Tämän aloitteen tarkoituksena on kerätä helppoja poliittisia pisteitä ja oletettavasti samalla vakuuttaa lapset EU:n erinomaisuudesta. Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta on tehnyt joitain absurdeja ehdotuksia ja väittänyt muun muassa, että eurooppalaiset hedelmät ovat muita hedelmiä parempia. Kouluissa on tarkoitus jakaa vain EU:ssa tuotettuja hedelmiä, esimerkiksi syrjäisiltä alueilta tuotuja banaaneja. Tämä on silkkaa protektionismia. Tarkoituksena on opettaa lapsille, että EU on hyvä ja EU:ssa tuotetut hedelmät vielä parempia. Komission ja Euroopan parlamentin sietäisi hävetä.

James Nicholson (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, syön Niels Buskin ystävällisesti tarjoamaa omenaa. Hän jakaa omenoita istuntosalin ulkopuolella, niin että jos jäsenet haluavat omenan, Niels Busk varmasti antaa heille mielellään sellaisen.

Tämä mietintö on mielestäni erinomainen. Kuten Marian Harkin sanoi, emme saa kovin usein parlamentissa hehkuttaa ja iloita näin hyvästä aloitteesta. Meidän on kuitenkin myönnettävä lisää varoja varmistaaksemme, että nuoret voivat osallistua ja hyödyntää tätä mahdollisuutta täysimittaisesti, koska tämä on yksi harvoista tilaisuuksista, jolloin me voimme tarjota jotakin. Me valitamme vallitsevasta tilanteesta ja luemme lehdistä ja muista tiedotusvälineistä, kuinka pahoja lihavuus- ja muut ongelmat ovat koululaisten keskuudessa. Tämän päivän nuoret ovat silti mainioita ihmisiä, mutta heillä on paljon sellaisia paineita, joita meillä ehkä ennen ei ollut. Tässä meillä on minusta tilaisuus antaa heille mahdollisuus hyviin ja terveellisiin ruokailutottumuksiin. Suhtaudun tähän myönteisesti, kannatan tätä ja esitän kiitokseni esittelijälle.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Euroopan komissio on ehdottanut 90 miljoonan euron myöntämistä yhteisön talousarviosta järjestelmään, jossa kaikille 6–10-vuotiaille lapsille annetaan yksi hedelmä- tai vihannesannos viikossa.

Kehotan jäsenvaltioita laajentamaan tätä järjestelmää ja lisäämään sen rahoitusta sekä unionin että kansallisella tasolla, niin että kaikki lapset, myös esikouluikäiset, saavat hedelmäannoksen joka päivä. Toivon, että me kaikki hyväksymme budjetin lisäämisen 500 miljoonaan euroon. Olen tyytyväinen siihen, että järjestelmässä saadaan jakaa vain Euroopan unionissa tuotettuja tuoreita hedelmiä ja vihanneksia. Niiden olisi oltava sesongin mukaisia ja tultava paikallisilta luonnonmukaisilta viljelmiltä.

Romanian hallitus käynnisti vuonna 2003 vastaavanlaisen aloitteen, jossa esi- ja peruskoululaiset saavat jokaisena koulupäivänä lasin maitoa ja tuoreen sämpylän. Terveellisen ruokavalion tarjoaminen koulu- ja esikouluikäisille on osa terveystasvatusta, jota meidän on nuorelle sukupolvelle annettava.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, hedelmien tarjoaminen ala- ja yläasteen oppilaille on epäilemättä hyvä ajatus, koska sillä on taloudellisen ulottuvuuden lisäksi myös paljon laajempi sosiaalinen ulottuvuus. Tämä johtuu siitä, että se kehittää terveellisiä ruokailutottumuksia ja parantaa siten yhteiskunnan yleistä terveystilannetta. On selvää, että 90 miljoonaa euroa ei riitä varmistamaan järjestelmän kunnollista toimintaa. Tästä syystä olisi toivottavaa, että kansalliset viranomaiset, kouluhallintoelimet sekä yhteisöt osallistuisivat rahoitukseen. Toivon, että kouluhedelmäjärjestelmä saa laajan kannatuksen ja että Niels Buskin työ ei ole ollut turhaa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Me haluamme korostaa, että on tärkeää luoda kunnollinen järjestelmä sesongin tuoreiden hedelmien ja vihannesten jakamiseksi ilmaiseksi kouluissa päivittäin, ja etusijalle on asetettava esikoulujen ja peruskoulujen ala-asteiden oppilaat. Tämä järjestelmä on erittäin tärkeä, koska sillä on myönteisiä vaikutuksia terveelliseen ruokavalioon, kansanterveyteen, lasten köyhyyden torjuntaan ja paikallisten viljelijöiden tuottamien alueellisten tuotteiden edistämiseen myös vuoristoalueilla.

Tämä edellyttää paljon enemmän rahoitusta kuin Euroopan komissio ehdottaa. Tämän vuoksi, arvoisa komission jäsen, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan tekemät ehdotukset, joihin mekin annoimme panoksemme, olisi otettava huomioon. Kiitän esittelijää hänen tekemästään työstä.

Neil Parish (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, suhtaudun myönteisesti komission jäsenen ehdotukseen kouluhedelmäjärjestelmästä. On hyvin tärkeää, että saamme tämän järjestelmän toimimaan. Olen samaa mieltä hänen kanssaan myös siitä, että siinä on noudatettava toissijaisuusperiaatetta, koska emme halua järjestelmää, joka on niin byrokraattinen, että sitä ei voida käytännössä toteuttaa kouluissa. Mielestäni meidän on myös oltava joustavia sen suhteen, mitä hedelmiä voidaan jakaa, koska tiettyinä vuodenaikoina voi olla hyvin vaikeaa saada tuoreita hedelmiä, ja saatamme välillä tarvita hedelmäjälösteitä. Meidän ei pitäisi tehdä liian paljon määräileviä tarkistuksia vaan mieluummin saada tämä järjestelmä hyväksyttyä.

Myös pari parlamentin rahoituksen määrää koskevaa ehdotusta ovat mielestäni liiallisia. Jos parlamentilla nimittäin olisi yhteispäätösvaltuudet, meidän olisi sitouduttava prosessin lisäksi myös sen budjettiin. Jos parlamentti haluaa olla uskottava, meidän on ehdotettava rahoitettavissa olevaa järjestelmää, jossa eniten tarvitseville lapsille annetaan kouluhedelmiä, jotta he jatkavat hedelmien syömistä myös tulevaisuudessa.

Jeffrey Titfordille sanoisin, että minua ei kiinnosta, tulevatko hedelmät Euroopasta, Yhdistyneestä kuningaskunnasta vai Ranskasta, kunhan varmistamme, että ne menevät kouluihin.

Christel Schaldemose (PSE). – (DA) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, minä itse asiassa vastustan maataloustukea ja sen kaikkinaista laajentamista, mutta lastemme terveyden parantamiseksi meidän olisi mielestäni tehtävä hyvin paljon. Kaikki sairauksia vastaan taistelevat organisaatiot ovat yksimielisesti suositelleet kouluhedelmäjärjestelmien käyttöönottoa. Jopa pienet määrät hedelmiä näyttävät vaikuttavan myönteisesti terveyteen. Tämän vuoksi kannatan varauksetta komission ehdotusta. Katson kuitenkin, että hedelmien ja terveyden on oltava tässä keskeisellä sijalla. Siksi vastustan maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan ehdotusta siitä, että hedelmien pitäisi tulla vain EU:n alueelta. Tämä on täysin väärin. Minusta olisi keskityttävä lasten terveyteen eikä maatalouden talouskysymyksiin.

Michel Barnier, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan ilmaista muutamalla sanalla näkemykseni tämän hyvin vilkkaan ja yksimielisen keskustelun päätelmistä. Yleisesti ottaen katson, että se noudattelee Niels Buskin ja Esther de Langen hyvin luovaa aloitetta. Keskustelu osoittaa, että tätä Euroopan komission ehdottamaa järjestelmää, jolla Euroopan nuoria pyritään kannustamaan syömään enemmän hedelmiä ja vihanneksia, kannatetaan lähes yksimielisesti. Voin sanoa, että neuvosto on yhtä sitoutunut, ja aiomme pyrkiä saamaan aikaan yksimielisyyden neuvostossa suurin piirtein teidän hyväksymänne mietinnön pohjalta.

Palaan neljään puheenvuorossa esitettyyn tärkeinä pitämäni seikkaan. Ensimmäinen koskee tähän hankkeeseen osoitettuja määrärahoja. Parlamentin ennakoiva lähestymistapa osoittaa selvästi, että olette sitoutuneet tähän aloitteeseen, ja tämä on ilahduttavaa. Raportoin tästä ehdotuksesta neuvostolle, ja olen komission jäsen Fischer Boelin kanssa samaa mieltä siitä, että ehdotuksessa mainittu 90 miljoonan euron summa ei ole, kuten hän sanoi, hakattu kiveen.

Toinen seikka, jonka haluan mainita, että meidän kaikkien päätavoitteena on antaa nuorille terveellisiä hedelmiä ja tarjota heille erilaisia terveellisiä tuotteita, joihin ei ole lisätty sokeria.

Kolmas seikka liittyy paikallisten tuotteiden edistämiseen ja tietoisuuden lisäämiseen yhteisön tuotteiden laadusta. Lisäisin myös Paulo Casacan syrjäisimpiä alueita koskevan huolen johdosta, että yhteisön markkinoilla on näiltä syrjäisimmiltä alueilta – jotka ovat kiinteä osa Euroopan unionia – tulevia hyvin laadukkaita tuotteita. Tämä seikka on ymmärretty keskusteluissanne, ja myös neuvosto kantaa huolta tästä asiasta.

Lopuksi, te olette ilmaisseet kannan, joka on yhteneväinen neuvoston kannan kanssa: tällainen toiminta edellyttää teille esitellyn kaltaista yhteisön kehystä, mutta meidän on myös annettava jäsenvaltioille tarvittava mukautumis- ja joustovara, jotta ne voivat toteuttaa tämän järjestelmän mahdollisimman lähellä yhteisöjä, järjestöjä ja kansalaisia.

Yhteenvetona näistä neljästä seikasta toistan, että tällä ajankohtaisella aloitteella on tosin rajalliset määrärahat, mutta se symboloi myönteistä ja ennakoivaa Eurooppaa, Eurooppaa, joka ottaa huomioon yhteiskuntamme uudet haasteet, ja ennen kaikkea Eurooppaa, joka menee kouluihin ja josta Euroopan nuoret puhuvat ja ajattelevat myönteisesti.

Katson, että se kuva, jonka tällä komission aloitteella välitämme, on kuva myönteisestä ja kansalaisiin keskittyvästä Euroopasta. Tämä on se, mitä Euroopan kansalaiset odottavat.

Mariann Fischer Boel, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän teitä vakuuttavasta tuestanne tälle tärkeälle ehdotukselle.

Jeffrey Titfordille ja H  l  ne Goudinille haluan sanoa, että tämän ehdotuksen kutsuminen propagandaksi on t  ytt   hölynpölyä.

(Suosionosoituksia)

Sillä on tarkoitus – kuten monet teistä mainitsivat – opettaa koululaisille hyviä ruokailutottumuksia. Olen varma, että jos onnistumme toteuttamaan sen fiksusti niiden kokemusten avulla, joita meillä jo on Irlannin ”Food Dudes” -ohjelmasta, voimme saada aikaan varsin paljon. Vuonna 2012 katsomme sitten, voimmeko parantaa järjestelmää edelleen.

Olen täysin samaa mieltä Mar  a Isabel Salinas Garc  an kanssa siitä, että voimme k  ytt    järjestelmää opetustarkoituksiin paitsi opettaaksemme lapsia syömään enemmän hedelmiä ja vihanneksia myös selitt   ksemme heille, mistä hedelmät ja vihannekset tulevat, kuinka tärkeitä ne ovat ja niin edelleen.

Aion yhdessä Michel Barnierin kanssa löytää myös neuvostossa oikean tasapainon nuorten terveyden edistämiseksi.

Niels Busk, esittelijä. – (DA) Arvoisa puhemies, kiitän kaikkia monista myönteisistä puheenvuoroista ja tässä yhteydessä erityisesti teitä, arvoisa komission jäsen, erityisen rakentavasta yhteistyöstä. Se oli itse asiassa odotettavissakin, sillä yhteistyömme teidän ja teidän kabinettinne kanssa sujuu aina hyvin. Kiitän myös teitä, arvoisa ministeri. On ollut suuri ilo tehdä yhteistyötä teidän ja puheenjohtajavaltio Ranskan kanssa, koska olette varannut epätavallisen paljon aikaa keskustellaksenne kysymyksistä todella perusteellisesti. Puheenjohtajavaltioilla ei aina ole aikaa tällaiseen. Muistutan myös kaikkia parlamentin jäseniä siitä, että kaikissa täällä esitetyissä puheenvuoroissa järjestelmälle vaadittiin enemmän m     rahoja kuin 90 miljoonaa euroa. Muistutan teitä tästä huomauttamalla yksinkertaisesti, että jos emme osoita järjestelmään enemmän varoja, siitä tulee valtava hallintokoneisto, joka jakaa vain hyvin vähän hedelmiä. Emme voi antaa tämän tapahtua, jos todella haluamme muuttaa lasten ruokailutottumuksia, mikä valitettavasti on kipeästi tarpeen.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

   nestys toimitetaan tiistaina 18. marraskuuta 2008.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Ivo Belet (PPE-DE), kirjallinen. – (NL) Me olemme vakuuttuneet siitä, että meidän on tuettava voimakkaasti hankkeita, joilla taataan, että kaikki 12-vuotiaat ja sitä nuoremmat nuoret saavat päivittäin koulussa yhden hedelmän. Kouluilla on keskeinen tehtävä opettaa lapsille terveitä elintapoja. Terveellinen ravinto ja riittävä liikunta auttavat ehkäisemään lihavuutta. Lapset, jotka oppivat pitämään hedelmistä koulussa, jatkavat niiden syömistä aikuisina. Monet koulut ponnistelevat jo nyt kovasti tarjotakseen lapsille hedelmiä päivittäin, mutta tähän käytettävissä olevat varat ovat liian niukat. Tästä syystä Euroopan unionin rahoitustuki kouluhedelm  j  rjestelmille on tärkeää.

Näin ollen vetoamme Euroopan komissioon ja neuvostoon, että ne suostuvat tähän m     rahojen lisäämiseen. Kysymys on viime kädessä nuorten terveydestä, ja tämä menoerä saadaan takaisin ajan mittaan.

  ar  nas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) On tärkeää, että tämän järjestelmän täytäntöönpanossa noudatetaan toissijaisuusperiaatetta, niin että jäsenvaltiot voivat itse päättää, minkä ikäisille lapsille kouluhedelmäjärjestelmä suunnataan ja mitä hedelmiä ja vihanneksia heille jaetaan. Katson myös, että etusijalle olisi asetettava yhteisön alueella tuotetut tuotteet. Emme kuitenkaan saa kieltää yhteisön ulkopuolelta tulevia tuotteita, sillä tämä rikkoisi kilpailusääntöjä ja Maailman kauppaj  rjesty  n sääntöjä.

Katson, että järjestelmän hallinto tulisi pitää mahdollisimman yksinkertaisena, ja siksi ehdotan, että strategian laatimista koskevista vaatimuksista luovutaan. On liiallista vaatia kansallisen strategian laatimista yhden, pienellä budjetilla varustetun toimenpiteen toteuttamista varten. Strategian laatimisen sijasta voitaisiin vaatia kansallisten hallintosääntöjen laatimista, joihin sisältyisi tiettyjä komission esittämissä strategian täytäntöönpanosäännöissä mainittuja määryksiä. Kehotan kaikkia pohtimaan strategian organisoinnin tarvetta laadittaessa järjestelmän täytäntöönpanosääntöjä (tämä seikka on Liettuaassa tärkeä hallinnon vuoksi).

Kouluhedelmäjärjestelmän täytäntöönpanoon olisi saatava lisävaroja kansallisista budjeteista, sillä jäsenvaltioiden olisi rahoitettava se osittain. Nykyisen rahoituskriisin keskelläkin meidän on pidettävä mielessä pitkän aikavälin tavoite suojella lasten ja nuorten terveyttä. Emme saa väistää tätä vastuuta.

Magor Imre Csibi (ALDE), kirjallinen. – (RO) Ehdotus lapsille kouluissa jaettavia hedelmiä koskevasta asetuksesta on osa komission käynnistämää aloitetta, joiden päätarkoituksena on torjua lihavuutta ja edistää terveellistä ruokavalioita.

Komission ehdottama 90 miljoonan euron budjetti olisi osoittautunut riittämättömäksi järjestelmän tavoitteen saavuttamiseksi. ALDE-ryhmän aloite lisätä yhteisön rahoitusta 360 miljoonaan euroon on tärkeä askel oikeaan suuntaan. Jäsenvaltiot puolestaan nostavat omalla osuudellaan lopullisen budjetin 720 miljoonaan euroon. Uskon vakaasti, että vain tällaisen budjetin turvin järjestelmä voi olla tehokas. Siten pystymme tarjoamaan viikoittain riittävästi hedelmäannoksia 6–10-vuotiaille oppilaille.

Samalla kannustan opetuslaitoksia sisällyttämään opetussuunnitelmiinsa ravinto-opetuksen, jossa selitetään terveellisen ruokavalion merkitys. Vain yhteisillä ja koordinoituilla ponnistuksilla onnistumme muuttamaan tulevien sukupolvien ruokailutottumuksia.

Urszula Gacek (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Kannatan vilpittömästi järjestelmää, jolla koululaisille jaetaan hedelmiä heidän kannustamiseksiin terveellisempiin ruokailutottumuksiin. Toivottavasti tällä hankkeella voidaan muuttaa jonkin verran eurooppalaisen yhteiskunnan nuorimpien jäsenien ruokailutottumuksia. Pitkäaikaiset tutkimukset ovat osoittaneet, että lapsuudessa omaksutut ruokailutottumukset antavat mallin koko elämän ajaksi. Ne voivat vaikuttaa tähän lapsisukupolven lisäksi myös heidän lapsiinsa. Vielä kiintoisampaa on, että tutkimusten mukaan lasten ruokailumieltymykset vaikuttavat heidän vanhempiansa ruokailutottumuksiin. Toivokaamme, että tämä kannatettava järjestelmä auttaa kohentamaan meidän kaikkien terveyttä ja kuntoa.

Bogdan Golik (PSE), kirjallinen. – (PL) Olen tyytyväinen, että perustamme yhteisön järjestelmän, jolla edistetään hedelmien syöntiä kouluissa. Järjestelmän myönteiset vaikutukset tuntuvat monilla tasoilla: sosiaalisella, taloudellisella ja rahoituksen tasolla.

Parlamentin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan jäsenenä ymmärrän, että järjestelmällä on selvästi suotuisia vaikutuksia Euroopan maatalouteen ja hedelmienviljelyyn, sillä hedelmien kysyntä lisääntyy ja Euroopan korkea tuotantotaso säilyy. Olen myös isä, ja isänä voin nähdä myönteisen tuloksen, jota on vaikea mitata määrällisesti: nuoren sukupolven terveyden. On erittäin tärkeää lisätä hedelmien ja vihannesten osuutta kouluikäisten lasten ruokavaliossa, sillä juuri tässä iässä heidän ruokailutottumuksensa muotoutuvat.

Puolassa hedelmien ja vihannesten kulutus on noin 250 grammaa henkeä kohden päivässä. Tämä taso on yksi yhteisön alhaisimmista: vain Tšekissä, Latviassa ja Slovakiassa hedelmien ja vihannesten kulutus on tätä pienempi. Yhteisön keskiarvo on 380 grammaa, kun Maailman terveysjärjestön ja YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön suositus hedelmien ja vihannesten päivittäiseksi vähimmäisannokseksi on 400 grammaa. Puolan kaltaisissa maissa tarvitaan laajaa kouluhedelmäkampanjaa.

Toivon, että kouluhedelmäjärjestelmä otetaan pian onnistuneesti käyttöön Euroopan unionin kaikissa opetuslaitoksissa ja että se säilyy pysyvänä osana unionin koulutuspolitiikkaa.

Gyula Hegyi (PSE), kirjallinen. – (HU) Euroopan unionin halu tukea hedelmien kulutusta kouluissa on ehdottomasti myönteinen asia. Kunnollinen ravinto lapsuudessa antaa hyvät mahdollisuudet noudattaa terveitä elintapoja myöhemmin elämässä, ja oikeaa valistusta saanut lapsi tekee terveitä ravintotottumuksia tunnetuiksi myös perheensä ja ystäviensä keskuudessa. Järjestelmästä vastuussa olevien on myös katsottava tarkasti, minkälaisia hedelmiä he lapsille tarjoavat.

Olisi paha virhe, jos kouluissa tarjottaisiin hedelmiä, jotka ovat täynnä torjunta-ainejäämiä ja joita siksi on vaikea saada kaupaksi. Näin ollen järjestelmä on laadittava niin, että kouluihin toimitetaan vain terveellisiä hedelmiä, joiden torjunta-ainepitoisuudet ovat selvästi alle sallittujen enimmäisrajojen. Terveellisen ravinnon kannalta on myös toivottavaa hankkia yhteisön varoilla ensisijaisesti kotimaisia hedelmiä, jotka sisältävät vähemmän sokeria ja enemmän kuituja kuin esimerkiksi banaanit.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE), kirjallinen. – (BG) Arvoisa komission jäsen,

kouluhedelmäjärjestelmä on erityisen tärkeä toimenpide monissa suhteissa, sillä sen avulla

– tarjotaan lapsille terveellinen ja tasapainoinen ruokavalio

– ehkäistään sairauksia

– luodaan nuorille ikäluokille uusi ruokavaliomalli, joka vähitellen korvaa pikaruuan.

Tässä ei ole kyse vain hedelmien kulutuksesta, vaan terveellisten ja tasapainoisten ravintotottumusten rakentamisesta. On paljon asiantuntijoita, jotka pystyvät määrittämään sopivat hedelmälajit asianmukaisten kriteerien perusteella.

Toisaalta kouluhedelmäjärjestelmällä annetaan todellista tukea maataloustuottajille ja rahoitusapua jäsenvaltioille. Tämä on erityisen tärkeää uusissa jäsenvaltioissa, joilla on niiden ponnistuksista huolimatta vaikeuksia järjestää kouluruokailua. Esimerkiksi Bulgariassa on valtion tukema kouluruokailujärjestelmä, mutta se ei kykene kattamaan kaikkien oppilaiden tarpeita, ja Euroopan unionin apu on erittäin hyödyllistä. Meidän on luonnollisesti vaadittava luonnonmukaisten tuotteiden käyttämistä järjestelmässä sekä varmistettava, että se pannaan tehokkaasti täytäntöön.

Dumitru Oprea (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Sairaudet, joista nykyihminen kärsii, johtuvat ruokavaliosta, mutta ne voidaan parantaa noudattamalla oikeaa ruokavaliota.

Kannatan hedelmien jakamista kouluissa. En voi olla ajattelematta sitä, että Romanian kouluissa on vuodesta 2002 lapsille annettu ilmaiseksi lasi maitoa ja sämpylä. Vaikka aluksi tyydyimme tarjoamaan tämän edun vain peruskoulun ala-asteiden oppilaille, vuonna 2006 se laajennettiin koskemaan esikoulujen oppilaita ja vuonna 2007 yläasteiden oppilaita. Euroopan unionin kouluhedelmäjärjestelmä täydentää ainakin Romaniassa tätä järjestelmää.

Tällä on lukuisia etuja. Mainitsen niistä vain kaksi:

– Maailman terveysjärjestö (WHO) suosittelee, että 11-vuotiaiden ja sitä nuorempien lasten olisi syötävä vähintään 400 grammaa hedelmiä ja vihanneksia päivittäin. Ajattelen tässä yhteydessä myös Euroopan parlamentin 25. syyskuuta 2008 antamaa päätöslauselmaa ruokavalioon liittyviä terveysongelmia käsittelevästä valkoisesta kirjasta. On syytä muistaa, että ruoka ja se, miten syömme, on ratkaisevan tärkeää terveyden säilyttämisessä.

– Eriarvoisuus vähenee: lapset tulevat erilaisista sosioekonomisista oloista, ja jotkut heistä ovat hyvin huono-osaisia.

Siiri Oviir (ALDE), kirjallinen. – (ET) Valkoisessa kirjassa ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyvistä terveyskysymyksistä, josta Euroopan parlamentti on myös tänä vuonna hyväksynyt päätöslauselman, asiantuntijat painottavat sitä, että tällä hetkellä Euroopassa on 22 miljoonaa ylipainoista lasta ja 5 miljoonaa lihavaa lasta. Nämä asiantuntijat katsovat, että ensi vuonna syntyy taas 1,3 miljoonaa uutta ylipainotapausta.

Maailman terveysjärjestön maailman terveystilannetta koskevassa kertomuksessa riittämätön hedelmien ja vihannesten kulutus on lueteltu yhtenä seitsemästä terveysriskistä. Tämän aiheen yhteydessä parlamentti ehdotti kerran Euroopan komissiolle, että tähän tarkoitukseen tarvittavat rahoitusvarat olisi sisällytettävä EU:n talousarvioon.

Nyt Euroopan komissio on valmistellut tukitoimenpiteen, joka tukee aikaisempaa aloitettamme. Se mahdollistaa koulumaitojärjestelmän tavoin hedelmien ja vihannesten jakamisen 6–10-vuotiaille lapsille EU:n kouluissa kouluvuodesta 2009/2010 lähtien.

Tämä on ehdottomasti tulevaisuuteen tehtävä investointi, jolla ehkäistään tai vähennetään epäterveellisistä ruokailutottumuksista johtuvia terveydenhoitomenoja. Toivon, että Euroopan komissio on valmis harkitsemaan vielä kerran esitettyjä ehdotuksia ja lisäämään hedelmä- ja vihannesjärjestelmän rahoitusta 90 miljoonasta eurosta 500 miljoonaan euroon, jolloin tämä etuus voitaisiin tarjota kaikkina koulupäivinä ja myös laajemmalle kohderyhmälle.

Kiitos tarkkaavaisuudestanne!

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Komission ehdotus aloittaa hedelmien jakaminen kouluissa on hyväksi Euroopan unionin kansalaisten terveydelle ja edistää merkittävästi kaikkien jäsenvaltioiden taloudellista ja sosiaalista kehitystä. Ruokailutottumukset muotoutuvat lapsuudessa ja voivat kestää koko elämän ajan.

Koulut ovat sopivin lähtökohta tällaisen käyttäytymisen muokkaamiselle, sillä koulu on perheen jälkeen toinen auktoriteetti, joka on suorassa yhteydessä lapsiin ja jolla on huomattava vaikutusvalta heihin.

Jos tämä järjestelmä yhdistetään kouluissa käynnistettävään ravitsemuskasvatusjärjestelmään, se tuottaisi vielä enemmän tuloksia kehittämällä terveellistä, hedelmiä ja vihanneksia sisältävää ruokavaliota suosivia mieltymyksiä. Lapsia on ennen muuta opetettava ja kannustettava syömään tämäntyyppisiä tuotteita, joilla

on korkea ravintoarvo, jotta järjestelmällä saavutetaan sille asetettu tavoite, joka on lihavuuteen liittyvien sairauksien, aliravitsemuksen ja aikuisiässä mahdollisesti puhkeavan sokeritaudin ehkäiseminen.

Parlamentin ehdottamilla tarkistuksilla komission tekstiä parannetaan merkittävästi, sillä ne merkitsevät 500 miljoonan euron myöntämistä vuosittain kouluhedelmäjärjestelmän rahoittamiseen, ja tämä puolestaan lisää maataloustuotantoa Euroopan unionin tasolla.

Puhetta johti

varapuhemies **Luigi COCILOVO**

6. Yleinen talousarvioesitys varainhoitovuodeksi 2009 (käsiteltäväksi jätettävien tarkistusluonnosten määräaika): ks. pöytäkirja

7. Äänestykset

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

7.1. EY:n ja Kazakstanin kumppanuus- ja yhteistyösopimukseen liitettävän pöytäkirjan tekeminen Bulgarian ja Romanian EU:hun liittymisen huomioon ottamiseksi (A6-0416/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (äänestys)

7.2. Yhteisyrityksen perustaminen uuden sukupolven eurooppalaisen ilmailukenteen hallintajärjestelmän (SESAR) kehittämiseksi (A6-0439/2008, Angelika Niebler) (äänestys)

7.3. Kaksi- ja kolmipyöräisten moottoriajoneuvojen lakisääteiset merkinnät (kodifioitu toisinto) (A6-0382/2008, Diana Wallis) (äänestys)

7.4. Yhdenmiehen rajavastuuyhtiöt (kodifioitu toisinto) (A6-0383/2008, Diana Wallis) (äänestys)

7.5. Pyörillä varustettujen maatalous- tai metsätraktoreiden kuljettajan istuin (kodifioitu toisinto) (A6-0384/2008, Diana Wallis) (äänestys)

7.6. Takuurahaston perustaminen ulkosuhteisiin liittyville hankkeille (kodifioitu toisinto) (A6-0387/2008, Diana Wallis) (äänestys)

7.7. Tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa siviili- ja kauppaoikeuden alalla koskeva yleissopimus (A6-0428/2008, Hans-Peter Mayer) (äänestys)

7.8. Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmä yhteisössä (A6-0376/2008, Pervenche Berès) (äänestys)

7.9. Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto (A6-0430/2008, Reimer Böge) (äänestys)

7.10. Frank Vanhecken parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö (A6-0421/2008, Klaus-Heiner Lehne) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, pyyntöni perustuu työjärjestyksen 168 artiklaan. Olin kymmenen vuoden ajan työjärjestyksestä, valtakirjojen tarkastusta ja koskemattomuutta käsittelevän valiokunnan jäsen. Luin huolellisesti Klaus-Heiner Lehen mietinnön, ja minun täytyy sanoa olevani – kyseisen jäsenen poliittiseen kantaan katsomatta – äimistynyt siitä, että poikkeamme nyt valiokunnan vakiintuneesta oikeuskäytännöstä, joka on ollut poliittisista syistä syytettyjen jäsenten parlamentaarisen koskemattomuuden vaaliminen.

Frank Vanheckeä syytetään kuitenkin erään julkaisun vastaavana kustantajana. Häntä syytetään artikkelista, jonka kirjoittaja tiedetään, ja Belgian lain mukaan, kuten mietinnössä myönnetään, tässä tilanteessa julkaisun vastaavaa kustantajaa ei pitäisi asettaa syytteeseen. Lisäksi syyte perustuu siihen, että artikkelissa paljastettiin hautoja häpäisseiden henkilöiden maahanmuuttajatausta. Se nostettiin belgialaisten sosialistivaltuutettujen aloitteesta.

On selvää, ja tämä, arvoisa puhemies, on viimeinen seikka, jonka haluan tuoda esiin...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies. – (IT) Olen pahoillani, jäsen Gollnisch, mutta tällainen äänestyskeskustelu ei ole sallittua. Annoin teille minuutin mittaisen puheenvuoron, jotta voitte valaista pyyntöänne, mutta olette puhuneet jo kauemmin, emmekä voi avata asiasta keskustelua.

(Asian palauttamista valiokuntaan koskeva pyyntö hylättiin.)

7.11. Massimo D'Aleman parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö (A6-0422/2008, Klaus-Heiner Lehne) (äänestys)

7.12. Luotonantoa koskevan kuluttajavalistuksen ja -tiedotuksen parantaminen (A6-0393/2008, Iliana Malinova Iotova) (äänestys)

7.13. Kuluttajamarkkinoiden tulostaulu (A6-0392/2008, Anna Hedh) (äänestys)

7.14. Valmisteveroa koskeva yleinen järjestelmä (A6-0417/2008, Astrid Lulling) (äänestys)

– Ennen muutetusta ehdotuksesta toimitettua äänestystä:

Astrid Lulling, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, pyydän kaikkia niitä jäseniä, jotka eivät halua palata vuotta 1992 edeltäneeseen aikaan eli aikaan, jolloin yhtenäismarkkinoita ei ollut perustettu, äänestämään mietintöä vastaan, sillä se, mitä parlamentti saamillaan äänillä tekee, on häpeällistä.

Mietinnössä sekoitetaan yhteen kaikki: terveys, verotus ja niin edelleen. Äänestäkää mietintöä vastaan; siten äänestätte komission puolesta, joka on tehnyt hyvän ehdotuksen.

(Suosionosoituksia oikealta)

Puhemies. – (IT) Minusta tuntuu, että esittelijä Astrid Lullingin kanta tuli selväksi, riippumatta siitä, kannattaako sitä vai ei. Siirrymme nimenhuutoäänestykseen koko muutetusta ehdotuksesta.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Esitän vastalauseen Astrid Lullingin lausunnosta, jolla hän yrittää vaikuttaa parlamentin jäsenten äänestyskäyttäytymiseen. Tässä ei ole järkeä.

Me emme yhdy hänen esittämäänsä tulkintaan. Tässä mielessä pyydän jäseniä, jotka tuntevat asian, jotka tietävät, että me puolustamme muita etuja, nimittäin kansanterveyttä ja kansalaisten ja valtioiden etuja, äänestämään mietinnön puolesta.

(Suosionosoituksia vasemmalta)

Puhemies. – (IT) Muistutan jäseniä siitä, että äänestysmenettelyn tässä vaiheessa ei ole mahdollisuutta keskusteluun. Työjärjestyksen mukaan esittelijällä on oikeus esittää oma mielipiteensä, ja siksi luonnollisesti annoin hänelle puheenvuoron, enkä tiennyt, koskiko seuraava puheenvuoropyyntö työjärjestyspuheenvuoroa. Pyydän anteeksi, on esitetty muitakin puheenvuoropyyntöjä, mutta en aio suostua niihin, vaan jatkamme äänestystä.

7.15. Kouluhedelmäjärjestelmä (A6-0391/2008, Niels Busk) (äänestys)

7.16. EMU@10: saavutukset ja haasteet talous- ja rahaliiton kymmenen ensimmäisen vuoden jälkeen (A6-0420/2008, Pervenche Berès, Werner Langen) (äänestys)

– Äänestyksen jälkeen:

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin käyttää työjärjestyspuheenvuoron. Olemme nyt äänestäneet lukuisista Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän sekä Euroopan parlamentin sosialistiryhmän jättämistä yhteisistä tarkistuksista. Äänestysluetteloissamme käytetään aina lyhennettä PSE/PPE-DE. Aakkosjärjestys on tyystin toinen. Onko olemassa jokin työjärjestykseen perustuva sääntö, joka selittää sosialistien etusijan?

(Välihuomautuksia)

Puhemies. – (IT) Jäsen Rack, olen iloinen voidessani vastata teille välittömästi, sillä hallintopalvelut ilmoittivat minulle, että poliittisilta ryhmiltä saatujen yhteisten tarkistusten allekirjoittajat merkitään äänestysluetteluihin täsmälleen ryhmien ilmoittamassa allekirjoitusjärjestyksessä. Siksi tässä tapauksessa ei sovelleta aakkosjärjestystä.

7.17. Suositukset miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen soveltamisesta (A6-0389/2008, Edit Bauer) (äänestys)

7.18. Kestävää sähköntuotantoa fossiilisista polttoaineista: varhaisvaiheen demonstroinnin tukeminen (A6-0418/2008, Christian Ehler) (äänestys)

8. Äänestyselitykset

Suulliset äänestyselitykset

– **Mietintö: Iliana Malinova Iotova (A6-0393/2008)**

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, rahoituskriisin laajuus osoittaa, että pankit sen paremmin kuin kuluttajatkaan eivät ole tehneet vastuullisia päätöksiä. Kannatan vahvasti talousvalistukseen panostamista ja hyväksyn myös mietinnön, mutta en voi kannattaa pinnallisia kampanjoita ja yleisiä periaatteita. Olen huolissani analyysistä, sillä tilanne saattaa vaihdella jäsenvaltiosta toiseen. Tiedän myös, että valistus on räätälöitävä monien erilaisten kansalaisryhmien erityistarpeita vastaavaksi, jotta se olisi todella tehokasta.

Haluan kiinnittää huomiotanne erääseen esimerkilliseen Tšekissä toteutettuun käytäntöön. Kolmen viime vuoden ajan yksi ainoa henkilö on ylläpitänyt verkkosivustoa www.bankovnipoplatky.com. Verkkosivustolla annetaan tärkeää talousvalistusta internetiä käyttävillä Tšekin kansalaisille. Tämä osoittaa, että kysymys voidaan ratkaista halvalla ja tehokkaasti. Vielä kuitenkin puuttuu koululaisille ja vanhemmalle sukupolvelle tarkoitettua valistusta, ja tätä ei saada aikaan ilman julkista rahoitusta.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Rahoituskriisi on tarjonnut eurooppalaisille kuluttajille erinomaisen mahdollisuuden tarkistaa, kuinka paljon he tietävät talousasioista. He ovat saaneet hyvän opetuksen oman taloutensa ymmärtämisen merkityksestä, säästöjen arvioinnista, vakuutus tuotteiden käytöstä ja tavallisten pankkitositteiden ja kuittien lukemisesta. Kaikki nämä seikat edellyttävät talousterminologian tuntemusta ja sen oikeaa soveltamista raha-asoiden hoitamisessa.

Tästä syystä katson, että esittelijä Iotovan mietintö on taas yksi tärkeä Euroopan parlamentin panos kuluttajansuojan alalla, ja äänestin sen puolesta. Uskon vakaasti, että kuluttajavalistus on aloitettava peruskoulussa. Jäsenvaltioiden olisi sisällytettävä tämä aihe, erityisesti rahoitus, peruskoulun ala- ja yläasteiden oppikirjoihin. DOLCETA- ja EURÓPSKY DIÁR -verkkosivuja olisi tehtävä tunnetuksi nykyistä paremmin.

Arvostan kuluttajajärjestöjen toimia, joilla pyritään valistamaan koululaisten lisäksi myös opettajia. Suurella innolla järjestettyihin erilaisiin kilpailuihin osallistuu paljon nuoria kuluttajia. Koululaisten kuluttajavalistuksen yhteydessä Slovakian kuluttajajärjestö järjestää vuosittain Kuluttajia koko elämän -nimisen kilpailun, jonka suojelijana minä toimin. Kilpailu herättää valtavaa kiinnostusta, ja sen voittajat saavat palkinnoksi matkan Euroopan parlamenttiin.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän teitä mahdollisuudesta antaa äänestysselfitykseni. Uskon tässä salissa vallitsevan yksimielisyyden siitä, että kokemamme luottolama ja maksuvalmiuskriisi johtuivat paitsi pankkien huonoista lainanantopäätöksistä – joita Clintonin hallinto ja sen jälkeiset hallinnot pakottivat niitä tekemään ilmoittamalla, että pankkien pitäisi antaa lainoja luottokelvottomiksi katsotuille yhteisöille – myös kuluttajien tekemistä huonoista päätöksistä. Kun heitä ensin oli kannustettu ottamaan lainoja, joiden takaisinmaksuun heillä ehkä ei olisi varaa, he sitten huomasivat saavansa kantaa vastuun siitä, että eivät pystyneet maksamaan takaisin näitä lainoja.

Tämä korostaa kuluttajien talousvalistuksen merkitystä. Me näytämme kuitenkin joutuvan siihen ansaan, että ajattelemme EU:lla olevan ratkaisut kaikkiin ongelmiin. Kun katsoo komission verkkosivuilla Eurooppa-kalenterissa lueteltuja ratkaisuja, huomaa, että ne eivät juuri auta ratkaisemaan kuluttajavalistuskysymystä. Meidän olisi käännettävä katseemme paikallisyhteisöjen järjestöihin – esimerkki omasta vaalipiiristäni on Croydon Caribbean Credit Union – joiden avulla näitä ongelmia voidaan ratkaista paikallisyhteisöjen pikemmin kuin unionin tasolla.

– Mietintö: Astrid Lulling (A6-0417/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, kehotin parlamenttia äänestämään tätä mietintöä vastaan, sillä vain pieni vähemmistö äänesti nykyisin sovellettuja alempien ohjetasojen puolesta.

Huomautan, että komissio ei kannata ohjetasoa. Vuonna 2005 parlamentti hyväksyi äänestyksessä Rosatin mietinnön, jossa puollettiin ohjetasojen lakkauttamista, ja nyt olemme ottamassa askelen taaksepäin ja perääntymässä siitä, minkä hyväksyimme. Useimmat jäsenet eivät tiedä, minkä puolesta äänestivät.

Olemme nyt laskemassa ohjetasoa 50 prosenttia, mikä tarkoittaa sitä, että äänestitte sen puolesta, että 800 savukkeen ohjetaso lasketaan 400 savukkeeseen, väkevien alkoholijuomien 10 litran ohjetaso 5 litraan, viinien 90 litran ohjetaso 45 litraan ja oluen 110 litran ohjetaso 55 litraan. Olette ottamassa askelen taaksepäin ja puolittamassa nykyiset yksityishenkilöiden ostojen sallitut enimmäismäärät.

Uskon kuitenkin, että viesti komission jäsen Kovácsille ja neuvostolle on selvä; lopulta vain viisi jäsentä ei aio äänestää mietintöni puolesta. Tästä syystä haluan neuvoston tietävän, että komission jäsen kannattaa – kuten hän eilen illalla sanoi – nykyisin sovellettavia suuntaa-antavia enimmäismääriä. Haluan tehdä tämän aivan selväksi, arvoisa puhemies. Esittelijänä minun on sanottava tämä, sillä se on tärkeää, jotta äänestystulosta voidaan tulkita oikein.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, minulla on etuoikeus edustaa Lontoota ympäröivien kreivikuntien upeita kyliä, kumpuilevia kukkuloita ja sinikellolehtoja. Kuten monet Kaakkois-Englantia edustavat parlamentin jäsenet, minäkin olen saanut kymmeniä katkeria valituksia valitsijoihini, joilta on Englannin kanaalin satamissa mielivaltaisesti takavarikoitu laillisesti hankitut alkoholi- ja tupakkatuotteet.

Työväenpuolueen jatkuvat valmisteveron korotukset ovat ajaneet tulot, joiden pitäisi ohjautua vaalipiirini vähittäismyyjille, kanaalin toiselle puolelle. Ajan mittaan Lontoota ympäröivistä kreivikunnista on kanaalin taakse siirtynyt myös työpaikkoja. Verotulot, jotka kuuluisivat Yhdistyneen kuningaskunnan valtionvarainministerille, menevätkin Manner-Euroopan valtioiden kassoihin.

Hallitus on vastannut tähän käyttämällä tämän kutistuvan tulovirran yhä uusien tullivirkailijoiden palkkaamiseen, mikä on toivoton yritys valvoa järjestelmää, jossa suurin osa alkoholista ja tupakasta tällä hetkellä on salakuljetettu maahan. Tämä on se järjestelmä, johon palaamisen puolesta työväenpuoluetta edustavat parlamentin jäsenet juuri äänestivät. Se on häpeällistä.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, yhdyin edellisten puhujien, esittelijä Astrid Lullingin ja Kaakkois-Englantia edustavan Dan Hannanin, näkemyksiin.

Myös minä, maailman suurenmoisinta kaupunkia ja maailman suurenmoisimman maan pääkaupunkia Lontoota edustavana Euroopan parlamentin jäsenenä olen saanut äänestäjiltäni paljon kirjeitä, joissa he valittavat tulli- ja veroviranomaisten kovakouraisesta toiminnasta, kun äänestäjäni yrittävät elää normaalia elämää ja tuoda mantereelta ostettua alkoholia ja savukkeita maahan omaa tai perhe- tai ystäväpiirissään tapahtuvaa kulutusta varten.

Mitä tekevät Yhdistyneen kuningaskunnan tulli- ja veroviranomaiset? He kiusaavat heitä, esittävät tungettelevia kysymyksiä, kiskovat heidät ulos ajoneuvoistaan, myös eläkeläiset, ja kyselevät lähes Gestapo-tyylisessä kuulustelussa heiltä siitä, kuinka paljon alkoholia he täsmälleen juovat ja kuinka paljon savukkeita he polttavat. Tällaista käytöstä ei voida hyväksyä lainvalvonta- tai tulliviranomaisilta Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai muuallakaan Euroopassa. Äänestämällä mietinnöstä siten kuin tänään äänestimme olemme palanneet taaksepäin – ei vain vuotta 1992 edeltäneeseen aikaan vaan vielä sitäkin edeltävään aikaan, jolloin tavaroiden vapaa liikkuvuus oli olematonta tai hyvin rajallista.

– Mietintö: Niels Busk (A6-0391/2008)

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Äänestin mietinnön puolesta, koska ylipaino ja lihavuus on lisääntynyt Euroopan unionissa nopeasti kahden viime vuosikymmenen aikana. Nyt ylipainoisia lapsia on lähes 22 miljoonaa, ja tämä luku kasvaa vuosittain jopa 400 000:lla. Yli 90 prosenttia lasten lihavuustapauksista johtuu huonoista ruokailutottumuksista ja liikunnan puutteesta. Nämä lapset kärsivät vakavista ravitsemushäiriöistä sekä nivelvaivoista, alentuneesta vastustuskyvystä ja lisääntyneestä sairastumisalttiudesta.

Ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyviä terveystieteellisiä koskevaa eurooppalaista strategiaa käsittelevän valkoisen kirjan hyväksymisen jälkeen tämä direktiivi on hyvä uutinen lasten lihavuuden torjunnan kannalta. Mielestäni järjestelmä, jolla lisätään hedelmien ja vihannesten jakelua Euroopan kouluissa, on tarpeellinen. Meidän olisi myös kiinnitettävä enemmän huomioita esikouluissa oleviin lapsiin. Neuvonta ja terveellisten ja tasapainoisten ruokailutottumusten luominen edistäisi väestön terveyttä enemmän kuin tämä jakelujärjestelmä yksinään.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, kouluhedelmäjärjestelmä samoin kuin koulumaitojärjestelmä ja järjestelmä, jonka avulla jaetaan elintarvikkeita EU:n hädänalaisimmille kansalaisille, ovat suurenmoisia EU:n aloitteita, jotka ovat erittäin tarpeellisia ja joita on ehdottomasti tuettava. Ilmaisten hedelmien ja vihannesten jakaminen koululaisille auttaa parantamaan heidän terveyttään ja muuttamaan heidän ruokailutottumuksiaan, ja lisäksi sillä on myönteinen sosiaalinen vaikutus. Suhtaudun myönteisesti moniin Euroopan komission ehdotuksiin ja katson, etteivät ne aiheuta pahempia ristiriitoja. Samalla toivon kuitenkin, että komission jäsen ja varsinkin EU-27:n maatalousministerit olisivat hieman avokätisempiä. Meidän on muistettava, että kyse on lastemme terveydestä, ja siinä ei pitäisi säästää.

Hynek Fajmon (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, kuten muutkin Tšekkiä edustavat PPE-DE-ryhmän jäsenet, äänestin Niels Buskin kouluhedelmäjärjestelmästä laatimaa mietintöä vastaan. Ensisijainen vastuu lasten terveellisestä ruokavaliosta pitäisi olla vanhemmilla. Euroopan unionilla ei ole toimivaltaa koulutuksen ja terveyden aloilla. Jäsenvaltioiden on voitava hallinnoida näitä kysymyksiä omien kansallisten prioriteettien mukaan. Ei ole mitään järkevää syytä, miksi Euroopan unioni käyttäisi veronmaksajien rahoja kustantaakseen koululaisille yhden hedelmän viikossa. EU:n pitäisi keskittyä aidosti Euroopan laajuisiin kysymyksiin, kuten neljän perusvapauden esteiden poistamiseen, eikä se saisi toimia oman toissijaisuusperiaatteensa vastaisesti.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olemme kulkeneet pitkän matkan niistä ajoista, jolloin yritimme estää koululaisia käymässä hedelmätarhoissa omenavarkaima, tämän päivän tilanteeseen, jossa heitä eivät kiinnosta sen paremmin omenat kuin hedelmätarhat. Näin ollen tämä kouluhedelmäjärjestelmä on tervetullut. Ongelmana on, että monet vanhemmat eivät ole tietoisia hedelmien ja vihannesten merkityksestä, ja siksi järjestelmällä valistetaan sekä lapsia että vanhempia hedelmien ja vihannesten syönnin terveyttä edistävästä vaikutuksesta.

Järjestelmän menestyksen avain on luonnollisesti jäsenvaltioissa. Emme halua monimutkaista ja sääntöihin perustuvaa järjestelmää. Me haluamme joustavuutta, ja meidän on oltava yhteydessä erityisesti opettajiin, jotka jakavat hedelmät ja vihannekset, sekä vanhempiin, jotta he varmistavat, että lapset syövät mielellään hedelmiä ja vihanneksia ja saavat terveelliset ruokailutottumukset koko elämänsä ajaksi.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, yli 150 kiloa painavat teini-ikäiset ovat tavallinen näky Yhdysvaltain kaupungeissa. En halua, että me teemme saman virheen. Terveellisten ruokailutottumusten edistäminen ja terveellisten lihottamattomien tuotteiden syöminen lapsuudessa ja nuoruudessa on investointi

tulevien sukupolvien terveyteen. Näin tuotetaan myös säästöjä sokeritaudin, sydän- ja verisuonitautien ja luuston sairauksien hoitokustannusten pienemisen muodossa.

Tästä syystä liian vaatimaton järjestelmä on käytännössä tehoton sekä terveyden että talouden kannalta. Tämän vuoksi kannatin tarkistusta 7, jolla nelinkertaistetaan koululaisille tarjottaviin hedelmiin käytettävät varat ja taataan heille yksi hedelmä- tai vihannesannos vähintään neljästi viikossa eikä vain kerran viikossa. Olen tyytyväinen siihen, että tämä oli komission ehdottama tarkistus. Järjestelmän käyttöönotto ei saa riippua vanhempien suostumuksesta osallistua sen rahoittamiseen. Varsinkin köyhempien vanhempien lapsilla pitäisi olla mahdollisuus saada koulussa ilmaisia hedelmiä, ja siksi järjestelmän rahoitusta olisi lisättävä.

– Mietintö: Pervenche Berès, Werner Langen (A6-0420/2008)

Ivo Strejček (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin selittää, miksi äänestin Pervenche Berèsin ja Werner Langenin mietintöä vastaan. Haluan korostaa ainakin kolme asiaa.

Ensimmäinen niistä on se, että mietinnössä kannatetaan jäsenvaltioiden talous- ja rahoituspolitiikan koordinoinnin parantamista ja syventämistä. Toinen on se, että tämä johtaa pitkälle yhteen sovitettuun finanssipolitiikkaan, joka edellyttää poliittista yhdentymistä, ja kolmas syy, jonka vuoksi äänestin mietintöä vastaan, ovat poliittisen yhdentymisen seuraukset.

En yhdy siihen näkemykseen, jonka mukaan jäsenvaltioiden luonnolliset erot poistava poliittinen yhteensovittaminen on lääke ja vastaus Euroopan nykyisiin ongelmiin. Euroopan nykyiset ongelmat ovat työvoiman sekä pääoman ja palveluiden vapaa liikkuvuus.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Kun asioita tarkastellaan talous- ja rahaliiton kymmenen ensimmäisen vuoden perspektiivistä, meidän on kysyttävä itseltämme, yhdistämmekö todella euron tunnuksen vaurauteen ja vakauttamiseen. Tähän kysymykseen voidaan vastata epäilemättä vain yhdellä tavalla. Vaikka on myönnettävä, että yhteisvaluutan käyttöönottoon on liittynyt eräitä kielteisiä seikkoja, kuten alkuvaiheessa tapahtunut hintojen nousu, on painotettava, että eurosta on tullut yksi maailman johtavista valuutoista.

Talous- ja rahaliitto on lisännyt jäsenvaltioiden talouden vakautta, ja se on vaikuttanut myönteisesti myös kansainväliseen kauppaan, mikä on hyödyttänyt EU:ta. Euron myönteinen vaikutus on näkynyt erityisen selvästi aivan viime aikoina, kun maailmanlaajuinen rahoituskriisi sai meidät tietoisiksi vakaan vaihtokurssin eduista.

– Mietintö: Klaus-Heiner Lehne (A6-0422/2008)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Haluan selittää äänestyskäyttäytymistäni. Pidätyin äänestämästä pyynnöstä pidättää Massimo D'Aleman parlamentaarinen koskemattomuus, koska juristina suhtaudun tietyllä varauksella Euroopan parlamentin toimivaltaan tässä asiassa enkä halua sekaantua Italian sisäisiin asioihin.

– Mietintö: Christian Ehler (A6-0418/2008)

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon valmistelijana olen tyytyväinen äänestyksen tulokseen. Kyseessä on teknologia, joka, jos kaikki sujuu hyvin, voi tarjota osittaisen ratkaisun ilmastomuutokseen, mutta emme saa antaa sen viedä huomiotamme koko ilmastopaketin merkityksestä.

Uudet jäsenvaltiot, myös Unkari, ovat vähentäneet merkittävästi kasvihuonekaasupäästöjään 1980-luvun lopusta. Olisi suuri väärä ymmärrys, jos ne nyt saisivat rangaistuksen niiltä, jotka ovat lisänneet vahingollisia päästöjään. Tästä syystä haluaisimme, että päästökauppajärjestelmän tuottamista tuloista 10 prosenttia jaettaisiin suhteellisesti niille jäsenvaltioille, joiden BKT henkeä kohden on pienempi kuin Euroopan unionin keskiarvo.

Vastaavasti osoittaisimme 10 prosenttia niille, jotka ovat vähentäneet päästöjään 15 viime vuoden aikana. Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta on onnistunut saamaan kaukolämpöjärjestelmille vapautuksen ilmastomuutosmaksusta, ja tätä saavutusta on puolustettava miljoonien pienituloisten Euroopan kansalaisten edun nimissä. Ympäristövaliokunnan lausunnon valmistelijana yhdyin niihin, jotka kannattavat mietintöä.

Kirjalliset äänestysseitykset

– Mietintö: Jacek Saryusz-Wolski (A6-0416/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Äänestän tämän toimenpiteen puolesta. Kazakstan on käynnistänyt demokratisointiprosessin, joka etenee hitaammin kuin maan viime vuosina kokema poikkeuksellinen talouskasvu: tässä entisessä neuvostotasavallassa on valtava määrä ulkomaisia yrittäjiä, jotka investoivat suuria määriä pääomaa. Tässä yhteydessä Euroopan unionin olisi jatkuvasti kannustettava toimia, joilla pyritään antamaan Kazakstanin kansalaisille enemmän vapautta, demokratiaa ja yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta, eikä toimittava vain kauppakumppanina, jonka intressit maassa kasvavat. Talouskasvun ja demokratian pitäisi kulkea käsi kädessä.

Dragoş Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin kuulemismenettelyn aikana tämän mietinnön puolesta, jossa hyväksytään Euroopan yhteisöjen ja Kazakstanin tasavallan kumppanuus- ja yhteistyösopimukseen liitettävän pöytäkirjan tekeminen Bulgarian tasavallan ja Romanian Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi. Mietinnöllä edistetään Romanian ja Kazakstanin tasavallan välistä yhteistyötä.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestin Jacek Saryusz-Wolskin Euroopan yhteisöjen ja Kazakstanin välisestä kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta laatiman mietinnön puolesta. Tein näin huolimatta siitä, että suhtaudun edelleen varauksellisesti Kazakstanin hallituksen ihmisoikeuksien kunnioittamiseen. On tärkeää, että parlamentti ja komissio seuraavat edelleen Kazakstanin tilannetta, ja jos se huononee tai ei parane seuraavien kahdentoista kuukauden aikana, meidän olisi ryhdyttävä toimiin tämän sopimuksen jäädyttämiseksi.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin Jacek Saryusz-Wolskin mietinnön ja siten myös Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Kazakstanin tasavallan välisen kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen tekemisen puolesta.

Yhdyn esittelijän sekä neuvoston kantaan, jonka mukaan se, että kumppanuus- ja yhteistyösopimus Kazakstanin kanssa tehtiin ennen Romanian ja Bulgarian liittymistä, edellyttää sopimukseen liitettävän pöytäkirjan laatimista, jotta uudet jäsenvaltiot voivat allekirjoittaa sen.

– Mietintö: Angelika Niebler (A6-0439/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Kyseisellä asiakirjalla ei muuteta merkittävästi parlamentin marraskuussa 2006 hyväksymän asetuksen sisältöä, jolla perustettiin julkisen ja yksityisen sektorin välinen kumppanuus kehittämään eurooppalaista ilmaliikenteen hallintajärjestelmää.

Asetukseen nyt ehdotetuilla tarkistuksilla on tarkoitus tunnustaa SESAR (uuden sukupolven eurooppalaisen ilmaliikenteen hallintajärjestelmä) yhteisön elimeksi ja mahdollistaa Euroopan yhteisöjen henkilöstösääntöjen soveltaminen sen henkilöstöön. Samoin ehdotetaan tarkistuksia yhteisön rahoitusosuuden määrittämiseksi ja sen suorittamiseksi SESAR-yhteisyritykselle. Yhteisön rahoitusosuus on enintään 700 miljoonaa euroa, ja puolet tästä saadaan tutkimuksen ja kehittämisen seitsemänneistä puiteohjelmasta ja toinen puoli Euroopan laajuisten verkkojen ohjelmasta.

Tämän yrityksen perustaminen muodostaa vaarallisen ennakkotapauksen julkisten varojen käyttämisestä yksityisiin tarkoituksiin. Julkissektoriin perustuvaa lähestymistapaa olisi voitu käyttää ilmaliikenteen hallintajärjestelmien ajantasaistamiseen ja parantamiseen, myös luotettavuuden suhteen, ja taata näin ilmailualan ammattilaisten ja käyttäjien turvallisuus. Meidän mielestämme näitä tavoitteita ei saavuteta yhtään paremmin alistamalla ne yksityissektorin eduille ja paineille. Näistä syistä äänestimme mietintöä vastaan.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Tällä ehdotuksella on merkittävä myönteinen vaikutus eurooppalaisen ilmaliikenteen hallinnan infrastruktuurin uudenaikaistamisohjelmaan. Kannatan ehdotusta, jonka tuloksena säästetyt varat investoidaan tutkimus-, kehitys- ja validointitoimiin koko yhteisön hyväksi.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Ilmoitan, että kannatin äänestyksessä Angelika Nieblerin laatimaa mietintöä yhteisyrityksen perustamisesta kehittämään SESARia, uuden sukupolven eurooppalaista ilmaliikenteen hallintajärjestelmää.

On selvää, että mittavat yhteisön hankkeet tutkimuksen ja teknologisen kehityksen alalla edellyttävät julkisen ja yksityisen sektorin yhteisiä ponnistuksia tuottaakseen kestäviä hyötyjä. Tässä tapauksessa uskon, että uuden sukupolven yhdenmukaistettua ilmaliikenteen hallintaa tarvitaan tukemaan taloudellisesti ja ekologisesti ilmaliikenteen tulevaa lisääntymistä Euroopan taivaalla. Tästä syystä katson, että meidän olisi kannatettava

lämpimästi yhteisyrityksen perustamista tällä alalla. Painotan kuitenkin, että on tärkeää ottaa oppia menneestä (viittaen Galileo-yhteisyrityksen lakkauttamiseen) ja määritellä selvemmin se asema, joka tällä oikeushenkilöllä tulisi olla, jotta menettelylliset tai oikeudelliset ongelmat eivät estä tieteellisestä ja teknologisesta edistyksestä hyötymistä.

– Mietintö: Diana Wallis (A6-0382/2008)

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Kannatin äänestyksessä Diana Wallisin mietintöä kaksi- ja kolmipyöräisten moottoriajoneuvojen lakisääteisistä merkinnöistä annetun lainsäädännön kodifioinnista. Koska tällaisten ajoneuvojen lakisääteisiä merkintöjä koskevaa direktiiviä on muutettu useaan otteeseen, katson, että kodifiointi on tarpeen, jotta kansalaiset voivat paremmin ymmärtää ja lähestyä tätä yhteisön lainsäädäntöä ja siten käyttää siihen sisältyviä oikeuksia.

– Mietintö: Hans-Peter Mayer (A6-0428/2008)

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Kannatin äänestyksessä Hans-Peter Mayerin mietintöä tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa siviili- ja kauppaoikeuden alalla koskevan yleissopimuksen tekemisestä. Yhdyn kollegani kantaan, jonka mukaan komission tekemä ehdotus, jolla on tarkoitus korvata Luganon yleissopimus vuodelta 1988, voi auttaa tekemään tuomioiden tunnustamis- ja täytäntöönpanojärjestelmästä nopeamman ja tehokkaamman asianomaisilla aloilla ja etenkin teollis- ja tekijänoikeuksien rekisteröinnin ja pätevyyden suhteen.

– Mietintö: Pervenche Berès (A6-0376/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Tämä ehdotus on erityisen tärkeä, koska valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn soveltaminen lisää merkittävästi Euroopan parlamentin oikeuksia valvoa sitä, miten täytäntöönpanosäädöksiä sovelletaan. Euroopan parlamentille myönnetään oikeus tarkastella luonnosta täytäntöönpanosäädökseksi. Lisäksi perusasetuksiin tehdään lisäyksiä, joilla Euroopan parlamentille myönnetään oikeus vastustaa luonnosta täytäntöönpanosäädökseksi tai ehdottaa tarkistuksia luonnokseen täytäntöönpanosäädökseksi.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Kannatan Pervenche Berèsin erinomaista mietintöä Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä yhteisössä annetun neuvoston asetuksen muuttamisesta komissiolle siirretyn toimivallan osalta. Uusi komitologiamenettely eli valvonnan käsittävä sääntelymenettely lisää merkittävästi Euroopan parlamentin valvontaoikeuksia täytäntöönpanosäädöksiin nähden, ja sen käyttöönoton jälkeen meidän on mielestäni toteutettava yleinen komission suosittelema yleinen mukauttamisprosessi, jotta uutta menettelyä voidaan soveltaa tehokkaasti.

– Mietintö: Reimer Böge (A6-0430/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Vuosina 2007 ja 2008 Italia jätti hakemukset tekstiili- ja vaatetusalan markkinoiden vapauttamisen aiheuttamista irtisanomisista Sardiniasa (1 044 irtisanomista, 5 yritystä), Piemontessa (1 537, 202), Lombardiassa (1 816, 190) ja Toscanassa (1 588, 461). Italia pyytää 38 158 075 euron rahoitustukea 858 yrityksen yhteensä 5 985 irtisanomisen vuoksi.

Kuten olemme aikaisemmin todenneet, solidaarisuusrahastoa ei voida käyttää tilapäisesti ”pehmentämään” kaupan vapauttamisesta johtuvia kohtuuttomia yhteiskunnallis-taloudellisia kustannuksia erityisesti tekstiili- ja vaatetusallalla tai tämän aiheuttamaa työntekijöiden epävarmuutta.

Koska tiettyihin Kiinasta tuotaviin tekstiili- ja vaatetusalan tuotteisiin sovellettavan kaksinkertaisen valvontamekanismin soveltaminen päättyy (mahdollisesti) 31. joulukuuta 2008, meidän on luotava mekanismeja, joilla rajoitetaan kaikista maista EU:hun suuntautuvaa tuontia.

Koska yhä useammat yritykset lopettavat toimintansa tai siirtävät tuotantonsa muualle ja työttömyys sekä työntekijöiden hyväksikäyttö lisääntyy – varsinkin Portugalissa – meidän on pysäytettävä (EU:n ja Portugalin sosialistihallituksen ajama) maailmankaupan vapauttamispolitiikka ja puolustettava EU:n jäsenvaltioiden tuotantoa ja työntekijöiden oikeudet huomioon ottavaa työllisyyttä.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Euroopan globalisaatiorahaston käyttöönotto Italian pyynnöstä tarjoaa erinomaisen tilaisuuden pohtia vastatoimia, joita tulevaisuudessa tarvitaan, kun globalisaation vaikutusten ja talouskriisin yhdistelmä kärjistyy entisestään. Tämän soveltamisalaltaan rajallisiin periaatteisiin perustuvan rahaston muoto osoittaa, että Euroopan unioni pitää globalisaatiota ja sen kielteisiä vaikutuksia

tosiasioina, joihin meidän on mukauduttava sen sijaan, että yritämme vastustaa niitä. Tämä on mielestäni realistinen kanta, joka mahdollistaa tehokkaan toiminnan.

Maailmanlaajuisten muutosten ymmärtäminen ja pyrkimys vastata niihin on parempi toimintatapa kuin luulla, että näitä muutoksia voidaan vältellä ikuisesti tai että niiden vastustaminen on sinänsä hyvä asia. Globalisaatioon mukautuminen on poliittisesti parempi vaihtoehto kuin globalisaation vastustaminen.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin Reimer Bögen laatiman, Euroopan unionin solidaarisuusrahaston rahaston varojen käyttöönottoa koskevan mietinnön puolesta. Olen samaa mieltä siitä, että näiden neljän Italian alueen jättämät hakemukset täyttävät EU:n asetuksessa säädetyt rahoitustuen ehdot ja ovat rahaston perustamisen perusteiden mukaisia. Nykyisin on entistä tärkeämpää auttaa niitä työntekijöitä, jotka ovat menettäneet työpaikkansa maailmanmarkkinoiden rakennemuutosten tuloksena, pääsemään uudelleen työmarkkinoille. Tästä syystä kannatan kollegani mietinnön mukaisesti hakemusta rahaston varojen käyttöönottamiseksi.

– Mietintö: Klaus-Heiner Lehne (A6-0421/2008)

Philip Claeys (NI), kirjallinen. – (NL) Äänestin tätä mietintöä vastaan useista syistä. Valiokunnassa ei käyty kunnollista keskustelua. Vain seitsemän sen 28 jäsenestä oli läsnä. Edes täysistunnossa ei ollut mahdollisuutta keskusteluun. Ennen valiokunnassa toimitettua äänestystä, kun Frank Vanhecke ei ollut saanut tutustua mietinnön sisältöön, sitä käsiteltiin flaamilaisen julkisen television lähetyksessä. Tämä on skandaali. Pahinta kaikesta ovat kuitenkin mietinnön päätelmät. Niissä suositetaan koskemattomuuden pidättämistä, vaikka Frank Vanhecke ei ole kiistanalaisen tekstin kirjoittaja ja Belgian perustuslaissa määrätään selvästi, että vain kirjoittaja voidaan asettaa syytteeseen, mikäli hän on tiedossa.

Tämän kurjan asiakirjan vuoksi Frank Vanhecke on vaarassa menettää poliittiset oikeutensa, sillä vallanjako ja Belgian tuomioistuinten riippumattomuus ovat olemassa vain teoriassa. Koko asia on flaaminationalistista oppositiojohtajaa vastaan tähdätty poliittinen temppu. On häpeällistä, että Euroopan parlamentti antaa käyttää itseään hyväksi tällaiseen tarkoitukseen.

Carl Lang (NI), kirjallinen. – (FR) Sekä oikeudellisten asioiden valiokunta että poliittisten ryhmien jäsenet ovat tämän päivän täysistunnossa jälleen kerran osoittaneet, kuinka vähäpätöisenä ne pitävät puolueettomuutta ja lakien kunnioitusta, varsinkin verrattuna heidän pakkomielteeseensä päästä eroon kaikista, jotka eivät kuulu heidän suureen eurofederalistien perheeseensä.

Kollegani Frank Vanhecke on joutunut Belgiassa todellisen ajolahdin kohteeksi, ja sen ainoana tavoitteena on tuomita hänet ja pakottaa hänet poistumaan poliittisesta elämästä. Euroopan parlamentti on unohtanut, että kun jokin valtio pyytää parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä, parlamentin velvollisuutena on soveltaa työjärjestyksessä säädettyjä parlamentin jäsenten suojelua koskevia sääntöjä täysimittaisesti.

Kuten Bruno Gollnisch, jonka parlamentaarinen koskemattomuus pidätettiin puhtaasti poliittisista syistä vuonna 2006, myös Frank Vanhecke on joutunut hyvin todellisen hyökkäyksen kohteeksi, kun oikeudellisesta kysymyksestä on tehty poliittinen kysymys. On täysin kestäväntöntä, että tämä toimitella väittää olevansa demokraattinen.

Fernand Le Rachinel (NI), kirjallinen. – (FR) Lokakuun 13. päivänä 1981 sosialistiedustaja André Laignel esitti Ranskan kansalliskokouksessa opposition edustajille kuuluisan kommenttinsa, jonka mukaan hallituksen ajama kansallistaminen oli vastoin perustuslakia. Hän väitti, että hallitus oli muuttamassa oikeudellisen keskustelun poliittiseksi keskusteluksi, ja vaikka sillä oli tähän oikeus, se oli oikeudellisesti väärässä, koska se oli poliittisesti vähemmistössä.

Tämä lause on selvästi lähellä Euroopan parlamentin sydäntä, koska se yrittää päästä eroon kaikista, jotka uskaltavat vaivata sitä sellaisilla poliittisilla näkemyksillä, jotka eivät ole sen makuun riittävän federalistisia tai eurooppamielisiä.

Kollegani Frank Vanhecke on joutunut todellisen ajolahdin kohteeksi täällä Euroopan parlamentissa, johon hänet on legitiimisti valittu. On täysin väärin ja häpeällistä, että parlamentti hyväksyy sen, mitä ei voi hyväksyä: yhden jäsenensä lynkkaamisen piittaamatta kaikista voimassa olevista parlamentaarista koskemattomuutta koskevista oikeudellisista periaatteista ja suojasäännöksistä.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Tämän mietinnön ja siihen liittyvien Belgian viranomaisten oikeudellisten menettelyjen valossa on yksiselitteisesti todettava, että koko prosessi – ja etenkin tuomioistuinkäsittelyt – ovat Vlaams Belang -puolueen entiseen johtajaan Frank Vanheckeen kohdistuvaa

vainoa, jonka motiivit ovat puhtaasti poliittiset. Frank Vanhecke sai haasteen kaksi päivää sen jälkeen, kun hän oli luopunut puolueensa johdosta.

On myös selvää, että kun Euroopan parlamentin vaaleihin on vain kuusi kuukautta, tavoitteena on mustamaalata Vlaams Belang -puolueen ehdokasta poliittisista syistä. Lisäksi Belgian perustuslain mukaan artikkelin kirjoittaja olisi täytynyt asettaa syytteeseen, koska hänen henkilöllisyytensä tiedetään, eikä vastaava julkaisija. Tästä syystä painotan voimakkaasti, että poliittisin perustein nostettua rikossyytettä ei saa pitää perusteena pidättää Frank Vanhecken parlamentaarista koskemattomuutta ja että tämä Belgian oikeusviranomaisten ajojahti olisi tuomittava jyrkästi. Samanlainen tilanne syntyi vuonna 2003, kun Vihreät/Euroopan vapaa allianssi -ryhmän Daniel Cohn-Benditiä vastaan käynnistettiin rikosoikeudellinen menettely, mutta tuolloin valiokunta hylkäsi pyynnön, koska taustalla epäiltiin olevan poliittisia motiiveja. Tässä tapauksessa tilanne on sama, ellei jopa vielä selvempi, ja tästä syystä äänestän mietintöä vastaan.

Frank Vanhecke (NI), kirjallinen. – (NL) Kaikki illusioni ovat murskautuneet, ja minun on sanottava, että Euroopan parlamentti on muuttumassa Belgian tuomioistuinten masinoiman lynkkausjoukon häpeälliseksi kätyriksi. Oikeudellisten asioiden valiokunnan kokouksessa, jossa läsnä oli seitsemän 28 jäsenestä, minulle annettiin 20 minuuttia aikaa puolustautua satojen sivujen mittaista asiakirjaa vastaan. Täysistunnossa minulla ei ole ollut – oman työjärjestyksemme 7 artiklan vastaisesti – lainkaan mahdollisuutta käyttää puheenvuoroa puolustautuakseni.

Jos näin tapahtuisi Venäjällä, olisimme heti aseissa. Aion omalta osaltani pitää pääni pystyssä ja puolustaa edelleen mielipiteenilmaisun vapautta Flanderissa ja Euroopassa, varsinkin maahanmuuttajien ja islamin muodostaman vaaran osalta.

– Mietintö: Klaus-Heiner Lehne (A6-0422/2008)

Marco Cappato (ALDE), kirjallinen. – (IT) Me Italian radikaalipuoluetta edustavat jäsenet äänestämme yhdessä Marco Pannellan kanssa Klaus-Heiner Lehnen Massimo D'Alemaan koskemattomuudesta laatimaa mietintöä vastaan, koska siinä tehdään epäloogisia päätelmiä, jotka voivat perustua vain Italian ja Euroopan unionin poliittisen eliitin itsepuolustukseen.

Mietinnössä väitetään, että pyyntö saada käyttää salakuunneltuja keskusteluja on perusteeton, koska salakuuntelulla hankitut todistuskappaleet ovat jo riittävät tukemaan syytettä tutkinnan kohteina olevia henkilöitä vastaan. Jos syyttäjänviraston pyynnön tavoitteena olisi nostaa syyte Massimo D'Alemaa vastaan, pyyntö todella olisi aiheeton, sillä parlamentin ei tarvitse tehdä päätöksiään Italian lain mukaisesti.

Jos salakuunneltu aineisto kuitenkin todella on hyödytöntä ja pyyntö siten aiheeton ja suorastaan tarpeeton, miksi Euroopan parlamentin tarvitsisi päättää ”olla sallimatta mainittujen salakuunneltujen puhelinkeskustelujen käyttöä ja olla pidättämättä Massimo D'Alemaan koskemattomuutta”, kuten mietinnössä ehdotetaan? Miksi emme noudattaisi Italian parlamentin päätöstä, joka tämän tutkimuksen yhteydessä antoi luvan käynnistää menettely sen jäsentä Fassinoa vastaan?

Arvostamme ALDE-ryhmän päätöstä pidättyä äänestämästä ja olla näin yhtymättä Euroopan kansanpuolueen ryhmän ja Euroopan parlamentin sosialistiryhmän yhteisrintamaan tässä epäilyttävässä päätöksessä.

– Mietintö: Iliana Malinova Iotova (A6-0393/2008)

Adam Bielan (UEN), kirjallinen. – (PL) Viime vuosina markkinoille on ilmestynyt monia uusia rahoitustuotteita. Näiden tuotteiden lisääntyvä monimutkaisuus tekee kuluttajista yhä avuttomampia ja usein kyvyttömiä selvittämään ilman asiantuntija-apua, mikä rahoitustarjous vastaa parhaiten heidän tarpeitaan. Tämä johtaa etenkin huono-osaisempien kansalaisten keskuudessa moniin virheellisiin päätöksiin.

Puolassa olemme törmänneet moniin petostapauksiin tai tapauksiin, joissa kuluttajat ovat yksinkertaisesti tehneet huonoja taloudellisia päätöksiä tietämättöminä niiden seurauksista. Näissä tilanteissa talousvalistus on keskeisen tärkeää ja paras tapa suojella kuluttajia vääriltä taloudellisilta päätöksiltä.

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Talousvalistus on tärkeä EU:n asialistalla oleva asia, varsinkin rahoituskriisin vallitessa. Kuluttajat tarvitsevat perustaitoja, joiden avulla he voivat tehdä valintoja ja ymmärtää kunnolla tarjouksia ja tietoja. Kuluttajat kamppailevat yhä monimutkaisempien tuotteiden ja palvelujen jatkuvasti kasvavan tarjonnan kanssa. Kuluttajavalistus ja neuvonta eivät kuitenkaan tasoltaan vastaa rahoitustuotteiden monimutkaisuutta. Tämän tilanteen tuloksena kuluttajien haavoittuvuus talousasioissa on lisääntymässä.

Rahoitusvälittäjien ja kuluttajien välisen taloustiedon ja -tuntemuksen kuilun kaventaminen vähentäisi ylivelkaantumisen, maksulaiminlyöntien ja konkurssien riskiä. Se lisäisi myös lainanantajien välistä kilpailua ja siten markkinoiden yleistä toimivuutta, sillä paremmin asioista perillä olevat kuluttajat voivat erottaa toisistaan erilaiset rahoitustarjoukset ja valita tarpeitaan parhaiten vastaavan vaihtoehdon. Taloustiedot ja -tuntemus eivät tällä hetkellä ole riittävän hyvällä tasolla sen varmistamiseksi, että kuluttajat pystyvät hoitamaan talousasiansa hyvin.

Dragoș Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kannatin äänestyksessä oikeudenmukaista, puolueetonta ja avointa talousvalistusta sekä tämän alan palveluntarjoajien velvoittamista antamaan asianmukaista ja paikkansapitävää tietoa. Tiedot on erotettava selvästi kaupallisesta neuvonnasta tai mainonnasta. Toivon, että jäsenvaltiot kiinnittävät erityistä huomiota riskialteimpiin ryhmiin, kuten nuoriin, eläkeläisiin ja työuransa loppupuolella oleviin työntekijöihin.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Monien parlamentin tekstien tavoin Iliana Malinova Iotovan mietintö on esimerkki näennäisesti hyvästä ajatuksesta, jolla on pettävä otsikko. Pintapuolisen lukemisen perusteella voisi uskoa, että tässä on kyse kuluttajien suojelemisesta tiedottamalla heille heidän oikeuksistaan ja valistamalla heitä rahoituspalveluista, toisin sanoen antamalla heille valmiudet vastuulliseen ja valistuneeseen pankkisuhteeseen.

Todellisuudessa tässä on kyse kansalaisten muuttamisesta lapsuudesta (nähtävästi jo peruskoulusta) alkaen täydelliseksi pikku asiakkaisiksi rahoitusjärjestelmässä, joka himoaa heidän säästöjään mutta myöntää kitsaasti lainaa, ja siitä, että heille tuputetaan kaikenlaisia rahoitustuotteita, joita näennäisasiantuntijat kutsuvat monimutkaisiksi mutta jotka useimmiten ovat yksinkertaisesti järjettömiä, sekä siitä, että heidät saadaan huolehtimaan järkevästi taloudenpidostaan ja valmistautumaan – luonnollisesti pankkien kanssa – eläkkeelle siirtymiseen, vaikka he maksavat osuutensa myös pakollisiin eläkejärjestelmiin.

Nyt, kun maailman rahoitusjärjestelmä on näyttänyt, kuinka kieroutunut se on, kun pankit antavat vastentahtoisesti luottoja yrityksille ja yksityishenkilöille huolimatta saamastaan satojen miljardien julkisesta tuesta, kun työntekijät ja pienet ja keskisuuret yritykset maksavat rahoitusalan jatkuvan hulluuden hinnan ja kun maailman ”isokenkäiset” teeskentelevät toteuttavansa uudistuksia tämän järjestelmän hengissä pitämiseksi, tämä mietintö on lievästi sanottuna epäuskottava.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Tämänhetkinen rahoituskriisi on antanut tälle mietinnölle uutta merkitystä. Tämä johtuu siitä, että lainakriisi on paljastanut, kuinka vaarallista on, jos lainanottajille ei anneta kunnollista tietoa. Kriisi on myös osoittanut, että kuluttajat eivät kykene ymmärtämään rahoitus- ja taloustietoja eivätkä makrotaloudellisten indikaattorien muutosten mahdollisia vaikutuksia heidän lainojensa takaisinmaksuun ja että he eivät ole tietoisia maksukyvyttömyyden ja ylivelkaantumisen riskeistä.

Mietinnössä kiinnitetään huomiota tarpeeseen valistaa kuluttajia ja lisätä heidän tietoisuuttaan ja antaa heille siten mahdollisuudet käyttää oma tietämystään heille tarjottavien rahoitustuotteiden arvioimisessa. Tästä syystä kannatan aloitetta etenkin sellaisten talousvalistusohjelmien kehittämisestä, jotka laaditaan mahdollisia käyttäjiä ajatellen ja joissa otetaan huomioon heidän ikänsä, tulonsa, koulutuksensa, ammattialansa ja kiinnostuksenkohteensa. Lisäksi talousvalistusohjelmien on perustuttava todellisiin käytännön tilanteisiin, joihin törmätään jokapäiväisessä elämässä.

Toivon, että mietintö auttaa rahoituslaitoksia sekä itse kuluttajia ymmärtämään talousvalistuksen tarpeen. Uskon, että molemmat voivat hyötyä tästä, sillä maksukyvyttömyys ja kuluttajien ylivelkaantuminen ovat ongelma luottolaitoksille, joiden asiakkailta on vaikeuksia maksaa takaisin lainansa.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin Iliana Malinova Iotovan luotonantoa koskevasta kuluttajavalistuksesta laatiman mietinnön puolesta. Maailma on menossa kohti valtavan taloudellisen epävarmuuden jaksoa, ja monet Euroopan kansalaiset pelkäävät työpaikkojensa, säästöjensä, eläkkeidensä ja tulevaisuutensa puolesta. Tällaisena epävarmana aikana kuluttajien tietoisuus luotoista, velasta ja rahoitusasioista yleensä on varmasti tärkeämpää kuin koskaan. Mietinnössä kehoitetaan räätälöimään talousvalistus tietyille kohderyhmille, ja tällaiset EU:n tason aloitteet ovat tervetulleita.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Äänestin kollegani Iliana Malinova Iotovan luotonantoa koskevan kuluttajavalistuksen ja -tiedotuksen parantamista käsittelevän mietinnön puolesta. Tämä on tarpeellinen ja tervetullut valiokunta-aloitteinen mietintö.

Subprime-lainojen (korkean riskin asuntoluotot) aiheuttama kriisi on osoittanut, että lainanottajiin suuntautunut tiedottaminen on ollut liian vähäistä. Tämä tiedon- ja ymmärryksen puute on johtanut siihen,

etteivät maksukyvyttömyys ja ylivelkaantumisriskit huolestuta kuluttajia tarpeeksi. On myös todettava, että kuluttajatiedotus ja -neuvonta eivät ole pysyneet monimutkaisten rahoitustuotteiden vauhdissa mukana.

Riittävä taloustietämys vähentäisi useissa tapauksissa ylivelkaantumisen ja maksulaiminlyöntien riskejä. Lisäksi se antaisi kuluttajille enemmän eväitä kilpailuttaa luotonantaroja, mikä osaltaan edistäisi markkinoiden toimivuutta.

Kannatan erityisesti mietinnön kehotusta sisällyttää talousvalitus tiiviimmin koulujen kansalliseen opetusohjelmaan sekä monipuolisen taloustiedon tarjoamista ammattiuransa alussa oleville nuorille, jotka kohtaavat uusia tulojen käyttöä koskevia haasteita.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Tarvitsemme investoijien ja lainanottajien oikeudenmukaista kohtelua, pitkiä vanhentumisaikoja ja todistustaakan kääntämistä. Riskien ja kustannusten on oltava nähtävissä ja vertailtavissa heti alusta lähtien. Erityisesti Lehman Brothersin tapauksessa yksityishenkilöt joutuivat massiivisen huijauksen uhreiksi, ja heille kerrottiin esimerkiksi, että riskialttiit osaketodistukset olivat turvallisia, ja heitä neuvottiin olemaan myymättä niitä juuri ennen kuin Lehman Brothers meni konkurssiin. Nyt kansalaiset joutuvat selviytymään valuuttalainojensa pakkomuuntamisista tai maksamaan vakiintuneen käytännön vastaisesti pankkien kohonneet jälleenrahoituskustannukset.

Tässä tilanteessa kansalaisten kutsuminen tyhmiksi ja yleisen ”talousvalituksen” vaatiminen on todellinen läimäytys kasvoin, varsinkin kun edes itseään talousguruina pitävät eivät pystyneet näkemään keinottelun eri kerrosten läpi. Vaatimalla markkinoiden toiminnan tehostamista luotonantajien kilpailun lisäämisen sijasta tämä mietintö pönkittää edelleen itsesääntelevien markkinoiden myyntiä. En voi kyllin voimakkaasti vastustaa tätä mietintöä.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Iliana Malinova Iotovan laatiman mietinnön puolesta, koska siinä kannustetaan jäsenvaltioita laatimaan valitusohjelmia eläkeläisille, joita saattaa uhata taloudellinen syrjäytyminen, sekä ammatillisen uransa alussa oleville nuorille, joilla on edessään uusien tulojensa asianmukaista käyttöä koskeva haaste.

Kuluttajien, joilla ei ole lainkaan taloudellisia tietoja, on vaikea valita tarpeitaan parhaiten vastaavat tuotteet ja palvelut. Heidän on hankalaa arvioida saatuja neuvoja, ja heitä voidaan johtaa harhaan tai he voivat joutua epärehellisten kauppamenettelyjen uhreiksi.

Suhtaudun myönteisesti komission kuluttajien talousvalituksen alalla tekemiin aloitteisiin ja etenkin hiljattain perustettuun talousvalituksen asiantuntijaryhmään. Katson kuitenkin, että talousvalituksen asiantuntijaryhmällä olisi oltava selkeä vastuualue ja toimivalta.

Komission kuluttajien valistamiseksi perustama verkkosivu (<http://www.dolceta.eu>) on osoittautunut hyödylliseksi. Toivon, että tätä verkkotyökalua kehitetään edelleen ja päivitetään kaikilla virallisilla kielillä.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Yksi merkittävimmistä rahoituskriisiin johtaneista syistä on ollut luotonsaannin äärimmäinen helppous tai toisin sanottuna velan liiallinen sieto. Tästä tehtävä johtopäätös on kriisin ja sen syiden valossa ensinnäkin se, että vaikuttaisi hyödylliseltä velvoittaa pankit varmistamaan lainansaajien takaisinmaksukyky. Samalla kuluttajien tietoisuuden puute luottoihin liittyvistä riskeistä – aina viitekorkojen muutoksista alkaen – osoittaa, että kuluttajille suunnattuja toimia voidaan ja niitä täytyy toteuttaa. On selvää, että mahdollisimman suureen kulutukseen perustuvan talousmallin painetta on vaikea vastustaa tämänäyttöisillä kampanjoilla, mutta ponnistelut tietoisuuden lisäämiseksi ovat tarpeen ja meidän mielestämme hyödyllisiä.

Joka tapauksessa tämä mietintö kannustanee lisäämään avoimuutta ja laatimaan selvemmat säännöt luotonantajien tarjoamien palvelujen ehdoista. Luotonantoa tai mitä tahansa kulutuksen muotoa koskevassa valituksessa tärkein elementti on yleinen valitus, joka antaa kansalaisille välineet tehdä päätöksiä jokapäiväisessä elämässään.

– **Mietintö: Anna Hedh (A6-0392/2008)**

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Euroopan kuluttajien luottamus on sisämarkkinoiden tehokkaan toiminnan ja kukoistuksen oleellinen edellytys. Yhtenäismarkkinoilla on lähes 500 miljoonaa kuluttajaa ja suuri määrä tavaroita ja palveluita.

Komissio on käyttänyt sisämarkkinoiden tulostaulua vuodesta 1997 lähtien valvoakseen ja korostaakseen sisämarkkinoiden lainsäädännön täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa. Kuluttajamarkkinoiden tulostaulu tunnistaa

ongelmalliset alueet, ja se voi olla monipuolinen ja joustava työkalu, jolla kiinnitetään yhteiskunnan, markkinaosapuolien ja instituutioiden huomio heikkouksiin. Silti kuluttajamarkkinoiden tulostaulun tavoite ei ole ikinä ollut antaa tietoja sisämarkkinoista kuluttajille, ja tämä seikka on tärkeää korjata. Meidän on varmistettava, että markkinat toimivat mahdollisimman hyvin ja että kuluttajille tarjotaan palveluja, joiden hinta ja laatu vastaavat heidän odotuksiaan. Tätä varten ei tarvitse antaa lisää tai tiukempia säädöksiä. Joskus tiedotus, valistus ja itsesääntely saattavat olla parempi ja tehokkaampi keino.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Yhtenäismarkkinat eivät palvele vain yrityksiä, joilla esteiden asteittaisen poistamisen ansiosta on koko Euroopan markkinat lähes käden ulottuvilla. Ne luotiin myös kuluttajia varten, jotta he voisivat nauttia samoista standardeista kaikissa jäsenvaltioissa.

Kuluttajamarkkinoiden tulostaulu tarjoaa välineen seurata, analysoida ja tunnistaa yhtenäismarkkinoiden ongelmia kuluttajien näkökulmasta. Siinä käytetään indikaattoreina muun muassa hintoja, valituksia, tyytyväisyyttä ja vaihtamista. Vaikka eräät tulostaulun näyttämät tulokset vaikuttavat kyseenalaisilta – esimerkiksi hinnat, sillä vaikka niitä on helppo kerätä ja vertailla, loppuhintaan vaikuttavat monet muuttujat, joita tulostaulussa ei aina oteta huomioon – indikaattorit ovat epäilemättä erittäin hyödyllinen ja asianmukainen menetelmä yhtenäismarkkinoiden tulosten arvioimiseen kuluttajien kannalta.

Haluan korostaa, että tämä on kuluttajamarkkinoiden tulostaulun ensimmäinen versio. Näin ollen voimme odottaa seuraavaa versiota, jossa kritiikkimme otetaan huomioon. On tärkeää, että tulostaulu kirjoitetaan helpotajuisella kielellä, jota monet erilaiset käyttäjät voivat helposti ymmärtää, sillä sen tulokset ovat epäilemättä kiinnostava tiedonlähde yhtenäismarkkinoiden tuloksista kuluttajien kannalta.

– Mietintö: Astrid Lulling (A6-0417/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Me Euroopan parlamentin ruotsalaiset sosiaalidemokraatit kannatimme äänestyksessä mietintöä ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi valmisteveroa koskevasta yleisestä järjestelmästä ja painotamme erityisesti alkoholin ja tupakan tuonnin ohjetasojen koskevan tarkistuksen 48 hyväksymisen merkitystä. Tämä vähennys (50 prosenttia suhteessa aiempiin suuntaa-antaviin ohjetasoihin) on oikeansuuntainen askel kohti vastuullisempaa politiikkaa, jossa kansanterveyteen suhtaudutaan vakavasti. Haluamme kuitenkin korostaa, että pidämme tätä vain ensimmäisenä askeleena kohti kunnianhimoisempaa politiikkaa tällä alalla. Lisäksi olemme tyytyväisiä siihen, että tarkistus 60 ja tarkistus 68 hylättiin. Tämän tuloksena valmistevero peritään edelleen määrävältiossa.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Junilistan-puolue on päättänyt äänestää mietinnön puolesta, sillä katsomme, että se tarjoaa jonkinlaisen mahdollisuuden yhdistää kansallisten terveystaloudellisten toimien vaatimukset ja vapaat sisämarkkinat. Päätimme kuitenkin äänestää tiettyjä liian federalistisävyisiä ehdotuksia vastaan.

Junilistan-puolue pitää erittäin tärkeänä, että esimerkiksi Ruotsi voi harjoittaa alkoholipolitiikkaa Ruotsin valtiopäivien arvojen ja päätösten mukaisesti. Tämä edellyttää esimerkiksi alkoholin etämyynnissä valmisteveron perimistä vastaanottovaltiossa. Näin ei tapahtuisi, jos tarkistukset hyväksytään. Päinvastoin, se merkitsisi muun muassa sitä, että yksityishenkilöiden hankkimia tuotteita koskevat määräykset laajennettaisiin koskemaan etämyynnin harjoittajia, jolloin valmistevero maksettaisiin siinä jäsenvaltiossa, josta tuotteet on ostettu. Koska alkoholiin ja tupakkaan liittyvien sairauksien kaltaisten kansanterveysongelmien aiheuttamat menot rahoitetaan pitkälti kansallisilla verotuloilla, ehdotus etämyynnin valmisteverovapaudesta heikentäisi julkisen sektorin mahdollisuuksia hoitaa tehokkaasti kansanterveysongelmia.

Asia on ongelmallinen myös kilpailun kannalta, sillä etämyynnin harjoittaja voi tarjota samoja tuotteita kuin kansalliset toimijat, mutta huomattavasti halvemmalla vain siksi, että valmisteveroa ei makseta samaan maahan. Junilistan-puolue kannattaa kilpailua mutta katsoo, että toimijoiden pitäisi kilpailla yhtäläisin edellytyksin.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan tätä direktiiviä, jolla rajoitetaan valtiontuloja pienentäviä petoksia ja salakuljetusta. Tällä uudenaikaistetulla ja yksinkertaistetulla direktiivillä vähennetään toimijoiden velvoitteita ja annetaan niille samalla mahdollisuus torjua valmisteveropetoksia nykyistä tehokkaammin.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Verotusjärjestelmämme ovat hyvin monimutkaisia ja jossain määrin vain asiantuntijoiden ymmärrettävissä. Tästä syystä kaikki pyrkimykset muodollisuuksien ja yleisten ehtojen

parantamiseksi ja veropetosten torjumiseksi ovat tervetulleita, kunhan jäsenvaltioiden verotusta koskeva itsemääräämisoikeus säilytetään eikä veroasteita yritetä yhdenmukaistaa takaoven kautta.

Yhtä tärkeää on, että verovapailla myymälöillä ja matkustajilla itsellään on selvät säännöt. Tämä hanke näyttää tähtäävän tähän tavoitteeseen, ja siksi olen äänestänyt Astrid Lullingin mietinnön puolesta.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin Astrid Lullingin valmisteveroa koskevasta yleisestä järjestelmästä laatiman mietinnön puolesta. Komission ehdotukseen sisältyvät säännökset eivät varmasti riitä takaamaan EU:n yksityishenkilöille ja yrityksille vapautta ostaa ja myydä tuotteita yli rajojen ilman turhia veroasteita.

Vaikka komission ehdotus sisältää eräitä parannuksia ja muutoksia, kuten 37 artikla (jäsenvaltioiden mahdollisesti edellyttämät veromerkit eivät saa johtaa kaksinkertaiseen verotukseen), yksityishenkilöiden hankintoja koskevat säännökset olisi laajennettava koskemaan myös etämyyntiä, jolloin luodaan yksityishenkilöiden henkilökohtaiseen kulutukseensa hankkimien valmisteveron alaisten tuotteiden todelliset sisämarkkinat.

Lars Wohlin (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Olen iloinen, että Euroopan parlamentti on vihdoin muuttanut mieltään ja ottanut rajoittavamman kannan alkoholiin. Astrid Lullingin valmisteveroa koskevasta yleisestä järjestelmästä laatimasta mietinnöstä tänään toimitetun äänestyksen tuloksena alkoholin tuonnin ohjetasoja lasketaan 50 prosenttia. Myös mahdollisuuksia tehdä verovapaita ostoksia satamissa ja lentokentillä rajoitetaan. Toinen mietinnöstä seuraava asia on se, että mikään ei estä esimerkiksi Ruotsin valmisteveron perimistä toisesta EU:n jäsenvaltiosta internetin kautta tilatuista tuotteista. Euroopan parlamentilla on tässä asiassa vain neuvoa-antava rooli, mutta tämänpäiväiset tulokset ovat silti merkittävä virstanpylväs.

– Mietintö: Niels Busk (A6-0391/2008)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) EU:ssa syödään aivan liian vähän hedelmiä ja vihanneksia suhteessa WHO:n suositukseen vähintään 400 grammasta päivässä. Lasten keskuudessa vallitsee lihavuusepidemia. Maltassa se on erityisen paha.

Runsas hedelmien ja vihannesten syöminen vähentää monien sairauksien riskiä ja ehkäisee ylipainoa.

Hedelmien ja vihannesten markkinajärjestelyä uudistettiin vuonna 2007 perusteellisesti markkinahenkisempään suuntaan. Hedelmät ja vihannekset on nyt täysin integroitu tilatukijärjestelmään.

Ylipaino lisää sydän- ja verisuonitaudin, sokeritaudin, korkean verenpaineen ja eräiden syöpätyyppien riskiä. Tavoitteenamme olisi oltava, että yli 11-vuotiaat syövät 600 grammaa hedelmiä ja vihanneksia päivittäin.

Komissio ehdottaa, että yhteisön talousarviosta varataan tähän 90 miljoonaa euroa. Tämä vastaa yhtä hedelmää kerran viikossa 30 viikkona vuodessa ja kattaa 6–10-vuotiaat lapset.

Kouluhedelmäjärjestelmän kaikkien myönteisten vaikutusten saavuttamiseksi rahoitusta on lisättävä. Kouluhedelmäjärjestelmässä olisi jaettava yksi hedelmä jokaiselle oppilaalle päivittäin ja se olisi suunnattava myös muille koululaisille kuin 6–10-vuotiaille.

Richard Corbett (PSE), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen kouluhedelmäjärjestelmää koskevan mietinnön hyväksymiseen. Ehdotus tuottaa todellisia terveyshyötyjä miljoonille lapsille koko Euroopassa.

Koululaisille jaettavien ilmaisten hedelmien rahoittaminen yhteisen maatalouspolitiikan budjetista osoittaa, että YMP:stä on konkreettista hyötyä tavallisille eurooppalaisille. EU:n ja jäsenvaltioiden yhteisrahoitus mahdollistaa Free School Fruit Scheme -järjestelmän laajentamisen Englannissa ja vastaavien järjestelmien perustamisen Skotlantiin, Walesiin ja Pohjois-Irlantiin.

Vaikka suurempi budjetti kuin komission ehdottama 90 miljoonaa euroa olisi tervetullut – kuten parlamentti mietinnössään huomauttaa kehottamalla lisäämään määrärahoja 500 miljoonaan euroon – järjestelmä antaa lapsille säännöllisesti ilmaisia hedelmiä ja siihen liittyviä terveyshyötyjä, kuten pienemmän riskin sairastua myöhemmin elämässä lihavuuteen, sokeritautiin tai muihin vakaviin sairauksiin. Sen lisäksi, että järjestelmä edistää välittömästi lasten terveyttä, se auttaa muokkaamaan nuorten näkemyksiä ravitsemuksesta, luomaan terveemmän Euroopan ja vähentämään kansallisten terveydenhuoltojärjestelmien kustannuksia.

Hanne Dahl (IND/DEM), kirjallinen. – (DA) Juni-liike on äänestänyt mietinnön puolesta kokonaisuutena huolimatta siitä, että me periaatteessa vastustamme maataloustukea. Mielestämme on tärkeää opettaa lapsille terveellisempiä ruokailutottumuksia. Vastustamme kuitenkin vaatimusta siitä, että hedelmien on oltava

peräisin yhteisön alueelta, koska tämä tekee järjestelmästä epäsuoran tuen eurooppalaisille viljelijöille. Myös me haluaisimme, että lapsille jaettavat hedelmät ovat luonnonmukaisesti viljeltyjä.

Dragoș Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän järjestelmän rahoituksen lisäämisen sekä siihen sisällytettävien tuotteiden selvemmän määrittelyn puolesta. Tilastot osoittavat, että EU:ssa on noin 22 miljoonaa ylipainoista ja yli 5 miljoonaa lihavaa lasta, ja tämä johtuu lähinnä liikaa rasvaa, sokeria ja suolaa sisältävien tuotteiden liiallisesta kulutuksesta. Tätä taustaa vasten tarkasteltuna EU:n ja jäsenvaltioiden on enemmän kuin tarpeen osallistua terveellisten ruokailutottumusten luomiseen erityisesti tarjoamalla monipuolisia sesongin hedelmiä. Äänestin myös sen puolesta, että tämän järjestelmän määrärahoja lisätään 90 miljoonasta 500 miljoonaan euroon, sillä alkuperäisellä summalla voitaisiin tarjota yksi hedelmä jokaiselle 6–10-vuotiaalle lapselle 30 viikon ajan.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Vaikka katson, että vanhemmat ovat viime kädessä vastuussa lastensa terveydestä ja että kouluhedelmäjärjestelmien on oltava niin joustavia, että niissä voidaan ottaa huomioon paikalliset, alueelliset ja kansalliset olot, kannatan tätä mietintöä.

Lasten keskuudessa riehuu lihavuusepidemia, ja EU:ssa on arviolta 22 miljoonaa ylipainoista lasta, joista 5,1 miljoonaa pidetään vakavasti ylipainoisina. EU:ssa asuvat lapset eivät syö tarpeeksi terveellistä ruokaa, ja heille on tarjottava terveellisempiä vaihtoehtoja. Toivon, että tällä ehdotuksella voidaan edes jonkin verran lievittää lasten lihavuutta.

Lena Ek (ALDE), kirjallinen. – (SV) Ei ole epäilystäkään, että lapset voivat paremmin, jos he syövät hedelmiä. Omenat, banaanit ja appelsiinit ehkäisevät lihavuutta ja pitävät meidät terveinä. Siksi on tavallaan ymmärrettävää, että monet Euroopan parlamentissa kannattivat tänään äänestyksessä ehdotusta EU:n koululaisille jaettavien hedelmien tukemisesta.

Ongelmana on yksinkertaisesti se, että EU ei ole vastuussa hedelmien kulutuksesta. On ensisijaisesti vanhempien vastuulla opettaa lapsilleen terveellisiä ruokailutottumuksia. Toissijaisesti vastuu on kunnilla, ja kolmannella sijalla on valtio. Federalistina haluan, että päätökset tehdään mahdollisimman lähellä kansalaisia. Tätä itse asiassa myös EU haluaa. EY:n perustamissopimuksen 5 artiklan mukaan päätökset, jotka on sopivinta tehdä alemmalla tasolla, on tehtävä tällä tasolla. Sen vuoksi vastustin äänestyksessä parlamentin ehdotusta lisätä kouluhedelmäjärjestelmän määrärahoja 90 miljoonasta 500 miljoonaan euroon.

Meidän olisi pyrittävä EU:ssa vähentämään päästöjä, lisäämään liikkuvuutta ja torjumaan rikollisuutta. Hedelmien syöminen, liikunnan lisääminen ja makeisten vähentäminen ovat kysymyksiä, joita koulut, vanhemmat ja paikallistason poliitikot pystyvät käsittelemään paljon paremmin.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Kannatin äänestyksessä Niels Buskin mietintöä ehdotuksesta perustaa järjestelmä hedelmien jakamiseksi kouluissa, koska katson, että yhteisön tuki tällaisten tuotteiden jakamiseksi maksutta lapsille on tärkeää terveellisten ruokailutottumusten edistämiseksi Euroopan unionissa ja siten Euroopan kansalaisten terveyden tason kohottamiseksi.

Lihavuuden ja ylipainoisuuden lisääntyminen Euroopan väestön ja etenkin lasten keskuudessa on tulosta huonoista ruokailutottumuksista ja liikunnan puutteesta. Tästä syystä meidän on kiireesti toteutettava tehokkaita toimenpiteitä tämän epidemian torjumiseksi varsinkin edistämällä terveellisiä ruokailutottumuksia lapsuudessa. Kouluilla voi yhteistyössä perheiden kanssa olla keskeinen rooli siinä, että lapset saadaan syömään terveellisesti.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Me kannatamme tätä mietintöä, johon osallistuimme useilla ehdotuksilla. Euroopan komission vastustuksesta huolimatta mietinnössä puolustetaan tuoreiden hedelmien ilmaista jakelua päivittäin kouluissa lasten ja etenkin taustaltaan huono-osaisten lasten terveyden ja elämänlaadun parantamiseksi.

Tuemme tätä järjestelmää, koska nuoria on rohkaistava arvostamaan hedelmiä ja vihanneksia, ja tällä on hyvin myönteinen vaikutus kansanterveyteen ja lasten köyhyyden torjuntaan. Jotta järjestelmä olisi tehokas, se on kuitenkin laajennettava koskemaan useampia lapsia, mikä merkitsee sitä, että tulevaisuudessa se on laajennettava koskemaan muita ikäryhmiä ja huono-osaista sosiaaliryhmiä. Järjestelmään on sisällyttävä yhteisön etuuskohtelu, toisin sanoen kansalliselle ja paikalliselle tuotannolle on annettava etusija, ja sen rahoituksen on tultava yhteisöltä paremman sosiaalisen yhteenkuuluvuuden takaamiseksi.

Tämä järjestelmä voisi toimia esimerkkinä toimesta, jolla taataan aito valtioiden välinen solidaarisuus. Me toivomme, että kaikesta tästä ei tule vain taas yhtä propagandakampanjaa ja että neuvostossa päästään

sopimukseen tarvittavien määrärahojen myöntämisestä, niin että järjestelmä voidaan toteuttaa tehokkaasti kaikissa maissa.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan ehdotusta kouluhedelmäjärjestelmästä, mutta brittiläisten työväenpuoluetta edustavien kollegojeni tavoin haluan säilyttää siinä kansallisen yhteisrahoituksen, jotta järjestelmän kattavuus olisi parempi. Kannatan myös viittausta luonnonmukaisesti viljeltyihin, paikallisiin ja alueellisiin tuotteisiin, mutta tämä ei voi täysin korvata monipuolisuutta ja tarvetta saada parasta vastinetta rahoille. Lounais-Englannissa toivoisin omien suurenmoisten paikallisten omena- ja päärynälajikkeidemme vaihtamista Kyproksen ja Kanariansaarten banaaneita vastaan.

Neena Gill (PSE), kirjallinen. – (EN) Olen hyvin tyytyväinen siihen, että lastemme terveyteen puututaan Euroopan unionin tasolla.

Lasten lihavuus on yhä vakavampi huolenaihe Euroopassa ja sitäkin vakavampi Yhdistyneessä kuningaskunnassa, jossa lähes 25 prosenttia väestöstä on lihavia ja 10 prosenttia lapsista on ylipainoisia. Tämä asia huolestuttaa vakavasti monia äänestäjiäni, ja olen tyytyväinen, että on tehty aloite siihen puuttumiseksi.

Ruokailutottumuksien muokkaaminen lapsuudessa on avaintekijä lihavuuden ehkäisemiseksi myöhemmin elämässä, ja hedelmien ja vihannesten syömisen on todettu vähentävän lihavuutta ja sydän- ja verisuonitauteja.

Yhdistyneessä kuningaskunnassa einesten vetovoima johtaa huonoihin ruokailutottumuksiin, jotka puolestaan maksavat terveydenhuollolle vuosittain 6 miljardia puntaa. On siis selvää, että tämän aloitteen tukeminen on taloudellisestikin järkevää.

Tästä syystä äänestin mietinnön puolesta, ja toivon, että jäsenvaltiot käyttävät varoja tehokkaasti torjuakseen ylipainoisuutta, josta on tulossa lapsillemme todellinen ongelma.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Euroopan parlamentin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan tekemät tarkistukset ovat tehneet komission jo valmiiksi huonosta ideasta vielä huonomman, varsinkin kun valiokunta haluaa nostaa kulukaton 90 miljoonasta 500 miljoonaan euroon veronmaksajien kustannuksella. Valiokunta korostaa, että tämä koskee vain yhteisön alueelta peräisin olevia hedelmiä. Muualta peräisin olevilla hedelmillä ei ole mitään merkitystä.

Valiokunnan ehdotus, jossa isoveli-tyyliin todetaan, että kouluissa olisi jaettava sesongin mukaisia hedelmiä ja asetettava etusijalle hedelmävalikoiman monipuolisuus, jotta ”lapset voivat tutustua erilaisiin makuihin”, on täysin naurettava.

Jälleen kerran Euroopan parlamentti sekaantuu koulutuspolitiikkaan. Jäsenvaltioiden tulee ”sisällyttää nämä toimenpiteet koulutuksen osana terveyttä ja ravitsemusta koskeviin koulujen opetuskokonaisuuksiin”.

Enemmistöllä Euroopan parlamentista on vääristynyt kuva yhteisestä maatalouspolitiikasta. Parlamentin jäsenten käsityksen mukaan veronmaksajilla on runsaudensarvi, josta he voivat jakaa määrättömästi rahaa maatalouspolitiikkaan ja maaseudun kehittämiseen. Luojan kiitos Euroopan parlamentilla ei ole yhteispäätösvaltuuksia näillä aloilla – eikä pidä olla vastakaan.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Olen hyvin tyytyväinen siihen, että hyväksyimme tänään kouluhedelmäjärjestelmän. Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyviä terveyskysymyksistä hyväksymässä lausunnossa kirjoitin, että lasten ja nuorten ylipainoisuuden ongelmaan on kiinnitettävä erityistä huomiota, sillä ylipainoon liittyy lisääntynyt riski sairastua sydän- ja verisuonitautiin, sokeritautiin, verenpainetautiin ja eräisiin syöpätyyppeihin.

Kouluhedelmäjärjestelmällä on tarkoitus edistää hedelmiä ja vihanneksia sisältäviä hyviä ruokailutottumuksia ja opettaa koululaisia syömään terveellisesti. Ruokailutottumukset muodostuvat lapsuudessa, ja on osoitettu, että lapset, jotka oppivat syömään runsaasti hedelmiä ja vihanneksia, tekevät niin myös aikuisina.

Hedelmien jakaminen koululaisille edistää varmasti hedelmien ja vihannesten syöntiä hyvin nuorten lasten keskuudessa, joten kouluhedelmäjärjestelmän vaikutus Euroopan lasten ja nuorten keskuudessa vallitsevan lihavuusepidemian torjuntaan on varmasti merkittävä. Lisäksi tämä vaikutus on vielä suurempi, jos hedelmiä syödään kouluissa enemmän kuin vain symbolisesti. Siksi olen tyytyväinen äänestystulokseen järjestelmän määrärahojen merkittävän lisäämisen (nelinkertaistamisen) puolesta.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin Niels Buskin mietinnön puolesta ja kannatan vilpittömästi tätä aloitetta jakaa hedelmiä Euroopan koululaisille. Kotimaani Skotlannin terveystilanne on yksi Euroopan huonoimpia, ja sen hallitus toteuttaa aktiivisesti useita toimia, joilla pyritään parantamaan lasten terveydentilaa siinä toivossa, että tämä edistää heidän hyvinvointiaan myöhemmässä elämässä. EU:n aloite täydentää Skotlannin hallituksen työtä ja on siksi tervetullut.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), kirjallinen. – (PL) Minun mielestäni kouluhedelmäjärjestelmän merkitys ei ole ainoastaan symbolinen – ”tässä Euroopan unioni antaa jotakin lapsille” – vaan se on terveellisiä ruokailutottumuksia edistävä aloite. Katson, että myös yläasteiden oppilaat olisi sisällytettävä järjestelmään. Korostan, että tällä tavoin auttaisimme köyhempiä perheitä, jotka usein eivät pysty tarjoamaan hedelmiä lapsilleen. Luonnollisesti järjestelmä tarjoaa yhden lisämahdollisuuden viljelijöille ja hedelmänviljelijöille. Hedelmiä ja vihanneksia, ja kotimaassani varsinkin omenia, on suhteellisen helppo jaella. Meidän on kuitenkin muistettava, että hedelmien on oltava laadukkaita, puhtaita ja tuoreita. Meidän on myös valmistettava koulut järjestelmän käyttöönottoon. Realistisesti katsoen sitä ei voida ottaa käyttöön ennen kouluvuoden 2009/2010 alkua.

Järjestelmän määrärahat eivät ole tähtitieteelliset: komission ehdotuksessa ne arvioidaan 90 miljoonaksi euroksi, ja ne voisivat ehkä olla suuremmat. Tämä on totta, mutta samalla meidän on muistettava, että ylipainoon ja lihavuuteen liittyvien sairauksien hoito on kallista. Emme saa jättää tätä järjestelmää kertaluonteiseksi, vain näön vuoksi tehtäväksi aloitteeksi. Meidän on kutsuttava koulutuksesta vastaavat kansalliset, alueelliset ja paikalliset viranomaiset mukaan sen toteutukseen. On myös säilytettävä järkevä joustovara hedelmien ja vihannesten valinnan yksityiskohtien suhteen ja muistettava, että järjestelmällä on tarkoitus edistää lastemme terveyttä parhaalla mahdollisella tavalla.

Tunne Kelam (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Vaikka päätin äänestää Niels Buskin mietintöä vastaan, ilmaisen täyden tukeni ja myötätuntoni käsiteltävälle aiheelle – sille, että Euroopan koululaisille tarjotaan enemmän hedelmiä. Nuorten lisääntyvä lihavuus on uhkaava ongelma.

Kannatan kuitenkin ensisijaisesti toissijaisuusperiaatetta. Olen täysin vakuuttunut siitä, että olisi luotettava siihen, että jäsenvaltiot ja niiden hallitukset pitävät hyvää huolta nuoresta sukupolvesta. Ei ole EU:n asia säännellä tämän kaltaisia konkreettisia ongelmia. Kyseinen aloite perustuu epäilemättä hyvin tarkoitukseen. Jos ongelmia aletaan ratkoa yleiseurooppalaisella sääntelyllä, jätetään kuitenkin huomiotta tärkeimpien asiaan liittyvien toimijoiden, vanhempien, koulujen, paikallishallinnon ja kansallisten hallitusten, rooli ja vastuu. Olen varma, että ne kaikki ovat yhtä huolestuneita ja motivoituneita toimimaan hedelmien syönnin lisäämiseksi kouluissa.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan tätä järjestelmää, jolla myönnetään rahoitusta koululaisille jaettaviin ilmaisiin hedelmiin ja vihanneksiin. Tällä voidaan saada aikaan ainoastaan myönteisiä tuloksia, sillä se auttaa vähentämään lasten lihavuutta lähentämällä heidän ruokailutottumuksiaan kohti ”viisi päivässä” -suositusta, ja tästä syystä olen äänestin sen puolesta.

Erik Meijer (GUE/NGL), kirjallinen. – (NL) Vuoden 2009 talousarviota koskevassa 23. lokakuuta 2008 antamassani äänestyselityksessä kiinnitin huomiotanne siihen arvoon, joka EU:n osallistumisella hedelmien tarjoamiseen koululaisille on. Kouluhedelmäjärjestelmä voi olla hyödyllinen estettäessä lapsia lihomasta entisestään ja sairastumasta. Kysymys kuuluu, miksi EU:n pitäisi huolehtia tästä koulutuksesta vastaavien kuntien sijasta. Nyt EU:n varoista maksetaan jäsenvaltioille, joilla on velvollisuus maksaa lisäksi jokin summa, mutta järjestelmän toteutus kuntien vastuulla. Tällainen työskentelytapa aiheuttaa paljon turhaa hallintotyötä ja aikaavievää byrokratiaa.

Äskettäisessä talousarvokeskustelussa summaa korotettiin 182 miljoonaan euroon, ja Niels Buskin mietinnön ansiosta tätä summaa korotetaan tulevaisuudessa 500 miljoonaan euroon. Alankomaiden maatalousministeri, joka kannattaa nykyistä järjestelmää, on ilmoittanut lehdistössä, että hän pitää tätä valtavaa lisäystä arvottomana ja aikoo vastustaa sitä. Koska tästä asiasta ei päättä parlamentti vaan neuvosto, on odotettavissa, että tämä lisäys ei toteudu. Kouluhedelmäjärjestelmä edustaa kuitenkin yleisön silmissä EU:n prioriteetteja, jotka ovat aivan hakoteillä.

Dumitru Oprea (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Niels Buskin mietinnön puolesta niiden päätelmien perusteella, joita terveydenhuolto-organisaatiot ovat tehneet nykyihmistä vaivaavista sairauksista, joista monet johtuvat huonosta ruokavaliosta. Hedelmien sisältämien vitamiinien ansiosta niiden syöminen saattaa auttaa ehkäisemään tai parantamaan näitä sairauksia.

Meidän on opetettava lapsillemme miten ja mitä tulee syödä. Tästä syystä katson, että tähän voitaisiin sisällyttää myös ruokavaliota koskeva valistus, varsinkin kun Maailman terveysjärjestö suosittelee, että 11-vuotiaiden ja sitä nuorempien lasten olisi syötävä vähintään 400 grammaa hedelmiä ja vihanneksia joka päivä. Toisaalta on havaittavissa sellaisten lasten määrän räjähdysmäinen kasvu, jotka ”nauttivat” epäterveellistä, mielettöntä ja sopimatonta ravintoa, eikä tästä pidä syyttää vain koulua tai perhettä, vaan kaikkia meitä, yhteiskuntaa kokonaisuudessaan. Tällainen ruokavaliokäyttäytyminen on pysäytettävä välittömästi.

Koulu on yksi tottumuksia muokkaavista toimijoista, ja sen avulla meidän pitäisi voida omaksua uudelleen tapa syödä hedelmiä. Tästä syystä tuen varauksetta hedelmien jakamista ja syömistä kouluissa. Tämän järjestelmän olisi kuuluttava tärkeimpiin prioriteetteihin päätöksenteossa, jotta se voidaan toteuttaa mahdollisimman pian.

Neil Parish (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Euroopan parlamentin konservatiivijäsenet pidättyivät äänestämästä Niels Buskin mietinnöstä, joka koskee komission ehdotusta ottaa käyttöön EU:n laajuinen kouluhedelmäjärjestelmä. Vaikka kannatamme terveellisten ruokailutottumusten edistämistä Yhdistyneen kuningaskunnan ja koko EU:n nuorten keskuudessa, meillä on varauksia mietinnössä ehdotettujen määrärahojen suhteen, jotka ovat huomattavasti suuremmat kuin komission ehdottamat 90 miljoonaa euroa. Äänestysten tuloksista riippuen parlamentti kannattaa vähintään 360 miljoonan ja jopa 500 miljoonan euron määrärahoja. Meidän mielestämme on järkevämpää käynnistää järjestelmä pienemmällä rahoituksella ja tarkastella sitten määrärahatarvetta saatujen kokemusten perusteella – kuten komission vaikutustenarvioinnissa ehdotetaan.

Zita Pleštinská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) EU:n hedelmä- ja vihannesmarkkinoita sääntelee nykyisin kysyntä. Kouluhedelmäjärjestelmän käyttöönotto tukee hedelmien ja vihannesten kulutusta EU:ssa ja lisää kysyntää, mikä parantaa kansanterveyttä ja lisäksi hyödyttää eurooppalaisia hedelmien ja vihannesten viljelijöitä.

Runsas hedelmien ja vihannesten syöminen vähentää monien sairauksien riskiä ja ehkäisee ylipainoa ja lasten lihavuutta. Terveysnäkökulma on siten tärkein hedelmien kulutusta lisäävän kouluhedelmäjärjestelmän peruste. Koska ruokailutottumukset luodaan lapsuudessa, katson, että ei riitä, että järjestelmä aloitetaan kouluissa, vaan se pitäisi mieluummin käynnistää jo esikouluissa.

Komission ehdottamalla yhteisön talousarviosta myönnettävillä 90 miljoonalla eurolla pystytään kuitenkin tarjoamaan vain yksi hedelmä viikossa, mikä ei riitä muuttamaan ruokailutottumuksia tai vaikuttamaan kansanterveyteen.

Realistinen budjetti tälle järjestelmälle olisi mielestäni 500 miljoonaa euroa, kuten Euroopan parlamentti ehdottaa. Tällä summalla voitaisiin tarjota jokaiselle oppilaalle yksi hedelmä päivässä, ja samalla järjestelmä voitaisiin kohdistaa 6–10-vuotiaiden koululaisten lisäksi myös nuorempiin esikouluikäisiin lapsiin.

Uskon vakaasti, että kouluhedelmäjärjestelmään hedelmien kulutuksen tukemiseksi EU:n kouluissa käytetyt varat tuottavat säästöjä jäsenvaltioiden terveydenhuoltomenoissa, ja sen vuoksi äänestin Niels Buskin mietinnön puolesta.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Mietinnössä ehdotetun järjestelmän ansiot ovat ilmeiset. Yhteiskunnan nuorimpien kannustamisella syömään sesongin mukaisia hedelmiä (ja joissain tapauksissa yksinkertaisesti sen varmistamisella) on kannatettavat tavoitteet sekä välittömästi, sillä se edistää monipuolista ruokavaliota, että tulevaisuudessa, koska näin luodaan terveellisiä ruokailutottumuksia. On kuitenkin kaksi seikkaa, jotka on mainittava.

Moninkertaiset takuumekanismat, joilla varmistetaan, että tarjottavat hedelmät on tuotettu Euroopassa, antavat vaikutelman siitä, että tämän toimen motiivina ei ole vain nuorten ruokavalio vaan ensisijaisesti Euroopan maatalouden tukeminen. Lisäksi, vaikka tämän kysymyksen ja yhteisen maatalouspolitiikan välinen suhde on selvä, kuten jo todettiin, on kyseenalaista, tarvitseeko asiaan puuttua yhteisön tasolla. Selvää on, että valinta omenoiden tai Rocha-päärynöiden välillä on jätettävä jäsenvaltioille. Suhtaudumme kuitenkin epäillen siihen, onko tämän suhteen syytä perustaa yhteisön järjestelmä.

Frédérique Ries (ALDE), kirjallinen. – (FR) Kun mietintöni terveellisen ruokavalion ja liikunnan edistämisestä EU:ssa hyväksyttiin 1. helmikuuta 2007, Euroopan parlamentti lähetti joukon voimakkaita viestejä painottamalla muun muassa ravitsemus- ja terveysvalistuksen keskeistä roolia ehkäistäessä ylipainoa ja lihavuutta, josta kärsii yli 5 miljoonaa lasta, ja kehottamalla komissiota ja neuvostoa ryhtymään tarvittaviin

toimenpiteisiin yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) tarkistuksen yhteydessä vuosina 2008 ja 2013 kehittääkseen terveellisen ravinnon kannustimia maaseudun kehittämistoimien puitteissa.

Komissio näyttää kuunnelleen viestiä ja vastaavan siihen tällä eurooppalaisella järjestelmällä ilmaisten hedelmien jakamiseksi kouluissa 6–10-vuotiaille lapsille kouluvuodesta 2009/2010 lähtien. Nyt on 27 jäsenvaltion tehtävä lähteä mukaan. On selvää, että tarvitaan paljon aikaa, rahaa ja henkilöstöä ja myös monien kouluruokaloiden ruokalistojen muutoksia, jotta Maailman terveysjärjestön (WHO) suositus viiden hedelmän ja vihanneksen (400 grammaa) päivittäisestä syömisestä toteutuu muutenkin kuin pienellä kirjoitettuna mainoslauseena televisioruuduissa.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Kannatin äänestyksessä Niels Buskin mietintöä hedelmien kulutusta kouluissa edistävistä järjestelmästä. On selvää, että lapset syövät Euroopan unionissa vähän hedelmiä ja vihanneksia, ja tämä johtuu osittain kouluruokaloiden ravitsemuksellisesti huonosta tarjonnasta. Runsas hedelmien ja vihannesten syöminen vähentäisi kuitenkin monien sairauksien riskiä ja ehkäisisi lasten ylipainoa ja lihavuutta. Lisäksi vihannesten syöminen lapsuudesta asti on terveellinen tapa, joka säilyy läpi elämän.

Olen samaa mieltä esittelijän kanssa myös siitä, että komission tähän järjestelmään osoittamat varat ovat täysin riittämättömät. Ehdotettu tuki mahdollistaa vain yhden hedelmäannoksen tarjoamisen yhtenä päivänä viikossa. Olen kuitenkin tyytyväinen siihen, että komissio joka tapauksessa ottaa huomioon useita meneillään olevia kokeiluja tehdäkseen järjestelmään laadullisia parannuksia.

Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. – (SV) Meillä Ruotsissa on tapana sanoa lapsille, että hedelmät ovat luonnon omia makeisia. Pidän itse kovasti hedelmistä, ja minusta on hyvä, jos Euroopan lapset syövät riittävästi näitä terveystuotteita. Sikäli yhdyn esittelijän näkemyksiin. Vastuun siitä, että koululaiset syövät riittävästi omenoita ja banaaneja, täytyy kuitenkin olla lasten vanhemmilla ja mahdollisesti kunnilla, joissa koulut antavat opetusta. Euroopan unioni ei saa toimia ylikansallisenä hedelmäpoliisina. Meidän olisi sen sijaan keskitettävä energiamme ja voimavaramme tärkeämpiin tehtäviin.

Brian Simpson (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan varauksetta komission ehdotuksia ilmaisten hedelmien ja vihannesten jakamisesta kouluissa osana lasten lihavuuden vastaista strategiaa. Paitsi että kannatan vilpittömästi EU:n varojen käyttämistä kaikkia jäsenvaltioita huolestuttavan ensisijaisen kansanterveysongelman ratkaisemiseksi, tuen myös ehdotuksiin liittyvää voimakasta sosiaalista elementtiä, sillä niiden avulla jäsenvaltiot voivat tukea köyhistä oloista tulevia lapsia, jotka yleensä syövät vähemmän hedelmiä ja vihanneksia ja joiden lihavuusriski on suurempi. Lisäksi tämä on ensimmäinen kerta, kun YMP:n varoja käytetään kansanterveysongelmaan puuttumiseen, ja tämä on merkki YMP:n tavoitteita koskevan ajattelun muuttumisesta.

Olen tyytyväinen siihen, että parlamentti on lähettänyt komissiolle ja neuvostolle voimakkaan viestin kannattamalla määrärahojen lisäämistä, jotta useammat lapset voivat hyötyä tästä järjestelmästä. En kuitenkaan yhdy parlamentin kantaan siitä, että hedelmien ja vihannesten olisi tultava vain yhteisön alueelta. Emme saa unohtaa, että järjestelmässä on kyse hyvin monipuolisten hedelmien ja vihannesten tarjoamisesta koululaisille ja lihavuuden torjunnasta.

(Työjärjestyksen 163 artiklan 1 kohdan mukaisesti lyhennetty äänestys selitys)

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Taistelu liikakiloja vastaan on aloitettava jo nuorena. Tuoreiden hedelmien tarjoaminen kouluissa voi olla hyvin merkittävä terveellisten ruokailutottumusten kannustin. Tästä syystä tämä järjestelmä, jossa kaikille 3–10-vuotiaille lapsille tarjotaan ainakin yksi hedelmä, on syytä ottaa avosylin vastaan.

Arvioiden mukaan Euroopan unionissa on 22 miljoonaa ylipainoista lasta, joista 5,1 miljoonaa on lihavia. Paitsi että tämä aiheuttaa paljon terveysongelmia, se lisää jäsenvaltioiden terveydenhuoltomenoja. Jos komissio hyväksyy parlamentin ehdotuksen lisätä määrärahoja 90 miljoonasta 500 miljoonaan euroon, kaikki lapset voivat jo nuorina oppia terveellisiä ruokailutottumuksia. Näin he saavat paremmat mahdollisuudet säilyttää nämä tottumukset ja välttää lihavuus.

Mietinnössä esitetään huomiota myös hedelmätarjonnan koostumuksesta. Jäsenvaltioiden pitäisi suosia paikallisesti tuotettuja ja sesongin mukaisia hedelmiä. Mietinnössä kehoitetaan antamaan lapsille terveyttä ja ruokavaliota koskevaa neuvontaa sekä luonnonmukaisen maatalouden erityispiirteitä koskevaa tiedotusta. Olen tyytyväinen mietinnön sisältöön, ja siksi äänestin sen puolesta.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan periaatetta siitä, että nuorille yritetään tarjota enemmän hedelmiä kouluissa. Skotlannissa toteutettu onnistunut hanke, jossa kouluissa pyrittiin tarjoamaan enemmän

hedelmiä ja vihanneksia, on saanut ennätysmäärän lapsia syömään terveellisemmin. Ohjelmat on suunnattu niitä eniten tarvitseville, ja toivon että tämä ohjelma kohdennetaan ensisijaisesti köyhimmille ja haavoittuvimmassa asemassa oleville lapsille.

- Mietintö: Pervenche Berès, Werner Langen (A6-0420/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Me Euroopan parlamentin ruotsalaiset sosialidemokraatit olemme samaa mieltä euroalueen tilanteen analyysistä. Arvostamme sitä, että on korostettu yhteistyön sosiaalisia näkökulmia ja painotettu kasvuun liittyviä ongelmia. Emme kuitenkaan tue mietinnön 40 kohtaa, jossa todetaan, että jäsenvaltioiden, jotka eivät kuulu euroalueeseen ja täyttävät Maastrichtin kriteerit ja joille ei ole myönnetty poikkeusta perustamissopimuksessa, olisi siirryttävä käyttämään yhteistä valuuttaa mahdollisimman pian.

Meidän mielestämme tämän kommentoiminen ei kuulu parlamentin toimivaltaan. Kunnioitamme Ruotsin kansan kansanäänestyksessä tekemää päätöstä ja haluaisimme korostaa, että tätä asiaa pitäisi käsitellä kunkin jäsenvaltion kanssa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Me kaikki äänestimme tätä mietintöä vastaan, koska siinä palvotaan vakaussopimusta, siinä ei nähdä nykyisen vakavan taloudellisen ja yhteiskunnallisen tilanteen seurauksia, siinä jätetään huomioimatta paheneva sosiaalinen ja alueellinen epätasa-arvo ja siinä unohdetaan työttömyyden ja köyhyyden lisääntyminen.

On kestävämpiä, että tässä mietinnössä vaaditaan Euroopan keskuspankin valheellista riippumattomuutta sen sijaan, että puolustettaisiin sen demokraattista valvontaa ja sen tavoitteiden muuttamista siten, että otettaisiin huomioon tarve keskittyä tuotantoon, oikeudet sisältävän työllisyyden luomiseen ja ihmisten, erityisesti työntekijöiden ja eläkeläisten, ostovoiman parantamiseen.

Ryhmäni esittämät tarkistukset valitettavasti hylättiin, erityisesti ne, joissa arvosteltiin verotus- ja kilpailupolitiikkaa ja kiinnitettiin huomiota työpaikkojen epävarmuuden ja matalien palkkojen lisääntymiseen ja sääntelyn purkamisen ja vapauttamisen seurauksiin.

On myös valitettavaa, että ehdotuksemme vakaussopimuksen kumoamisesta ja sen korvaamisesta uudella yhteenkuuluvuutta, kehitystä ja sosiaalista edistystä koskevalla strategialla hylättiin.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Vähintä, mitä voi sanoa, on se, että esittelijöiden laatima ”yleisesti myönteinen” arvio talous- ja rahaliiton kymmenestä vuodesta ei vaikuta täysin puolueettomalta. Muutamia havaittuja ongelmia pidettiin yllätyksettömästi jäsenvaltioiden ja Euroopan yhdentymisen puutteen syynä.

Totuus on se, että euron käyttöönotto johti automaattisesti päivittäistavaroiden hintojen räjähdysmäiseen kasvuun ja työntekijöiden ostovoiman laskuun. Totuus on se, että vakaussopimus on talousarvioon ja yhteiskuntaan liittyvää malthusianismia. Totuus on se, että vaihtokurssipolitiikan puute ja euron yliarvostus ovat heikentäneet euroalueen kansainvälistä kilpailukykyä. Totuus on se, että yhteinen rahapolitiikka ja yhteinen korkokanta 11:lle tai 15 taloudelle, joilla on hyvin erilaiset rakenteet ja kehitystasot, ei missään tapauksessa vastaa näiden talouksien yksittäisiä tarpeita eikä niiden yhteisiä tarpeita.

Euro ei ole onnistunut tuomaan luvattua vaurautta jäsenilleen, joista suurin osa on nyt taantumassa. Se johtuu siitä, että euro ei ole ajatukseltaan eikä toiminnaltaan taloudellinen väline. Se on ennen kaikkea voimakas poliittinen väline kansakuntien riippumattomuuden tuhoamiseksi.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Tuen tätä mietintöä, jossa kehoitetaan parantamaan taloudellista koordinoitua, jotta voidaan yrittää estää pitkittynyt, syvä taantuma. Tämän etenemissuunnitelman pitäisi parantaa rahoituskriisin valvontaa, ja sen pitäisi tarjota arvokasta tukea taloudelle.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin Pervenche Berèsin ja Werner Langenin talous- ja rahaliiton vuosikymmentä arvioivan mietinnön puolesta. Olen täysin samaa mieltä siitä, että Euroopan parlamentilla, ainoalla kansan suoraan valitsemalla EU:n elimellä, on ollut hyvin merkittävä asema talous- ja rahaliiton ensimmäisenä vuosikymmenenä. Parlamentti on toinen lainsäätävä sisämarkkinoiden alalla, erityisesti rahoituspalvelujen osalta, se käy vuoropuhelua talouspolitiikan koordinoinnista talous- ja raha-asoiden valiokunnassa, sillä on määräävä asema rahapolitiikassa, sillä se nimittää EKP:n johtokunnan jäsenet. Nämä ovat vain muutamia parlamentin viime vuosina toteuttamista tärkeimmistä tehtävistä. Haluaisin päättää puheenvuoroni onnittelemalla kollegoitani mietinnöstä, erityisesti siksi, että euroalueen laajentumista on korostettu EU:n uuden taloudellisen tulevaisuuden ponnahduslautana.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Mietintö "EMU@10: saavutukset ja haasteet talous- ja rahaliiton kymmenen ensimmäisen vuoden jälkeen" on yksi tärkeimmistä tässä täysistunnossa esitetyistä mietinnöistä. Taloudellisten vaikeuksien aikana se antaa uudet puitteet keskusteluille taloudesta. Mietinnössä tehdään yksityiskohtainen analyysi, jonka avulla voidaan nähdä talous- ja rahaliiton myönteiset ja kielteiset näkökulmat. Siinä on mielenkiintoisia johtopäätöksiä yhteisvaluutasta, eurosta.

Ei voi olla epäilystäkään, että euron käyttöönotto on ollut valtava taloudellinen menestys EU:lle. On tunnustettava, että se on kestänyt paljon markkinoiden myrskyisyyttä. Yhteisvaluutta ei kuitenkaan vaikuta kaikkiin alueisiin samalla tavalla. Erot Euroopan unionin eri jäsenvaltioiden kehitystasossa käyvät koko ajan selvemmiksi. Nyt, rahoituskriisin aikana, talouspolitiikan koordinoinnista on tullut välttämätöntä. Meidän on myös noudatettava vakaus- ja kasvusopimuksen säännöksiä.

Euroopan keskuspankin riippumattomuuden tukeminen on äärimmäisen tärkeää. Sen valtuudet on rajoitettava rahapoliittisiin asioihin eli hintavakauden ylläpitämiseen ja sen yksinomaiseen valtuuteen säätää korkoista.

Näiden syiden takia tuen mietinnön hyväksymistä.

- Mietintö: Edit Bauer (A6-0389/2008)

Richard James Ashworth (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Konservatiivipuolue on äskettäin julkaissut miesten ja naisten välisen palkkaeron umpeenkuromista koskevan kuusikohtaisen suunnitelman nimeltä "Fair Play on Women's Pay: A six-point plan to overcome the gender pay gap". Konservatiivipuolue haluaa auttaa tekemään palkkaerosta kerta kaikkiaan lopun.

Se sisältää pakolliset palkkatarkastukset niiden työnantajien osalta, joiden on havaittu harjoittavan syrjintää, ja uusia toimenpiteitä, joilla naisia autetaan pääsemään työhön ja etenemään urallaan, ja siinä laajennetaan oikeutta pyytää joustavaa työtä kaikille vanhemmille, joiden lapset ovat alle 18-vuotiaita.

Samapalkkaisuus on olennaista oikeudenmukaisessa ja tasa-arvoisessa yhteiskunnassa, mutta kansallisilla hallituksilla ja parlamenteilla on yleisesti parhaat valmiudet toimia tavalla, joka on tehokkainta niiden omassa yhteiskunnassa ja taloudessa. Tässä Euroopan parlamentin suosituksessa annetaan liikaa EU:n tason ohjeita.

Emme voi kuitenkaan tukea Edit Bauerin mietintöä, koska pyyntö samapalkkaisuutta koskevasta uudesta lainsäädäntöehdotuksesta perustuu EY:n perustamissopimuksen 141 artiklan 3 kohtaan, jonka kattaa konservatiivipuolueen sitoumus olla osallistumatta sosiaalipoliittikkaa koskevaan pöytäkirjaan.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ja Anna Ibrisagic (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Naisten ja miesten välinen palkkaero on valtava ongelma, ja sekä yksittäisillä työntekijöillä että työmarkkinaosapuolilla on erityinen vastuu käsitellä sitä. Tällaisella syrjinnällä rikotaan perustamissopimuksen perussäännöksiä, ja työnantajat, jotka eivät ota tästä vastuuta, pitäisi jopa nyt viedä oikeuteen.

On kuitenkin vastoin Ruotsin työmarkkinoita ja osapuolten vastuuta koskevaa perusnäkemystämme sekä nykyistä lainsäädäntöä, että luodaan oikeudellisia välineitä ohjaamaan palkanmuodostusta EU:n tasolle tai että sitä muodostetaan valtion palkkapoliitiikalla. Palkanmuodostus ei kuulu, eikä sen pitäisi kuulua, EU:n toimivaltaan.

Koska ehdotuksestamme poistaa viittaukset uusiin oikeudellisiin välineisiin, joilla palkanmuodostusta ohjataan EU:n tasolle, järjestettiin kuuleminen, olemme päättäneet äänestää mietinnön puolesta kokonaisuudessaan. Mietinnössä on valitettavasti edelleen monia ei-toivottuja yksityiskohtia, kuten ehdotus "palkkatasa-arvon päivästä". Parlamentin sinnikäs tapa vaatia, että julistetaan päiviä, viikkoja ja vuosia eri ilmiöistä, on mainospoliittikkaa, jossa ei tehdä eroa eri kohteiden välillä. Päinvastoin, itse kohdetta tarkastellaan arkipäiväisellä ja välinpitämättömällä tavalla.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Miesten ja naisten palkkaero on ongelma koko Euroopassa. Vuodesta 1975 alkaen voimassa ollut ja vuonna 2006 tarkistettu miesten ja naisten samapalkkaisuutta koskeva yhteisön lainsäädäntö on selkeästi tehoton.

Kiitämme esittelijää siitä, että hän on pyytänyt komissiota antamaan lainsäädäntöehdotuksen 31. joulukuuta 2009 mennessä mietinnön sisältämien suositusten mukaisesti. Onnittelemme häntä myös vastuullisesta ja vakavasta tavasta, jolla hän on esittänyt suosituksensa, joissa keskitytään tärkeimpään asiaan, toisin kuin joissakin sosialidemokraattien esittämässä tarkistuksessa, jotka eivät auta ratkaisemaan tätä ongelmaa, sillä niissä on yksityiskohtia poliittisesta kansanperinteestä tai suosituksia, jotka ovat toteuttamiskelvottomia, koska ne eivät kuulu jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Vuosien 2005 ja 2006 välillä Portugalissa palkkaero kasvoi nykyisen hallituksen aikana samanlaisista olosuhteista huolimatta 8,9 prosentilla. Naisille vuonna 2007 maksettu työttömyyskorvaus oli 21,1 prosenttia vähemmän kuin miesten. Naisille maksetut määrät, myös laajennettujen etuuksien osalta, ovat köyhyysrajan alapuolella, ja ne itse asiassa laskivat vuosien 2006 ja 2007 välillä.

Portugalin sosialidemokraattiseen puolueeseen kuuluvat Euroopan parlamentin jäsenet tukevat tätä mietintöä. Sosialistisesta kansanperinteestä huolimatta emme sekoita olennaista asiaa sivuseikkoihin emmekä anna sivuseikkojen tuhota olennaista asiaa, nimittäin kestävämmän syrjintätilanteen muuttamista.

Brian Crowley (UEN), kirjallinen. – (EN) Samaa palkkaa samasta työstä koskevalla periaatteella autetaan poistetaan naisten syrjintä työpaikalla. Mutta meidän on mentävä pidemmälle naisten oikeuksien puolustamisessa. Tämän mietinnön tavoitteena on naisten työn arvon edistämisen lisäksi myös julkisten palvelujen laadun parantaminen.

Yli 30 vuotta samapalkkaisuutta koskevan lainsäädännön käyttöönoton jälkeen naiset ansaitsevat EU:ssa 15 prosenttia vähemmän kuin miehet ja palkkaeron umpeenkuomisessa on edistytty hitaasti. Naisten ja miesten välinen palkkaero oli Irlannissa 20 vuotta sitten 25 prosenttia ja nyt se on 13 prosenttia. Tästäkin edistyksestä huolimatta naisten ja miesten välinen palkkaero aiheuttaa vakavaa huolta. Erityisesti tässä taloustilanteessa esiin nousee uusia haasteita, jotka on määriteltävä ja ratkaistava.

Monet naiset ovat edelleen keskittyneitä kapealle ammattialalle, osa-aikaisiin ja matalapalkkaisiin töihin ja työpaikkoihin, joissa heidän taitojansa ja osuuttaan aliarviodaan. Tarvitaan monipuolista lähestymistapaa. Naisten osallistumista työmarkkinoille on lisättävä. Lastenhoitopalveluja ja lapsilisä on parannettava, jotta saadaan naiset, joilla on lapsia, takaisin työpaikalle.

Dragoş Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin välittömän ja välillisen syrjinnän, yhteiskunnallisten ja taloudellisten tekijöiden sekä työmarkkinoiden eriytymisen lopettamisen puolesta. Mietinnössä kehoitetaan tekemään neutraali työnarviointi, jonka pitäisi perustua uusiin luokitusjärjestelmiin ja työn organisointia koskeviin järjestelmiin sekä työkokemukseen ja tuottavuuteen, joita arvioidaan ennen kaikkea laadullisesti. On myös ehdotettu palkkatasa-arvon päivän järjestämistä, jotta suuri yleisö ja työnantajat saadaan tietoisiksi palkkaan liittyvästä epätasa-arvosta.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Tuin tätä mietintöä, koska samapalkkaisuuden periaatetta koskeva nykyinen lainsäädäntö on pantava täytäntöön asianmukaisesti. Vaikka samaa palkkaa samasta työstä ja samanarvoisesta työstä koskevaa periaatetta koskevan nykyisen lainsäädännön täytäntöönpaneminen onkin olennaista sukupuolten tasa-arvon saavuttamiseksi, valinnanvapauden palauttaminen kaikille naisille on myös hyvin tärkeää. Järjestelmässä on oltava joustavuutta ja työn ja yksityiselämän asianmukainen tasapaino. Naisten on voitava päättää, menevätkö he naimisiin vai eivät, päättää, hankkivatko he lapsia vai eivät, hankkivatko uran, hankkivatko jatkokoulutusta vai eivät, jäävätkö kotiin, lähtevätkö muualle töihin, perustavatko yrityksen tai käyttävätkö omaisuutta. Haasteena on sen varmistaminen, että taloudelliset paineet eivät poista mahdollisuutta näihin päätöksiin.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Edit Bauerin miesten ja naisten samapalkkaisuudesta laatiman mietinnön puolesta, koska on kestävämpiä, että naiset ansaitsevat vähemmän (ero EU:ssa on 15 prosenttia), vaikka heillä on enemmän taitoja (58 prosenttia valmistuneista ja 41 prosenttia tohtorin tutkinnon suorittaneista on naisia).

Mietinnössä ehdotetaan tapoja nykyisen lainsäädännön tarkistamiseksi, siinä muun muassa ehdotetaan rangaistusten säätämistä sääntöjen noudattamatta jättämisestä ja kehoitetaan parempaan vuoropuheluun työmarkkinaosapuolten kanssa. Samaa palkkaa samasta työstä tai samanarvoisesta työstä koskeva periaate ei ole vain naisten vaan koko yhteiskunnan taistelu. Naisia tarvitaan kaikilla liike-elämän aloilla, erityisesti niillä, joita on perinteisesti pidetty miesten aloina. Tämän todistaa se, että naiset ovat hyviä johtajia.

Nykyisissä oloissa ja Lissabonin strategian kasvua ja työllisyyttä koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi naisten aktiivinen osallistuminen on olennaista.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Vaikka mietintö hyväksyttiin useimpine naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan keskustelun aikana esitettyine tarkistuksineen, joiden ansiosta siitä tuli hyvä mietintö, PPE-DE-ryhmä ei voinut olla heikentämättä sen soveltamisalaa täysistunnon äänestyksen aikana tietäen, että tarvittiin 393 äänen ehdoton enemmistö.

Siksi tietyt ehdotukset ovat valitettavasti rauenneet eikä niitä ole lopullisessa päätöslauselmassa, mukaan luettuna jotkin yksityiskohtaiset suositukset Euroopan komissiolta pyydetyn naisten ja miesten samapalkkaisuuden periaatteen noudattamista koskevan uuden ehdotuksen sisällöstä.

Tämä päätöslauselma, josta äänestimme, on kuitenkin myönteinen. Korostaisimme, että tarvitaan toimenpiteitä, joilla arvostetaan työtä, joilla annetaan ensisija oikeudet sisältävälle työllisyydelle ja vaurauden oikeudenmukaiselle jakamiselle, joilla autetaan voittamaan tiettyihin tehtäviin ja liiketoimintasektoreihin liittyvät naisia syrjivät palkkaerot ja stereotypiat ja joilla arvostetaan ammatteja ja toimia, joissa naiset ovat enemmistönä. Niitä ovat erityisesti vähittäismyynti- ja palvelualat ja korkin, tekstiilien ja vaatteiden, jalkineiden, elintarvikkeiden valmistuksen ja muiden kaltaiset alat, joilla palkka on hyvin matala ammateissa ja luokissa, joissa naiset ovat enemmistönä.

Neena Gill (PSE), kirjallinen. – (EN) Puhun tästä tänään, koska miesten ja naisten välinen palkkaero huolestuttaa monia vaalipiirini Länsi-Midlandsin asukkaita sekä useimpia meistä täällä.

Miesten ja naisten välinen palkkaero on Yhdistyneessä kuningaskunnassa Euroopan keskiarvoa suurempi, ja naiset ovat juuri saaneet uutisia, joiden mukaan ero on nyt kasvamassa.

Miesten ja naisten tasa-arvo on perusoikeus ja välttämättömyys demokratialle. Vain kaikkien kansalaistemme yhdenvertaisella osallistumisella saavutamme EU:n kasvua, työllisyyttä ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskevat tavoitteet.

Muutoksen taloudelliset perusteet ovat pakottavia: naisten kykyjen vapauttaminen nostaisi BKT:tä jopa kahdella prosentilla. Taloudellisen epävakauden aikana on olennaista varmistaa, että taloudessamme käytetään kaikkia käytettävissä olevia resursseja. On myös olennaista varmistaa, että naiset eivät kärsi enää enempää.

Vaikka lainsäädäntöä on annettu ja aloitteita on tehty, se ei riitä. Monet vaalipiirini asukkaista kannattavat voimakkaampia toimia eron torjumiseksi.

Siksi pidän myönteisenä tätä mietintöä ja ehdotuksia ottaa käyttöön palkkatarkastukset ja antaa enemmän valtuuksia tasa-arvoelimille.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Huolellisen harkinnan jälkeen Kesäkuun lista on päättänyt äänestää mietinnön puolesta. Työmarkkinoiden lisääntynyt tasa-arvo, ammattitaitoisten naisten ja miesten välisen palkkaeron pieneneminen ja tasa-arvoiset eläkkeet ovat tärkeitä tavoitteita oikeudenmukaisessa yhteiskunnassa. Siksi ajatukset sukupuolta koskevien tilastojen lisäämisestä, lainsäädännön tarkistamisesta ja koulutuksesta yleisten mielikuvien torjumiseksi yhteiskunnassa ovat tärkeitä.

Kesäkuun lista arvostelee kuitenkin EU:n nähtävästi kylymätöntä tarvetta liittää yhä useampia politiikanaloja toimivaltaansa. Perusnäkemyksemme on, että työmarkkinoiden sääntelyyn liittyviä asioita pitäisi käsitellä pääasiassa yksittäisissä jäsenvaltioissa eikä niitä pitäisi ottaa esiin EU:n tasolla.

Ian Hudgton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteesta säädetään yksiselitteisesti Rooman sopimuksessa, ja siksi on skandaalimaista, että sukupuolten välillä on edelleen niin valtavia eroja koko EU:ssa. Siksi on olennaista tärkeää, että EU:n toimielimet ryhtyvät tällä alalla todellisiin toimiin, ja siksi minä äänestin Edit Bauerin mietinnön puolesta.

David Martin (PSE), kirjallinen. – Palkkaerolla, joka oli yksi kasvua ja työllisyyttä koskevista Lissabonin strategian tavoitteista mutta jota jotkin jäsenvaltiot eivät ole käsitelleet riittävästi, on vakava vaikutus naisten asemaan taloudellisessa ja yhteiskunnallisessa elämässä. Tuen tätä mietintöä, jossa käsitellään sitä, että Euroopassa naiset ansaitsevat 15–25 prosenttia miespuolisia kollegoitaan vähemmän.

Angelika Niebler (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Äänestin tämän päivän äänestyksessä kollegani Edit Bauerin laatiman mietinnön puolesta. Se ei ollut minulle kuitenkaan helppoa, koska suhtaudun varauksella joidenkin kohtien sisältöön.

EU:n tasolla on ollut yhdenvertaisuutta koskevaa politiikkaa miltei 50 vuoden ajan. Viimeisen 50 vuoden ajan meillä on ollut selkeät lakisääteiset puitteet. Kaikista yhdenvertaisuutta koskevista ponnisteluistamme huolimatta, sekä EU:n tasolla että jäsenvaltioissa, emme ole kuitenkaan vielä onnistuneet täysin poistamaan naisiin kohdistuvaa palkkasyrjintää.

Edit Bauerin mietinnössä muotoiltu kehoitus uuden lainsäädännön antamisesta pitäisi hylätä. Yhteiskuntamme asenteita ei voida muuttaa lainsäädännöllä. Viime vuosien aikana saatu kokemus osoittaa, että miesten ja

naisten välisen palkkaeron syyt ovat suurelta osin oikeusjärjestelmän soveltamisalan ulkopuolella ja että asetukset eivät itsessään voi parantaa naisten tilannetta työmarkkinoilla.

Uudella lainsäädännöllä vain luodaan enemmän byrokratiaa ja lisätään siten erityisesti pienten ja keski suurten yritysten rasituksia. Tämän takia kannatan nykyisten asetusten johdonmukaisempaa täytäntöönpanoa sukupuoleen liittyvien palkkaerojen poistamiseksi ja vastustan uusia asetuksia.

Dumitru Oprea (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Edit Bauerin mietinnön puolesta, koska sukupuolten epätasa-arvoa on valitettavasti edelleen. Naisten ja miesten välinen tasa-arvo on Euroopan unionin perusarvo.

Naisten ja miesten yhdenvertaisten mahdollisuuksien periaatteen edistäminen on suhteellisen uusi huolenaihe Euroopan unionissa – esitetty Maastrichtin sopimuksessa tai Amsterdamin sopimuksessa – vaikka eri näkökulmia on korostettu monissa julkilausumissa tai kansainvälisissä sopimuksissa, kuten vuoden 1967 julistuksessa naiseen kohdistuvan syrjinnän poistamisesta.

Romaniassa kaksi kolmesta alasta, joilla enemmistö työntekijöistä on naisia, ovat terveys- ja sosiaalipalvelut ja koulutus (69,5 prosenttia). Naisten hallitsevat ammatit ja työpaikat ovat edelleen aliarvostettuja verrattuna niihin, joissa miehet ovat enemmistönä. Sukupuolta koskevien perusteiden soveltamisen erilaisuus ja puutteet vaikuttavat ehdottomasti palkkaan. Naisten ja miesten välinen keskimääräinen palkkaero on 8,5–15 prosenttia ja vielä suurempi yksityisellä sektorilla, viimeksi mainittujen eduksi. Tämä on ristiriidassa miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen soveltamisesta annetun direktiivin 75/117/ETY kanssa.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Elleivät naiset ja miehet saa samaa palkkaa, on vaikeaa saavuttaa vuodelle 2010 ehdotettuja tavoitteita: elinolojen parantaminen, talouskasvun aikaansaaminen ja köyhyyden poistaminen. Se, että naiset ansaitsevat Euroopan unionissa keskimäärin 15 prosenttia vähemmän kuin miehet ja että heidän on työskenneltävä karkeasti ottaen helmikuuhun asti (418 päivää vuodessa) saadakseen saman määrän kuin miehet, kuulostaa hälytyskellolta. Sen torjumiseksi on ryhdyttävä erityisiin toimenpiteisiin.

Tasa-arvoinen edustus Euroopan komissiossa ja Euroopan parlamentissa voi olla poliittinen viestimme naisten paremmasta edustuksesta kaikissa päätöksentekokelelmissä ja siten välillisesti näiden palkkaerojen poistamisesta.

Äänestin tämän mietinnön puolesta ja onnittelen esittelijää.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin Edit Bauerin miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen soveltamisesta laatiman mietinnön puolesta. Tästä ikivanhasta ongelmasta on keskusteltu vuosien ajan: On hämmäntävää huomata, että joissakin EU:n jäsenvaltioissa palkkaerot johtuvat pääasiassa ammatillisen eriytymisen korkeasta asteeseen ja palkkarakenteen vaikutuksesta. Siksi tarvitaan monipuolisia toimia, joilla pyritään panemaan täytäntöön lainsäädäntöä, joka jo on olemassa mutta joka ei ole kovin tehokasta. Ylistän kollegani tekemää työtä, jolla pyritään lujittamaan voimassa olevaa lainsäädäntöä ja sen lisäksi ottamaan huomioon se, että tällaisella lainsäädännöllä on vaikeaa vaikuttaa taloudelliseen eriytymiseen. Lopuksi, tuen asiaa siksi, että meillä on oltava palkkapolitiikka, jolla pyritään vähentämään palkkojen epätasa-arvoa ja saamaan aikaan parempi palkka matalapalkkaisille työntekijöille, joiden joukossa naiset ovat enemmistönä.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Tuen Euroopan palkkatasa-arvon päivän luomista. Sitä, että naisia syrjitään maksamalla heille samasta työstä keskimäärin 15 prosenttia vähemmän palkkaa kuin heidän miespuolisille kollegoilleen, on täysin mahdotonta hyväksyä vuonna 2008.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Kreikan kommunistinen puolue äänesti mietintöä vastaan, koska siinä käytetään samapalkkaisuutta vähentämään työssäkäyvien naisten oikeuksia pienimpään yhteiseen nimittäjään. Työssäkäyvien naisten ei pitäisi unohtaa, että käyttämällä sukupuolten tasa-arvoa koskevan euroyhdenmukaisen lainsäädännön soveltamista tekosyynä EU ja jäsenvaltioiden keskustavasemmistolaiset ja keskustaoikeistolaiset hallitukset ovat onnistuneet poistamaan heidän omat etunsa, kuten naisten työtyökiellon. EU ja Uusi demokratia- ja PASOK-puolueet ovat käyttäneet samaa lainsäädäntöä saadakseen aikaan naispuolisten virkamiesten eläkeiän noston syrjinnän poistamisen ja sukupuolten tasa-arvon nimissä.

Mietinnössä ei ainoastaan jätetä käsittelemättä miesten ja naisten samasta työstä saaman epätasa-arvoisen palkan todellisia syitä ja sitä, että naiset ja nuoret ovat osa-aikatoiden, joustavien työsopimusten ja joustoturvan ensimmäisiä uhreja, vaan päinvastoin, siinä ehdotetuilla ratkaisuilla edetään juuri tähän suuntaan. Perustetta työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisesta käytetään tekemään naisten joustavat työmuodot tavalliseksi käytännöksi ja ehdottamaan valmista rahaa julkisista rahastoista ja julkisista työsopimuksista ja antamaan

niitä palkintona ”kunnon kapitalisteille”, jotka soveltavat sitä, mikä on itsestään selvää: sama palkka samasta työstä miehille ja naisille.

Graham Watson (ALDE), kirjallinen. – (EN) Tässä mietinnössä annetaan Euroopan komissiolle suosituksia miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen soveltamisesta, ja kyseinen periaate on avain ihmisarvon, oikeudenmukaisuuden ja eläke-etuuksien tasa-arvon varmistamiseen.

Vuosien ajan olen tukenut vahvasti Plymouthin seniorikansalaisten vetoomusta, jossa kehoitetaan kohtelemaan iäkkäitä naisia oikeudenmukaisesti.

Olin ylpeä voidessani esittää Edit Bauerin mietintöön kolme tarkistusta, joissa Plymouthin kampanjoitsijoiden vaatimukset näkyivät, ja olen iloinen, että kaikki kolme hyväksyttiin.

Euroopan parlamentti on tunnustanut, että monet naiset menettävät ansiotuloja, koska he työskentelevät lasten ja iäkkäämpien ihmisten hoitajina. Se on kehottanut komissiota poistamaan eläkeläisten köyhyysriskin ja varmistamaan heille asianmukaisen elintason. Ja se on asettanut tavoitteeksi naisten ja miesten eläkkeiden yhtäläisyyden, myös eläkeiän osalta.

Nyt Euroopan unionin ja kansallisten hallitusten on otettava vaari näistä sanoista ja muutettava kauniit sanat edistysaskeleiksi.

Seniorikansalaisten eläketasa-arvo on arvokas tavoite, ja olen ylpeä voidessani tukea tätä mietintöä.

- Mietintö: Christian Ehler (A6-0418/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Olemme päättäneet äänestää tyhjää, koska meidän mielestämme on periaatteessa väärin tehdä tyhjäksi juuri näitä asioita koskeva käynnissä oleva lainsäädäntömenettely valiokunta-aloitteisessa mietinnössä.

Adam Bielan (UEN), kirjallinen. – (PL) Tuen Christian Ehlerin mietintöä kahdesta syystä.

Koska Euroopan unionilla ei ole omia raaka-aineita, siitä on kehittymässä yksi maailman suurimmista energiantuotajista, joka on koko ajan riippuvaisempi ulkoisista öljyn ja kaasun toimittajista. Näihin aloihin liittyy hyvin suuri geopoliittinen riski. Hiilivarat riittävät kauemmin kuin öljy- ja maakaasuvarat, ja niillä voi olla meille strateginen merkitys, mikäli poliittiset syyt uhkaavat energiatoimituksia.

Energian tuottaminen hiilen kaltaisista fossiilisista polttoaineista voi myös olla toteuttamiskelpoista huolimatta tiukoista ympäristönormeista, ja se tarjoaa hyvät tulevaisuudennäkymät eurooppalaisille ja puolalaisille kaivoksille. Puhtaiden hiiliteknologioiden käyttöönotolla edistetään Puolan infrastruktuurin ja sen talouden huomattavaa kehitystä.

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Komission tiedonanto ”Kestävää sähköntuotantoa fossiilisista polttoaineista: varhaisvaiheen demonstroinnin tukeminen” on tärkeä askel kohti politiikkaan ja rahoitukseen liittyviä toimenpiteitä koskevia uusia keskusteluja. Nyt on selvää, että Euroopan unioni voi panna vuoden 2020 jälkeisen ilmastopolitiikan kunnianhimoiset tavoitteensa täytäntöön vain, jos se varmistaa hiilidioksidin talteenotto- ja varastointiteknologioiden suuren osuuden voimallaitoksissa. Meidän on todella edistytävä hiilidioksidin geologista talteenottoa ja varastointia koskevien asetusten laatimisessa ja antamisessa.

Vaikka tällä hetkellä EU:n tasolla pyritään mahdollisimman pian antamaan direktiivi hiilidioksidin geologisesta talteenotosta ja varastoinnista, kansallisella tai alueellisella tasolla ei ole riittävästi asianmukaisia aloitteita, jotka ovat erityisen välttämättömiä liikenneinfrastruktuurin alalla.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ja Anna Ibrisagic (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Niin kauan kuin EU:n energiatarpeiden tyydyttämiseksi tarvitaan fossiilisia polttoaineita, on tärkeää tukea aloitteita, joilla pyritään lieventämään ympäristövaikutuksia, esimerkiksi käyttämällä hiilidioksidin talteenotto- ja varastointiteknologioita (CCS).

Olemme kuitenkin sitä mieltä, että päästöoikeuksien kaupasta tulevien tulojen pitäisi mennä kyseiselle jäsenvaltiolle eikä niitä pitäisi osoittaa eri hankkeisiin. Muuten on vaarana, että päästökauppajärjestelmästä tulee tehoton, ja sitä valvotaan ylhäältä.

Dragoș Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska siinä korostetaan, että on tärkeää lisätä tutkimukseen osoitettuja EU:n varoja, joilla pyritään panemaan täytäntöön uusia teknologioita kasviuonekaasujen, erityisesti hiilidioksidin, ottamiseksi talteen, ja erityisesti varoja,

joilla pyritään panemaan täytäntöön pilottihankkeita, joilla lisätään tämän tutkimuksen arvostusta ja sen tarjoamia mahdollisuuksia sekä uusien teknologioiden turvallisuutta. EU ei voi luopua suurimmista omista energiavaroistaan, fossiilisesta hiilestä, koska monet jäsenvaltiot takaavat edelleen energiariippumattomuutensa jalostamalla fossiilista hiiltä. Meidän on taattava tuleville sukupolville, että sähkön tuottaminen fossiilisista polttoaineista on kestävä ja että se saastuttaa mahdollisimman vähän.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Tuin tätä mietintöä, koska se vastaa tarkistusta, jonka esitin suurten CCS-demonstrointilaitosten (hiilidioksidin talteenotto ja varastointi) rahoituksesta EU:n päästökauppajärjestelmän tarkistamisesta laatimassani mietinnössä.

Riippuvuutemme fossiilisista polttoaineista jatkuu todennäköisesti vielä jonkin aikaa, ja meidän pitäisi tutkia kaikki vaihtoehdot lieventääksemme niiden haitallisia vaikutuksia. Hiilidioksidin talteenotolla ja varastoinnilla uutetaan hiili kaikista hiilivetylähteistä ja haudataan se eikä anneta päästöjen päästä ilmakehään. Hiilidioksidin talteenotolla ja varastoinnilla voitaisiin vähentää EU:n hiilidioksidipäästöjä huomattavasti, jos se pannaan täytäntöön viipymättä ja jos sille annetaan asianmukainen rahoitus.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Tässä mietinnössä tunnustetaan, että on vähennettävä päästöjä, jotka ovat peräisin fossiilisista polttoaineista, joita käytetään siltana ennen kuin voimme luottaa uusiutuviin energialähteisiin, ja siksi tuen sitä.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Tuin äänestyksessä Christian Ehlerin mietintöä, joka koskee kestäväää sähköntuotantoa fossiilisista polttoaineista: varhaisvaiheen demonstroinnin tukemista. On selvää, että Euroopan unioni voi saavuttaa ilmastopolitiikkansa kunnianhimoiset tavoitteet vain, jos se onnistuu varmistamaan CCS-teknologioiden (hiilidioksidin talteenotto ja varastointi) suuren osuuden voimalaitoksissa.

Hiilen strateginen merkitys ei saa estää meitä etsimästä tapaa käyttää tätä arvokasta resurssia tavalla, joka ei vaikuta ilmastoon. Olen myös esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että komissio on toteuttanut niukasti toimenpiteitä varmistaakseen, että kyseiset kunnianhimoiset hankkeet voidaan saada päätökseen vuoteen 2015 mennessä. Lopuksi, pidän myönteisenä Christian Ehlerin arviointia, jossa korostetaan sellaisten asianmukaisten oikeudellisten kehysten puutetta, joissa olisi saatavilla taloudellisia resursseja niitä varten. Tämän puutteen paikkaaminen on ehdottoman tärkeää.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE), kirjallinen. – (DE) Euroopan parlamentti on Christian Ehlerin mietinnön hyväksymällä tehnyt päätöksen täysin vanhentuneen energiastrategian puolesta. Hiilidioksidin talteenotolla ja varastoinnilla (CCS) on tarkoitus saada ilmastolle haitalliset tuotantoprosessit näyttämään ”ilmastoystävällisiltä”. Sillä ei kuitenkaan vältetä eikä vähennetä hiilidioksidituotantoa, kuten tapahtuisi esimerkiksi uusiutuvien energialähteiden kanssa. Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän mielestä hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin valtavassa julkisessa rahoittamisessa ei ole juurikaan järkeä taloudellisesti. Nämä rahat käytettäisiin paremmin ja kestävämmiin, jos ne sijoitettaisiin uusiutuvien energialähteiden tehokkaampaa käyttöä koskevaan tutkimukseen.

Christian Ehlerin mietinnössä mennään komissiota pidemmälle: siinä pyritään käyttämään EU:n rakennerahastoja CCS-investointiin, millä kyseiset varat evätään heikommassa asemassa olevilta alueilta ja niiden kestäväää kehitystä koskevilta suunnitelmilta. Brandenburgia edustava kristillisdemokraattien jäsen Christian Ehler pyrkii antamaan rahaa Vattenfallille, Euroopan viidenneksi suurimmalle energiayhtiölle, jotta se voi avata enemmän ruskohiilikaivoksia Lusatiaan (Brandenburg/Saksi) ja uhata useampia kyliä uudelleensijoittamisella. Tiedetään, että Vattenfall aikoo tuottaa ruskohiilestä energiaa seuraavat 50–60 vuotta, vaikka se on mahdollista vain, jos tehokkuuskerroin on alle 50 prosenttia. Energiaa vaativalla CCS-teknologialla tätä vähennetään edelleen 10–15 prosentilla. Tämä on askel taaksepäin, ja siksi emme hyväksy tätä mietintöä vaan olemme sen sijaan esittäneet vaihtoehtoisen ehdotuksen.

9. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 13.05 ja sitä jatkettiin klo 15.05.)

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

10. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

11. Euroopan unionin vastaus maailmanlaajuiseen talouskriisiin: 7. marraskuuta 2008 pidetyn epävirallisen Eurooppa-neuvoston kokouksen ja 15. marraskuuta 2008 pidetyn G20-huippukokouksen jatkotoimet - Komission lainsäädäntö- ja työohjelma vuodeksi 2009 (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu Euroopan unionin vastauksesta maailmanlaajuiseen talouskriisiin ja komission lainsäädäntö- ja työohjelmasta vuodeksi 2009.

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, rahoituskriisin vaikutukset talouteen ovat käymässä selkeämmin näkyviksi. Komission syksyn ennusteissa ennakoitiin ensi vuodelle huomattavaa taantumaa Euroopan unionin kasvussa. Monet jäsenvaltiot ovat jo joutuneet taantumaan, ja vuonna 2009 Euroopan unionin talouskasvu voi parhaimmillaan pysyä nollassa.

Rahoitukseen liittyvillä jännitteillä alkaa lisäksi olla vaikutuksia talouslaitosten rahoitukseen. Jäsenvaltioiden julkiset viranomaiset tekevät kaikkensa varmistaakseen rahoituksen jatkuvuuden liikeyrityksille ja kotitalouksille, jotka kohtaava luottorajoitusten kasvavan uhan.

EU ja sen kansainväliset kumppanit ovat siksi pahimmassa rahoituskriisissä sitten vuoden 1929, ja niillä on edessään poikkeuksellisen suuri taloudellinen taantuma. Kuten tiedätte, 8. lokakuuta järjestetyn edellisen keskustelumme jälkeen neuvoston puheenjohtajavaltio on pyrkinyt vain yhteen tavoitteeseen ja sillä on ollut ainoastaan yksi vakaumus: eurooppalaisten välttämätön yhtenäisyys maailmanlaajuisessa rahoituskriisissä.

Euroopan rahoitusjärjestelmän murtumisen todellisen uhan edessä puheenjohtajavaltio Ranska on onnistunut edistämään Euroopan toimintasuunnitelmaa, jolla tuetaan kiireellisesti kriisin uhkaamia rahoituslaitoksia, ja se on yhdessä jäsenvaltioiden kanssa päättänyt taata pankkienvälisen rahoituksen ja vahvistaa pankkien pääomapohjaa.

Tämän EU:n yhteisen toiminnan tehokkuus näkyi myös viime viikolla Washingtonissa järjestetyssä valtion ja hallitusten päämiesten G20-huippukokouksessa, johon puheenjohtaja Barroso osallistui. Neuvoston puheenjohtajan presidentti Sarkozyn ja Euroopan komission puheenjohtajan Barroson edustama EU teki aloitteen tästä historiallisesta huippukokouksesta. Se osoitti suurta yhtenäisyyttä antaessaan 7. marraskuuta neuvoston puheenjohtajavaltiolle selkeät kannat puolustettavaksi tärkeimpien kumppaneidemme kanssa.

Voimme nyt olla hyvin tyytyväisiä tämän lähestymistavan tulokseen, koska huippukokouksen päätelmissä noudatetaan EU:n puolustamia tärkeimpiä asioita – eli avoimuutta ja vastuuta – jotka ovat keskeisiä kansainvälisen rahoitusjärjestelmän toiminnalle. Saimme myös aikaan Euroopan unionin ehdotusten mukaisia myönteisiä päätöksiä, kuten luokituslaitosten rekisteröinti, rahoituslaitosten kaikkien toimien valvontaa tai sääntelyä koskeva periaate ja pankkioiden liittäminen liiallisen riskinoton välttämiseen.

Ensimmäistä kertaa kaikki tärkeimmät talous- ja rahoituslaitokset ovat sopineet vahvasta vastauksesta välttääkseen näin laajan kriisin toistumisen. Ne kaikki ovat sopineet kunnianhimoisesta toimintasuunnitelmasta, joka valtiovarainministerien on saatava konkreettisesti aikaan tulevina viikkoina.

Euroopan unionin on tietysti jatkettava koko vaikutusvaltansa käyttämistä kansainvälisissä keskusteluissa. Tiedätte voivanne luottaa siihen, että puheenjohtajavaltio Ranska edistää Euroopan yhtenäisyyttä ja laatii siten yhteisen tavoitteen kaikkien Washingtonissa määriteltyjen asioiden perustavanlaatuisten uudistusten osalta. Luotamme tietysti siihen, että puheenjohtajavaltio Tšekki vie näitä aloitteita eteenpäin.

Luokituslaitosten, tilinpitonormien, vipurahastojen, veroparatiisien torjunnan, yksityisten laitosten vastuun ja monenvälisen rahoituslaitosten uudistuksen osalta Euroopan unionin on edelleen ilmaistava itseään lujasti saavuttaakseen konkreettisia tuloksia.

Sen on yhteisön lainsäädännön mukaisesti myös täytettävä nopeasti velvollisuutensa ja nopeutettava komission pankkien ja luokituslaitosten valvonnasta ja sääntelystä ehdottamien toimenpiteiden hyväksymistä.

Puheenjohtajavaltio Ranska tietää voivansa luottaa parlamenttiin ja sen ryhmien täysimääräiseen ja aktiiviseen osallistumiseen, ja siitä olen kiitollinen ryhmien puheenjohtajille. EU voi siten muodostaa vahvan kannan vuodeksi 2009 suunniteltuja seuraavia kansainvälisiä kokouksia varten.

Nämä rahoitusalan alustavat tulokset ovat osoitus EU:n yhteisen lähestymistavan tehokkuudesta. Ne ovat kuitenkin vain yksi osa EU:n vastausta kriisiin. Tällä yhtenäisellä lähestymistavalla on todellakin kannustettava Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita vastaamaan kriisin talouskasvuun kohdistuviin vaikutuksiin.

Neuvoston puheenjohtajavaltioilla on tästä asiasta varma vakaumus. Aivan kuten rahoitusallalla, jäsenvaltiot eivät saa aikaan mitään konkreettisia tuloksia kasvun tukemisessa, elleivät ne tee tiivistä yhteistyötä toistensa, ja sen lisäksi tärkeimpien kansainvälisten kumppaneidensa, kanssa. G20-huippukokouksessa annettiin tästä voimakas viesti. Meidän on osallistuttava maailmanlaajuisesti kaikkiin makrotaloudellisiin välineisiin välttääksemme talouden pitkän aikavälin taantumaa.

Keskuspankit ovat vastanneet nopeasti tilanteen kehittymiseen laskemalla ohjauskorkoja. Puheenjohtajavaltio piti myönteisenä Euroopan keskuspankin marraskuun alussa tekemää lujaa päätöstä laskea ohjauskorkoaan 50 peruspisteellä, ja olemme kiittäneet monesti EKP:n toimintaa rahoituskriisiin vastaamisessa ja sen aktiivista osallistumista euroalueen ja Eurooppa-neuvostojen toimintaan.

Talousarvioasioiden osalta G20 on osoittanut, että huomattavaa liikkumavaraa pitäisi käyttää kaikkialla, missä sitä vain on. Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat vastanneet tähän kehoitukseen sanomalla, että meidän pitäisi käyttää kaikkea vakaus- ja kasvusopimuksen suoma liikkumavaraa, jos suhdannekierto kääntyy jyrkästi.

Komission kanssa tiiviisti työskentelevä puheenjohtajavaltio Ranska aikoo tehdä kaiken voitavansa varmistaakseen, että suhdannekiertoa tukevia kansallisia suunnitelmia koordinoidaan tiiviisti yhteisön aloitteiden kanssa, jotta talouden kokonaisvaikutukset saadaan mahdollisimman suuriksi.

Hyvä puheenjohtaja Barroso, odotamme uusia ehdotuksia kuun loppuun mennessä. On löydettävä vastauksia, joita voidaan soveltaa yhteisön tasolla, ja käytettävä kaikkia välineitä, joilla on mahdollista tukea Euroopan suhdannekiertoa. Tiedot EU:n talousarviomäärärahat – sanon tämän, koska olin läsnä tässä parlamentissa käydyssä keskustelussa – voitaisiin ottaa nopeasti käyttöön taantumaa vastaamiseksi.

Kun varmistamme sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan, meidän on myös varmistettava, että käytetään kaikkea valtionapua koskevien EU:n sääntöjen joustavuutta, jotta jäsenvaltiot ja Euroopan unioni antavat tehokasta tukea suurimmassa vaarassa oleville taloudellisille laitoksille.

Haluamme myös, että Euroopan investointipankki on täysimääräisesti mukana ponnisteluissa Euroopan talouden tukemiseksi. Kuten tiedätte, resursseja on jo annettu saataville, jotta pienten ja keski suurten yritysten rahoitus voidaan varmistaa. Tukitoimenpiteiden pitäisi olla osa yleisempää suunnitelmaa, jolloin olisi erityisesti mahdollista tukea suurimmassa vaarassa olevia aloja, jollainen esimerkiksi EU:n autoteollisuus tällä hetkellä on.

Näitä yhteisön tason täydentäviä ponnisteluja on edistettävä aktiivisesti jäsenvaltioiden tasolla tiiviisti koordinoitujen kansallisten elvytystoimenpiteiden avulla. Ensi kuun Eurooppa-neuvostossa puheenjohtajavaltio aikoo järjestää jäsenvaltioiden välillä keskusteluja kyseisen elvytystoiminnan painopistealoista. Useat jäsenvaltiot ovat sanoneet harkitsevansa tukitoimenpiteitä tietyille teollisuusaloille.

Kyseisten toimenpiteiden pitäisi olla tulosta kumppanien kuulemisesta, jotta ne olisivat täysin tehokkaita ja jotta sisämarkkinoiden eheys voitaisiin säilyttää, ja talous- ja valtiovarainministerit järjestävät yhdessä komission jäsenen Almunian kanssa neuvoston keskustelun näistä aiheista seuraavassa kokouksessaan 2. joulukuuta.

Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan unioni on kantanut muutamana viime viikkona tehokkaasti vastuunsa maailmantalouden ennakoimattoman epävakauden osalta. Eurooppalaiset ovat onnistuneet yhdistymään välittömän vaaran uhatessa ja ryhtyneet tehokkaaseen ja ripeään toimintaan. Meidän kaikkien on otettava oppia tästä toiminnasta, joka on johtanut menestykseen. Tämä eurooppalainen yhtenäisyys on säilytettävä, jotta voimme toimia edelleen yhdessä, jotta voimme, kumppaneitamme vastaan ja kumppaneidemme kanssa, painostaa tekemään rahoituksen sääntelyjärjestelmän perustavanlaatuisen uudistuksen ja jotta voimme yhdessä käsitellä suhdannekierron käännoksiä.

Näin me – neuvosto, komissio ja parlamentti – todistamme yhdessä, että Euroopan unionilla on keinot hallita tehokkaasti kohtaloaan ja tehdä se, mitä kaikki eurooppalaiset odottavat, eli toimia maailmanlaajuisena toimijana.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (DE) Kiitos neuvoston edustajalle, Jean-Pierre Jouyet’lle. Olen hyvin tyytyväinen nähdessäni täällä niin monia Euroopan komission jäseniä. Komission jäsenten suuri enemmistö on läsnä, ja minulla on nyt ilo pyytää komission puheenjohtaja puhumaan meille.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, ensinnäkin haluaisin kiittää Euroopan parlamentin erinomaista päätöstä järjestää tänään kaksi keskustelua yhdessä: EU:n maailmanlaajuisen rahoituskriisin hoidosta Washingtonissa järjestetyn G20-huippukokouksen jälkimainingeissa ja komission työohjelmasta vuodeksi 2009.

Tässä kaksoiskeskustelussa näkyy selkeästi se poliittinen todellisuus, johon Euroopan on vastattava: hätätilaa koskevaan haasteeseen vastaaminen ja jo aloitetun perustavanlaatuisen työn päättäväinen jatkaminen.

Ette siksi ylläty siitä, että komission työohjelmalla vuodeksi 2009 on kaksinkertainen tavoite: jatkuvuus ja toiminta kriisin aikana. Palaan siihen.

Ensin haluaisin kuitenkin palata Washingtonin huippukokouksen arviointiin, jonka Jean-Pierre Jouyet jo teki puheenjohtajavaltio Ranskan puolesta. Haluaisin muistuttaa teitä siitä, että poliittinen aloite rahoitusjärjestelmän uudistuksen maailmanlaajuisen prosessin aloittamiseksi tuli EU:sta, ja mielestäni voimme onnitella itseämme siitä. Euroopan unioni oli haasteen mittainen. EU:sta tulivat myös keskustelun tärkeimmät aiheet. En aio toistaa niitä, koska puhuimme niistä viime kuussa yhdessä tässä parlamentissa.

Eurooppa-neuvoston 7. marraskuuta järjestetyssä ylimääräisessä kokouksessa laatimat suuntaviivat, joihin saatiin vaikuttamia kolmen toimielimme yhteisestä työstä, olivat keskustelujen lähtökohta. Komissio teki ehdotuksia. Euroopan parlamentin puhemies Hans-Gert Pöttering osallistui myös näihin keskusteluihin, ja laadimme yhteisen kannan. Kehotan kaikkia niitä, jotka ovat joskus taipuvaisia arvosteluun, tarkastelemaan ehdotuksia, joita me EU:na olemme tehneet, ja G20-kokouksen tuloksia.

Tarvitsemme tietysti hieman aikaa nähdäksemme, onko jokin tapahtuma historian käännekohta, mutta tuntemukseni on se – ja haluaisin välittää tämän teille hyvin avoimesti – että tämä ensimmäinen valtion tai hallitusten päämiesten G20-kokous on todella uuden ajan alku maailmantalouden yhteisessä ohjaamisessa, ja ehkä enemmänkin, koska kriisi on saanut tärkeimmät toimijat ymmärtämään, että maailmanlaajuisissa ongelmissa tarvitaan maailmanlaajuisia lähestymistapaa. Se on tuntemukseni.

Washingtonin huippukokouksessa laadittiin myös perusta uudelle maailmanlaajuiselle hallinnolle, joka perustuu markkinataloudelle, mutta EU:n suunnittelema talous ei ole vain markkinataloutta, se on, kuten hyvin usein sanomme Euroopassa, sosiaalista markkinataloutta. Se on yksi Euroopan unionin eduista.

G20-kokouksessa saatiin itse asiassa aikaan sopimus neljästä perustavanlaatuisesta päätöksestä.

Ensimmäisenä, ei välttämättä merkitykseltään vaan muiden päätösten järjestyksen takia, toimintasuunnitelma pitkälle ja keskipitkälle aikavälille rahoitusmarkkinoiden uudistamiseksi, uusien kriisien välttämiseksi ja kuluttajien, säästäjien ja sijoittajien suojelemiseksi.

Toisena, uuden maailmanlaajuisen hallinnon periaatteet, maailmanlaajuiselle yhteisölle haitallisen kaupallisen, rahapolitiittisen ja talousarvion liittyvän epätasapainon korjaamiseksi.

Kolmantena, ja tämä on kysymys, josta minun mielestäni on keskusteltava kiireellisimmin, koordinoitun toiminnan tarve maailmantalouden vauhdittamiseksi ja kriisin työpaikkoihin ja kansalaistemme ostovoimaan kohdistuvien seurauksien vähentämiseksi.

Neljäntenä, avointen markkinoiden tarve ja kaiken protektionismin torjunta. Myös siksi meidän on pyrittävä saavuttamaan vuoden 2008 loppuun mennessä yksimielisyys tavoista päättää kauppaa ja kehitystä koskeva Dohan kierros.

Huippukokous on samalla lähettänyt selkeän viestin, joka on mielestäni hyvin tärkeä eurooppalaisille. Talous- ja rahoituskriisi ei saa käsitellä tavoilla, jotka ovat haitallisia muille maailmanlaajuisille haasteille, joissa myös tarvitaan yhteisiä ponnistuksia, nimittäin vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttaminen, energiavarmuus, ilmastonmuutoksen torjunta, elintarviketurvallisuus, oikeusvaltion periaate, terrorismin, köyhyyden ja tautien torjunta.

Korostin tätä kohtaa henkilökohtaisesti. Sanoin jopa, että mielestäni olisi säädytöntä keskustella maailmanlaajuisen rahoituksen tärkeistä asioista ja olla huomioimatta niiden tarpeita, joilla ei ole tarpeeksi syötävää tai joilla ei ole saatavillaan puhdasta vettä.

(Suosionosoituksia)

Poliitikassa ollaan nyt avaamassa uutta sivua, ja meidän on kirjoitettava se nopeasti ja käytännöllisesti. Meidän on tässä suhteessa tehtävä asiat selviksi. Se, että EU:lla on ollut tärkeä asema sen G20-kokoukselle tekemien ehdotustensa osalta ja että se on tullut kuulluksi, johtuu siitä, että se oli yhtenäinen. Haluaisin sanoa jälleen kerran, miten ylpeä olen erinomaisesta yhteistyöstä, jonka olemme saaneet aikaan puheenjohtajavaltio Ranskan ja komission ja myös teidän toimielimenne, Euroopan parlamentin, välillä.

Euroopan unionilla on nyt edessään todellinen haaste jatkaa yhdellä äänellä puhumista. Joskus se on vaikeaa, mutta se on menestyksemme olennainen edellytys.

Olkon miten on, emme ole Euroopassa viivytelleet joidenkin hyvin merkittävien päätösten tekemisessä. Perättäisten Eurooppa-neuvostojen ja Euroopan parlamentin kanssa käytyjen keskustelujen perusteella komissio on jo antanut joitakin merkittäviä lainsäädäntöehdotuksia, jotka ovat nyt lainsäätäjien käsittelyssä. Laadimme 29. lokakuuta myös talouden elvytysohjelman, jonka aiomme virallistaa asiakirjassa, jonka komissio aikoo antaa ensi viikolla.

Tässä kohtaa tulee mukaan komission työohjelma vuodeksi 2009. Olemme tietysti jo kattaneet monia aloja muutaman viime kuukauden aikana. Joidenkin osien kanssa edistymme varmasti vuoden loppuun mennessä, mutta ensi vuodeksikin meille jää monia asioita tehtäväksi.

Tässä ohjelmassa on neljä painopistealaa, joiden osalta olemme yleisesti ottaen laajasti samaa mieltä Euroopan parlamentin näkemyksistä, joita esitettiin vuoden 2009 vuotuisesta toimintastrategiasta syyskuussa järjestetyssä keskustelussa.

Ensimmäinen näistä painopistealoista on itsestäänselvä: kasvu ja työpaikat. Vuonna 2009 pyrimme olennaisesti saamaan aikaan kaksi asiaa: taloustaantumien Euroopan työpaikkoihin ja liikeyrityksiin kohdistuvien seurausten rajoittaminen ja uudistuksemme jatkaminen, jotta voidaan valmistautua paremmin kriisin jälkeiseen kauteen. Meidän on sovellettava reaalityouteen samaa lähestymistapaa, jota käytimme menestyksekkäästi rahoituskriisin puhjetessa: selkeiden periaatteiden määrittely ja koordinoitujen toimenpiteiden Euroopan unionin tasolla. Luulen itse asiassa, että kansalaisemme eivät ymmärtäisi, jos 27 jäsenvaltion hallitukset ja EU:n toimet, jotka pystyivät sopimaan yhteisestä toiminnasta vastauksena rahoituskriisiin, eivät nyt pystyisi laatimaan yhteistä toimintaa vastauksena talouskriisiin. Siksi vähin, mitä voimme tehdä, on kaikkien jäsenvaltioiden ja tietysti EU:n toimielinten välistä koordinoitua koskevan periaatteen hyväksyminen.

Tällaiset ovat sen elvytysuunnitelman puitteet, jonka komissio aikoo 26. marraskuuta esittää Lissabonin strategian nojalla. Meillä on Euroopassa välineitä, meillä on Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategia, meillä on vakaus- ja kasvusopimus, ja voimme osoittaa, että näillä välineillä voidaan, jos on poliittista tahtoa ja erityisesti eurooppalaista tahtoa, vastata kriisiin, jota tällä hetkellä käymme läpi.

Elämme poikkeuksellisia aikoja, ja ne edellyttävät poikkeuksellisia toimenpiteitä. Tarvitsemme todellista yhteistä strategiaa saadaksemme taloudellisen elpymisen edellytykset yhteen, ohjelman, jolla ennen kaikkea pyritään rajoittamaan kriisin kansalaisiin – kotitalouksiin, työntekijöihin, yrittäjiin – kohdistuvaa vaikutusta, ohjelman, jossa käytetään kaikkia saatavilla olevia välineitä – verotukseen, rakenteeseen tai sääntelyyn liittyviä, sekä EU:n tasolla että kansallisella tasolla – koordinoitua ponnistusta, ja myös tässä kohdassa haluan sanoa, miten paljon olemme arvostaneet Euroopan keskuspankin kanssa tähän mennessä tekemääme yhteistyötä.

Yksikään jäsenvaltio ei itse asiassa voi selvitä tästä kriisistä pelkästään kansallisten toimenpiteiden avulla. Taloutemme ovat siihen liiaksi riippuvaisia toisistaan. Yksi Washingtonin huippukokouksen mielenkiintoisimmista tuloksista on se, että kaikki ymmärsivät, että globalisaation myötä jopa ne, jotka ovat olleet vähiten alttiita rahoitusmarkkinoiden yhdistymiselle, tuntevat nyt keskinäisen riippuvuuden vaikutuksen. Jos koko maailma on valmis hyväksymään keskinäisen riippuvuuden vaikutukset, meidän ei Euroopassa pidä ainoastaan tunnustaa tätä keskinäistä riippuvuutta, vaan myös vastata koordinoitulla ja johdonmukaisella tavalla.

Siksi tarvitsemme mielestämme talousarvion elvytystä koskevaa ohjelmaa, jotta kysyntä voidaan säilyttää, käyttää vuorovaikutusta hyväksi ja välttää kielteisiä ketjureaktioita, ohjelmaa oikein ajoitetuista, kohdennetuista ja tilapäisistä toimenpiteistä. Näitä toimenpiteitä tarvitaan kiireellisesti, ja sitä aiomme ehdottaa jäsenvaltioillemme.

Ajattelen ennen kaikkea ponnisteluja, joilla kannustetaan koulutusta ja uudelleen koulutusta, investoidaan enemmän innovaatioon, yhteenliitettävyyteen ja Euroopan muuttamiseen vähähiiliseksi taloudeksi. Ajattelen ennen kaikkea sitä, että jotkin taloutemme alat on mukautettava ilmastonmuutoksen torjuntaa koskeviin muihin päämääriimme. Tämä on loistava tilaisuus osoittaa, että ilmastonmuutoksen torjuntaa koskeva ohjelma ei ole talouskasvun vastainen ohjelma. Päinvastoin, se on ehkä ohjelma, jolla edistetään Euroopan talouden nykyaikaistamista.

Ajattelen myös kasvavia ponnistuksia yritysten hallinnollisten kustannusten vähentämiseksi ja siten erityisesti pk-yritysten valmiuksien vapauttamiseksi, sillä ne ovat vuoden 2009 parempaa sääntelyä koskevan tarkistuksemme keskeinen osa.

Olemme jatkuvasti sitoutuneempia tavoitteisiin, jotka koskevat parempaa lainsäädäntöä eli ”parempaa sääntelyä”. Meidän on vähennettävä kaikkia tarpeettomia hallinnollisia rasituksia, erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten osalta.

Mahdollisuuksia, saatavuutta ja yhteenkuuluvuutta koskeva sosiaalinen toimintaohjelma on myös osa EU:n vastausta talouskriisiin, koska käsiteltävänä on sosiaalisia ongelmia, emme kiellä sitä, erityisesti työttömyysasteen erittäin todennäköiseltä näyttävän nousun takia. Siksi meidän on edistettävä sosiaalista toimintaohjelmaa. Haluaisin erityisesti korostaa toimenpiteitä, joilla edistetään kuluttajan etua ja avataan työmarkkinoita nuorille ihmisille, mutta epäilemättä on paljon muitakin asioita, joista haluamme keskustella Euroopan parlamentin kanssa.

Rahoituksen osalta luotan siihen, että tämän parlamentin jäsenet hyväksyvät riipeästi komission ehdotukset pääoman riittävydestä, talletussuojista ja luottolaitoksista. Luottamuksen ilmapiiriin palauttaminen on olennaista. Komissio ryhtyy vuonna 2009 konkreettisiin toimenpiteisiin vahvistaakseen Euroopan rahoitusjärjestelmän sääntelypuutteita. Se käsittelee rahoitusmarkkinoiden sääntelyä, valvontaa ja avoimuutta, mukaan luettuna Poul Nyrup Rasmussenin ja Klaus-Heiner Lehnen mietinnöissä mainitut alat. Se antaa teille ennen kevään neuvostoa ensimmäiset analyysit rahoitusvalvonnasta vastuussa olevalta korkean tason ryhmältä, jonka olemme perustaneet.

Keskustelun ensimmäisen osan lopuksi haluan sanoa, että mielestäni kriiseillä on aina kielteisistä vaikutuksistaan huolimatta yksi hyve. Ne ravistelevat vakiintuneita ajatuskuvioitamme ja varmuuksiamme ja antavat tiettyä plastisuutta tilanteille ja jättävät joustavuutta, jota tarvitaan niiden muotoilemiseksi tai muokkaamiseksi uudelleen.

Haluaisin jälleen kerran välittää teille hyvin vilpittömästi ja hyvin avoimesti tunteen, joka minulla oli Washingtonissa viime viikonloppuna. Siellä oli avarakatseisuutta, jota, suoraan sanottuna, ei ollut muutama kuukausi sitten. Juuri kriisi on muuttanut monia asenteita. Suurvaltojen lisäksi myös nousevien mahtien keskuudessa on avoimuutta maailman muuttamisen ja eurooppalaisten arvojen edistämisen hyväksi: vapauden arvon ja solidaarisuuden arvon. Euroopan osalta tämä on mielestäni hetki, jolloin sen on jätettävä merkkinsä asiainkulkuun.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (DE) Arvoisa komission puheenjohtaja, kiitos puheenvuorostanne. Olen varma, että kollegani sallivat minun panna merkille, että viime viikkoina, kun teidän on pitänyt ottaa osaan suoranaiseen istuntomaratoniin, olette aina – mielestäni – puolustanut yhteisön lainsäädäntöä selkeästi, kuten luonnollisesti velvollisuutenne on. Se on hyvin tärkeää suhteessa hallituksiimme. Teidän on vastattava Euroopan parlamentin vaatimuksiin sekä eri hallitusten vaatimuksiin. Juuri näin oli teidän tapauksessanne, ja haluaisin kiittää teitä Euroopan parlamentin puolesta ponnisteluistanne tänä vaikeana aikana.

Joseph Daul, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa Euroopan komission puheenjohtaja, hyvät kollegat, nykyinen rahoituskriisi ei tarkoita, kuten jotkut ihmiset sanovat, kapitalismin tappiota, vaan se on selkeästi ja aidosti tulosta poliittisesta virheestä, eli rahoitustuotteiden laatua koskevien sääntöjen ja valvonnan puutteesta Yhdysvalloissa 1990-luvulta alkaen.

Se on tulosta markkinoiden avoimuuden ja tehokkaan rahoitusmarkkinoiden valvontaelimen puutteesta. Keskustaoikeistolainen poliittinen perhe ei kannata eikä ole koskaan kannattanut rahoitusjärjestelmää, jossa ei ole sääntöjä tai välimiehiä; nyt maksamme hyvin kalliisti sen taloudellisista ja sosiaalisista seurauksista. Se, mitä me, keskustaoikeisto, kannatamme maailmantalouden osalta, on eurooppalainen sosiaalisen markkinatalouden malli, joka on todistanut kelpoisuutensa. Se, mitä me, keskustaoikeisto, pyydämme, on, että kiinnitämme vaikeina aikoina huomiomme niiden ihmisten tilanteeseen, jotka työskentelevät ja jotka

säästävät, ja yritysten tilanteeseen ja erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten tilanteeseen, sillä ne ottavat päivittäin riskejä luodakseen kasvua ja työllisyyttä.

Takaamme niiden tulevaisuuden vain, jos puolustamme yhteiskuntamalliamme ja jos säilytämme vapaiden, oikeudenmukaisten ja avointen markkinoiden edellytykset, olemme tietoisia vastuustamme ja uskollisia arvoillemme.

Hyvät kollegat, haluaisin myös ilmaista ryhmäni suuren tyytyväisyyden siihen, että tässä kriisissä, kuten viimekesäisessä Georgian kriisissä, EU on halutessaan paikallaan maailmassa, tulee kuulluksi ja vaikuttaa kumppaneihinsa. Tarkoitin, että EU, joka tukee yhteiskuntamallia, joka on ainoalaatuinen maailmassa ja joka asettaa ihmiset kyseisen yhteiskuntamallin ytimeen, on merkittävä väline globalisaation puitteissa.

Neuvoston puheenjohtajavaltio ja presidentti Sarkozy, joita komissio ja sen puheenjohtaja Barroso tukivat, ovat osoittaneet, että 27 jäsenvaltion yhteinen ja johdonmukainen lähestymistapa on mahdollinen jopa hyvin arkaluontoisissa ja monimutkaisissa asioissa ja että EU voi vaikuttaa maailmaan, jos se yrittää pysyä yhtenäisenä.

G20-kokous oli mahdollinen neuvoston puheenjohtajavaltion ja komission puheenjohtajan toistuvien pyyntöjen ansiosta. Rikkaimpien maiden ja nousevien taloudellisten mahtien kokous oli sekä symbolinen että historiallinen tapaus, mutta siitä oli tuloksena myös konkreettisia toimenpiteitä, joita ryhmämme tukee vahvasti. G20 on todellakin määritellyt ongelman syyt, laatinut strategian ja suunnitellut aikataulun. Tyytymättömät ihmiset sanovat, että se ei ole tarpeeksi ja että se on liian myöhäistä. Minullakin on joitakin kysymyksiä, kuten se, miksi me emme Euroopassa tehneet tätä kriisiä tyhjäksi, kun siitä oli jo varoitusmerkkejä viime vuonna. Miksi valvontaviranomaisemme eivät valvoneet tiiviimmin Yhdysvaltojen rahoitustuotteiden laatua? Meidän on vastattava kysymykseen siitä, mitä tapahtui suurissa pankeissamme, joissa yläkerta ei tiennyt, mitä tapahtui kolmannen kerroksen tietokonepelien pelaajien keskuudessa.

Meidän velvollisuutemme on nyt ryhtyä toimiin taloutemme edistämiseksi, kasvun edistämiseksi ja siten tämän kriisin sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen kohdistuvien vaikutusten rajoittamiseksi. Meidän on yksinkertaistettava sisämarkkinoita, investoitava tutkimukseen, tuettava voimakkaasti pk-yrityksiä ja autettava vaikeuksissa olevia perheitä. Meidän on tehtävä se kaikki rasittamatta julkista taloutta, esimerkiksi harkitsemalla euro-obligaatioita täydentävänä rahoituslähteenä ja pitämällä yllä kansallisella tasolla aloitettujen uudistusten vauhtia, sillä ne ovat nyt välttämättömämpiä kuin koskaan.

Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, maailmanlaajuinen hallinto on historiallisessa kriisissä edistynyt tavalla, joka on mahdollisesti historiallinen. Meidän on edettävä pidemmälle ja varottava protektionismin vaaraa, sillä se on aina tuhoisaa maailman köyhimmille maille.

Kriisin aikana voimme ryhtyä rohkeisiin toimenpiteisiin tulevaisuutta varten. Arvoisa komission puheenjohtaja, kriisin aikana voimme muuttaa joitakin sääntöjä, ja ainoastaan kriisin aikana, sillä kriisin jälkeen kaikki unohtavat hyvin nopeasti.

EU ei saa poiketa tältä polulta. Yhtenäinen EU osoitti, että se voi löytää ratkaisuja kriiseihin ja auttaa kansalaisiamme voittamaan tämän kriisin, joka aiheuttaa meille edelleen valtavia ongelmia tulevien kuukausien aikana. Sanoisin teille sangen yksinkertaisesti, että EU:n on oltava yhtenäinen, EU:n on oltava vahva ja, ennen kaikkea, arvoisa komission puheenjohtaja, että olemme tunteneet symbioottisen suhteen eri toimielinten välillä, parlamentin, jonka mainitsen ensin, komission ja neuvoston välillä. Siten me onnistumme ja annamme kansalaisillemme esimerkin.

Martin Schulz, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, se, että G20-valtiot ovat pitäneet kokouksen, osoittaa, että edistystä on saatu aikaan. Se, että ne ovat kokoontuneet tällä tavalla, ilmaisee, että maailma on muuttumassa, että olemme kehitymässä moninapaiseksi maailmaksi, jossa Euroopan unionilla voi olla, ja sillä on, keskeinen asema, jos se pysyy yhtenäisenä, jos teemme kotiläksymme ja jos todella suoritamme tehtävän, joka meille on annettu.

Siksi, arvoisa komission puheenjohtaja, ratkaiseva kysymys on, onko meillä tarpeeksi aikaa. Puheenvuorostanne ymmärsin, että aiotte esittää kevään kokouksessa toimenpiteitä, jotka aiotte kehittää komissiossa Poul Nyrup Rasmussenin mietintöön liittyen. Se on liian myöhäistä. Haluamme vipurahastojen ja yksityisten sijoituspääomarahastojen osalta toimenpiteet nyt. Jos olen ymmärtänyt oikein, komission jäsen McCreevy esitti pankkeja koskevat alustavat toimenpiteet komissiolle viime viikolla. Se on vain hyvin pieni paketti. Jos haluamme uskottavuutta, meidän on keskusteltava luokituslaitoksista nyt. Haluamme keskustella näiden laitosten sääntelystä mahdollisimman pian. Haluamme yksityisiin sijoituspääomarahastoihin ja vipurahastoihin liittyvät toimenpiteet nyt. Haluamme keskustella johtajien

palkoista nyt. Haluamme keskustella ylimyynnistä nyt. Tosiasia on, että ihmiset alkavat jo tottua tilanteeseen. Käymme läpi rahoituskriisiä, ja laajoja keskusteluja käydään, mutta rahoitusmaailman naiset ja herrat ovat jo jälleen palailemassa asemiinsa. Haluaisin lukea teille lyhyen lainauksen Deutsche Bankin pääjohtajan Ackermannin kirjeestä George W. Bushille – kaksi hyvin mielenkiintoista kirjeenvaihtotoveria. Meidän on estettävä, kirjoittaa pääjohtaja Ackermann, julkista sektoria ottamasta pysyvästi suurempaa asemaa kansainvälisessä rahoitusjärjestelmässä. Ei, sitä ei saa estää, sillä juuri se on niiden toimien tavoite, joihin nyt olemme ryhtymässä, nimittäin, että tämän lainsäädännön valvomiseksi on enemmän sääntelyä ja enemmän kansainvälistä yhteistyötä.

Olemme nyt päässeet ratkaisevaan tienhaaraan, ratkaisevaan ajankohtaan, jossa meidän on kysyttävä itseltämme seuraava kysymys. Onko tulevaisuudessa tiukempia vaatimuksia, tiukempaa valvontaa ja, haluaisin lisätä, tietynlaisen keinottelun ja väärinkäytön lainmukaista kieltoa vai suojelemmeko pankkeja, suojelemmeko rahastoja romahtamiselta? Ne hyväksyvät kiitollisina rahat ja sitten jatkavat esteettä. Se on aivan kuin antaisi kasinossa kaiken menettäneelle loppuun palaneelle uhkapelurille enemmän rahaa, jotta hän voi tyytyväisenä jatkaa kuten ennenkin. Ei, meidän on saatava selville, kuka omistaa kasinon, mitä sääntöjä uhkapelissä käytetään, miten voittajia verotetaan ja, ennen kaikkea, ovatko kasinon menetelmät avoimia ja voidaanko kasinon tapahtumista vastaavat saada vastuuseen. Sen on oltava tavoitteemme. EU:n tavoitteena on oltava niiden omien sääntöjen määrittely, jotka EU itse sitten panee täytäntöön G20-maiden puitteissa ja kansainvälisissä järjestöissä.

Asiat eivät voi mennä samalla tavalla kuin ennen. Meidän on myös ymmärrettävä selkeästi, että meillä on vastuu Euroopan unionin tavallisista kansalaisista, joiden rahoja käytetään muiden aiheuttamien katastrofien maksamiseen. Annan teille pienen esimerkin. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, kuvitelkaa, että menette pankkiinne. Olette yksi parhaiten palkatuista ihmisistä Euroopassa, kuten minäkin. Menette pankkiinne ja sanotte: ”Tässä on tuhat euroa ja haluaisin 25 prosentin koron.” Pankkivirkailija vastaisi: ”Puheenjohtaja Barroso, voitteko huonosti? Olette tavallisesti niin järkevä henkilö. Itse asiassa vaikutatte sangen älykkäältä.” Mutta kun pääjohtaja Ackermann puhuu osakkeenomistajilleen ja sanoo: ”Haluamme 25 prosentin tuottoasteen tänä vuonna”, hänelle osoitetaan suosiota seisaaltaan. Meidän on viimeinkin kurottava umpeen kuilu näiden ihmisten ajatusmaailman ja jokapäiväisen elämän välillä. Ei voida hyväksyä, että kansainvälisessä liike-elämässä tehdään päätöksiä vain näitä rahoitustuottoja koskevien viileiden, kylmien laskelmien perusteella. Tarvitsemme sääntöjä lopettaaksemme tällaisen väärinkäytön.

(Suosionosoituksia)

Jos toimimme muutamana seuraavana kuukautena, tämän vaalikauden loppuun asti, järkevästi, saamme kurottua umpeen kuilun sen välillä, mikä on liikemaailman näkemys ja mitä se pitää todellisena elämänä, ja sen välillä, mitä tavalliset ihmiset, yhtiöissä työskentelevät ihmiset, pitävät todellisena maailmana. Yhtiöiden todellinen maailma on maailma, jossa rahat, jotka on heitetty pois, ja raha niitä vajeita varten, joita nyt kokoontuva valtioiden yhteisö joutuu käsittelemään ja jotka on rahoitettava miljardien eurojen arvoisilla pelastuspaketeilla, on otettava veronmaksajien lompakoista ja reaalityöelämästä. Siksi emme voi rajoittaa pelastamaan vain pankkeja ja rahastoja. Investoiminen reaalityöelämään on myös ensisijaisen tärkeää. Meidän on taattava työpaikat. Meidän on suojeltava taloutta romahtamiselta. Ystävänä Frank-Walter Steinmeier esitteli eilen mielenkiintoisen suunnitelman, suunnitelman, jolla pyritään elvyttämään investointeja kaikissa Euroopan unionin kansallisissa talouksissa ja jossa, ennen kaikkea, esitetään komissiolle yksi erityinen kysymys. Voimmeko käyttää seuraavan kuuden tai seitsemän vuoden ajaksi jo varaamiamme resursseja investointeihin infrastruktuuriin, Lissabonin prosessiin, tutkimukseen, koulutukseen ja televiestintäinfrastruktuurin perustamiseen Eurooppaan? Voimmeko käyttää niitä nyt edistääksemme nopeasti työllisyyttä ja kasvua? Mielestäni tämä asia on yhtä tärkeä kuin kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden sääntely.

Olemme mielestäni päässeet käännekohtaan. Kiitos, arvoisa puhemies. Huomautitte, että saattaisin olla väärässä siitä, milloin komissio on valmis. Olkaa valmiina ennen kevään kokousta. Olkaa valmiina pian, sillä kilparatsastuskausi alkaa jälleen keväällä ja silloin komission jäsen McCreevy ei enää taaskaan ole täällä. Tarvitsemme komission toimenpiteet nyt, mahdollisimman pian. Odotan, että annatte asiaankuuluvat ehdotukset täällä joulukuussa.

(Suosionosoituksia)

Graham Watson, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin onnitella komission puheenjohtajaa: tämä oli ensimmäinen kerta, kun komissio oli edustettuna tällaisessa huippukokouksessa, ja se on todellakin hyvin myönteistä.

Haluaisin myös onnitella neuvoston puheenjohtajaa hänen puheenjohtajavaltio Ranskan hyväksi tekemänsä erinomaisen työn lisäksi myös hänen palkinnostaan, rahoitusmarkkinaviranomaisen puheenjohtajuudesta.

Jos vuosi 1989 oli ratkaiseva voitto vapaalle markkinataloudelle, vuoden 2008 on silloin oltava vuosi, jolloin muistutamme itseämme Adam Smithin varoituksesta, että rajoittamattomilla vapailla markkinoilla on rajansa. Adam Smith ennakoi teoksessaan *Kansojen vauraus* monia asioita, ja voimme oppia paljon siitä, mitä hän sanoi.

Ryhmäni pitää myönteisenä G20-kokouksen menestystä. Pidämme myönteisenä sen sitoumusta yhteiseen vakaumukseen siitä, että markkinoiden periaatteilla, avoimilla kauppa- ja investointijärjestelmillä ja tehokkaasti säännellyillä rahoitusmarkkinoilla edistetään dynamiikkaa, innovaatiota ja yrittäjyyttä, jotka ovat olennaisia talouskasvulle, työllisyydelle ja köyhyyden torjunnalle.

Vuonna 1929 maat tekivät virheen etsiessään yksittäistä pelastusta. Nyt olemme tunnustaneet, että pelastuksen on oltava yhteistä. Monet komission työohjelmassa vuodeksi 2009 ehdotetut toimenpiteet auttavat meitä sillä tiellä. Onnittelen komissiota kyseisestä työohjelmasta, erityisesti suunnitelmasta varmistaa rahoitusalan toimijoiden ja merkittävien pääomamarkkinoiden investoijien sääntely ja valvonta ja avoimuus. Vapaat markkinat kukoistavat avoimuudessa ja rehellisyydessä.

Jotkut etsivät nykyisissä vaikeuksissa edelleen syntipukkeja. He väittävät, että hälytyskellot eivät soineet. Mutta ne soivat! Otto Graf Lambsdorff ja Jacques Delors ja muut kirjoittivat kirjeen puheenjohtajavaltio Slovenialle hyvin aikaisin tänä vuonna ja varoittivat maailmantalouden ylikuumenemisen vaaroista. Jean-Claude Juncker muistutti meitä eilisiltana erinomaisessa puheenvuorossaan euron kymmenvuotispäivää koskevassa keskustelussamme, että euroalue teki monia vetoomuksia yhdystalalaisille ja muille vaaroista, jotka meitä odottivat. Liberaalidemokraatit eivät aio tuhlaa aikaa sen tyyppin etsimiseen, joka ei nähnyt jäävuorta, keskitymme saamaan ihmiset pelastusveneisiin.

Yksi näkökulma Euroopan unionin ja G20-ryhmän vastauksessa meitä kuitenkin huolettaa. Valtion ja hallitusten päämiehemme näyttävät uskovan, että voimme jatkaa, kuten aiemmin, että talouskasvu on ainoa, mitä tarvitaan. Pelkään, että he eivät yksinkertaisesti ole ymmärtäneet niin monia 30:n viime vuoden politiikan oppeja. Taantuma olisi hyvä aika tehdä tilannekatsaus. Taantumasta huolimatta maailman BKT:n ennakkoidaan kaksinkertaistuvan seuraavan 20 vuoden aikana, mutta tämä kasvu perustuu rajallisiin resursseihin, siihen, että jätteiden kustannuksia ei ole laskettu mukaan, ja Kiinaan viikottain ilmestyviin uusiin hiilivoimaloihin.

Puheenjohtajavaltion 28. lokakuuta antamassa ilmoituksessa tiedotettiin, että EU:n 7. marraskuuta pidettävässä valmistelukokouksessa olisi neljä innovaatioita koskevaa kohtaa. Yksi niistä käsitteli kestävyyttä. Siinä sanottiin, että ympäristöinvestointien, myös kehitysmaissa tehtävien, edistämiseen perustuvat kansainvälisesti koordinoituneet makrotaloudelliset vastaukset ovat merkittäviä. No, selvästikin joku puheenjohtajavaltio Ranskan ministeri tai virkailija on harrastanut vähän yhdistelmäpäättelyä. Mutta se ei päässyt sovittuun tekstiin, joka hyväksyttiin valmisteluhiippukokouksen päätelmiin, joissa puhuttiin ilmastomuutoksesta vain yhdessä lauseessa muita haasteita koskevassa luettelossa. Eikä se päässyt G20-kokouksen päätelmiin paitsi viimeistä edellisen kohdan viimeistä edellisessä kohdassa, jossa puhuttiin muita kriittisiä haasteita koskevista haasteista ja mainittiin ilmastomuutos numerona 2.

Keynesin ja ilmastomuutoksen torjunnan välillä ei ole ristiriitaa. Nykypäivän John Maynard Keynes panisi ihmiset takaisin töihin asentamaan aurinkopaneeleja ja tuulivoimaloita joka taloon Euroopassa ja edistäisi samalla innovaatioita ja loisi työpaikkoja. Kun nykypäivän Roosevelt näkisi, että meillä on maailmantalous, jonka ääriviivat piirretään Yhdysvaltain länsirannikon tietokonekampuksilla, Kiinan tehtaissa ja Intian hiilikeskuksissa, hän panisi meidät pyrkimään maailmanlaajuiseen kulttuuriin, maailmanlaajuiseen hallintoon ja johdonmukaiseen näkemykseen maailmanlaajuisista huolista. Se on tie eteenpäin. Mikään ei ole enää kuten ennen.

Brian Crowley, *UEN-ryhmän puolesta*. – (GA) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, olen vahvasti sitä mieltä, että Euroopan komissio on omaksunut vahvan kannan toimimalla suoraan ja päättäväisesti käsitellä kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden kriisiä. Alaston totuus on se, että Euroopan unionin, Yhdysvaltojen, Intian ja Kiinan on tehtävä yhteistyötä, jotta voidaan varmistaa, että kansainvälisten rahoituspalvelujen valvomiseksi on tästä lähtien yhteiset säännöt ja normit.

(EN) On selvää, että kaikissa kriiseissä tai kaikilla vaaran hetkillä ihmiset sanovat, että mikään ei ole enää kuten ennen. Jos kuitenkin tutkimme historiaa – emmekä vain taloutta – kaikki tapahtuu jaksoissa. Kaikki menee ympäri. Jopa yksinkertaisin kalastaja voisi kertoa teille, että vuorovesi nousee ja vuorovesi laskee.

Tämä ei ole mikään tekosyy ongelmille, joissa nyt olemme, eikä tekosyy niille, jotka ovat nopeuttaneet tätä kriisiä vastuuttomalla lainauksella, epäilyttävillä keinoilla ja erityisesti, kun kaikki menee pieleen, juoksemalla äiti- ja isämaiden luo ja sanomalla "maksakaa takuumme".

Suurin vaara tällä hetkellä – liike-elämässä, taloudessa, työllisyydessä ja yhteiskunnallisessa elämässä koko Euroopassa – ei ole vain rahoituskriisi, vaan se, että pankit eivät lainaa rahaa pienten ja keski suurten yritysten käyttöpääomaa vastaan, jotta ne voisivat kasvaa ja tarttua tilaisuuksiin. Ei ole mitään järkeä tehdä aurinkopaneeleja, jos ei ole ihmisiä, jotka panevat ne katolle. Jos ei ole ihmisiä, jotka panevat ne katolle – jotka maksavat niistä ja ostavat niitä – ei ole ihmisiä, jotka tekevät niitä.

Tänään täällä tarkastelemamme todellisuus on sitä, että tämä nykyisessä taloudellisessa myllerryksessä kohtaamamme kriisi on meille tilaisuus korjata menneisyyden virheet ja varmistaa, että investoimme nyt tutkimukseen ja innovaatioon ja käytämme sitä rahaa löytääksemme uusia tapoja käsitellä ongelmia ja löytää ratkaisuja ihmisten elämässään kohtaamiin ongelmiin sekä varmistaaksemme, että annamme ihmisille toivoa. Joskus ihmiset unohtavat, että se, mitä ihmiset todella tarvitsevat, on rohkaisu, ajatus eteenpäin menemisestä ja taputus olkapäälle, millä sanotaan, että he tekevät hyvää työtä, sillä siinä on toivon siemen.

G20-kokous ja komission ja puheenjohtajavaltion toimet tämän G20-kokouksen edistämiseksi – vaikka Yhdysvaltojen hallinto onkin rampa ankka – pakottavat Intian ja Kiinan tulemaan pöytään ja sanomaan, että niillä on nyt velvollisuuksia nousevina talouksina. Kiinalla ja Intialla on osansa siinä, mitä on tehtävä.

Viimeinen kohtani on se, että vihaisin sitä, jos ihmiset ajattelisivat, että tämän kriisin takia meidän on jarrutettava eurooppalaisten innovaatioita ja luovuutta. Jos haluamme ruokkia kansalaisemme, antaa heille yhdenvertaiset oikeudet ja nostaa heidät köyhyysloukusta, ensimmäinen velvollisuutemme on varmistaa, että he saavat rahaa työstä, että mailla on rahaa investoida sosiaalipalveluihin ja terveydenhuoltopalveluihin ja, kaikkien tärkeimpänä, että annamme heille koulutusvälineet ja -taidot, jotta he voivat hyötyä eteemme tulevista uusista haasteista.

Monica Frassoni, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, rahoituskriisi iskee nyt myös reaalityouteen, kuten olisimme helposti voineet ennustaa. Mielestämme tämä on hinta, joka Euroopan unionin on maksettava siitä, että se on viivytellyt Euroopan sääntelyjärjestelmän luomisessa ja sellaisten rahoitusta koskevaa yhteenkuuluvuutta koskevien mekanismien ja pankkivalvonnan perustamisessa, jotka ovat nimensä veroisia, tai jopa kieltänyt siitä.

Niiden joukossa, jotka ovat vastuussa tästä viiveestä ja jotka kannattavat tätä lähestymistapaa, jonka takia EU on äärimmäisessä epävarmuudessa ja taantumassa, olette myös te, arvoisa puheenjohtaja Barroso, te ja komissionne enemmistö. Arvoisa komission puheenjohtaja, haluaisin, että kun kaunopuheisesti keskustelte ja puhutte mahdollisista ratkaisuista, sanoisitte kuuluvasti ja kirkkaasti, että ne, jotka halusivat sääntöjä ja avoimuutta, ne, jotka torjuivat sääntelyn purkamisen ylikuormittavuuden, olivat oikeassa, ja minä ja osa valiokunnastani – josta yksi istuu itse asiassa aivan takananne – olivat väärässä. Tämä on ainoa tapa saada sanomanne tänään uskottavaksi, ja olen pahoillani, mutta ei ole totta, että jäsenvaltioiden enemmistö vastusti kaikkia näitä asioita.

Kuten olen teille monesti sanonut vuodesta 2004 alkaen, olette järjestelmällisesti päättänyt pitää yhtä kansallisten hallitusten eikä parlamentin kanssa ja teollisuuden eikä kuluttajien kanssa. Jos olisin jonkinlainen moralisti, sanoisin jopa, että olette pitänyt yhtä pikemmin vahvemman kuin oikeudenmukaisen kanssa. Tämä lähestymistapa, jonka Joschka Fischer esitti Humboldtin yliopistossa pitämässään kuuluisassa puheessa, jossa komission tehtäväksi esitettiin pelkkä neuvoston sihteerinä toimiminen, näkyy uskollisesti työohjelmassa, jonka meille tänään esitätte, sisä- ja ulkopoliittikan painopistealoissa.

Ulkoasioiden painopistealojen osalta haluaisin erityisesti korostaa ihmisoikeuksien jatkuvaa ja tuomittavaa huomiotta jättämistä, mikä tietysti alkaa Kiinasta. Myös Dohan ohjelmaa puolustetaan sangen pinnallisesti ymmärtämättä, että rahoituskriisi on poistanut kaikki oletukset, joihin se perustui. Sisäpolitiikan ja maahanmuuton osalta teidän komissionne on jälleen kerran viime vuosina antanut myöden jäsenvaltioiden painostukselle, ja siksi tänään, kun puhumme laillisesta maahanmuutosta, viittaamme todellisuudessa lainsäädännöllisiin välineisiin, jotka pysyvät hyvin heikkoina, ja täysin samaa voidaan sanoa sosiaalipolitiikasta.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission puheenjohtaja, tämä ei varmasti ole tapa, jolla onnistutaan panemaan liikkeelle se, mitä vihreät ovat kuukausien ajan kutsuneet vihreäksi New Dealiksi ja mikä nyt on sangen muodikasta. Vihreällä New Dealilla on hyvin erityinen merkitys, eikä se varmasti ole sitä hämmäntynyttä höpötystä, jonka voidaan kuulla olevan liikkeellä ja joka itse asiassa tarkoittaa "kaikki kuten ennenkin ja vähän vihreää sinne tänne". Puhumme yhteisestä pitkän aikavälin investointistrategiasta,

jonka avulla voidaan saavuttaa energiatehokkuuden tavoitteet ja ympäristöä koskeva muutos taloudessa, hiilidioksidin vähentäminen, ja Euroopan investointipankin suurempi asema, jonka pitäisi kuitenkin olla johdonmukainen niiden päätösten kanssa, joita se tekee siitä, ketä ja mitä rahoitetaan.

Hyödyttömistä megainfrastruktuureista tai ydinvoimasta tai windfall-varoista hyödyttömille hankkeille ei pitäisi olla epäselvyyttä. Autoteollisuudelle ei pitäisi antaa julkista rahoitusta tai avoimia sekkejä, mutta nyt niitä annetaan. Se on kuin kaataisi rahaa viemäriin, ja luulen, että emme halua kaataa enää enempää rahaa viemäriin.

Roberto Musacchio, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, vain muutama päivä sitten tässä samassa istuntosalissa presidentti Sarkozy kertoi meille, että kokemamme kriisi on rakenteellinen ja että itse kapitalismia on mietittävä uudelleen.

Minun mielestäni meidän pitäisi luonnollisesti pikemmin paeta kapitalismista kriisissä kuin paeta kapitalismin kriisistä, toisin sanoen meidän on alettava ajatella uutta tulevaisuutta, joka mahdollistaa aidon siirtymisen talouteen, joka on sosiaalinen ja ekologinen, talouden demokratiaan, joka perustuu yhdenvertaisuuteen ja yhteistyöhön eikä epätasa-arvoon ja sotaan.

Näiden huomattavien erojen lisäksi, jotka kyllä ovat jonkin arvoisia, voin kuitenkin nähdä, että kapitalismin uudelleenajattelua koskevista juhlallisista lausunnoista jää jäljelle hyvin vähän sangen vaatimattomassa ja jonkinlaisen pettymyksen tuottaneessa tuloksessa tästä G20-huippukokouksesta, josta EU:lla on myös jonkinlainen vastuu. On tietysti ymmärretty, että *laissez-faire* -opinkappaletta voidaan vääristellä ja että siksi voidaan tehdä valtavia julkisia interventioita ja jopa kansallistamisia, mutta kaikki tämä ei muuta rakenteellisen kriisin luonutta taustalla olevaa ajatusmaailmaa.

Sanotaan tietysti, että tarvitsemme sääntöjä keinottelun riskien vähentämiseksi, mutta tähän rahoituskeinotteluun puuttumista ei ajatella – esimerkiksi valuuttatransaktioita koskevalla Tobinin verolla – emmekä puutu vakaussopimukseen, jolla todennäköisesti tänä taantuman aikana huononnetaan dramaattisesti elämää maanosassamme. Ennen kaikkea emme kuitenkaan kysy itseltämme, mitä on tämän kriisin pohjalla emmekä siten pysty käsittelemään sitä.

Haluaisin ottaa esille vain kaksi asiaa: ensimmäinen on työn aliarvostus, jota on viime vuosikymmenien aikana edistetty *laissez faire* -politiikalla, joka on vastuussa epäoikeudenmukaisuuden ja kärsimyksen lisäksi huomattavasta osasta rahoitusomaisuuden puutetta. John Maynard Keynes ehdotti vuonna 1929, että meidän pitäisi investoida palkkoihin ja työpaikkoihin, mutta sitä ei tehdä nyt.

Toinen on kriisin ekologinen ja energiaan liittyvä ulottuvuus, joka edellyttää päätöksiä, jotka ovat huomattavasti selkeämpiä ja voimakkaampia kuin G20-kokouksen änkytys, mutta toisaalta niiden, jotka loivat kriisin, on hyvin vaikeaa ratkaista se. Tarvitsemme selkeän, erilaisen viestin vasemmalta.

Hanne Dahl, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, haluaisin muiden täällä tänään puheenvuoron käyttäneiden tavoin lainata Keynesiä. Se on harvoin tuntunut asianmukaisemmalta. Luen lainauksen englanniksi:

”Speculators may do no harm as bubbles on a steady stream of enterprise. But the position is serious when enterprise becomes the bubble on a whirlpool of speculation. When the capital development of a country becomes a by-product of the activities of a casino, the job is likely to be ill-done.”

Komission ehdotuksessa rahoituskriisin ratkaisuksi todella kierrellään ja kaarrellaan. Talous- ja rahaliiton rakenne ei suojaa yleisiltä kriiseiltä eikä etenään rahoituskriiseiltä. Neljä vapautta ja rajoittava vakaussopimus eivät tee asioista helpompia, itse asiassa aivan päinvastoin. Meidän on laadittava uudelleen talouden ja talouspolitiikan puitteet. On aivan oikein ehdottaa, että luodaan uusi rahoitusarkkitehtuuri, mutta rakennetta ei ole kuvattu tarpeeksi hyvin, jotta arkkitehtikoulussa tai talouskurssilla olisi mahdollisuuksia. Tämä ei varmasti liity kriisin ymmärtämiseen. Luonnollista kyllä, alun perin keskityttiin siihen, että maksuvalmiuskriisille tehtäisiin jotakin moitteettoman toimimisen varmistamiseksi. Tämän osalta eri maat ovat valinneet hieman erilaisia malleja – niin se toimii – mutta mitä komissio itse asiassa tarkoittaa sanoessaan, että EU:n pitäisi varmistaa, että (ja lainaan ohjelmaa)

”pankkialan (...) rakenneuudistus voidaan toteuttaa niin, että alan reilu ja terve kilpailu säilyy myös jatkossa”.

Tarkoittaako tämä, että julkisen sektorin edellytetään lisäävän pääomaa? Sitäkö tuo lause tarkoittaa? Haluaisin myös kysyä komissiolta, aiotaanko perustaa uusia luokituslaitoksia. Monet vanhoista ovat joka tapauksessa osoittautuneet täysin epäluotettaviksi. Mitä komissio tarkoittaa puhuessaan ”rakenneuudistusohjelmasta”?

Tarkoittaako se työmarkkinoiden uudistuksia, "joustoturvaa" ilman turvaa? Onko tarkoituksena, että työn lisääntynyt epävarmuus olisi työntekijöiden panos? Yleisesti on epäselvää, aikooko komissio pitää palkkoja olennaisena kilpailukyvyttömien mittarina vai ei. Tarkastellaanko palkkoja ainoastaan kustannuksina? Meidän on tarkasteltava palkkoja myös suhteessa vaikutukseen, joka niillä on kysyntään. Lopuksi haluaisin esittää kysymyksen ympäristöstä kollegani Johannes Bloklandin, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan ensimmäisen varapuheenjohtajan puolesta: milloin komissio aikoo julkaista kansalliset päästöraajat?

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGARAOULOU**

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Hyvät kollegat, olen iloinen, että neuvoston puheenjohtajan Sarkozyn järjetön ajatus kapitalismin perusteiden muuttamisesta kariutui Washingtonissa käydyissä keskusteluissa. Toivon, että Euroopan unioniin palaa järkevä henki, joka kunnioittaa markkinoiden vapautta perusarvona ja vaurauden ennakkoehtona. Se pätee jopa kriisiaikana. Toivon siksi, että Euroopan komissio tai seuraava puheenjohtajavaltio Tšekki eivät sorru harhakuvitelmiin omasta suuruudestaan tai erehtymättömyydestään ja että ne, toisin kuin puheenjohtajavaltio Ranska, hylkäävät mielettömät ja ennen kaikkea vaaralliset yritykset käyttää veronmaksajien rahoja luonnollisen taloussuhdanteen nujertamiseksi. Olen myös iloinen siitä, että G20-kokouksessa hylättiin protektionismi. Kaiken kaikkiaan tiedetään hyvin, että ne, jotka vaihtavat joitakin vapauksistaan suurempaan turvaan, päätyvät menettämään molemmat.

Hyvät kollegat, nykyinen kriisi ei johtu kapitalismista vaan ahneudesta vastuuttomissa pankeissa, jotka eivät halunneet kantaa riskejä omista päätöksistään. Tällainen asia on samanlainen uhka vapaille markkinoille kuin liiallinen hallituksen valvontakin. Pelkästään rahan pumppaaminen pankkeihin varmistamatta välitöntä vaikutusvaltaa siihen, miten sitä käytetään, on siten kansalaistemme kovalla työllä ansaitsemien rahojen varastamista. Meidän on pidettävä silmällä pankkeja varmistaaksemme, että ne käyttävät rahoja omien taseidensa parantamisen lisäksi liikeyrityksille lainaamiseen. Se, että johtajat voivat hyväksyä rahoitustuen ilman, että hallitus määrää, miten rahat pitäisi käyttää, on poliittisen vastuun periaatteen kieltämistä. Tämä on sama kuin rahoituslaitosten periaatteettomista toimista johtuvien häviöiden moraaliton maksaminen, jolloin laitokset tai todelliset johtajat eivät kanno lopullista vastuuta.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, puhun lyhyesti, koska tämä on ollut erittäin hedelmällinen keskustelu, mutta haluaisin tehdä viisi huomautusta ennen kuin annan puheenvuoron puheenjohtaja Barrosolle. Ensimmäinen on se, että olemme kaikki samaa mieltä G20-kokouksen historiallisesta ja erittäin innovatiivisesta luonteesta. Tämä maailmanlaajuinen askel on innovatiivinen ja historiallinen, mutta niin oli myös EU:n tekemä aloite, kuten komission puheenjohtaja on korostanut, sillä tämä on EU, joka toimii kansainvälisellä näyttämöllä, kuten Joseph Daul korosti, aina, kun on yhteistä tahtoa.

Toiseksi, olemme kaikki samaa mieltä siitä, että se, mitä tapahtuu, halusimmepa tai emme, on käännekohta, ja että, kuten Graham Watson totesi, emme voi palata aiempaan, vaan meidän on käytettävä mielikuvitusta tavoissa, joilla vastaamme tähän kriisiin.

Kolmas huomioni on se, jonka monet puhujat, muun muassa Martin Schulz, Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän puheenjohtaja, ja Monica Frassoni, ovat tehneet, ja se koskee sitä, että on tärkeää pysyä todella reagointikykyisenä, säilyttää vauhtimme ja hyväksyä nopeasti kaikki olennaiset lainsäädäntötoimenpiteet, erityisesti ne, jotka koskevat rahoituksen sääntelyä.

Neljäs huomioni on se, että tarvitaan toimintaa tämän rahoituskriisin erittäin haitallisten vaikutuksien lieventämiseksi sekä rahoitusjärjestelmän ja pk-yritysten välillä, kuten Brian Crowley huomautti, että sosiaalisen sääntelyn ja talouden elpymisen välillä, mihin Joseph Daul viittasi. On myös olennaisia toimia laajan näkemyksen perusteella ottaen huomioon ne keynesiläisyyden osat, jotka voidaan ottaa mukaan ilmastonmuutoksen torjunnassa, kuten Graham Watson, Euroopan liberaalidemokraattien ryhmän puheenjohtaja, ehdotti.

Viimeiseksi, kuten te, arvoisa komission puheenjohtaja, korostitte, ja kuten monet puhujat ja ryhmien puheenjohtajat korostivat, on tärkeää käsitellä kriisin kaikkia ulottuvuuksia. Kuten sanoitte, vaakalaudalla on kehitysmalli, ja sen osalta on, kuten Martin Schulz pani merkille, arvioitava uudelleen julkisen sektorin aseman ja yksityisen sektorin aseman väliset jakolinjat. Kuten korostitte, ja kuten muut, muun muassa Monica Frassoni, ovat sanoneet, olisi väärin keskittyä pelkästään rahoitusmaailmaan ja unohtaa heikoimmassa asemassa olevat, heikoimmat, ne, jotka kärsivät, jotka te myös mainitsitte, arvoisa puheenjohtaja. Kannatan

myös näkemystä, jonka mukaan meidän on tarkasteltava uudelleen järjestelmän perustoja, sillä jos ahneus on osa noita perustoja, ei ole muuta vaihtoehtoa kuin tarkastella niitä uudelleen.

Lopuksi, ja tämä on viimeinen kohtani, on ymmärrettävä, että kriisi ei saisi hidastaa meitä tai tehdä meistä arkoja, vaan pikemminkin sen pitäisi saada meidät vastaamaan nopeammin ja pysymään kunnianhimoisina kehitystavoitteissamme ja ympäristötavoitteissamme ja ilmastomuutoksen torjunnassamme.

(*Suosionosoituksia*)

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, koska olemme päättäneet, että minun pitäisi nyt esitellä koko työohjelma ensi vuodeksi, haluaisin vastata Martin Schulzin erityiseen kysymykseen ennen puheenvuoroni jatkamista. Komissio hyväksyi tänään vastauksensa kahteen mietintöön – Poul Nurup Rasmussenin mietintöön ja Klaus-Heiner Lehnen mietintöön – ja voitte nähdä, että aiomme valvoa eri osia ja että olemme jo käynnistäneet sellaiset toimet. Se on hyvin laaja vastaus, ja esitämme muita ehdotuksia, joista jotkin olemme todellakin jo esittäneet. Kun puhuin Eurooppa-neuvoston kevään kokouksesta, viittasin tuloksiin, joita perustamani ja Jacques de Larosièren johdolla toimiva korkean tason ryhmä on saanut aikaan. Ehdotusten osalta näistä asioista vastaava komission jäsen McCreevy on kertonut minulle, että erityisesti vipurahastoja ja yksityisiä pääomasijoitusrahastoja koskevat ehdotukset, joita te ehkä ajattelette, voidaan esitellä pian; periaatteessa ne ovat valmiita esiteltäviksi joulukuussa.

Komission työohjelma vuodeksi 2009 on, kuten olen sanonut, tiiviisti sidoksissa tiettyihin poliittisiin puitteisiin. Minun on sanottava teille, että rahoitusmyrsky raivoaa edelleen, että se ei ole vielä ohi ja että olemme vakavan taloudellisen taantuman partaalla. Siksi emme saa tuhlat aikka sellaisiin ponnistelujen edistämiseksi, jotka on jo käynnistetty globalisaatioprosessiin sopeutumiseksi ja ajanmukaistamiseksi. Kyse ei ole siitä, että olisimme juuri havainneet, että globalisaatioon on vastattava. Minun on korostettava, että tässä komissiossa, jota minulla on ollut kunnia johtaa, olemme puhuneet jo monien vuosien ajan uudesta ajasta. EU:lle se merkitsee erityisesti sitä, että meidän on edistettävä arvojamme ja puolustettava etujamme globalisaatioprosessissa. Juuri sen osalta meidän on esitettävä kunnianhimoisia ehdotuksia. Nykyinen kriisi ei saa kuitenkaan kääntää huomiotamme pois työohjelmamme muista painopistealoista, jotka ovat itse asiassa myös ensisijaisia vastauksia globalisaation haasteeseen. Viittaan erityisesti ilmastomuutoksen torjuntaan ja kestävään kehitykseen pyrkimiseen. Ne ovat painopistealoja vuodelle 2009, joka on erityisen merkittävä vuosi, koska silloin järjestetään Kööpenhaminan konferenssi.

Haluaisin kiittää lämpimästi sitä valtavaa työmäärää, jonka Euroopan parlamentti on tehnyt ilmasto- ja energiapaketin osalta. Olosuhteet ovat poikkeukselliset, ja olen ylpeä saadessani vastauksen EU:n toimielimiltä, jotka ovat vastanneet haasteeseen. Uskon lujasti, että yhdessä työskentelemällä saavutamme yhteisen tavoitteemme poliittisesta sopimuksesta joulukuussa. Ollakseni täysin rehellinen olen vakuuttunut, että kyseinen sopimus on myös liikkeellepaneva voima EU:n strategiassa, jolla pyritään saamaan kunnianhimoinen sopimus Kööpenhaminassa.

En halua liioitella kyseessä olevaa asiaa, mutta meidän on kaikkien oltava tietoisia siitä, että EU panee huomattavan osan uskottavuuttaan koetukselle tässä keskustelussa, jossa se on tärkein liikkeellepaneva voima. Juuri EU käynnisti maailmanlaajuisen keskustelun ilmastomuutoksen torjunnasta. Juuri me kerroimme Yhdysvaltain hallinnolle, että sen on tehtävä enemmän. Olemme sanoneet saman asian venäläisille, kiinalaisille ja intialaisille ja kertoneet heille, että emme saa luovuttaa nyt, kun näköpiirissä on parempi yhteistyö uuden Yhdysvaltain hallinnon kanssa. Ei anneta minkäänlaista merkkiä siitä, että laskisimme tavoitteitamme. Mielestäni se kolkhi pahasti uskottavuuttamme.

Huomenna ehdotamme todella kultaista tilaisuutta eikä meillä ole oikeutta olla tarttumatta siihen. Sen takia vastauksemme taloudelliseen kriisiin on osoitettava, että ilmastomuutoksen torjuntaa koskevat ohjelmat voivat myös olla osa taloudellista vastausta koskevaa strategiaa. En haluaisi nähdä sellaista kuilua, joka joskus on niiden välillä, jotka kannattavat taloutta tai teollisuutta, ja niiden välillä, jotka edistävät kestävän kehityksen ohjelmaa. Nämä kaksi voidaan tosi asiassa yhdistää, ja minun on ylistettävä sitä, mitä jotkut teistä sanoivat tästä.

Toinen painopisteala on ihmisten Eurooppa. Vuonna 2009 komissio omistautuu erityisesti tavoittelemaan edistystä EU:n vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella, esimerkiksi luomalla yhteisen maahanmuuttopolitiikan ja liittämällä sen Euroopan unionin laajimpiin politiikanaloihin, kuten kasvua, kilpailukykyä ja sosiaalista osallisuutta koskeviin politiikanaloihin, tekemällä EU:n maahanmuuttoverkostosta toimivan ja saattamalla yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän loppuun vuonna 2010, vahvistamalla EU:n kuluttajansuojaa koskevien sääntöjen noudattamista, parantamalla tiettyjen siviili- ja rikosoikeuden

välineiden, kuten tuomioiden ja perintöratkaisujen, vastavuoroista tunnustamista ja torjumalla uusia rikollisuuden muotoja, kuten lasten hyväksikäyttöä ja verkkohyökkäyksiä.

Toinen painopisteala vuodeksi 2009 – etenen hyvin nopeasti, tietysti ajan takia – on EU:n asema maailmassa. Myös sen osalta meitä odottavat haasteet, nimittäin laajentumisprosessi ja naapuruuspolitiikan vahvistaminen, sekä tiiviimpien suhteiden luominen kehitysmaiden kanssa, erityisesti Afrikassa. Tämä on välttämätön pakko, ja minun on muistutettava teitä siitä, että komission ehdotus maataloustuesta kehitysmaille on hyväksyttävä. Siinä on kyse uskottavuudesta. Emme voi edelleenkään vain rajoittua keskustelemaan suurissa huippukokouksissa rahoitusasioista. Meidän on osoitettava, että emme keskustele pelkästään suurten nousevien talouksien kanssa, vaan olemme myös huolissamme kehityksista, erityisesti Afrikan maista.

Suhteemme näihin maihin ovat myös tärkeä tekijä monien maailmanlaajuisten kysymysten ratkaisemisessa. Emme saa unonhtaa, että meillä on tärkeitä kokouksia, kuten ensi vuoden Kööpenhaminan konferenssi, jonka avulla voimme osallistua niiden kanssa tehokkaammin energiavarmuuden, ilmastonmuutoksen torjunnan ja muuttoliikkeen kaltaisiin yhteisiin asioihin sekä Dohan kehitysohjelman päättämiseen ja kahdenvälisen kauppaneuvottelujen jatkamiseen.

Washingtonin huippukokouksessa kävi selkeästi ilmi, että maailmanlaajuista kauppasopimusta tarvitaan kiireellisesti. Doha on myös kehitysohjelma sen lisäksi, että se on kauppaohjelma. Uskon, että nyt olemme lähempänä oikeaa tietä, koska Dohan todellinen vaihtoehto ei ole asioiden vallitseva tila vaan pikemminkin, nykyisen rahoituskriisin takia, vaihtoehto, jossa käännyimme itseemme, mahdollisuus, että maat maailman eri osissa menevät taaksepäin tullimaksujen osalta ja luovat yksipuolisia toimenpiteitä suojellakseen joitakin talouksiensa aloja. Siinä tapauksessa taloudellinen nationalismi heräisi laajamittaisesti henkiin, ja maailmantaloudelle ja, tuskin tarvitsee lisätä, myös EU:n taloudelle, tuhoisa protektionismi palaisi. Kuten tiedätte, EU on johtava mahti kaupan osalta.

Viime viikon huippukokous vahvisti myös päättäväisyyttäni pyrkiä Venäjän kanssa vastavuoroisiin etuihin perustuviin suhteisiin. Nämä suhteet osoittautuvat joskus vaikeiksi. Meillä on joistakin kysymyksistä erilaisia kantoja, mutta uskon vilpittömästi, että viime viikon huippukokous Nizzassa vahvisti, että on parempi tehdä yhteistyötä Venäjän kanssa kuin eristää se. Venäjä on myös tärkeä kumppani maailmannäyttämöllä.

Lopuksi, ankara paine, jonka alla maailma on ollut vuodesta 2008 alkaen, on osoittanut, miten tärkeää on jakaa yhteinen näkemys Yhdysvaltojen kanssa. Yhdysvaltojen uuden hallinnon myötä on nyt avautumassa fantastinen mahdollisuus. Valittu presidentti antoi vaalikampanjansa aikana hyvin selkeitä lausuntoja ilmastonmuutoksen torjunnan ja monenvälisemmän lähestymistavan omaksumisen kaltaisista asioista. Tarttukaamme tähän tilaisuuteen ja esittäkäämme ajatuksia ohjelmaan, jossa käsitellään globalisaatiota. Meillä on joitakin suunnattomia yhteisiä haasteita, ja uskon, että Euroopan ja Yhdysvaltojen aktiivisemmalla yhteistyöllä maailmasta voidaan tehdä parempi paikka.

Hyvät kuulijat, vuonna 2008 EU on antanut todisteita yhtenäisyydestä tavalla, jolla se on koordinoanut toimintaansa merkittävässä kriiseissä. Georgian kriisi ja rahoituskriisi ovat tehneet unionista tehokkaamman. Yhtenäinen lähestymistapa on ainoa tapa jatkaa, jos haluamme vastata vuoden 2009 haasteisiin.

Muutaman kuukauden kuluttua 375 miljoonaa äänestäjää kerääntyy äänestyspaikoille harjoittaakseen loistavaa demokraattista oikeuttaan valita uusi Euroopan parlamentti. Hyödyntäkäämme vauhtia, jonka äskettäiset kriisit ovat unionille antaneet. Ne ovat avanneet ihmisten silmät eurooppalaisen ulottuvuuden eduille ja tehokkuudelle tapana varmistaa heidän talouteen, yhteiskuntaan ja ympäristöön liittyvä hyvinvointinsa ja suojella heidän etujaan ja turvata heidän arvonsa. Mielestäni nyt, kriisin keskellä, on selkeitä tilaisuuksia, joihin on mahdollista tarttua. Nyt esimerkiksi valuuttamme, euron, merkityksen tunnustamiselle on huomattavasti suotuisampi ilmapiiri kuin muutama kuukausi sitten. Tarttukaamme siksi tähän tilaisuuteen. Mielestäni on tärkeää, ainakin kaikille niille, jotka uskovat eurooppalaiseen hankkeeseen – ja luulen, että heitä on enemmistö – olla iloisempi eurooppalaisen viestin välittämisessä eikä alistua kyynisyyteen tai välinpitämättömyyteen.

Siksi uskon, että toimielintemme velvollisuus on tehdä yhteistyötä. Tiedän, että on aikoja, jolloin esimerkiksi komissio voisi saada helpommin suosiota joissakin piireissä tekemällä ehdotuksia, jotka jäsenvaltiot hylkäisivät varmasti suoralta kädeltä. Emme suhtaudu asioihin noin. Kannatan ehdottomasti kunnianhimoista näkemystä, mutta sen on oltava myös realistinen, koska meidän on toimittava muiden toimielinten ja jäsenvaltioiden kanssa, ja ne ovat kaikki demokratioita, muuten ne eivät olisi Euroopan unionin jäseniä.

Komissio jatkaa osansa tekemistä, tehtävänsä suorittamista liikkeellepanevana voimana ja aloitteentekijänä, mutta niin tehdessään se ei toimi jäsenvaltioita ja parlamenttia vastaan vaan pikemminkin Euroopan

parlamentin ja jäsenvaltioiden kanssa. Mielestäni tämän asenteen omaksuminen on koko ajan tärkeämpää. Kaikki muut lähestymistavat olisivat populismia. Ehdotusten tekeminen vain mainostempuna on myös populismin muoto. Toinen populismin muoto on ehdotusten tekeminen EU:n kannattamisen varjolla, kun tiedämme, että niillä ei ole mitään mahdollisuutta tulla hyväksytyksi. Tehtävämme Euroopan komissiona on tietysti toimia liikkeellepanevana voimana, mutta samalla pyrkiä yhteisymmärrykseen muiden toimielinten kanssa. Siten EU voi pysyä toiminnan ytimessä, johon sen on onnistunut päästä. Toimielinten välisen yhteistyön ansiosta sillä voi olla keskeinen asema kansainvälisen ohjelman laatimisessa.

Olemme hyvin tärkeässä risteyksessä Euroopan kannalta, ehkä jopa käännekohdassa. Eurooppaan kohdistuu myös suuria odotuksia. Aloitteiden tekemistä jatkamalla ja tekemällä yhdessä suunnitelmia tulevaisuudelle unioni voi parhaiten täyttää nämä odotukset, ja juuri tämä henki inspiroi Euroopan komissiota vuonna 2009.

(Suosionosoituksia)

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kolme tärkeää kriisiä vaatii toimintaamme. Ensimmäinen on rahoituskriisi – kuten on jo puhuttu – joka vaikuttaa reaaliselouteen koko ajan enemmän. Toiseksi, emme saa unohtaa kriisiä, joka koskee unionimme perustana olevia perustamissopimuksia ja joka näkyy Lissabonin sopimuksen kohtalossa. Kolmas kriisi on EU:n kriisi, joka koskee sen hyväksyttävyyttä kansalaisten silmissä, mikä on mielestäni tärkeä näkökulma vaalien edellä.

Arvoisa komission puheenjohtaja, olette esitellyt työohjelman tämän parlamentin ja komission toimikauden loppuajaksi, ja haluaisin sanoa, että Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä noudattaa tyytyväisenä tämän ohjelman tärkeimpiä periaatteita. Tuemme teitä. Joitakin näkökohtia haluaisimme kuitenkin korostaa eri tavalla. Korostus on odotusten mukaista. Nämä odotukset kohdistuvat toimikautenne muutamaa viimeiseen kuukauteen ja ehkä jopa pidemmälle.

PPE-DE-ryhmä haluaisi näkyä komission toiminnassa. Tiedämme, että muut ryhmät esittävät saman pyynnön, ja aivan oikein niin. Luotamme poliittisiin taitoihinne vastauksen antamisessa. Olette aivan oikein tehnyt työllisyydestä ja kasvusta ensisijaisen painopisteenne. Vastaus on koko ajan enemmän yhteydessä siihen, miten meidän pitäisi reagoida rahoituskriisiin. Tuemme toimenpiteitä, joita vaaditaan rahoitusmarkkinoiden sääntelyn ja avoimuuden osalta. Tarvitsemme äärimmäisen erityisiä ehdotuksia rahoitusmarkkinoiden sääntelyn uudelleen järjestämiseksi mahdollisimman pian.

Maailmanlaajuisen rahoitushuippukokouksen toimintasuunnitelman täytäntöönpano on varmasti ennen kaikkea kansallisvaltioiden vastuulla. Maailmanlaajuisesti yhteenliittyneiden markkinoiden takia kaikkia sääntelytoimenpiteitä koskeva tiivis yhteistyö – ainakin sen estämiseksi, että sovelletaan monia erilaisia normeja – on kuitenkin pakollista. Se on laaja ja tärkeä toiminta-ala komission koordinoituvuudessa.

Sääntely ei ole – emmekä saa unohtaa sitä – tavoite itsessään, vaan se on erityisessä kriisissä väline, jota käytetään tiettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi. Meidän on muistutettava itseämme siitä koko ajan.

Mainitsitte ilmastomuutos- ja energiapaketin, joka on tarkoitus hyväksyä joulukuussa. Olen varma, että tästä tavoitteesta on parlamentissa laaja yksimielisyys. PPE-DE-ryhmä – ja haluan tehdä tämän aivan selväksi – haluaa myös, että tämä ongelma ratkaistaan ennen tämän vaalikauden loppua. Se on strateginen tavoite. Pyydätte kuitenkin parlamentilta paljon. Nykyisen tilanteen perusteella voimme olettaa, että juuri joulukuun huippukokouksen jälkeen meille esitetään paketti, jossa on satoja sivuja yhdellä kielellä ja meidän odotetaan sanovan sille kyllä tai ei.

Vaikka kunnioitamme tavoitetta ja olemme siitä samaa mieltä, tämä on huomattava parlamentin ja sen jäsenten oikeuksien väärinkäyttö, ja ehkä pystymme saamaan aikaan jotakin vilpittömämpää kuin tämä hienostumaton vaihtoehto.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, sanoitte puheenvuoronne lopuksi, että meidän on lähetettävä selkeä viesti äänestäjille. Olen täysin samaa mieltä.

Kun kuitenkin katson ohjelmaa, teemana näyttää usein olevan ”jatketaan kuten ennenkin”. Voi olla oikein tehdä niin joillakin aloilla, mutta toisilla – ennen kaikkea aloilla, joista tänään keskustelemme – se ei voi olla oikein. Meidän on lähetettävä viesti, että olemme oppineet kriisistä ja että aiomme toimia eri tavoin kuin olemme aiemmin toimineet. Jos lisäätte lauseen ”EU hyötyy avoimista yhteiskunnista ja avoimista markkinoista, mutta molempiin on sovellettava sääntöjä”, sitten se olisi oikein mutta ei ehkä tarpeeksi selkeä. Tarvitsemme sääntöjä, jotta EU voi hyötyä avoimista yhteiskunnista ja avoimista markkinoista. Se on tehtävä selväksi, eikä se ole aina ollut komission noudattama periaate.

Luomuksessanne – jos saan sanoa niin – mainitsette ”äkillisen luottamuskriisin”. Poul Nyrup Rasmussen on jo kauan osoittanut, mitä voi tapahtua. Martin Schulz on myös puhunut siitä jo jonkin aikaa. Luottamuskriisi ei siksi ollut niin äkillinen. Silti jotkut ihmiset komissiossa olivat sitä mieltä, että meidän ei tarvitse säännellä mitään, että kaikki kääntyisi oikein päin, että markkinat sääntelisivät kaiken. Niin ei kuitenkaan tapahtunut ja muutos on tehtävä.

(Suosionosoituksia)

Toinen kohtani on tämä. On aihe, jota ei vielä kukaan ole tässä ohjelmassa mutta joka on hyvin tärkeä Euroopan kansalaisille, nimittäin yleinen etu ja julkisen sektorin palvelut. Mainitsen tämän erityisesti, koska joissakin maissa on nyt kehittynyt kriisi postipalvelujen osalta. Se ei ole yksin EU:n tai komission vika. Siihen voidaan kuitenkin kiinnittää erityistä huomiota, nimittäin siihen, että markkinoiden pitäisi hallita kaikilla sektoreilla ja niiden pitäisi olla avoimia joka suhteessa, jolloin joillekin postipalveluille tarjottaisiin kannustin saada suurempia voittoja muualla sen sijaan, että ne tarjoavat palveluja kuluttajille, yleistä etua varten.

Tämä vie meidät väärään suuntaan. Vähintään olisin halunnut nähdä ohjelmanne lopussa yksiselitteisen lausunnon, jossa sanotaan, että puhutte näiden julkisen sektorin palvelujen puolesta ja sanotte, miten niitä pitäisi käsitellä sekä alueellisesti että paikallisesti, ja että markkinat eivät kuitenkaan sääntelee kaikkea.

Lopuksi haluaisin kannattaa yhtä kohdistanne: Yhdysvalloissa on uusi hallinto. Haluaisin pyytää teitä, arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen ja kaikkia muita, käyttämään aikaan ja seuraavat muutamat viikot työskenneläkseen yhdessä tämän hallinnon kanssa, jotta voidaan varmistaa, että luomme aidon kumppanuuden eurooppalaisen, ja myös maailmanlaajuisen, sosiaalisen markkinatalouden puolesta. Käyttäkäämme hyödyksi uuden Yhdysvaltain presidentin tarjoamaa tilaisuutta.

(Suosionosoituksia)

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, maailmanlaajuisen rahoituskriisin ja komission lainsäädäntö- ja työohjelman osalta viimeksi mainitun pitäisi tavallaan olla vastauksemme ensin mainittuun. Nyt joku saattaisi sanoa, että meillä ei ole yhtä kriisiä vaan useita: rahoituskriisi tietysti, mutta myös ympäristökriisi ilmastomuutokseen vastaamisen osalta, EU:ta koskeva luottamuskriisi Irlannin äänestyksen jälkeen ja turvallisuuskriisi Georgian äskettäisten tapahtumien jälkeen. Mitenkään vähättelemättä sitä, mikä meillä on vastassa, ehkä meidän pitäisi ”kriisin” sijasta käyttää sanaa ”haasteet” – EU:n haasteet todella toimia ja täyttää tehtävänsä.

Eurooppa on varmasti parhaiten varustettu alue maapallolla, ja toimielimemme ovat todella kykeneviä käsittelemään näitä asioita ja haasteita, joita ei voi käsitellä kansallisesti ja jotka ovat kaikkien yksittäisten jäsenvaltioiden valvonnan ulottumattomissa. Ennen kaikkea meidän pitäisi voida vastata yhdessä vahvan ja yhteisen vastauksen avulla lujittaaksemme niiden luottamusta, joita edustamme: EU:n kansalaisia.

Annan yhden esimerkin: Mielestäni tämä parlamentti voi rahoituskriisin osalta sanoa oikeutetusti olleensa etulinjassa. Saimme vahvan esimaun työssämme, jonka teimme tutkintakomiteassamme Equitable Life -yhtiön kaatumisesta. Se oli ensimmäinen varoituslaukaus tulevasta rahoituskriisistä. Tämä parlamentti antoi monia suosituksia kyseisen tutkimuksen perusteella viime vuoden kesäkuussa, suosituksia rahoituksen sääntelystä, sääntelyviranomaisten hallinnollisesta yhteistyöstä, muutoksenhaku- ja korvausoikeudesta – lyhyesti, useimmista niistä rahoitusalan asioista, joissa kansalaisemme tarvitsevat tällä hetkellä eniten takuita.

Noihin suosituksiin olisi kannattanut kiinnittää huomiota komissiossa, mutta erityisemmin jäsenvaltioissa, erityisesti Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksessa, jonka on vielä vastattava siihen täysimääräisesti ja, mikä vielä tärkeämpää, maksettava vielä korvauksia Equitable Life -yhtiön uhreille huolimatta siitä, että se on jatkanut omaa tietään jonon kärjessä Islannin pankkeja vastaan.

Vastassamme olevat rahoitushaasteet ja muut haasteet edellyttävät, että työskentelemme yhdessä solidaarisesti emmekä pelkästään kansallista protektionismia silmällä pitäen, jos aiomme selvittää maanosana vahingoittumattomana. Ryhmämme, ALDE-ryhmä, aikoo vastata työohjelmaan myönteisellä ja edistyksellisellä päätöslauselmalla. Useat kollegani antavat yksityiskohtaisia tietoja joistakin aiheista, mutta korostamme ennen kaikkea avointa EU:ta, vihreää EU:ta, yritteliästä EU:ta ja turvallista EU:ta.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, rahoituskriisi ja ajan myötä myös talouskriisi vaikuttavat koko Eurooppaan, ja siksi meidän on kannettava vastuamme yhdessä ja tehtävä päätöksemme yhdessä. Koska kriisi vaikuttaa kaikkiin jäsenvaltioihin ja koska kaikkien tehtävänä on torjua sitä, hidastaa sitä ja lieventää sen vaikutuksia, kaikkien jäsenvaltioiden on päätettävä yhdessä toteutettavista yhteisistä toimista.

Tällä hetkellä vallitseva tilanne, jossa EU on jaettu A-Eurooppaan – euroalueen maihin, joiden täydennyksenä on vain Yhdistynyt kuningaskunta – ja B-Eurooppaan – joka koostuu uusista jäsenvaltioista ja Ruotsista ja Tanskasta – kuvastaa EU:n jakautuneisuutta, etenkin nyt, kun olemme kriisissä. Se edustaa yhden Euroopan yhteisön toiminnan perustana olevan peruseriaatteen kieltoa: solidaarisuseriaatteen. Näin ei voida toimia, arvoisa puheenjohtaja Barroso.

Komission 13 päivää sitten esitetystä toimintasuunnitelmasta sotketaan perusasiat merkityksettömiin asioihin ja sellaisiin asioihin, jotka olisivat joskus voineet olla merkittäviä mutta jotka ovat menettäneet merkityksensä talouskriisissä. Tällä hetkellä talouskasvu ja työttömyyden kasvavan uhan torjunta ovat sata kertaa tärkeämpiä kuin ilmastonmuutosasiat. Olen iloinen, että Euroopan komissio pitää Euroopan unionin laajentumista edelleen, eli Balkanin maiden liittämistä, painopistelana. Todellinen kysymys tässä on tämän Euroopan räjähdysherkän alueen vakauttaminen, koska Balkanin vakauttaminen tarkoittaa alhaisempia kustannuksia eurooppalaisille veronmaksajille: jäsenvaltioidemme kansalaisille.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, on todellakin Euroopan komission tehtävä taata avoimuus, parempi tiedotus ja suojele kansalaisillemme ja kuluttajillemme, kuten puheenjohtaja Barroso aivan oikein sanoi.

On kuitenkin yksi ala, jolla, arvoisa puheenjohtaja Barroso, komissionne on erityisesti epäonnistunut, nimittäin muuntogeenisten organismien hyväksyntämenettelyt. Näitä menettelyjä on arvosteltu joka suunnasta. Ne pitäisi tarkistaa seuraavassa ympäristöministerien neuvoston kokouksessa 4. ja 5. marraskuuta. Euroopassa on 44 aluetta, jotka ovat julistautuneet geenimuuntelusta vapaiksi. Kuusi jäsenvaltiota on käyttänyt suojalauseketta Monsanto maissin osalta. Mitä te teette eurooppalaisten suuren enemmistön vastustuksen edessä, arvoisa puheenjohtaja Barroso? Te annatte markkinoille saattamista koskevia lupia nopeutetussa käsittelyssä. Te myönnätte lupia noudattaen nöyrästi neuvoja, joita saatte Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselta, jonka mielipide puolestaan perustuu biotekniikan yritysten tekemiin myrkyllisyystutkimuksiin.

EU:n menettelyt ovat nykyisessä muodossaan todellinen seula, jonka läpi maatalousteollisuuden kaupalliset edut suodattuvat vapaasti. Ihmiset haluavat tietää muuntogeenisten organismien myrkyllisistä vaikutuksista, ja heille on kerrottava niistä. Tiedätkö itse, miten myrkyllisiä ne ovat, arvoisa puheenjohtaja Barroso? Tiedätkö? Mitä vaikutuksia muuntogeenisten organismien myrkyllisyydellä on kansanterveyteen ja ympäristöön? Miksi ei ole vaatimusta julkaista käsittelemättömiä tietoja, joihin tutkimustulokset perustuvat? Miksi testit eivät ole pakollisia kolmen kuukauden jälkeen? Miksi käytetään vain itse yhtiöiden tekemiä tutkimuksia?

Kansalaisilla on oikeus avoimuuteen, tietoon, keskusteluun. Niiden pitäisi olla komission tavoitteita muuntogeenisten organismien hyväksymisen osalta. Se, mitä haluamme, arvoisa puheenjohtaja Barroso, on käsittelemättömien tietojen julkaiseminen. Haluamme tutkimuksia, joissa ollaan eri mieltä, haluamme julkista keskustelua ja haluamme pitkäaikaista testausta. Haluamme tietää muuntogeenisten organismien terveysvaikutukset.

Teidän aloitteenne, arvoisa puheenjohtaja Barroso, luoda 27 jäsenvaltiosta peräisin olevien avustajien ryhmä, joka ohittaisi puheenjohtavaltion *ad hoc* -ryhmän ja joka ohittaisi omat komission jäsenenne, jotka ovat toimivaltaisia näissä asioissa, luo hämmennystä ja sekaannusta alalla, jolla teidän velvollisuutenna on taata menettelyjen selkeys ja luotettavuus.

Haluatte, että kansalaiset luottavat EU:hun, eikö totta, arvoisa puheenjohtaja Barroso? Todistakaa se sitten!

Sylvia-Yvonne Kaufmann (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, G20-huippukokouksen tulos on vähennys pienimpään yhteiseen nimittäjään. Sääntelyn ja avoimuuden odotetaan estävän seuraava rahoituskriisi. Täytäntöönpantavista erityistoimenpiteistä ei ole kuitenkaan vielä päätetty. Kansainvälisestä valuuttarahastosta, joka ajoi ihmisiä koko maailmassa köyhyyteen ja epätoivoon uusliberaalin rakennesopeutuspolitiikkansa takia, on nyt tulossa maailmanlaajuisten rahoitusmarkkinoiden valvoja. Ei ole edes yritetty päästä eroon maailmanlaajuisesta uudelleenjakoa koskevasta järjestelmästä, joka on pääasiassa syyppää kriisiin. On ristiriitaista, että tähän mennessä on pitänyt löytää käsittämätön 2,5 biljoonan euron määrä pankkien pelastamiseksi koko maailmassa Minkään inhimillisen katastrofin osalta ei kuitenkaan ikinä ole ollut niin yhtenäistä toimintaa. Tällä rahamäärällä olisimme voineet torjua ankarimman köyhyyden maailmassa ja pelastaneet ilmaston.

Mitkä ovat seuraukset? Vapaa markkinatalous on korvattava sosiaalisella maailmanlaajuisella talousjärjestyksellä, ja Yhdistyneillä Kansakunnilla pitäisi olla siinä johtava asema. Uudella maailmanlaajuisella

rahoitusjärjestelmällä on edistettävä yhteiskunnallisen hyvinvoinnin politiikkaa, lopetettava köyhtyminen ja saatava aikaan edistystä ekologisesti kestävä taloudellisen toiminnan osalta. Euroopan unionilla voi olla ratkaiseva asema tämän uuden järjestyksen muokkaamisessa edellyttäen, että se osoittaa, että Euroopan unioni torjuu menestyksekkäästi taantumaa, joka on seurausta tästä rahoituskriisistä. Se toimii kuitenkin vain, jos EU järjestää ensin itse omat asiansa.

Komission puheenjohtaja Barroso sanoi aiemmin, että poikkeuselliset olot edellyttävät poikkeuksellisia toimenpiteitä. Oikein, mutta toimikaa sitten rohkeasti. Korvatkaa rohkeasti käytännössä vanhentunut Euroopan vakaussopimus talous- ja sosiaalisopimuksella, jolla velvoitetaan kaikki jäsenvaltiot koordinoimaan talous- ja rahoituspolitiikkaansa toistensa kanssa. Olkaa sitten rohkeita ja näyttäkää viimein, mitä väriä komissio tunnustaa, ja ilman jossittelua ja ilman muttia, asettakaa sosiaalinen oikeudenmukaisuus EU:n asialistan kärkeen. Sosiaalisille näkökulmille ei vielä anneta tarpeeksi korkeaa asemaa lainsäädäntö- ja työohjelmassa. Sosiaalinen paine mainitaan vain epäselvästi, jonakin, johon on vastattava taloudellisen hätätilan aikana. Miksi ette mainitse erityisesti vakavia sosiaalisia ongelmia? Miksi ette sano riittävän selkeästi, että koko ajan laajenevaa kuilua rikkaiden ja köyhien välillä ei enää voida hyväksyä? Miksi ette sano riittävän selkeästi, että voittojen yksityistämistä ja tappioiden kansallistamista ei voida enää hyväksyä? Kysyn itseltäni, milloin komissio ymmärtää lopulta, tämän työttömyyttä, köyhyyttä ja epätasa-arvoa koskevan järkyttävän tilanteen edessä, että emme voi jatkaa kuten ennen, kuten työohjelmassa ehdotetaan. Uusliberalismi on selkeästi ja yksinkertaisesti tuhonnut talouden, ja Euroopan muutoksen tuulet ovat jo kauan sitten menneet.

Paul Marie Coûteaux (IND/DEM). – (FR) Arvoisa puhemies, olen hämmästynyt – ja luulen, etten ole ainoa – miten paljon eroavat toisistaan mitä vakuuttavimmat tämän hetken todisteet ja se, mitä tässä salissa kuulen, erityisesti neuvoston ja komission edustajilta, mutta myös piintyneiltä eurofiilikollegoiltani. Tämän eron edessä en voi olla ajattelematta Bysanttia, Bysantin hallitsijoiden hunajaisia ja itsetyytyväisiä lausuntoja, kun heidän maailmansa oli vaipumassa unohdukseen.

Se, mitä meillä on, ei ole pelkkä kriisi – tietysti naurettavan epäasianmukainen termi taantumun kuvaamiseksi – vaan itse 1900-lukuun merkittävät jäljet jättäneen globalisaatioprosessin perustojen romahtaminen. En pidä tätä luottokriisinä. Se on vakaumuksen kriisi; teidän poliittinen vakaumuksenne on joutunut kriisiin, ja toivon, että teillä on rohkeutta tunnustaa tilanteen todellinen vakavuus. Minulla ei ole aikaa luetella tämän vakaumuksen kaikkia periaatteita, mutta luoton vapauttaminen ja nämä lainakasat ovat selvästi seurausta sokeasta uskosta näkymättömään käteen ja ehkäpä jopa edistyksen väistämättömyyteen.

On sanomattakin selvää, että vastaus on hallitusten luotonvalvonta. Yhtä lailla, vapaakauppa – vapaakaupan nopeutettu leviäminen – ei ole ratkaisu. Päinvastoin, ratkaisu on palata suojelemaan rajojamme, kuten kansamme hyvin tietävät. Superrakenteiden, joita meillä on täällä, ei pitäisi riistää poliittista valtaa, ja siinä suhteessa Lissabonin sopimuksen epäonnistumisen pitäisi saada teidät ajattelemaan. Se, mitä tarvitaan, on todellisen legitiimin auktoriteetin, eli suvereenin valtion, palauttaminen.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, rahoituskriisi ja talouden taantuminen korostavat keskeistä asemaa, joka jäsenvaltioilla ja siten Euroopan unionilla pitäisi olla sosiaalis-taloudellisen hyvinvoinnin varmistamisessa, mutta pitäisi myös korostaa, että politiikan pitäisi ottaa jälleen talous täysimääräisesti valvontaansa ja sen pitäisi torjua kaikin mahdollisin tavoin virtuaalista rahoitusta, joka edelleen hallitsee miljoonien ihmisten kohtaloita.

Maailmanlaajuisen taantumun EU:n talouteen kohdistuvan vaikutuksen vähentämisen sekä työllisyyden että taloudellisen toiminnan osalta pitäisi tarkoittaa Euroopan sosiaaliseen malliin perustuvan lähestymistavan edistämistä. Vuoden 2009 painopistealana pitäisi olla kasvua edistävä työllisyys ja sosiaalinen suojelu. Lopuksi tulevat käytännön vaiheet, joilla uudistetaan EU:n rahoitusjärjestelmää, lopuksi, sen jälkeen, kun pankki- ja rahoitusjärjestelmän on annettu puristaa ja rosvota julkiset varat ja yksityiset henkilöt.

Komission strategia tukea työnsä menettäviä näyttää minusta liian vähäiseltä, liian myöhäiseltä, aivan kuin tuki pienille ja keskisuurille yrityksille ja tutkimukseen investoinnille. Panin ennen kaikkea merkille, että koheesio-ohjelmien nopeuttaminen ja täytäntöönpano vie huomiota muilta tarpeilta. Ennen kuin huolestumme luottamuksen luomisesta markkinoihin, hallitusten ja komissioiden pitäisi palauttaa kansalaisten luottamus siihen, että heitä hallitsevat ovat riippumattomia offshore-rahoituksen vaikutuksesta.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, en todellakaan aio puhua rahoituskriisin diagnoosista. Olemme kaikki samaa mieltä siitä, että se alkoi maksuvalmiuskriisinä, josta sitten tuli vakavaraisuuskriisi ja joka päättyi luottamuskriisiksi, joka johtaa luoton puutteeseen, joka nyt vahingoittaa reaalitaloutta.

Vastaus, toisin kuin täällä on sanottu, ei ole ollut yhtenäinen eurooppalainen vastaus. Parhaassa tapauksessa se on ollut koordinoitu vastaus. Voitte sanoa, että nykyisessä tilanteessa ei voida tehdä enempää. Minä uskon kuitenkin, että ehdottomasti voidaan tehdä enemmän.

Rahoituksen pelastamisen ja maksuvalmiuden ja vakavaraisuuden osalta on järkyttävää, että kolme toimielintä avustaa markkinoita ja antaa lainoja samaan aikaan: nimittäin Euroopan keskuspankki, Euroopan investointipankki ja itse komissio. Kaikki kolme kilpailevat keskenään kaikkien vahingoksi.

Reaalitalouden kriisin torjumisen osalta Washingtonin huippukokouksessa ilmoitettiin talousarvion korjaustoimenpiteistä, mutta ei sanottu, mitä ne olisivat. Jotkin maat päättävät laskea veroja, kun taas toiset päättävä julkisten menojen ohjelmasta puhtaimmalla keynesiläisellä tyyllillä. Olisi hyvä, jos saisimme selville, hyödyttävätkö toimivat toimenpiteet niitä, jotka eivät toimi, jos kaikkia näitä toimenpiteitä ei koordinoita. Olisi myös hyvä säätää vakaus- ja kasvusopimusta koskevista säännöistä.

Kansainvälisesti on totta, että kotimaani Espanja sekä Tšekin tasavalta ja Alankomaat olivat läsnä Washingtonissa, mutta ne eivät osallistuneet valmisteleviin kokouksiin, eikä kukaan voi taata, että ne tekevät niin tulevaisuudessa. Haluaisin, että neuvosto ja komissio kertovat minulle, miten ne aikovat uudistaa Kansainvälisen valuuttarahaston johtokuntaa ja mitä ne aikovat tehdä, jotta kaikki ne maat, joiden pitäisi olla edustettuna rahoitusvakauden rahastossa, ovat siellä.

Päätän puheenvuoroni varoitukseen. Parlamenttia pyydetään tekemään yhteistyötä komission suunnitelman osalta: olemme aina tehneet. Jos komissio olisi ottanut huomioon varoitukset, joita olemme antaneet vuodesta 1999 alkaen toistuvissa mietinnöissä, jotka komissio ja erityisesti komission jäsen McCreevy on jättänyt huomiotta, asiat olisivat nyt hyvin toisin.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, vuosi 2009 jää historiaan toisen suuren maailmanlaajuisen taloudellisen taantuman vuotena.

John Kenneth Galbraith kirjoitti vuoden 1929 kriisiä käsittelevässä kirjassaan, että vuoden 1929 suuren kriisin erityinen piirre oli, että pahin vain paheni edelleen. Tämä subprime-luottokriisi on käynnistänyt deflatorisen kierteen, joka ei vain hävitä rahoitusjärjestelmää, sillä se on pyyhkinyt pois yli 60 prosenttia osakkeiden maailmanlaajuisesta arvosta.

Tämä maksuvalmius- ja vakavaraisuuskriisi vaikuttaa koko ajan enemmän myös reaalityouteen. Käsite ”reaalityous” rahoitussektorin vastakohtana on mielenkiintoinen. Siinä korostetaan useimpien rahoitusvarojen virtuaalisuutta. Rahoitusmarkkinoiden luhistumisen jälkimainingeissa kansalliset hallitukset heräävät laajasti. Huippukokoukset ovat seuranneet toisiaan. Washingtonin huippukokouksessa saatiin aikaan huomattava luettelo kiitettäviä aikomuksia. Meitä hallitsevat johtajat, sekä pienet että suuret, ovat heille ominaisella jälkiviisauden lahjallaan laatineet ankaria toimenpiteitä riskien arvioimiseksi asianmukaisesti ja liiallisten vipuvaikutusten välttämiseksi. Valvonnasta on tulossa tehokkaampaa ilman tukahduttavia innovaatioita. Hurraamme sille ja samalla odotamme perusteellisempia tietoja asianmukaisesta sääntelyjärjestelmästä, jossa vältetään kaikkia liiallisia riskejä joutumatta ylisääntelyn ansaan.

Kansallisten hallitusten palaamista markkinoiden sääntelijöiden asemaan on pidettävä myönteisenä, mutta valitettava asia on se, että se tarkoittaa usein palaamista itsekkääseen kansallisvaltioon.

Vuoden 1929 maailmaa avoimemmassa maailmassa kaikista kansallisista toimista loppuu pian puhti. Taantuma edellyttää toimintaa kansainvälisen yhteenkuuluvuuden hengessä. Euroopan unionin on saatava liikkeelle kaikki voimansa, kerättävä kaikki käytettävissä olevat kansalliset talousarviovarat, jotta ne voidaan investoida ensisijaisesti kasvun infrastruktuuriin ja ostovoiman tukemiseen.

Presidentiksi valitun Barack Obaman sanotaan aikovan käynnistää talouden elvytysohjelma, jonka kustannukset ovat noin neljä prosenttia Yhdysvaltojen BKT:stä. Unionin 27 jäsenvaltion, jotka yhdessä ovat vähemmän velkaantuneita kuin Yhdysvallat, pitäisi toteuttaa samanlainen ponnistus, jotta Eurooppa ja maailma saadaan nostettua ylös kriisistä, joka uhkaa saattaa kaikki ahdinkoon.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, kuten kaikki tiedämme, vuonna 2009 järjestetään Euroopan parlamentin vaalit. Vuonna 2009 nimitetään myös uusi komissio. Vuonna 2009 puheenjohtajavaltiot vaihtuvat tietysti myös. Näiden asioiden merkitys on kuitenkin vain suhteellinen. Elämä jatkuu, ja kansalaisemme odottavat, että toimielimemme vastaavat heidän huoliinsa, aina tulevaisuutta silmällä pitäen, pyrkien pitkän aikavälin tavoitteisiin ja kyeten aloittamaan välittömän toiminnan niiden saavuttamiseksi.

Haluan tässä hengessä korostaa kahta perustoiminta-alaa vuodelle 2009. Ensimmäinen, jonka kaikki puhujat ovat maininneet, on rahoituskriisiin vastaaminen. Huomasin tietysti, kuten kaikki meistä, kunnianosoitukset, joita komissio ja puheenjohtajavaltio itselleen jakoivat. Arvoisa komission jäsen, menisin niin pitkälle, että sanoisin, että voimme juhlia ensimmäistä maalia, mutta peli ei ole vielä ohi.

Siksi, jos voin esittää ehdotuksen, puheenjohtajavaltion ja neuvoston pitäisi edetä ja takoa silloin, kun rauta on kuumaa, jotta voidaan varmistaa, että 27 jäsenvaltiota kehittää nopeasti tehokkaat vastaukset rahoituskriisiin. Kuten usein kuitenkin sanotaan, yhdessä kriisissä on aina toisen siemen; ellemme halua joutua myös toiseen kriisiin tietämättöminä, vuoden 2009 työohjelmalla on voitava, kuten puheenjohtaja näytti kertovan, että sillä voidaan, vastata edessämme oleviin haasteisiin.

Kuten kollegani Diana Wallis sanoi, tämän takia me teemme Euroopan liberaalidemokraattien ryhmässä monia ehdotuksia. Jotkut kollegoistani puhuvat joistakin näistä ehdotuksista. Haluaisin korostaa yhtä niistä asioista, jotka mielestäni ovat olennaisia ja joihin aiomme keskittyä terävästi, nimittäin se, että on varmistettava, että vuonna 2009 komissionne ottaa täysimääräisesti huomioon rakennerahastot, jotka ovat nyt 36 prosenttia talousarviostamme ja joiden avulla voimme toteuttaa tehokkaampaa toimintaa, luoda yhteenkuuluvuutta alueidemme välille ja käyttää hyväksemme välineitä, joita ilman emme voi vastata aikamme haasteisiin.

Lopuksi, koska talvi on tulossa, älkäämme unohtako asuntokriisiä. Arvoisa komission jäsen, luotamme teihin, jotta tällä alalla toteutetaan toimintaa, erityisesti vastauksena kahteen pyyntöömme asunto-ongelmaa koskevista tutkimuksista.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, meidän näkökulmastamme valitettavasti tämä kriisi on edellyttänyt maanosamme pankkiympäristön rakenneuudistusta, mutta se ei suoraan sanottuna ole johtanut siihen, että Euroopassa kehittyisi ryhmä vakavia rahoitustoimijoita, jotka todella pystyisivät suunnittelemaan markkinoiden tulevia puitteita. Se ei ole ilmeistä eikä näkyvissä.

Yksi asia on kuitenkin varma: kaikki G20-kokouksessa suunnitellut asetukset jäävät vain sanoiksi, jos veroparatiiseihin ei kosketa. Se on tärkein puuttuva asia, eikä sitä ole mainittu jäsenvaltioiden virallisissa keskusteluissa; nuo veroparatiisit, joiden avulla on mahdollista kiertää täysin säännöt, jotka haluamme ottaa käyttöön ja joita on luvattu rahoitusmarkkinoille. Kun presidentiksi valittu Obama oli senaattori, hän lupasi ankaria toimenpiteitä veroparatiiseja vastaan, ja saatamme hyvinkin miettiä, onko hänellä uutena presidenttinä rohkeutta toimia tämän asian osalta ja vakuuttaa Yhdysvaltojen lisäksi EU ja erityisesti Yhdistynyt kuningaskunta, ottaen huomioon raha-aatelin verkon, joka on näyttänyt valvoneen liikkeitä, ja etenkin anteliaan multimiljonäärien rahoituksen vaaleissa.

Mielestäni meidän pitäisi yleisten periaatejulistusten sijaan vaatia hyväksymään tehokkaita, konkreettisia aloitteita, joiden avulla todella voidaan saada aikaan talouden ja tuotannon elpyminen, jota tarvitaan estämään tulevat talouskriisit ja pääsemään eroon nykyisestä kriisistä.

Nykyisessä tilanteessa, jolle on ominaista yleinen ja laajalle levinnyt markkinoiden velkaantuneisuus ja raju deflaatio valuutan riittämättömän liikkumisen takia, on järjetöntä ehdottaa, että jäsenvaltiot velkaantuvat lisää yksityisille keskuspankeille, jotta ne tarjoavat maksuvalmiutta itse luottojärjestelmään ja kuluttajamarkkinoille.

Haluaisin päättää puheenvuoroni yhteen huomioon: minusta näyttää varmalta ja selkeältä, että on mahdollisuus, että kriisi johtaa ehdotukseen maailmanlaajuisesta taloudellisesta elimestä sekä poliittisesta elimestä; siihen maailmanjärjestykseen, jota kaikki vielä muutama kuukausi sitten pelkäsivät, jota kaikki välttivät, mutta joka tällä hetkellä näyttää tuntuvan meistä välttämättömältä ja tervetulleelta aivan kuin se olisi pelastus. Ei globalisaatiolle!

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluaisin sanoa, että kaikki, mitä komissio ja neuvosto ovat tänään sanoneet ”vihreästä New Dealista” maailmanlaajuisen rahoituskriisin osalta, on mielestäni väärin, ja että ”vihreän New Dealin” julistamisen takana ei ole vielä minkäänlaista poliittista päätöstä.

Euroopan teollisuusjärjestöt ovat jo monien kuukausien ajan keränneet joukkojaan eurooppalaista ilmasto- ja energiastrategiaamme vastaan. Komission jäsenten Dimasin, Piebalgsin ja Michelin kehityspoliitikasta tekemiä ehdotuksia on jatkuvasti pehmennetty, laimennettu ja viivytetty. Tätä asennetta ei mitenkään ole

hylätty rahoituskriisin takia, vaan teollisuus on alkanut käyttää rahoituskriisiä kohdistukseen vielä enemmän painetta järjestelmällistä ilmasto- ja energiapolitiikkaa vastaan.

Mielestäni tämä asia on kirjattava tässä vaiheessa, koska totuus käy ilmi ja koska edistystä ei saada aikaan vain väittämällä, että kehitetään uutta politiikkaa. Jos nykyistä kolmenvälistä vuoropuhelua, neuvoston, komission ja parlamentin välisiä ilmastonmuutosneuvotteluja, katsotaan tarkemmin, voidaan nähdä, että olen oikeassa. Se johtuu siitä, että näille neuvotteluille ei juurikaan ole ominaista kunnianhimo vaan juuri se vanhentunut teollisuuspolitiikka, josta kukaan täällä ei halua kuulla mitään, tai niin meille on kerrottu.

Komission puheenjohtaja Barroso ja teollisuudesta vastaava komission jäsen Verheugen ovat mielestäni tästä vastuussa. Kannatan sitä, että tämä parlamentti päättää viimeinkin osoittaa tukensa niille ihmisille, kuten komission jäsenille Dimasille ja Michelille, jotka todella puolustavat kestäviä strategioita. Tällä hetkellä tarvitaan vilpittömyyttä.

YK:n ympäristöohjelman Achim Steiner esitteli toissa viikolla Lontoossa erittäin hyvän suunnitelman. Ryhtykäämme töihin ja lopettakaamme tarkoituksettomat puheet, joita kuulimme keskustelun ensimmäisessä osassa. Seuraavan muutaman viikon aikana meillä on tilaisuus saada kolmenvälinen vuoropuhelu päätökseen, ja sitten voimme arvioida, ovatko komissio ja neuvosto vain teeskennelleet tänään vai olivatko ne tosissaan.

Esko Seppänen (GUE/NGL). - (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, maailma on sairastunut hullun rahan tautiin, "Mad Money Disease". Se on Amerikan-tauti, jonka on aiheuttanut halpa, löysä raha. Omaisuuden arvot ovat kaikkialla yhdenmukaistuneet, kun sijoittajilla oli kollektiivinen pörssihumala ja kiinteistökiima. Pörssien kautta sekä johdannaisina että swappeina tauti levisi kuin pandemia. Nyt on krapulan aika.

USA on kapitalismin isänmaa, jossa raha on äidinkieli ja jossa valtaa käyttää markkinoiden diktatuuri. Valtiovalta on valvojana ja sääntöjen kirjoittajana saatanallistettu, eikä hullun rahan himolle ole laillisia esteitä eikä eettisiä rajoitteita. Siellä toteutui taloushistorian mittavin kasvubuumi, jota oli kulutus ilman säästämistä, ja USA:sta on tullut maailman suurin velallinen.

Sitten tapahtui Kiina-ilmiö – järjestelmän reaktori Wall Street suli ja systeemi oli yhtäkkiä täynnä myrkyllisiä arvopapereita, radioaktiivista velkaa. Ne tappavat keinottelun heikentämiä sairaita pankkeja. Kun keinottelijan voitot privatisoitiin, nyt on vuorossa tappioiden sosialisointi, julkisella velalla korvataan yksityistä. Markkinat olivat vapaat, eikä kapitalismia suojannut mikään eikä kukaan siltä itseltään, rahan totalitarismilta. Investointipankit toimivat kuin vapaa heinäsiirkaparvi vapaassa pellossa.

Markkinoilla käytävän valuuttakaupan arvo on 125-kertainen siihen nähden, mikä on rahan hyötykäyttö. Suurin osa löysästä rahasta on virtuaalista "hötörähaa", joka nyt palaa alaskirjauksena pankkien taseisiin. On luottolaman uhka, on vaara, että velka- ja pankkikriisi muuttuu kaiken kattavaksi talouskriisiksi, näläksi, työttömyydeksi ja huonoksi sosiaalisesti voinniksi. Syylliset tiedämme, uhrien määrä on vielä auki.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin sanoa komission jäsenelle, että hän joutuu sekä nyt että tulevassa työohjelmassaan käsittelemään rahoituskriisiä. Kriisi on iskenyt Euroopan eri maihin eri tavalla, mutta yksi asia on varmaa: rahoituslaitokset ovat kaikissa maissa, enemmän tai vähemmän, ostaneet subprime-lainaukseen perustuvaa arvoltaan alentunutta Yhdysvaltojen kiinnitysluottoa. Tiedätkö, miten paljon eurooppalaiset ovat ostaneet sellaisia välineitä kuin velkarypäsvaraukselliset velkasitoumukset, jotka on esitetty heille niin, että niillä olisi yhdysvaltalaisen luokituslaitoksen luokitus, mutta kun ne tutkittiin romahtamisen jälkeen, ne osoittautuivat arvoltaan alentuneiksi velkakirjoiksi? Huomattiin, että ne ovat juonikkaita hankkeita. Minusta näyttää, että näiden laitosten on pitänyt harrastaa velan laadun tukkuvääristelyä, jotta niin suuria määriä on voitu myydä niin helposti.

Haluaisin tietää, onko komissio jo tutkinut perusteet, jotka on esitetty näitä välineitä myydessä, ja jos se on tutkinut, miten paljon niitä katsotaan vääristellyn? Jos asia on näin, haluaisin myös tietää, katsooko komissio, että lainsäädännön mukaan olisi mitään muutoksenhakukeinoa luokituslaitoksia vastaan niille, jotka ovat kärsineet niiden laiminlyönnistä tai pahemmasta, koska tässä vaiheessa ne ovat iskeneet koko rahoitusrakenteeseemme.

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Arvoisa puhemies, EU nauttii tällä hetkellä kasvavasta suosiosta ja suuremmasta luottamuksesta, koska kansat ja kansalaiset etsivät suojelua EU:n muurien takaa ja toivovat, että ne ovat tarpeeksi vahvat rahoitus- ja talouskriisin torjumiseksi.

Sisämarkkinoiden koon takia ja euron takia unionilla on epäilemättä paremmat mahdollisuudet nujertaa kriisi. Unionilla on myös velvoitteensa, ja sen on täytettävä velvoitteensa kansoille ja kansalaisille suojelemalla

heitä rajattomalta ahneudelta ja globalisaation seurauksilta. Vastaus kriisiin ei saa olla vain monien miljardien eurojen arvoisia lainoja autoteollisuudelle; pieniä ja keskisuuria yrityksiä, jotka kuitenkin ovat suurimpia työnantajia, on myös tuettava. Eurooppalaista työvoimaa ei saa missään nimessä tuomita työttömyyteen ”sinisellä kortilla” kolmansista maista tulevan ammattitaitoisen työvoiman hyväksi.

Siksi EU:n velvollisuutena on varmistaa, että sen kansalaiset eivät pian herää Euroopassa, joka on vailla kansallisen vaurautensa viimeisiä jäänteitä, joukkomaahanmuuton Euroopassa.

Giles Chichester (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, asioita tapahtuu harvoin sopivaan aikaan, ja kaikki kriisit ovat määritelmänsä mukaan sopimattomia. Tällä hetkellä kohtaamamme rahoitus- ja talouskriisi on valitettava itsessään, mutta se tapahtuu myös parlamentin viimeisinä kuukausina ja komission viimeisenä vuonna, jolloin me kaikki saattaisimme normaalisti ajatella seuraavia vaaleja ja uusia nimityksiä.

Tässä komission työohjelmassa on miltei tunne tavanomaisesta toiminnasta, vaikka tilanne vaatii tuoreita ajatuksia siitä, miten selvittää, mikä uhkaa kehittyä syväksi taantumaksi. Se on suuri haaste Euroopalle, koska useimmat veropolitiikan toimenpiteet on toteutettava kansallisella tasolla, mutta EU:lla on olennainen asema koordinoinnissa. Kohtaamiemme haasteiden suuruus tekee siitä erityisen merkittävää.

Energia-alalla meillä on sangen hyvä näkemys asioista, jotka on tehtävä, mutta useimmat niistä toteutetaan seuraavan parin vuoden aikataulussa, joten ehkä ainoa ala, jolla voitaisiin toteuttaa ripeää toimintaa – joka voisi auttaa – on energiatehokkuutta koskevien toimenpiteiden ala. Erityisesti alhaisemman alv-kannan soveltaminen rakennusten energiatehokkuuteen ja sellaisen tiedotuskampanjan aloittaminen, jolla kannustettaisiin ihmisiä muuttamaan käytöstään, ovat kaksi erityistä tapaa parantaa tilannetta.

Sen lisäksi minusta näyttää siltä, että koskaan ei ole parempaa aikaa perustaa yhtä EU:n kuuluisista viisaiden miesten ryhmistä – ja tässä tapauksessa ehdottaisin, että sen pitäisi olla viisaiden miesten ja naisten ryhmä – käsittelemään kohtaamaamme haastetta ja keksimään omaperäisiä ratkaisuja, jotka menevät pidemmälle kuin lyhyen aikavälin korjaustoimenpiteet, joissa rahaa heitetään verokylkiäisiin. Toivon, että neuvosto ja komissio tukevat tätä ajatusta.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, olemme nyt keskellä noidankehää siinä mielessä, että kun taloudesta tulee negatiivista, rahoituslaitokset kirjaavat taseisiinsa enemmän tappioita, mikä tarkoittaa, että pankkienvälisillä markkinoilla on enemmän jännitteitä, mikä johtaa uusiin luottorajoituksiin, mikä johtaa uuteen negatiiviseen kasvuun. Ihmiset eivät pysty ymmärtämään, miten voimme käyttää veronmaksajien rahoja pankkien pelastamiseksi emmekä käytä veronmaksajien rahoja työpaikkojen luomiseksi. Siksi haluaisin tänään keskittyä siihen, miten voidaan arvioida uudelleen tätä luottokriisiä, mutta myös – ja ennen kaikkea – taantumaa, jonka keskellä olemme.

Mielestäni meillä on vaara, että Euroopan unionin ensi vuoden negatiivinen kasvu on -1 prosentti – ei vain -0,3 prosenttia vaan -1 prosentti. Jos omaksumme tuon näkemyksen – mikä ei ole epätodennäköinen – tavoitteemme ja velvollisuutemme on tuon taantumana välttäminen. Miinus yksi prosentti ensi vuonna vastaa kasvu- ja vakaussopimuksen yli -3 prosenttia. Yritän sanoa, että emme voi pelastaa kasvu- ja vakaussopimusta tekemättä mitään. Se huononee, jos emme tee mitään.

Nyt, mitä jotakin voimme tehdä? Tiedän, että se ei ole helppoa. Tiedän, että hallitusten välillä on erimielisyyttä, mutta mielestäni komission velvollisuus on yrittää saada kaikki hallitukset yhteen, jotta saadaan tehtyä helppo työ. Tiedän, että Berliinissä te sanotte ”ei kiitos” koordinoinnille, koska se tarkoittaa lisäkuluja Saksan hallitukselta muille hallituksille. Haluaisin sanoa, että teidän ei tarvitse tehdä sitä, rakkaat ystävät Berliinissä. Voimme tehdä asioita yhdessä ilman, että yksi hallitus joutuu maksamaan lisää toisille. Siinä on kyse sen ymmärtämisestä, että investoimalla samaan aikaan parin seuraavan vuoden aikana saadaan lisäarvoa.

Kansainvälisessä valuuttarahastossa on tehty yksinkertainen laskelma. Kuvitelkaa, että G20-maat, kaikki niistä, investoivat vain yhden prosentin lisää BKT:stään työpaikkoihin. Jos ne tekevät sen samanaikaisesti, saadaan yksi lisäprosentti ilmaiseksi. Joten se mitä yritän sanoa, on se, että kaikki EU:n hallitukset voivat tehdä sen, jos ne tekevät sen yhdessä. Jos kaikki EU:n hallitukset investoisivat yhden prosentin BKT:stään taantumana torjumiseksi ja tekisivät sen älykkäästi ja tekisivät sen sosiaalisiin perusteisiin useampien ja parempien työpaikkojen puolesta, pitäen huolta heikoimmassa asemassa olevista ryhmistä, silloin ne saisivat yhden lisäprosentin ilmaiseksi.

Siksi minun on yksinkertaisesti vedottava komissioon, varapuheenjohtaja Wallströmiin, ja pyydetävä teitä esittämään yksinkertainen suunnitelma, josta käy ilmi, mitä tapahtuu, jos kaikki tärkeimmät hallituksemme tekisivät, kuten tässä ehdotan, ja josta kävisi ilmi, että kaikilla niillä sujuisi paremmin, ei vain työpaikkojen

osalta vaan myös julkisten talousarvioiden sekä kasvu- ja vakaussopimuksen osalta. Se on yksinkertainen harjoitus. Jos teillä ei ole välineitä, minulla on. Neuvoisin mielelläni, miten se tehdään.

(Suosionosoituksia)

Puhetta johti

varapuhemies **Mechtild ROTHE**

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, kriisillä on dramaattiset vaikutukset euron tulevaisuuteen. Tanskan ja Ruotsin pitäisi liittyä jäseniksi ennen kuin odottivat sitä, ja myös Yhdistyneessä kuningaskunnassa on aika aloittaa keskustelu.

Vuonna 1997 Gordon Brown laati viisi kuuluisaa niin sanottua testiä ennen kuin voisimme ratkaista punnan liittämisen yhtenäisvaluuttaan. Yhtäkkiä tässä kriisissä kaikki viisi täytettiin. Punta on laskenut kilpailukykyiselle vaihtotasolle, työmarkkinat ovat joustavat, ja aiemmin niin ylpeä City on nyt vaarassa tulla euroalueen vahvemman valvonnan ja sääntelyn syrjäyttämäksi, ja Yhdistyneen kuningaskunnan ja euroalueen taloussuhdanteet ovat nyt täysin yhteneväiset, koska sukelsimme taantumaan samaan aikaan.

Gordon Brownin älykkäästi salattu esiintyminen euroryhmän Pariisin huippukokouksessa oli puheenjohtajavaltio Ranskalta huomattava saavutus. Pyydän Gordon Brownia nyt muuttamaan Yhdistyneen kuningaskunnan sisäisen keskustelun ehtoja. Jos hän ei pysty saamaan sitä aikaan, punnasta tulee kuin pingispallo, joka jatkuvasti poukkoilee valvomattomasti euron ja dollarin isojen jalkapallojen välillä.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Slovakialaisena Euroopan parlamentin jäsenenä arvostan hyvin paljon Slovakian liittymistä euroalueeseen. Meillä on täällä selkeitä todisteita siitä, että kokeneiden taloustieteilijöiden ennusteet ja ennakkoinnit eivät usein toteudu. Euroopan ennustajat ja taloustieteilijät torjuivat 16 vuotta sitten ajatuksen itsenäisestä, elinkelpoisesta Slovakian tasavallasta. Slovakia on tällä hetkellä 12 uuden jäsenvaltion johtaja taloudellisen suorituskyvyn osalta.

Suosittelen, että Euroopan komissio keskittyisi välittömästi kansalaisiin ja heidän tarpeisiinsa sen sijaan, että se tuottaa taloudellisesti arvottomia ennustuksia painopistealojaan asettaessaan. Ajattelen nyt pääasiassa terveydenhuoltoa ja laadukkaita sosiaalisia edellytyksiä asianmukaiselle elintasolle. Taloudellisen rasituksen ja sosiaalisen paineen aikana emme saa unohtaa ihmisten terveyttä.

Ihmisten vapaata liikkuvuutta Euroopan unionissa ei tueta terveydenhuollon saatavuudella, ei ainakaan erityisesti ehkäisevän terveydenhuollon alalla. Toinen ala on potilaiden rajatylittävän hoidon tehokkaan täytäntöönpanon varmistaminen. Tervettä unionia ei voi olla ilman terveitä kansalaisia.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, on selvää, että komission työohjelmaa vuodeksi 2009 ei voida ulkopoliittikan alalla, kuten ei muillakaan aloilla, erottaa kansainvälisestä rahoituskriisistä, kuten komission puheenjohtaja Barroso on meille kertonut.

Tällä me ymmärrämme, että on oikein tukea Bretton Woods -instituutioiden uudistusta, kannustaa Maailman kauppajärjestöä koskevien keskustelujen jatkamista ja seurata tiiviisti Yhdistyneiden Kansakuntien järjestelmän ja elinten uudistukseen tähtääviä pyrkimyksiä, jotka alkavat helmikuun alussa.

On myös selvää, arvoisa puhemies, että meidän on luotava uusi suhde Yhdysvaltojen tulevan hallinnon kanssa, sillä se on maa, jonka kanssa olemme samaa mieltä monista asioista, mutta myös eri mieltä joistakin muista, kuten erityisesti kuolemanrangaistuksesta, kansainvälisestä rikostuomioistuimesta ja Kioton pöytäkirjasta. Meidän on sovittava kannoista seuraavaa Kööpenhaminan huippukokousta varten, laeista, joilla on ekstraserritoriaalinen vaikutus, ja muista näkökulmista.

On myös tärkeää sopia Keski-Aasian kysymyksiä koskevista kannoista: Iranin ydinkriisi, ilmoitus rauhallisesta ja vastuullisesta vetäytymisestä Irakista ja Yhdysvaltain hallinnon pyyntö suuremmasta länsimaisesta läsnäolosta Afganistanissa. Meidän on myös tarkasteltava, miten Lähi-idän neuvottelujen epäonnistuminen voidaan ratkaista.

Amerikan mantereesta puheen ollen, arvoisa puhemies, on olennaista tukea komission ja erityisesti komission jäsenen Benita Ferrero-Waldnerin ponnisteluja saada aikaan assosiaatiosopimukset Keski-Amerikan kanssa, ja erityisesti uutta suuntaa, joka otetaan neuvotteluissa Andien yhteisön kanssa.

Euroopan komission Brasilian ja Meksikon kanssa käynnistämä strategista kumppanuutta koskeva prosessi voisi ehkä myös olla lähestymistapa, jota kannattaisi käyttää Mercosur-sopimusta koskevissa neuvotteluissa, jotka ovat olleet liian kauan paikoillaan.

Omalla mantereellamme, arvoisa puhemies, meidän on pyrittävä assosiaatiosopimukseen Venäjän kanssa, mutta vain kansainvälistä oikeutta kunnioittaen. Tässä yhteydessä meidän on korostettava hyvin selkeästi rajojen ja ihmisoikeuksien kunnioittamista, kehitettävä naapuruuspolitiikkaa ja samalla edistettävä assosiaatio- ja vakaussopimuksia.

Kuten komission puheenjohtaja totesi, on selvää, että meillä on Afrikan tilanteen osalta paljon tehtävänäamme. Arvoisa puhemies, mielestäni on hyvin tärkeää, että kun uudistus (Lissabonin sopimuksen avulla) ja laajentumisprosessi on saatettu loppuun, Euroopan unioni hyväksyy tai pikemminkin ottaa takaisin pääasiassa maantieteellisen asemansa ottaen huomioon, että vuoteen 2050 mennessä Kiina ja Intia vastaavat 50 prosentista maailman bruttokansantuotetta, kuten aiemmin tapahtui noin vuonna 1800.

Siksi, arvoisa puhemies, tarvitaan etukäteissuunnittelua, ja voin sanoa, arvoisa varapuheenjohtaja, että poliittinen ryhmämme tukee komissiota tässä työssä.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, mielestäni Euroopan unioni meni G20-kokoukseen hyvien ehdotusten kanssa. Huippukokouksen päätelmiä lukiessa tuntuu, että niistä puuttuu hieman terävyyttä. Miten aiomme käsitellä luokituslaitoksia, vipurahastoja ja veroparatiiseja koskevia kysymyksiä? Hyviä aikoja, mutta jos luotamme täysin itsesääntelyyn ja käytäntösääntöihin, emme onnistu. Olkaamme realistisia ja kunnianhimoisia.

Euroopan unionin edustuksen osalta kuva oli, suoraan sanottuna, vähemmän imarteleva. Meidän on edistytävä. Tämä on jotakin, joka suurten jäsenvaltioiden on tunnustettava, mutta niin on myös pienten jäsenvaltioiden, joista joskus tulee Kansainvälisen valuuttarahaston osastojen johtajia ja joilla ei ole mitään halua luopua näistä asemista. Jokaisen maan on tehtävä osansa, jotta voimme parantaa Euroopan unionin tulevaa edustusta.

Kuulin, mitä puheenjohtaja Barroso sanoi reaalitaloudesta, ja olin sangen hämmästynyt. Hänen mielestään se, että komissio käyttää aloiteoikeuttaan, on populismin harjoittamista. Jos asia on näin, kehoitan komissiota hyväksymään kollegani Poul Nyrup Rasmussenin tekemät ehdotukset, vaikka se saattaisikin pitää niitä populistisina. Tosiasia on se, että jos emme ryhdy toimiin reaalitalouden alalla, koemme saman romahduksen ja hyväksymme saman talouden elpymistä koskevan strategian, jonka Irlanti on käynnistänyt pelastaakseen pankkialan, kaikki omasta puolestaan –strategian, joka ei voi globalisoituneen talouden globaalin kriisin aikana mitenkään onnistua.

Se olisi julkisten rahojen tuhlausta eikä sillä mitenkään autettaisi Euroopan unionia saamaan kiinni Yhdysvaltoja, jossa on jo laadittu laajamittainen elvytysuunnitelma.

Meidän on ajateltava eurooppalaisesti, meidän on ajateltava maailmanlaajuisesti ja kansallisten toimiemme on oltava keskitettyjä ja koordinoituja ja komissiolla on oltava aloiteoikeus. Sitä me odotamme marraskuun 26. päivän tiedonannolta. Odotamme kunnianhimoista Euroopan elvytysuunnitelmaa.

Lena Ek (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, kriisin ei pitäisi olla vain toiminnan vaan myös harkinnan aikaa. Ilmastopakettien aikaansaamisella ei pelasteta vain ilmastoa – mikä pelastaa meidät katastrofeilta ja epidemioilta ja säästää kustannuksia – vaan se on myös parasta valmistautumista tulevaan. Meidän on taantumassa valmistauduttava tulevia aikoja ja uusia markkinoita varten. Nyt on mielestäni vaara, että uhraamme paljon rahaa epävarmaan yritykseen.

Kun tämä on ohi, haluavatko kuluttajat todella ostaa paljon kuluttavan auton vai haluavatko he ostaa pienen, älykkään auton? Minulla oli opiskelija-aikoinani professori, joka sanoi: ”jos epäilet, jätä pois”. Sen sijaan tarvitsemme vihreää New Dealia investointeja, innovaatioiden tutkimusta ja energiaälykkästä tekniikkaa varten, myös autoissa. Tarvitsemme vihreää New Dealia uusia työpaikkoja ja uutta vaurautta varten kestäväällä tavalla.

ALDE-ryhmä työskentelee avoimen, vihreän, turvallisen ja yrityshenkisen Euroopan puolesta, ja näillä aloilla tuemme komission työohjelmaa.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, haluaisin tänään puhua sisäisestä turvallisuudesta ja työohjelmasta. Ennen sitä haluaisin kuitenkin mainita toisen asian. Käytämme kaiken aikamme pankeista puhumiseen. Muutama viikko sitten vaalipiirissäni suuri

2 000 työntekijän yritys jätti konkurssihakemuksen, ja työntekijät ovat joutumassa perikatoon, koska pankit leikkaavat puiteluottoja. Tämä osoittaa, että kriisi iskee jo ehdottomasti reaalityouteen, ja siksi ehdotan komissiolle, että tarkastelemme yhtä vastausta ja tutkimme tukia koskevaa lainsäädäntöä, jonka nyt olemme hylkäämässä pankkien osalta ja jolla ei ole enää yhtäkkiä vaikutusta, ja muutamme sitä nykyisen kriisin perusteella. Tällä tavalla voimme auttaa myös keskisuuria yrityksiä.

Tärkein aihe, josta kuitenkin haluan puhua, koskee komission työohjelmaa ja sisäistä turvallisuutta. Olin ohjelmaa lukiessani pettynyt, koska taloudellisten kysymysten lisäksi on myös muita tärkeitä haasteita. Schengenin tietojärjestelmän osalta on saatu aikaan valtavia saavutuksia. Sveitsi on nyt liittymässä, ja jopa ennen liittymistä se on raportoinut huomattavasta menestyksestä SIS-järjestelmän saatavuuden takia. Ohjelmassa ei kuitenkaan selitetä, miten komissio lopulta haluaa saada SIS II järjestelmän perustetuksi ja toimimaan. Se viivästyy kuukausi kuukauden jälkeen eikä edistystä tapahdu.

Emme edisty myöskään toisella alalla, joka on erittäin tärkeä poliisiyhteistyön osalta, nimittäin järjestäytyneen rikollisuuden torjunta ja poliisijärjestöjen käytännön yhteistyö. Meillä ei ole selkeää oikeusperustaa. Valitettavasti en löytänyt myöskään tästä aiheesta mitään työohjelmasta vuodeksi 2009. Haluaisin, että tähän alaan sitouduttaisiin enemmän.

Kolmanneksi muuttoliike, muuttoliikeverkosto, maahanmuutto ja sininen kortti, joista keskustelemme huomenna, kuvataan ohjelmassa. Suuri yleisö kannattaisi suurempaa avoimuutta maahanmuuton osalta, jos selitämme heille selkeästi, että torjumme laitonta maahanmuuttoa ja että myös lopetamme tämän laittoman maahanmuuton. Se on yksi keskinäisistä yhteyksistä, joita emme saa ylenkatsoa.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, on hyvä, että talouskriisistä, reaalityouden taantumasta ja komission työohjelmasta järjestetään yhteiskeskustelu. Nämä asiat kuuluvat yhteen. On myös hyvä, että komissio ehdottaa koordinoituja ponnisteluja. Mielestäni tämä ei kuitenkaan näy kovin selkeästi työohjelmassa.

Neuvostossa on kuulunut ääniä siitä, että meidän pitäisi nyt leikata ympäristöinvestointeja ja ympäristöön liittyviä tavoitteitamme. Olen täysin eri mieltä tästä näkemyksestä. En ole myöskään samaa mieltä siitä, kuten monet muut ovat ilmaisseet, että meidän pitäisi nyt tehdä leikkauksia sosiaalityalalla. Meidän on itse asiassa tehtävä päinvastoin. Tarvitsemme investointeja tutkimukseen ja kehitykseen, uuteen ympäristöteknologiaan ja uuteen infrastruktuuriin, joka on paljon ympäristöystävällisempi kuin nyt käyttämämme infrastruktuuri. Meidän on koulutettava työvoimaa ja varmistettava, että nuoret ihmiset saavat asianmukaisen koulutuksen, jotta voimme säilyttää kilpailukykyämme, mutta myös vahvistaa ihmisiä tulevaisuutta varten.

Jos sitten käsittelen työohjelmaa ja tarkastelen sosiaalityalaa, voin nähdä, että tämä komissio ei ole asettanut sosiaalityalaa painopistealaksi. Haluaisin antaa kaksi esimerkkiä. Olemme kuunnelleet Poul Nyrup Rasmussenia, mielestäni nyt meitä sosiaalityalalla pitäisi myös kuulla. Mietinnössä, josta vastasin, käsiteltiin yhdenvertaista kohtelua EU:n työmarkkinoilla ja oikeutta ryhtyä työtaistelutoimiin yhdenvertaisen kohtelun puolesta. Komission on nyt vastattava tähän konkreettisilla toimenpiteillä EU:n työmarkkinoita koskevan yhdenvertaisen kohtelun puolesta tarkistamalla työntekijöiden lähettämisestä annettua direktiiviä sekä sosiaalityalapolitiikka koskevan pöytäkirjan avulla. Tämä on ensimmäinen asia. Toinen on se, mitä tapahtuu työympäristössä, jossa onnettomuudet lisääntyvät koko EU:ssa, ainakin tietyissä jäsenvaltioissa, koska emme kiinnitä tähän alaan paljon huomiota. Se on myös jotakin, johon komission on vastattava, jotta voimme yhdistää pitkän aikavälin kestävä kehityksen, eli taloudellisen, ympäristöystävällisen ja sosiaalityalisen kehityksen.

Malcolm Harbour (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan puhua sisämarkkina- ja kuluttajansuojaliikunnan näkökulmasta siitä, mitä reaalityaloudessa tapahtuu. Menin katsomaan muutama viikko sitten joitakin pieniä yrityksiä – menestyksekkäitä yrityksiä, jotka toimittavat tavaraa avaruus-, auto- ja energiateollisuudelle.

Niiden ongelma on se, että niihin on palkattu paljon ammattitaitoisia ihmisiä, mutta niiden tilaukset ovat vähentyneet tai, joissakin paikoissa, romahtaneet. Nämä ovat ihmisiä, joita meidän on ajateltava, koska jos heitä ole siellä tämän taantumisen jälkeen, jos tuota ammattitaitoa ei ole, sitten olemme vakavissa vaikeuksissa. Nämä ovat yrityksiä, joiden haluamme investoivan uusiin tuotteisiin, uusiin palveluihin, kehittyvän ja kouluttavan niissä olevaa henkilökuntaa.

Joten sanon komissiolle, että pienet yritykset ovat työpaikkojen uudelleen luomisen moottoreita. Olemme nyt käsittelemässä pk-yrityksiä tukevaa aloitetta. Sen täytäntöönpano on luultavasti jossakin tässä sangen pitkässä ja pitkävetisessä asiakirjassa, mutta varmasti teidän, komission, pitäisi tarkastella joitakin todellisia painopistealoja, jotta jotkin asioista, joiden parissa olemme työskennelleet, voitaisiin ottaa esiin, jotta niillä

todella autettaisiin reaalityouutta. Siinä ovat teidän painopistealanne. En saa minkäänlaista tunnetta siitä, että tämä olisi ollenkaan todellinen vastaus kriisiin.

Alussa on joitakin kauniita sanoja, mutta mielestäni ohjelma ei ole muuttunut. Joten minun viestini teille, arvoisa varapuheenjohtaja Wallström – ja toivon, että välitätte sen puheenjohtaja Barrosolle – on, että tämä ei riitä. Ja, tarvitsemme todellista toimintaa niissä asioissa, joilla todella vaikutetaan työpaikkoihin nyt ja tulevaisuudessa.

Tietysti toiset ihmiset, jotka voivat auttaa meitä, ovat nuo julkiset investoijat, ihmiset, jotka ylläpitävät ja säilyttävät hankkeita ja rakentamista, kestävää rakentamista, ostavat vihreämpiä ajoneuvoja ja erityisesti investoivat televiestintäverkkojen seuraavaan sukupolveen.

Haluan vain päättää puheenvuoroni tähän olennaiseen asiaan. Ensi viikon neuvostolla – ja olen pahoillani, että ministeri ei enää ole täällä – on tilaisuus laatia yhteinen kanta televiestintäpaketista, jolla muokataan maaperää kyseiselle investoinnille.

Kuulemme, että jotkut komission jäsenet eivät ole innostuneita siitä. No, toivon, että kerrotte heille, että Euroopan talouden tulevaisuudelle on olennaista, että neuvosto hyväksyy tuon paketin ensi perjantaina.

Ieke van den Burg (PSE). – (NL) Arvoisa puhemies, haluaisin tehdä alustavan havainnon. On totta, kuten monet ihmiset ovat sanoneet, että EU:lla pitäisi olla suurempi asema maailmannäyttämöllä, mutta EU:n pitäisi myös puhua enemmän yhdellä äänellä eikä olla niin sirpaloitunut kuin se nyt on. Suurten jäsenvaltioiden on sopeuduttava ja tunnustettava, että meidän on nyt oltava yhtenäisessä EU:n rintamassa. Loppujen lopuksi, johtava asema rahoitusmarkkinoiden sääntelyssä, uudelleensääntelyssä, valvonnassa ja parantamisessa ei ole Gordon Brownin tai Nicolas Sarkozyn vaan EU:n toimielinten hengentuote. Meidän EU:ssa on nyt puolustettava sitä, mistä on säädetty.

Rahoitusmarkkinoita koskevan ohjelman lisäksi kaikki huomio on nyt kiinnitettävä kohtaamaamme talouskriisiin. Kaikki hälytyskellot soivat. Myös nyt, vaikka meidän pitäisi toimia kansainvälisesti, meidän EU:ssa pitäisi toimia myös eurooppalaisemmin, Euroopan pelastussuunnitelman nojalla. Sen ei pitäisi olla vain lisää samaa; haluaisimme nähdä todellisen U-käännöksen. Bruegel-tutkimuslaitoksen taloustieteilijät ovat todella menettäneet uskonsa ja vetoavat nyt suuremman kulutuksen puolesta. Varaus pitäisi suunnata ajatuksia herättävään politiikkaan. Mielestäni se, mitä he ehdottavat, tämä yksi prosenttiyksikkö, on aivan liian vähän, emmekä saavuta sitä alentamalla alv:tä yhdellä prosentilla, mikä on heidän ehdotuksensa, koska laskuluvut ovat paljon suurempia. Esimerkiksi Alankomaissa rakennuslasku on 20 prosenttia, joten mielestäni meidän pitäisi soveltaa siinä alhaista alv-kantaa sen varmistamiseksi, että koko Euroopan asuntomarkkinat saavat piristysruiskeen.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän aluepolitiikasta vastaavana koordinaattorina haluan auttaa löytämään ratkaisut hyvin ennakoivalla tavalla. EU:n pitäisi todellakin laatia nyt toimintasuunnitelma. Kannatan puheenjohtaja Barrosen kantaa tässä suhteessa.

Investoinneilla rakenne- ja koheesiorahastojen kautta – 60 miljardia euroa vuodessa EU:lta kaksinkertaistettuna 120 miljardiin euroon jäsenvaltioilta – mahdollistettaisiin aktiivisuus, suurempi joustavuus ja vauhdin lisääminen. Tämä koskee erityisiä investointeja sekä Lissabonin strategian avulla tiedon osalta että Göteborgin strategian avulla energian ja ekologian osalta.

Siinä on kyse työpaikoista enemmän kuin koskaan. Siinä on kyse työnsä menettäneiden ihmisten uudelleenkouluttamisesta, jotta he voivat löytää tiensä uudessa taloudessa. Vain tällaisen asenteen ja sellaisten ihmisten avulla, joilla on asianmukainen pätevyys, voimme kriisin jälkeen katsoa jälleen eteenpäin tulevaisuuteen.

Ohjelmaa on tällaisenaan hiottava monilla aloilla. Esimerkiksi kauden 2007–2013 asetukset voisivat olla joustavampia. Varoja voidaan siirtää itse jäsenvaltioiden toimintaohjelmien kesken. Varat, joita ei ole vielä osoitettu – ja ne koskevat sängen suuria rahamääriä – voidaan käyttää nopeammin. Voimme toteuttaa parlamentin hyväksymän kannan käytännössä, eli niiden varojen käyttämisen, joita ei ole vielä osoitettu n+1-, n+2- ja n+3-sääntöjen nojalla nykyisellä kaudella sekä edelliseltä kaudelta mahdollisesti jääneiden varojen käyttämisen.

Pyytäisimme Euroopan komissiota – ja tiedän, että komission jäsen Hübner vastaa asiasta – laatimaan tarkistuspaketin, joka kertoo dynaamisuudestamme yleisölle ennen ensi vuoden vaaleja. Odotamme

innokkaasti näitä ehdotuksia ja pyydämme teitä reagoimaan ripeästi. Onnittelut komissiolle tähän asti, mutta tulevaisuudessa on toteutettava enemmän ponnisteluja, ja siihen parlamentti on valmis.

Enrique Barón Crespo (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoiset komission jäsenet, hyvät kollegat, G20-kokouksessa laadittiin hyvin kunnianhimoinen ohjelma, jonka tarkoituksena on yksinkertaisesti varmistaa, että rahoituksen globalisaatioon sovelletaan sääntöjä. EU:ssa se tarkoittaa kokemuksistamme oppimista ja kapitalismin oppituntien hyödyntämistä, sillä se on etuun perustuva järjestelmä, jossa liian ahne voi ilman sääntöjä päätyä aivan osattomaksi.

Komission puheenjohtaja on ottanut tiettyjä asioita esiin meidän kanssamme, jotta populismiin ei sorruttaisi, mutta joitakin asioita voidaan tehdä. Hullun lehmän tauti opetti meille, että valintamyymälöissä ja teurastamoissa ei voida myytä haitallisia ja pilaantuneita tuotteita ja että sääntöjä on oltava.

Voimme EU:ssa tehdä asioita, jos opimme virheistämme, kuten minun kotimaassani on tapahtunut. Voisimme esimerkiksi päättää, että pankkien, rakennusyhtiöiden ja rahoituslaitosten on varattava varoja myös kriisiaikoja varten tai myös, arvoisa puhemies, että taseen ulkopuoliset toimet ja oikeaksi todistamattomat arvopaperistamisprosessit kielletään. Tämä olisi askel sellaista järkevää hallintoa kohti, jota rahoituslaitosten pitäisi harjoittaa ja jota emme vielä ole saaneet EU:ssa aikaan.

Mielestäni olisi asianmukaista, jos myös komissio toimisi tällä alalla.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, rahoituskriisissä vapautetaan yht'äkkiä suunnattomia rahamääriä, mukaan luettuna talouskriisiin helpottamiseen tarkoitettut määrät. Jos ymmärrän kollegoitani oikein, haluamme myös varmistaa, että tämä raha voi virrata.

Haluaisin kertoa komissiolle tässä varhaisessa vaiheessa, että odotamme sen tekevän työnsä. Se tarkoittaa, että tämän rahan sääntelyä koskeva kysymys pysyy ohjelmassa. Siksi emme voi olla tyytyväisiä työohjelmaan, jonka komissio on esittänyt vuodeksi 2009. Olemme pettyneitä siihen, että tämä työnnä näkökulma ei ollut keskipisteenä. Barroson komissio on saanut paljon aikaan tämän kysymyksen osalta, mutta se myös tekee meille selväksi, että se ei pidä aihetta tärkeänä vuonna 2009. Haluaisin varoittaa teitä tästä.

Olemme myös pettyneitä siihen, että petostentorjuntavirastoa ei ole varustettu paremmin uudella oikeusperustalla. On vaara, että neuvostossa päädytään umpikujaan, kun 27 jäsenvaltiota ei enää pääse sopimukseen petostentorjunnasta. Meillä on tämän suhteen odotuksia myös komissiolta, odotuksia, joita ei ole, työohjelman lukemisen jälkeen, näytetty täyttäneen.

Olemme myös pettyneitä siihen, että kansallisista lausunnoista ei ollut yksityiskohtaisempaa tietoa. Jos sovellamme menoihin enemmän vapautta, meidän on myös varmistettava, että jäsenvaltioihin sovelletaan asianmukaisia velvoitteita.

En kuitenkaan ymmärrä sitä, että Barroson komissio ei halua kehittää ja näyttää suurinta menestystään: tukien saajien julkistamista. Miksi ette käytä sitä sen julkistamiseen, miten EU:n rahaa käytetään? Miksi ette analysoi, saavutammeko todella poliittiset tavoitteemme, käyttämällä kyseisistä tilastoista saatua tietoa?

Mielestäni olemme oikeassa, kun meillä on teidän osaltanne suuret odotukset, että meidän pitäisi odottaa enemmän kuin tässä lainsäädäntö- ja työohjelmassa on esitetty. Teidän pitäisi kuitenkin ehdottomasti käyttää kriittistä solidaarisuuttamme ja kysymyksiämme tulevan kehityksen eduksi.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, kriisin keskellä pääministerien pitäisi suunnitella yhdessä yhteiskunnallisia, ei vain taloudellisia toimiaan. Tietysti pankit piti pelastaa, mutta EU:n pitäisi jo keskittyä pieni- ja keskituloisten ihmisten välittömään pelastamiseen ja työllisyyden ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämiseen.

Sosiaalinen valtio ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus eivät voi olla avointen ja valvomattomien markkinoiden tai EU:n talouspolitiikan häntäpäässä, eloonjäämispakkaus, jonka heitämme kaikille niille, jotka sortuvat kriisiaikana. Päinvastoin, he ovat Euroopan talouskasvun ytimessä ja sellaisina heitä pitäisi kohdella.

Toiseksi, meidän on tämän aikaansaamiseksi kiireellisesti muokattava vakaussopimuksen ehtoja; tarvitsemme uuden sosiaalisen Maastrichtin sopimuksen, kasvua, työllisyyttä ja sosiaalista suojelua koskevan kestävästä sopimuksen, joka perustuu tiukkoihin sääntöihin ja ennakkoehdoihin.

Kolmanneksi, EU:n pitäisi olla innovaatioiden ja uusien tekniikoiden etujoukoissa maailmanlaajuisesti investoimalla pääomaa koulutukseen ja vihreän kehityksen tutkimukseen; tämä tietysti tarkoittaa valtavaa lisäystä EU:n talousarviossa. Meidän on viimeinkin edettävä.

Aurinko, tuuli ja vesi ovat tulevaisuuden öljy. Kuka tahansa käyttää niitä ajoissa, luo miljoonia työpaikkoja kansalaisilleen ja vauraan yhteiskunnan. Jos EU jää jälkeen, kuten jotkut ihmiset nyt sanovat, Barack Obaman, jonka valintaa me kaikki ylistämme, johtama Yhdysvallat ottaa johdon ja me häviämme.

Neljänneksi tarvitsemme markkinoiden avoimuutta, valvontaa ja seuranta koskevia sääntöjä. Nykyisen kriisin aiheuttanut järjestelmä, jossa muutamat yksittäiset henkilöt korjaavat voitot ja yhteiskunta kokonaisuudessaan kantaa tappiot, johtaa uusiin kriiseihin.

Robert Sturdy (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kun maailma on merkittävimmissä rahoituskriisissä, joka koskaan on siihen iskenyt, Dohan kierros on tähän mennessä epäonnistunut. Se on erittäin tärkeää. Olen juuri puhunut paronitar Ashtonin – tai komission jäsenen Ashtonin, joka hän nyt on – kanssa ja mielestäni hän vie meitä eteenpäin edistyksellisellä ja tulevaisuuteen suuntautuvalla tavalla. Rahoituskriisiä on korostettava ja niin on myös sitä, että EU:n suhteita tärkeimpiin kumppaneihin on syvennettävä, mukaan luettuna uusi Yhdysvaltain hallinto, mutta luultavasti se on vielä tärkeämpää, kun pääjohtaja Pascal Lamy valmistautuu niin sanottuun uudelleenvalintaan – saamme nähdä saako hän paikan, mutta siihen on hyvät mahdollisuudet. Tarvitsemme tässä enemmän toimintaa ja vähemmän puhetta.

Gordon Brown on kehottanut johtajia välttämään esteiden rakentamista kaupalle ja investoinneille talouskriisin aikana. Se on olennaisen tärkeää WTO:n neuvotteluille. EU ei saa olla dickensiläinen lähestymistavassaan siihen, miten suhtaudumme kauppaan. Meidän on purettava esteemme. Emme saa ottaa käyttöön kaupan suojavälineitä. Uudistus onnistuu vain vapaan kaupan periaatteiden nojalla. Se sisältää, kuten sanoin, avoimen kaupan ja investoinnit.

Viime viikolla Pascal Lamy tapasi G20-ryhmän käsitelläkseen ehdotusta, joka koskee pian tehtävän sopimuksen mahdollisuutta. Toivomme näkevämmme jotakin ennen joulua. Näin komissio näkee sen tällä hetkellä. Onnittelen edellistä komission jäsentä ja nykyistä komission jäsentä heidän lähestymistavastaan. EU on johtanut ensimmäisen kerran kauppaneuvotteluja ja sitä on onniteltava.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, Eurooppa-neuvoston ja G20-ryhmän epävirallisessa kokouksessa Washingtonissa pyrittiin vastamaan tärkeimpään nykyiseen haasteeseen: rahoituskriisiin, joka merkitsee epäilemättä uusliberaalien talousteorioiden tappiota. Noissa kokouksissa annetut julkilausumat muistuttavat lähinnä tallin oven sulkemista hevosen pillastumisen jälkeen, ja olin pahoillani, kun kuulin puheenjohtaja Barroson sanovan, että vain kriisi oli muuttanut heidän ajattelutapansa.

He eivät ole onnistuneet käsittelemään polttavia kysymyksiä, kuten sitä, miten pysäyttää taantuma, miten luoda uusia työpaikkoja ja lopuksi, miten torjua ilmastonmuutosta aiheuttamatta tarpeettomia taloudellisia kustannuksia. Euroopan sosialidemokraatit ovat kauan aikaa sitten kehottaneet uudistamaan rahoitusmarkkinat ja koordinoimaan Euroopan unionin hallitusten toimintaa.

Minun mielestäni emme voi keskittyä pelkästään rahoitusmarkkinoihin, joilla rahoituslaitokset ja ahneet johtajat ovat aiheuttaneet nykyisen tilanteen. Meidän on suojeltava kansalaisiamme elintarvikkeiden ja energian hintojen ja vuokrien nousulta, jotta heidän todellinen tulotasonsa voidaan säilyttää ja siten suojella heidän ostovoimaansa: kuluttajien kysyntää, jolla yhdessä investointien ja viennin kanssa on niin huomattava vaikutus Euroopan unionin talouskasvuun. Meidän on myös suojeltava pienten ja keskisuurten yritysten kannattavuutta.

Jos ilmasto- ja energiapaketti säilytetään sen nykyisessä muodossa, erityisesti päästökauppajärjestelmän ja voimaloita ja raskasta teollisuutta koskevien vaatimusten osalta, minun on varoitettava, että se johtaa Puolassa ja muissa uusissa jäsenvaltioissa huomattaviin kustannuksiin ja ennen kaikkea energian hintojen valtavaan nousuun. Ilmastonmuutoksen torjunta on oikeutettu tavoite, mutta sitä ei voida torjua keinoilla, jotka johtavat nopeasti uuteen kriisiin, kun emme ole selvinneet tästäkään.

Carmen Fraga Estévez (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, kalastuspolitiikkaa koskevien suunnitelmien osalta olemme odottaneet tiettyjä ehdotuksia niin kauan, että nyt tarvitsemme kiinteän ohjelman, jonka avulla voimme määritellä varmemmin ne kysymykset, jotka tulevat käsiteltäväksemme tällä vaalikaudella.

Tätä asiaa koskevista pyynnöistämme huolimatta ja lukuun ottamatta juuri esiteltyä valvontapolitiikan uudistusta emme ole tähän mennessä pystyneet samaan yhtään parempaa ajatusta siitä, mitä on tulossa.

Komission asiakirjassa meille kerrotaan, että yksi painopistealoista on yhteisen kalastuspolitiikan uudistusta koskevan vihreän kirjan esittely. Todellisuudessa se kuitenkin on vain alku keskustelulle, joka ei lopu ennen vuotta 2012.

Markkinoiden yhteistä järjestelyä koskeva luvattu uudistus on myös mukana tiedonannossa, mutta emme ole taaskaan varmoja siitä, että se toteutuu vuoden 2009 ensimmäisellä puoliskolla.

Haluan huomauttaa, että on monia kysymyksiä, joiden pitäisi olla lainsäädäntöohjelmassa joko kansainvälisten sitoumusten, kuten kalastussopimusten, takia tai monenvälisten sitoumusten, kuten velvoitteen saattaa alueelliset kalastusjärjestöt osaksi yhteisön lainsäädäntöä, takia.

On myös muita kysymyksiä, kuten EU:n vesiviljelyn tulevaisuus tai poisheitettyjä saaliita koskeva ehdotus, joka ilmestyy ja katoaa kuin aave komission työohjelmista, joiden pitäisi meidän mielestämme olla myös ensisijaisia kysymyksiä, ottaen huomioon merkityksen, joka niille annetaan sekä alalla että tässä parlamentissa.

Toivomme siksi, arvoisa varapuheenjohtaja, että tarkistettu työohjelma vuodeksi 2009 esitetään mahdollisimman pian ja että siinä otetaan huomioon Euroopan parlamentin toistuvat pyynnöt.

Harald Ettl (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, ne, jotka ovat taloudellisesti heikoimmassa asemassa, kärsivät aina eniten taloudellisissa kriisissä. Käsittämättömät rahoituspalvelutuotteet, joiden laatua luokituslaitokset eivät enää arvioineet, avoimuuden puute ja virheellinen käsitys, että markkinat sääntelevät itseään, vain edistivät kasinomentaliteettia. Valitettavasti myös komissio kieltäytyi jyrkästi harkitsemasta rahoitusmarkkinoiden lainsäädännöllisiä sääntelytoimenpiteitä ja osoitti olevansa täysin immuuni Euroopan parlamentin neuvoille.

Nyt meidän on kuitenkin jätettävä kaikki tuo taaksemme ja omaksuttava siitä poliittiset opetukset. Työntekijöiden, jotka ovat nyt menettämässä työnsä ja joiden on pitänyt hyväksyä huomattavat leikkaukset eläkkeisiinsä heidän eläkerahastojaan koskevien suuririskisten sijoitusten takia, on nyt vastattava kustannuksista monella tavalla. Painopistealoja ovat nyt, tilanteen analysoinnin jälkeen ja sen perusteella, hätäsuunnitelman käyttöönotto, paremmat valvontamekanismit ja vahinkojen rajoittaminen sekä nousevien talouksien ja kehitysmaiden lainansaannin varmistaminen, jotta ne voivat luoda jälleen kestäväää kasvua. Yhtä tärkeää on se, että niiden, jotka periaatteen takia suhtautuvat epäillen suurempaan EU:n talousarvioon, on nyt ymmärrettävä, että meidän on laadittava voimakkaampi väline varautumistoimenpiteenä, jotta kriisejä voidaan käsitellä tehokkaammin.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin vain käyttää pienen ja keskisuuren puheenvuoron lempiaiheestani pk-yrityksistä. Olin iloinen, että komission puheenjohtaja Barroso viittasi niin monesti pk-yrityksiin avauspuheenvuorossaan. Mutta minulla on huoli, se on huoli siitä, että hän sanoo sanoja – kuten puhuttaessa on tehtävä – mutta emme ole vielä nähneet riittävästi toimintaa – huomio, jonka Malcolm Harbour esitti aiemmin tänään.

Huomaan, että vuoden 2009 lainsäädäntö- ja työohjelmanne 3 osaston hyvin tärkeässä luvussa nimeltä ”Sääntelyn parantaminen – lupausten lunastaminen ja sääntelykulttuurin muutos” on tärkeä huomio, että ”sääntely-ympäristön yksinkertaistaminen ja parantaminen niin, että hallinnollinen rasite ei siitä tarpeettomasti lisäännä, onkin yksi tärkeimpiä tavoitteita komission lainsäädäntöohjelmassa”.

Kaikella kunnioituksella, arvoisat komission jäsenet – ja puhun komission suurena kannattajana ja tukijana tässä suhteessa – en vielä ole nähnyt tästä todisteita tässä lainsäädäntöohjelmassa. Puhetta siitä on paljon: kyllä, me teemme sen, me vähennämme sitä 25 prosentilla – mutta missä on pihvi? Missä on vähennys? Emme ole vielä nähneet sitä.

Joten, takaisin otsikkoon ”Sääntelyn parantaminen – lupausten lunastaminen”, jos tässä lainsäädäntöohjelmassa on yksi sana, jonka muistatte, arvoisat komission jäsenet, se on toivottavasti ”lunastaminen”.

Viimeinen ajatukseni on se, että tunnustan kyllä, että kulttuurin muuttaminen vie aikaa ja että, PPE-DE-ryhmän työllisyydestä ja sosiaaliasioista vastaavana koordinaattorina, ymmärrän kyllä, että valiokunta, jonka jäsenenä minulla on suuri onni olla, ei ole aina paras liittolainen paremman ja yksinkertaisemman sääntelyn edistämisessä. Mutta minun on kärsittävä tässä valiokunnassa, ja kehotukseni on, että jonkun teistä pitäisi tulla ja kärsiä myös – vaikka vain lyhyesti – koska saatamme olla osa ongelmaa. Mutta jos voisimme jotenkin luoda uuden ehdon, jonka mukaan, ihanteellisessa tapauksessa, komission puheenjohtaja tulisi ja puhuisi valiokunnassamme, ehkä se auttaisi saamaan valiokuntamme auttamaan työssänne, ja meistä voisi siten tulla osa ratkaisua.

Erika Mann (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin käsitellä kysymystä, jota tähän mennessä ei ole käsitelty kovin useasti, nimittäin valtion tehtävää. Voimme nähdä, että integroituminen maailmantalouteen tarkoittaa myös, että meidän on opittava koko ajan enemmän, että valtion pitää integroitua kansainvälisesti ja maailmanlaajuisesti, jotta se voi edes puolustaa ja harjoittaa tarvittavaa valvontaa.

Mielestäni Euroopan unionilla on loistava mahdollisuus täyttää tämä tehtävä. Voimme nähdä, että siihen luotetaan koko ajan enemmän. Meidän pitäisi tehdä kaikkemme, jotta voimme osoittaa, että tämä luottamus on oikeutettua. Siihen kuuluu se, että Euroopan unioni tarkistaa lainsäädäntönsä aina uudelleen. Näen, että komission jäsen McCreevy istuu täällä. Neuvoisin häntä kiireesti ottamaan Volkswagen-lakiin toisenlaisen lähestymistavan kuin hän on suunnitellut. Se olisi merkittävä viesti siitä, että hän on ymmärtänyt ajan merkit.

Haluaisin myös ilmaista tukeni Ingeborg Gräßlille. Hän on täysin oikeassa siinä, että meidän on oltava paljon tiukempia valvontatoimenpiteiden osalta, ja toivon, että Euroopan unioni ymmärtäisi myös, miten sen pitäisi järjestäytyä kansainvälisellä tasolla. Miksi emme puhuttele Maailmanpankkia ja Kansainvälistä valuuttarahastoa yhdellä äänellä? Se toimii loistavasti Maailman kauppajärjestön kanssa, mutta emme ole vielä oppineet tekemään sitä toisella alalla. Toivon myös, että te kaikki annatte tukenne sille, että G20-kokouksesta tehdään järjestö, joka jatkaa toimintaansa pitkään.

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, rahoituskriisistä on mielestäni sanottu paljon, mutta on hyvin tärkeää mainita yksi näkökohta. Olemme tällä hetkellä parlamentissa liian itsekriittisiä ja myös liian itsekriittisiä EU:n toimielinten suhteen.

Älkäämme unohtako, että rahoituspalveluja koskevasta lainsäädännöstämme tehtiin hyvin radikaali tarkistus kahdeksan viime vuoden aikana. Meillä on asianmukaiset lait. Meillä on asianmukaiset asetukset, ja valvontajärjestelmää on myös parannettu. Emme tietysti voineet välttää kriisiä, mutta me emme ole tämän kriisin synnyinpaikka: se syntyi Yhdysvalloissa. Se syntyi Yhdysvalloissa, koska siellä ei ole sääntelyä, koska siellä ei ole valvontaa ja koska siellä ei ole asianmukaista täytäntöönpanoa.

Meidän pitäisi välttää ylireagointia EU:ssa. Tämä ei ole oikea aika luovuttaa, koska vaikutustenarvioinnit ovat parempia ja sääntelyohjelma on parempi, kuten Philip Bushill-Matthews juuri sanoi. Tämä on täydellinen aika laatia hyvin kohdennettuja, hyvin valmisteltuja ehdotuksia ja saada ne läpi. Epäasianmukaisella reagoinnillamme voi olla vakavia seurauksia. Se voi jopa johtaa siihen, että meitä kohtaa vakavampi kriisi. Jos esimerkiksi hyväksymme lainsäädännön, jolla rahoitusmarkkinoiden elpymistä vaikeutetaan, se ei ole Euroopan kansalaisten etujen mukaista.

Nyt pitäisi toimia harkitsevasti ja pitäisi yrittää välttää epäasianmukaista, väärin kohdennettua ja väärin valmisteltua lainsäädäntöä ja liiallista itsekriittisyyttä. Komissiota pitäisi kiittää siitä, että se on saanut aikaan tämän merkittävän muutoksen EU:n lainsäädännössä ja valvontajärjestelmässä.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olemme keskellä syvää rahoituskriisiä, joka on ainoalaatuinen monesta näkökulmasta. Se on ainoalaatuinen, koska se ensimmäinen kohtaamamme maailmanlaajuinen rahoituskriisi ja koska myös maailmantalous on taantumassa.

Mutta voisi olla hyväksi saada jonkinlaista näkökulmaa tapahtumiin ja kehitysvaiheisiin, joita olemme käymässä läpi, koska meillä on jo ollut 25 vuoden ajan ennakoimaton ja ainoalaatuinen maailmanlaajuinen talouskasvu, joka on mahdollistanut sen, että yli kaksi miljardia ihmistä on päässyt köyhyydestä.

Minun on sanottava, että olen kuullut tästä tänä iltana vain hyvin vähän siitä salin osasta, jossa sanotaan, että avoin talous on epäonnistunut. Onko se epäonnistumista, että kaksi miljardia ihmistä on päässyt köyhyydestä? Tietenkään ei. Mutta maailmantaloudessa todella on tällä hetkellä uusi rakenne, ja se, että Washingtonin kokous oli G20-kokous eikä G7-kokous, on osoitus uudesta todellisuudesta, jossa elämme. Mielestäni se on hyvä, koska koko transatlanttisen talouden valtaa ei enää ole olemassa. Yleisesti se on hyvä asia, koska se tarkoittaa, että maailman muut osat ovat voineet kehittää vaurautta.

Se on tänä aikana luonut epätasapainoa: valtavat ylijäämät Kiina kaltaisissa maissa ja valtavat alijäämät Yhdysvaltojen kaltaisissa maissa, mihin liittyy ainoalaatuinen ja keinotekoinen alhainen korkokanta Yhdysvaltojen taloudessa, joka on lisännyt luoton määrää enemmän kuin koskaan.

On mielenkiintoista huomata, että meillä on ollut tässä parlamentissa sama keskustelu siltä puolelta tulevien kollegoiden kanssa, jossa vaaditaan korkojen alentamista edelleen. Jos olisimme tehneet niin, että EU:n ongelmat olisivat olleet vielä suurempia kuin nyt.

Nyt meidän on varmistettava, että voimme järjestää uudelleen maailmantalouden ja elvyttää sen, ja mielestäni Euroopan unionilla on siinä merkittävä ja olennainen tehtävä. Meidän on varmistettava, että teemme sen, mitä Washingtonin kokouksessa sanottiin; turvaamme vapaakaupan ja avoimet markkinat ja sanomme "ei" protektionismille, koska se haittaisi elpymistä enemmän kuin mikään muu. Meidän on varmistettava, että maailmanlaajuisten rahoitusmarkkinoiden sääntelypuitteissa pysytään ajan tasalla siitä, mitä maailmantalouden todellisuus tällä hetkellä on. Se on meidän tehtävämme, ja meidän on otettava siinä johto ja edistettävä vaurautta vielä enemmän.

John Purvis (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, on olemassa vakava vaara, että rynnätään liialliseen harhaanjoitettuun sääntelyyn ja tahattomiin seurauksiin. Esimerkkinä on uuden pääomavaatimuksista annetun direktiivin ehdotus arvopaperistamistuloja koskevasta viiden prosentin pidättämisestä. Sillä vain estetään luoton muodostamista. Arvopaperistamismahdollisuuksien puute on pääasiallinen syy luoton tähänastiseen häviämiseen. Pankkien on lainattava, mutta ei, tällä harhaanjoitetulla periaatteella, josta ei ole vaikutustenarviontia, estetään arvopaperistamisen ja luotonannon uudelleenaloittaminen, joka olisi niin kipeästi tarpeen liikeyrityksillemme ja teollisuudellemme. Kysykää autoteollisuudelta, miten se aikoo kukoistaa, jos arvopaperistaminen estetään.

Tämä on vain yksi esimerkki. Jos estämme todellisen ja oikeudenmukaisen kirjanpidon, jos jatkamme vipurahastojen ja yksityisten pääomasijoitusrahastojen ja innovaattoreiden, riskinottajien ja jopa pankkiirien tappamisen tiellä, kuten Martin Schulz ja sosialidemokraatit vaativat, viivytämme vain elvytystä ja tapamme sen kokonaan.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, monet puhujat täällä – muun muassa kollegani Brian Crowley Irlannista – ovat syyttäneet pankkiireja siitä, että he ovat toimineet kuten pankkiirit, maksimoineet lyhyen aikavälin tuotot lainsäädännön rajoissa. Kriisin annettiin kehittyä, koska hallitukset hylkäsivät kaikkialla velvollisuutensa valvoa riittävästi taloutta, myös pankkeja. Monet noista valtaa pitävistä ovat jättäneet historian huomiotta ja hyväksyneet aatteellisen hölynpölyn, jota olemme juuri kuulleet kolmelta viimeiseltä puhujalta, joiden mukaan markkinat ovat itseään tasapainottava luonnollinen ilmiö ja että hallituksella ei ole mitään tehtävää siihen puuttumisessa.

Tosiasia on, että Adam Smithin näkymätön käsi on taskuvaras. Taskut, joista varastetaan, ovat työpaikkansa menettämässä olevien työssäkäyvien ihmisten taskuja, kotinsa menettämässä olevien perheiden taskuja ja niiden taskuja, jotka jo ovat köyhiä ja jotka ovat menettämässä säästönsä ja eläkkeensä. Pankkiirit tai oikeiston poliitikot eivät ole niitä, jotka menettävät. Tämä tapahtuu uudelleen, ellemme määrittele selkeästi uusia taloudellisia puitteita, joiden nojalla voimme varmistaa, että pankit ja teollisuus palvelevat yhteiskuntaa ja että hallitukset hallitsevat yleisen edun mukaisesti.

Olle Schmidt (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni Adam Smith on menestynyt hyvin, erityisesti Irlannissa! Uskon, että olemme tietoisia seurauksista siellä.

(SV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, mielestäni on tärkeää, että G20huippukokouksen myötä EU ja maailma ovat ryhtyneet toimiin ja että ne ovat sanoneet haluavansa jatkaa yhdessä toimimista. Se on jotakin uutta maailmanpolitiikassa. Eurooppalainen ja maailmanlaajuinen valvontajärjestelmä on myös merkittävä askel. Varmistakaamme sitten, että laadimme joustavat säännöt tulevaisuutta varten eikä eilisen ongelmien ratkaisemiseksi.

Haluaisin kaikkein nöyrimmin antaa kolme varoitusta: varoituksen ylisääntelystä, joka voisi hidastaa maailmantaloutta vielä enemmän, varoituksen liian suurista valtiontukipaketeista kriisissä olevien alojen pelastamiseksi – meillä on kotona Ruotsissa muutamia esimerkkejä, kuten komission jäsen oikein hyvin tietää – ja varoituksen protektionismista ja rajojen sulkemisesta. Emme saa joutua samanlaiseen kriisiin kuin 1930-luvulla.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, puhun komissiolle, koska neuvoston edustaja ei ole enää täällä. Uskon todella, että puheenjohtaja Barroson ehdotuksilla ei ratkaista nykyistä kriisiä, koska hän on unohtanut yhden tekijän, nimittäin kriisin syyt. Niitä ovat tuotantoon suuntautunut järjestelmämme ja kehitystä koskeva näkemyksemme, jolla tuhotaan ja hyväksikäytetään maapalloa ja sen ihmisiä.

Kriisi ei ole ohi, mielestäni meidän on tiedostettava se. Luulen todellakin, että se on vasta alussa, yhteiskuntamme horjuu, ja lisää on tulossa. Minun näkemykseni mukaan, kun tämän maailman johtajat globalisoituneessa taloudessa eivät pysty tunnustamaan, että suuntaa on muutettava, kansalaisemme eivät

puolestaan pysty ymmärtämään, miten voidaan löytää miljardeja euroja pankkien takuiden maksamiseksi tänään ja moottoriteollisuuden huomenna, kun kotirouvien ostoskoriin sisältö vähenee tasaisesti.

Ehdotatte taloutta elvyttäviä toimenpiteitä, mutta jos se on sama, mitä näiden vuosien aikana on yritetty ja mikä on johtanut sekasortoon, olette väärällä tiellä. Mielestäni meidän on pienennettävä ekologista jalanjälkeämme. Juuri siitä on kysymys. Miten aiotte ratkaista sen?

(Puhemies keskeytti puhujan)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, puhumme joskus suurista näkemyksistä ja suurista suunnitelmista ja kunnianhimesta. Minua koskettivat äskettäin Kanadan valtiovarainministerin sanat, kun hän puhui tylsänä, mielenkiinnottomana ja varovaisena olemisesta. Ehdotan, että ehkäpä meidän pitäisi tarkastella huolellisesti sitä, mitä meillä on sanottavana, koska hän sanoi, että hyvä sääntely alkaa kotoa, ja ennen kuin alamme tarkastella maailmaa, meidän pitäisi tarkastella itseämme – vaikka olen taipuvainen olemaan sitä mieltä, että liiallinen sääntely on yhtä paha kuin ei sääntelyä ollenkaan. Siksi meidän on oltava tasapainoisia tämän osalta.

Mutta mitä tahansa teemme, nyt liikeyrityksissä, maataloilla ja kotitalouksissa on ihmisiä, jotka eivät voi saada pieniä määriä lainaa jatkaakseen. Olin äskettäin maatilalla Irlannissa, ja he eivät voineet maksaa 25 000 euron tilinylitystään. Tämä on todella vakava ongelma, ja meidän on käsiteltävä sitä.

Työohjelmasta haluan sanoa, että meillä on talousarvion tarkistus, terveystarkastuksen täytäntöönpano ja kalatalousalan tarkistus. Vuodesta tulee kiireinen, ja toivotan teille onnea.

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos kaikille näistä mielenkiintoisista puheenvuoroista. Ehkä tämä on jälleen uusi mahdoton tehtävä yrittää koota tyydyttävästi kaikkien jäsenten erilaiset näkemykset lainsäädäntö- ja työohjelmasta ja vastata niihin. Ne vaihtelevat muuntogeenisistä organismeista, kuten kuulumme, kalastusalan kautta WTO:hon ja koko rahoituskriisiin. Joten minulla ei saata olla aikaa tai mahdollisuutta vastata täysin tyydyttävästi kaikkiin yksityiskohtaisiin kysymyksiinne.

Haluaisin ennen kaikkea sanoa, että sen jälkeen, kun jouduimme kriisiin, ei ole ollut mitään ”tavanomaista toimintaa”. Vierelläni näette kollegani, joka on myös vastuussa vastauksen suuresta osasta, sekä komission jäsenen McCreevyn takanamme, ja he tietävät paremmin kuin kukaan muu, että olemme tehneet tämän osalta työtä ensimmäisestä hetkestä alkaen. Haluaisin myös sanoa, että komissio on reagoinut rahoituskriisiin epätavallisen nopeasti. Muistan, että aiemmin onnittelimme itseämme siitä, että reagoimme kolmen kuukauden sisällä yhteen öljyvuoosta, joita meillä oli, ja ajattelimme, että se oli jonkinlainen ennätys, mutta tällä kerralla me itse asiassa onnistuimme saamaan 24 tunnissa ehdotukset käsiteltäviksi ja tärkeitä ehdotuksia hyväksytyksi. Joten mielestäni tässä ei ole ollut mitään tavanomaista toimintaa, eikä tästä lähtienkään ole mitään tavanomaista toimintaa. Meidän on jatkettava vastaamista taantumaan, jonka alun olemme jo nähneet. Se on siis ehdottoman selvää.

Katson myös, että kaikissa puheenvuoroissanne on näkynyt, että tasapaino on saatava kohdalleen. Tasapainon saaminen kohdalleen ympäristöä koskevien huolien sekä sosiaalisten kysymysten osalta – ne on kaikki katettava. Mutta miksi te katsotte, että se, mitä näette strategisissa aloitteissa, kuten Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategiaa vuoden 2010 jälkeen koskevassa kertomuksessa, Euroopan elvytyspuitteissa ja rahoitusmarkkinoissa tulevan paketin valvonnan osalta, ei sisällä sosiaalisia kysymyksiä tai kata kaikkia kestävyyskriteereitä? Tuon tasapainon pitää tietysti näkyä siinä, ja sen osalta teemme myös työtä, kun täydennämme sitä hyvin yksityiskohtaisilla ehdotuksilla, joita tästä lähtien tulee säännöllisesti. Joten tuo tasapaino, sekä oikean tasapainon saavuttaminen sääntelyn ja markkinoiden toiminnan sallimisen välillä ovat meille olennaisia, ja olemme niistä täysin tietoisia.

Mielestäni tämä vaikuttaa myös uskottavuuteemme, koska vain silloin, kun myös toteutamme nämä strategiset aloitteet, asiat, jotka olemme luetteloineet strategisiksi ja ensisijaisiksi painopistealoksiksi, sekä hyvin konkreettiset seuranta- ja täytäntöönpanotoimenpiteet, voimme saada uskottavuutta ja voimme myös jatkaa toimimista johtavassa asemassa G20-ryhmässä tai IMF:n puitteissa tai vaikuttaa muuhun maailmaan myös energian ja ilmaston osalta; saamme tämän uskottavuuden lunastamalla sen, mitä olemme tässä työohjelmassa luvanneet.

Arvostamme hyvin paljon vuoropuhelua, jota olemme jo pitkän aikaa käyneet parlamentin eri valiokuntien kanssa ja kaikenlaista yleistä poliittista keskustelua, jossa olemme olleet mukana, ja haluan kiittää siitä hyvin

paljon. Uskon, että se auttaa meitä lunastamaan lupauksemme. Se myös auttaa meitä lisäämään oikeat yksityiskohdat ehdotusten luetteloon.

Mutta, kuten tiedätte ja kuten käy selväksi myös työohjelmastamme, tämä on hyvin erityistä aikaa, koska se on eräänlainen siirtymäaika, uuden parlamentin ja uuden komission takia ja Euroopan parlamentin ensi keväänä järjestettävien vaalien takia, olette myös pyytäneet meitä olemaan lunastamatta lupauksiamme, koska ette voi enää vastaanottaa niitä ja tehdä niillä jotakin merkityksellistä.

Minun on mainittava vielä yksi asia, ja se on pk-yritykset, koska monet teistä ovat maininneet pienet ja keskiuuret yritykset. Ne ovat tietenkin ehdoton avain kaikkeen menestykseen rahoituskriisiä käsitellessä, joten annamme, olemme jo antaneet, pk-yrityksiä tukevan aloitteen ja tietysti aloitetta seurataan ja se pannaan täytäntöön.

Sama koskee esittämäämme sosiaalipakettia. Nyt kyseessä ovat täytäntöönpanotoimenpiteet. Joten jos ette löydä tästä erityisestä ehdotuksesta kaikkia ehdotuksia kaikilla aloilla, se ei tarkoita, että olemme lopettaneet työskentelyn sen osalta tai että emme esittäisi myöhemmin yksityiskohtaisia ehdotuksia, mutta tasapaino on ehdottoman olennaista.

Ja kun puhumme yhdellä äänellä, on avuksi, jos meillä myös on yksi viesti tai koordinoitu viesti kaikesta, mitä teemme, ja uskon, että se on edelleen olennaista meille kaikille.

Haluaisin lopuksi sanoa, että tässä lainsäädäntö- ja työohjelmassa näette, että olemme ensimmäistä kertaa määritelleet viestinnän painopistealat, ja koska se kuuluu minun salkkuuni, haluan korostaa sitä ja muistuttaa teitä kaikkia siitä, että ehdotimme neljää yhteistä viestinnän painopistettä ensi vuodelle: tietysti Euroopan parlamentin vaalit, energia ja ilmastonmuutos, Berliinin muurin murtumisen 20-vuotispäivä ja kasvu, työllisyys ja solidaarisuus, mikä tarkoittaa, että paketilla katetaan myös rahoituskriisi.

Teemme jo yhteistyötä valmistellaksemme näitä painopisteitä koskevaa työtä, ja voin vakuuttaa teille, että osallistumme työhön, jota parlamentti tekee vaaleihin valmistautumisessa; huomenna keskustelen puhemiehistöne työryhmän kanssa viestinnästä nähdäkseni, miten voimme auttaa ja tukea Euroopan parlamentin vaaleista tiedottamista koskevia parlamentin työsuunnitelmia.

Se on siis meille hyvin tärkeä työ. Jos haluamme säilyttää uskottavuuden ja oikeutuksen, meidän on saatava äänestäjät liikkeelle, jotta voidaan varmistaa, että he antavat äänensä ensi vuoden kesäkuussa. Uskon, että hyvän politiikan ja hyvän viestinnän yhdistelmällä pystymme todella kohtaamaan tämän edessämme olevan vaikean vuoden ainakin jonkinlaisella luottamuksella, ja jos teemme yhteistyötä, luottamus on vielä suurempi.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys komission lainsäädäntö- ja työohjelmaa vuodeksi 2009 koskevista päätöslauselmaesityksistä toimitetaan joulukuun istunnossa Strasbourgissa.

Kirjalliset lausumat (142 artikla)

Adam Bielan (UEN), kirjallinen. – (PL) Äskettäinen Washingtonin huippukokous oli itse asiassa alku prosessille, johon kansallisten johtajien on sitouduttava voidakseen vähentää maailmanlaajuisen rahoituskriisin vaikutukset mahdollisimman pieniksi.

Globalisaation aikakaudella, kun yksittäisten maiden taloudet ovat liittyneet tiiviisti toisiinsa, kriisin lopettamiseen tähtäävän kansainvälisen yhteistyön on oltava painopisteala. Se, mitä minulla on mielessä, ei ole vain yhteinen EU:n kanta monista asioista, vaan myös erityinen yhteinen toiminta ja käytännön toiminta, joilla pyritään lieventämään rahoituskriisin vaikutuksia.

Asiantuntijat sanovat, että Puolan talous on yksi harvoista, joka pystyy kestämaan mahdollisen talouden taantumun, vaikka kukaan ei voikaan ennustaa laajuutta, johon kriisi voi maailmanlaajuisesti yltää.

Meidän on jo nyt valmistauduttava ottamaan käyttöön asianmukaisia kriisinehkäisytoimia, missä eri jäsenvaltioiden hallituksilla on keskeinen asema. Niiden pitäisi tarvittaessa tarjota pääomatukea rahoituslaitoksille, joita uhkaa konkurssi.

Haluaisin jälleen kerran korostaa merkittävää asemaa, joka valtiolla on maailmanlaajuisen kriisin estämisessä paikallisilla rahoitusmarkkinoilla toteutettavien toimien myötä.

Daniel Dăianu (ALDE), kirjallinen. – (EN) Tämä on tavallaan ongelman ratkaisuin tärkein osa, koska jos emme pysty saamaan aikaan todella yhteistä kantaa EU:ssa, rahoitusmarkkinoita koskevien tehokkaiden maailmanlaajuisten sääntöjen aikaansaamisesta tulee vain toiveajattelua. Järkevät ihmiset sanoisivat, että sekä sääntelyn että valvonnan valtava epäonnistuminen ja hyvin yksinkertaistetussa taloudellisessa ajattelussa paljastuneet puutteet antavat selkeän vastauksen siitä, mitä on tehtävä.

Jotkut kuitenkin väittävät, että oikeudellisesti sitomattoman sääntelyn pitäisi olla uuden järjestelmän keskeinen tekijä. Minun mielestäni he ovat väärässä – ajattelevatpa he niin aidosti tai toimivatpa he nurkkakuntaisten etujen perusteella. Maailma on muuttunut dramaattisesti muutaman viime vuosikymmenen aikana. Harhaanjohtavan opin (eli vapaat markkinat ilman sääntelyä) taantuminen on nähtävä yhteydessä moninapaisen taloudellisen maailman kehittymiseen yritettäessä muodostaa uusi kansainvälinen rahoitusjärjestelmä.

Avoimen maailmantaloutta koskevan järjestelmän kohtalo todennäköisesti haittaa viimeksi mainittua. Toivon, että Yhdysvaltain uusi hallinto on tässä suhteessa helposti lähestyttävä, mutta täällä kotona Euroopassa meidän on oltava tämän ajan merkityksen tasalla. Oma kinastelumme ja kyvyttömyytemme kompromisseihin eivät ole tässä suhteessa hyviä enteitä.

Gábor Harangozó (PSE), kirjallinen. – (HU) Ensimmäinen tehtävämme on luottamuksen palauttaminen rahoitusmarkkinoihin, jotta kriisin syveneminen edelleen voidaan ehkäistä. Poliitiikalla on tästä näkökulmasta valtava vastuu.

Tarvitsemme nopeita ja luottamusta rakentavia makrotason ratkaisuja, mutta meidän on myös estettävä vastaavaa rahoituskriisiä tapahtumasta uudelleen.

Kaikki tämä ei ole vain pieni este sokealle kapitalismille, kuten olemme viime aikoina kuulleet sanottavan, vaan pikemminkin loistava tilaisuus saada aikaan huomattavasti tehokkaampi sekä legitimiimpi rahoituksen ja valvonnan sääntely.

Ainakin nyt voimme inhimillistaa kapitalismin!

Meidän on myös oltava tarkkaavaisia sen osalta, että kriisi ei uhkaa vain pankkeja ja suuryrityksiä, vaan aiheuttaa myös päivittäisiä ongelmia kansalaisille.

Tarvitsemme kriisin käsittelemiseksi kestäväää ratkaisua, ja jos se tarkoittaa, että meidän on muokattava maailma uudelleen, sitten meidän on tehtävä siitä oikeudenmukaisempi, inhimillisempi ja järkevämpi.

Euroopassa on alueita, joissa elämä tuntui tätä ennenkin toivottomalta. Talouden korjaamisen lisäksi meidän on keskityttävä konkreettisiin ratkaisuihin heikoimmassa asemassa olevia varten, toisin sanoen niitä, jotka kärsivät nyt ja kärsivät jatkossakin eniten kriisin vaikutuksista ja joiden taloudelliset ja sosiaaliset vaikeudet ovat suurimpia.

Jos emme tee sitä, tavalliset ihmiset selviävät kriisistä ja pääsevät taas jaloilleen, mutta kurjuus ympäröi meitä kauan.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), kirjallinen. – (PL) Rahoituskriisi on nielaissut koko maailman. Minun mielestäni tämä on talouskriisi, vaikka rahoitus, jolla tavallisesti rasvataan talouden pyöriä, on todellakin myrskyn keskipisteessä. René Thomin katastrofiteoria on näyttänyt osoittautuvan oikeaksi. Samalla on pantava merkille sen moraaliset näkökulmat, ja monet taloustieteilijät ovat huomauttaneet siitä.

Haluaisin tässä yhteydessä lainata Ettore Gotti Tedeschia: Onko logiikan ja etiikan mukaista luoda harhakuva pelkästään yksityiseen kulutukseen perustuvasta kehityksestä, onko logiikan ja etiikan mukaista, että kulutuksen kasvu sisällyttää yhteiskunnallisten kustannusten (eläkkeet ja terveydenhuoltopalvelut) kasvun, mikä johtaa verojen kasvuun, onko logiikan ja etiikan mukaista muuttaa säästäjien yhteiskunta velan vaivaamien kuluttajien yhteiskunnaksi ja onko logiikan ja etiikan mukaista pakottaa globalisoitunut ihminen etsimään työtä kaukaa kotoa?

Tämän eettisen ulottuvuuden puuttumisen kustannukset ovat korkeat, koska maksamme veroparatiiseja itselleen perustaneiden yksittäisten henkilöiden ahneudesta ja heidän muiden ihmisten rahoilla ottamistaan riskeistä. Veronmaksajan, sekä Euroopassa että Yhdysvalloissa, on maksettava tästä ahneudesta ja epärehellisyydestä. Olemme köyhtymässä. Pankeista on tulossa merkityksettömpiä taloudessa, joka tuottaa vähemmän, tarvitsee vähemmän työtekijöitä, ja siten dominovaikutus on valmis.

Tämän päivän markkinoilla tarvitaan varmuutta ja sääntöjen noudattamista. Tarvitsemme toimenpiteitä, joilla suojataan kaikkein köyhimpiä ja samalla suojellaan varojamme, jotta niitä ei vaihdeta käytännössä olemattomaan. Tarvitaan vähintään monia vuosia, jotta tämä hätäkäsittely toimii.

Richard Seeber (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Yksi komission lainsäädäntö- ja työohjelman erityisen myönteisistä piirteistä ovat talouskriisin torjumiseksi Euroopassa suunnitellut toimenpiteet. Ensi vuonna EU:n politiikassa on pystyttävä määrittelemään EU:n pitkän aikavälin tulevaisuudennäkymät ja suuren yleisön kanssa yhteistyössä rajoittamaan haitallisia vaikutuksia, joita rahoitusmarkkinoiden kriisillä on koko Euroopan talouteen.

Tällaisen kriisin vaikutukset tuntuvat usein reaalityössä myöhemmin. Yksittäisten valtioiden toteuttamien toimenpiteiden lisäksi EU:n on otettava käyttöön toimenpiteitä, joilla kielteiset vaikutukset pidetään mahdollisimman pieninä.

Vuosi 2009 on ratkaiseva ilmastonmuutoksen torjunnassa.

EU:lla on ensi vuonna tilaisuus nousta esiin vahvana kansainvälisenä kumppanina ympäristönsuojelua koskeissa asioissa. EU:n neuvottelukannan muodostaminen Kööpenhaminassa järjestettävää Yhdistyneiden Kansakuntien ilmastonmuutoskonferenssia varten ei ole ensisijainen painopisteala ympäristökysymysten osalta, kyseessä ovat myös siihen liittyvät muiden politiikanalojen asiat. Euroopan unioni voi todistaa olevansa edelläkävijä sekä Euroopan mantereella osalta että maailmanlaajuisen ilmastonsuojelun osalta.

Ensi vuonna meidän on kuitenkin varmistettava, että käynnissä olevaa työtä ei unohdeta merkittävien tulevien aloitteiden takia.

Vaikka yhteisen maatalouspolitiikkaan tilaa on tarkastettu tänä vuonna, maatalousalan etujen on oltava edelleen ensisijaisia EU:n politiikassa.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Luottokriisi, tämä kapitalistisen järjestelmän syvä kriisi, on työntekijöiden nykyinen vitsaus, joka pahentaa työttömyysongelmia, heikentää sosiaaliturva- ja eläkejärjestelmiä ja vähentää edelleen työväenluokan perheiden tuloja ja elintasoja.

Pääoma ja sen poliittiset edustajat asettavat luottokriisin taakan työntekijöiden hartioille ja pyrkivät kaikenkattavaan hyökkäykseen työntekijöiden oikeuksia vastaan turvatakseen kannattavuutensa.

Neuvosto ja komissio lausunnoissaan ja Euroopan parlamentti ovat hyväksymässä pääoman kannat ja jatkavat sinnikkäästi samaa katastrofaalista talous- ja rahapolitiikkaa kehittämällä tekemään nopeampia kapitalistisia rakenneuudistuksia ja uudistuksia työntekijöiden kustannuksella. Ne tukevat talous- ja rahaliittoa, Maastrichtin sopimusta ja neljää vapautta, vakaussopimusta ja sosiaalisten menojen vähentämistä rahoituskurin puitteissa. Ne kehottavat, että EU valvoisi jäsenvaltioita tiukemmin, ja ne pitävät myönteisenä sen yhteiskunnallisesti valvomatonta asemaa ja vahvistavat sitä tukeakseen pääomaa tehokkaammin. Ne kehottavat soveltamaan nopeammin ja uskollisemmin työvoiman vastaista Lissabonin sopimusta ja EU:n talouspolitiikan yleistä suuntausta.

Itse työntekijöiden ja työväenluokan kokemus johtaa ne raakalaismaisen politiikan kumoamiseen ja vastaiskuun.

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

12. Kyselytunti (kysymykset neuvostolle)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B6-0484/2008).

Käsitlemme neuvostolle osoitettuja kysymyksiä.

Bernd Posseltin laatima kysymys nro 1 (H-0794/08)

Aihe: Kristitty Turkissa – Mor Gabrielin luostari

Millaiseksi neuvosto arvioi kristittyjen vähemmistöjen aseman Turkissa ja etenkin nykytilanteen kiistassa Itä-Turkissa sijaitsevan Mor Gabrielin luostarin osittaisesta pakkolunastuksesta?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, sanoisin Marian Harkinille, että neuvosto pitää kysymystä uskonnonvapaudesta Turkissa erittäin tärkeänä, kuten se on osoittanut useassa yhteydessä.

Erityinen tapaus, johon Marian Harkin viittaa, on vielä tutkittavana Turkin tuomioistuimissa, enkä voi kommentoida sitä tässä vaiheessa, mutta seuraamme tilannetta erittäin tiiviisti.

Yleisesti ottaen kysymyksen koskee uskonnonvapautta Turkissa. Se on erittäin tärkeä asia, ja Turkin on kiireesti edistytävä siinä ja hyväksyttävä konkreettisia toimia asianmukaisen lainsäädäntökehyksen luomiseksi. Euroopan unioni nostaa nämä kysymykset jatkuvasti esiin Turkin kanssa käytävässä vuoropuhelussa, ja niitä käsiteltiin erityisesti EU:n ja Turkin assosiaationeuvoston viime kokouksessa 27. toukokuuta 2008. Siinä yhteydessä Euroopan unioni pani merkille Turkin hallituksen ilmoittaman aikeen ja uudistetun sitoumuksen jatkaa uudistusprosessia ja korjata jäljellä olevat puutteet, ja Euroopan unioni korosti tarvetta panna kyseiset hankkeet nopeasti täytäntöön konkreettisina toimenpiteinä.

Jotain edistystä oli havaittavissa: Turkki on toteuttanut toimenpiteitä, esimerkiksi hyväksymällä tarkistuksia säätiölakiin helmikuussa 2008. Näiden tarkistusten ansiosta ulkomaalaisia koskeva kielto perustaa säätiöitä Turkissa on poistettu, ja nyt sovelletaan vastavuoroisuuden periaatetta.

Näistä säätiölain kiitettävistä piirteistä huolimatta vielä on kuitenkin ratkaistava lukuisia ongelmia, joita uskonnolliset yhteisöt ja vähemmistöt edelleen kokevat. Ongelmat koskevat erityisesti niiden oikeudellista asemaa ja, minun on korostettava tätä, niiden omistusoikeuksia.

Uskonnonvapautta koskeva kysymys otettiin jälleen kerran puheeksi poliittisen vuoropuhelun merkeissä 15. syyskuuta Brysselissä pidetyssä ministerikokouksessa, ja neuvosto voi vakuuttaa Marian Harkinille jatkavansa uskonnonvapauden ja myös uuden säätiölain täytäntöönpanon tiivistä tarkkailua ja ottavansa tämän asian puheeksi Turkin viranomaisten kanssa joka tasolla, jossa pitää sitä tarpeellisenä.

Valitettavasti kuulin vasta nyt, että itse asiassa Bernd Posselt esitti tämän kysymyksen. Niin ei ollut minun papereissani, ja pyydän anteeksi, arvoisa puhemies.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Paljon kiitoksia neuvoston puheenjohtajalle. Se oli minun kysymykseni. Kiitos teille erittäin hyvästä vastauksesta. Ranskalla on perinteisesti ollut kestävät suhteet Lähi-idän kristittyihin. Haluaisin esittää lisäkysymyksen. Uskonnollisen roolinsa ohella Mor Gabriel toimii alueella assyrialaiskristittyjen kulttuurin ja talouden keskuksena. Mitä neuvosto tekee kyseisen uhatun vähemmistön suojelemiseksi? Mikä on neuvoston kanta kirkkojen rakentamiseen – joka on edelleen erittäin vaikeaa Turkissa – muiden kristittyjen yhteisöjen osalta?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Arvoisa puhemies, aloitan pyytämällä Bernd Posseltilta vilpittömästi anteeksi tahatonta erehdystäni. Toivon, että hän ei ottanut sitä henkilökohtaisesti. Vastauksena hänen kysymyksiinsä seuraamme, kuten sanoin alkupuheenvuorossani, erittäin valppaasti uskonnonvapautta Turkissa, kuten muissakin maissa, sekä kansallisten viranomaisten antamia takuita, erityisesti vähemmistöjen osalta.

Turkissa ja joissakin muissa maissa vähemmistöt ovat kristittyjä, ja kuten Bernd Posselt sanoi, olemme erityisen tarkkaavaisia näissä tapauksissa. Mor Gabrielin luostarin tapauksen käsittely on kesken, ja meidän on odotettava kyseistä luostaria koskevaa tuomiota.

On selvää, että osana neuvotteluja tarkistetusta Turkin liittymiskumppanuudesta käytävässä vuoropuhelussa Turkin viranomaisten kanssa on käsitelty kaikkia perusoikeuksia ja uskonnonvapautta koskevia kysymyksiä sekä tarvetta luoda suvaitsevaisuuden ilmapiiri, jossa uskonnonvapaus voidaan taata, ja kysymykset ovat Turkin viranomaisten kanssa käytävien neuvottelujen keskiössä. Haluaisin vakuuttaa sen teille, Bernd Posselt.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kristillisiä kirkkoja koskevat ongelmat eivät rajoitu vain Turkkiin vaan niitä esiintyy myös jaetun Kyproksen saaren koillisosassa.

Keskustellaanko asiasta neuvostossa ja toteutetaanko Turkkiä koskevia erityistoimia sen varmistamiseksi, että Turkki käyttää oikein vaikutusvaltaansa, jota sillä epäilemättä kyseisellä alueella on?

Jim Allister (NI). – (EN) Haluaisin kiinnittää ministerin huomion Turkin erittäin pientä protestanttista yhteisöä vastaan suunnattuun jatkuvaan kampanjaan, josta hyvä esimerkki on nyt joitakin kuukausia käynnissä ollut farssioikeudenkäynti kahta nuorta miestä – Turan Topalia ja Hakan Taştania – vastaan. Miehiä on syytetty turkkilaisuuden loukkaamisesta. Heidän rikoksensa on ilmeisesti se, että he ovat harjoittaneet

uskontoaan. Jos näkemys uskonnonvapaudesta on tällainen, eikö ole selvää, että Turkki on erittäin kaukana ihmisoikeuksia ja uskonnonvapautta koskevien perusnormien täyttämisestä?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Arvoisa puhemies, vastauksena Reinhard Rackin kysymykseen tunnemme toki Turkin vahvan vaikutuksen Kyproksen pohjoisosaan ja aiomme käsitellä ongelmia. Kuten tiedätte Pohjois-Kyproksen vaaleilla valittujen edustajien valtuuskunta vierailee Euroopan parlamentissa torstaina, ja se on tilaisuus ilmaista syvä huolestamme näistä kysymyksistä.

Rauhoitan Jim Allisteria kertomalla hänelle, että seuraamme luonnollisesti uskontokuntien kohtaloa, ja kiitän häntä siitä, että hän on kertonut protestanttista yhteisöä edustavan kahden nuoren miehen tapauksesta, jotka ovat todellakin joutuneet uhkailun tai aggression uhriksi uskonnollisen vakaumuksensa takia. Viemme siksi tämän tapauksen Turkin viranomaisten tietoon, Jim Allister.

Puhemies. – **Manuel Medina Ortega** laatima kysymys numero 2 (H-0796/08)

Aihe: Eurooppaan kohdistuvat uudet maahanmuuttopaineet

Viime viikkojen aikana on havaittu, että Euroopan unionin Välimeren alueen maihin kohdistuva maahanmuuttopaine on lisääntynyt.

Harkitseeko neuvosto uusia diplomaattisia tai muunlaisia toimia auttaakseen kyseisiä maita pidättelemään tällä hetkellä kyseisellä alueella vellovaa uutta laittoman maahanmuuton aaltoa?

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja.* – (FR) Arvoisa puhemies, vastaan Manuel Medina Ortegalle ellen erehdy, mutta te olette jo auttanut minua. Arvoisa puhemies, maahanmuuttopolitiikka, jota Euroopan unioni aikoo panna täytäntöön, perustuu yhteisvastuullisuuden periaatteeseen, jäsenvaltioiden väliseen yhteisvastuullisuuteen, erityisesti niiden jäsenvaltioiden välillä, joihin kohdistuu suuria maahanmuuttopaineita, ja yhteisvastuullisuuteen alkuperämaiden kanssa erityisesti köyhyyden syiden korjaamiseksi.

Periaate on perustana maailmanlaajuiselle siirtolaisuutta koskevalle lähestymistavalle, jonka Eurooppa-neuvosto määritteli joulukuussa 2005. Maailmanlaajuisella siirtolaisuutta koskevalla lähestymistavalla pyritään vahvistamaan vuoropuhelua ja yhteistyötä siirtolaisten alkuperä- ja kauttakulkumaiden kanssa. Lähestymistavalla pyritään siihen, että vuoropuhelu kyseisten maiden kanssa kattaa kaikki siirtolaisuuden ulottuvuudet, erityisesti laillisen maahanmuuton, laittoman maahanmuuton ennaltaehkäisyn ja torjunnan sekä myös siirtolaisuuden ja kehityksen yhteyden.

Sittemmin Eurooppa-neuvosto on jatkuvasti vahvistanut tarpeen noudattaa tätä lähestymistapaa, tehostaa sitä ja tehdä sen täytäntöönpanosta entistä tehokkaampaa.

Ensimmäinen siirtolaisuutta ja kehitystä käsitellyt EU:n ja Afrikan ministerikokous pidettiin alkuperä-, kauttakulku- ja kohdemaiden välisen yhteistyön hengessä heinäkuussa 2006 Rabatissa. Toinen ministerikokous siirtolaisuudesta ja kehityksestä pidetään Pariisissa 25. marraskuuta 2008. Sitä pyydetään hyväksymään monivuotinen toimintaohjelma, joka koostuu monista toimista, joita Länsi-Afrikan siirtolaisreiteillä sijaitsevia kumppaneita pyydetään toteuttamaan ja jotka koskevat erityisesti laittoman maahanmuuton ja ihmiskaupan ennaltaehkäisyä ja torjuntaa.

Rajaturvallisuus, mukaan luettuna fyysisten ja inhimillisten resurssien vahvistaminen ja operatiivinen yhteistyö Frontexin kanssa, on myös ensisijaisen tärkeä ala kolmansien maiden, erityisesti Välimeren alueen maiden kanssa toteutettavassa vuoropuhelussa ja operatiivisessa yhteistyössä. Esimerkiksi vuonna 2008 Frontexin suojissa toteutettu yhteinen Hera-operaatio on vähentänyt huomattavasti Kanariansaarten rannikolla maihin nousevien siirtolaisten määrää.

Samassa hengessä siirtolaisasiat muodostavat osan kysymyksistä, joita käsitellään neuvotteluissa, jotka komissio aikoo käynnistää tässä kuussa Libyan kanssa neuvoston syyskuussa antaman mandaatin turvin ja joiden tavoitteena on päästä puitesopimukseen Euroopan unionin ja Libyan välillä.

Lopuksi, kuten tiedätte, vastuun periaate vahvistettiin viime lokakuussa Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksella. Sopimuksessa korostetaan myös tarvetta yhteisvastuullisuuteen niiden jäsenvaltioiden kanssa, joihin kohdistuu maantieteellisen sijainnin takia maahanmuuttovirtoja tai joiden resurssit ovat rajalliset, ja siinä komissiota pyydetään esittämään ratkaisuja, joissa otetaan yhteisvastuullisuuden hengessä huomioon kyseisten valtioiden kohtaamat vaikeudet.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Neuvoston puheenjohtaja, olen samaa mieltä neuvoston noudattamasta lähestymistavasta. Kysymys kuuluu, voimmeko hyväksyä konkreettisia toimenpiteitä: aika kuluu ja ongelmat

kasvat kaiken aikaa. Erityisesti Välimeren maat ovat vaikeuksissa. Joillakin niistä on taloudellisia resursseja vastata vaikeuksiin, kun taas toisilla ei ole, esimerkiksi Maltalla, joka pienen kokonsa ja rajallisten resurssiensa takia kohtaa valtavia vaikeuksia.

Ongelmia aiheutuu myös kansainvälisistä säännöistä, kuten Haagin yleissopimus lasten suojelusta, joka estää tosiasiaa lasten palauttamisen alkuperäisiin perheisiinsä. En tiedä, onko neuvosto ottanut huomioon sen, että lasten suojelua koskevat säännöt on kirjoitettu siten, että olemme joutuneet absurdiin tilanteeseen, jossa lapsia tulee Eurooppaan eikä heitä voida palauttaa edes alkuperäisiin perheisiinsä huolimatta siitä, että heidät on tunnistettu.

Lopuksi minun on mainittava erityiset kysymykset: tiedän, että tällä hetkellä on joitakin erityisiä aloitteita Afrikan maiden, esimerkiksi Malin kanssa siirtolaisuuskeskusten perustamiseksi niin että alkuperä- tai kauttakulkumaat voivat hallita ongelmaa itse välttääkseen dramaattisen tilanteen, jossa kymmeniä ihmisiä kuolee merellä yrittäessään epäonnistuneesti päästä rannikoillemme.

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Arvoisa puhemies, kiitän Manuel Medina Ortegaa rakentavista, olennaisista kysymyksistä. Hän on aivan oikeassa. Meidän on varmistettava vähemmän resursseja omaavien valtioiden vahvistaminen: tiedän, että Maltan tapaus on täysin selvä. Meidän on harkittava resurssien uudelleenkohdistamista niiden vahvistamiseksi Maltan ympärillä, ja meidän on myös pohdittava keinoja Frontexin mekanismin vahvistamiseksi tässä suhteessa, erityisesti Maltan tapauksessa.

Toiseksi, kuten Manuel Medina Ortega tietää, toinen EU:n ja Afrikan ministerikokous siirtolaisuudesta ja kehityksestä pidetään 25. marraskuuta 2008 Pariisissa Rabatin kokouksen jatkoksi, ja siinä yhteydessä järjestetään kolme teknistä kokousta laillisesta maahanmuutosta, laittomasta maahanmuutosta sekä siirtolaisuudesta ja kehityksestä. Lupaen, että pyydän neuvoston pääsihteeristöä raportoimaan tarkemmin alaikäisten suojelua koskevasta normista, koska en pysty tällä hetkellä vastaamaan.

Kolmannen asian, Malin, kohdalla Manuel Medina Ortega on täysin oikeassa korostaessaan kyseisten sopimusten merkitystä. Se, mitä haluamme tehdä puheenjohtajana ja mihin haluamme myös neuvoston pyrkivän, on todellakin tällaisten sopimusten tekeminen siirtolaisten alkuperämaiden kanssa. Yhteinen kehittäminen ja vuoropuhelu alkuperämaiden kanssa on tärkeää, ja minulle kyseinen sopimus Malin kanssa toimiin esimerkkinä. Tämän halusin sanoa Manuel Medina Ortegalle.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Kysymykseni liittyy Välimeren unioniin, johon aloitteen on tehnyt presidentti Sarkozy. Voidaanko sitä käyttää tehokkaana välineenä tässä asiassa? Haluan mainita kaksi erityistä asiaa. Ensinnäkin Pohjois-Afrikasta tulevat maahanmuuttajat: mitä tehdään työpaikkojen luomiseksi siellä? Toiseksi Länsi-Afrikasta tulevat maahanmuuttajat: eikö ole mahdollista perustaa vastaanottokeskuksia itse Pohjois-Afrikkaan?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan sanoa, että Bernd Posseltin kysymys on olennainen. Välimeren unioni on ensinnäkin käytännön hankkeiden unioni. Se on myös kulttuurienvälinen visio. Se liittyy luonnollisesti taloudelliseen kehitykseen, ja kaikki yhteistä kehittämistä koskevat asiat on sisällytetty taloudelliseen kehitykseen. Näin voin vahvistaa Bernd Posseltille, että kyseisiä näkökohtia käsitellään tavalla tai toisella sopivana ajankohtana Välimeren kahden rannikon välisissä taloudellisissa kehittämisestä koskevilla hankkeilla ja keskusteluilla.

Puhemies. – **Yañez-Barnuevo Garcían** laatima kysymys nro 3 (H-0798/08)

Aihe: Vuoropuhelun aloittaminen Kuubassa

Kuubaa koskevat neuvoston päätelmät 23. kesäkuuta 2008 on otettu oikein hyvin vastaan saaren demokraattisissa piireissä, jotka arvostavat sitä, että kaikkien poliittisten vankien vapauttaminen ilman ehtoja on EU:n ensisijainen prioriteetti ja että EU sitoutuu siihen, että ihmisoikeuksia kunnioitetaan ja pyritään aidosti kohti moniarvoista demokratiaa.

Mihin käytännön toimenpiteisiin neuvosto aikoo päätelmissään tekemiensä sitoumusten mukaisesti ryhtyä syventääkseen vuoropuhelua kansalaisyhteiskunnan ja demokraattisen opposition edustajien kanssa?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa Antonio Masip Hidalgo, kuten korostitte, neuvosto päätti todellakin 23. kesäkuuta kohentaa suhteita Kuubaan tietyn viimeaikaisen myönteisen ihmisoikeuskehityksen valossa.

Ensinnäkin neuvosto päätti jatkaa uudelleen vuoropuhelua Euroopan unionin ja Kuuban välillä ilman ennakkoehtoja ja vastavuoroisuuden pohjalta sekä käsitellä siinä kaikkia yhteistä etua koskevia kysymyksiä. Vuoropuhelulla pyritään konkreettisiin tuloksiin, erityisesti ihmisoikeusasioissa. Tässä yhteydessä, Antonio Masip Hidalgo, pidettiin 16. lokakuuta Pariisissa ensimmäinen Euroopan unionin ja Kuuban välinen poliittinen vuoropuhelu ministeritasolla.

Toiseksi neuvosto vahvistaa 23. kesäkuuta annetuissa päätelmissään jatkavansa vuoropuhelua kansalaisyhteiskunnan ja demokraattisen opposition edustajien kanssa korkean tason vierailujen aikana, ja silloin käsitellään aina ihmisoikeuskysymyksiä. Tarvittaessa opposition kanssa järjestetään kokouksia kyseisten vierailujen yhteydessä.

Neuvosto korostaa myös sitä, että Euroopan unioni jatkaa käytännön tuen antamista kaikille Kuuban yhteiskunnan sektoreille rauhanomaisen muutoksen toteuttamiseksi saarella. Näiden päätelmien soveltamiseksi oppositiota edustavia organisaatioita pyydetään säännöllisesti esittämään näkemyksiään ajankohtaisesta poliittisesta kehityksestä.

Lopuksi neuvosto vahvisti sen, että Euroopan unioni on valmis antamaan rakentavan panoksensa kaikkien Kuuban yhteiskunnan sektorien kehittämiseen, mukaan luettuna kehitysyhteistyö. Tämän sitoumuksen yhteydessä, kuten tiedätte, komission jäsen Louis Michel on juuri tehnyt virallisen vierailun Kuubaan sopiaukseen yhteistyön suuntaviivoista ja käytännön hankkeista, joita mahdollisesti käynnistetään.

Louis Michelin vierailun lisäksi näette, että neuvosto on ryhtynyt toteuttamaan monia toimenpiteitä kesäkuun päätelmien soveltamiseksi, ja ensi kesäkuussa, Tšekin puheenjohtajuuskauden lopussa, neuvosto alkaa arvioida Kuuban kanssa käytyä poliittista vuoropuhelua ja sen tuloksia. Vuoropuhelu jatkuu tältä pohjalta, jos näyttää siltä, että Kuuba täyttää unionin odotukset, erityisesti ihmisoikeusasioissa.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). – (ES) Oikein paljon kiitoksia, Jean-Pierre Jouyet, kollegani Luis Yañez-Barnuevo Garcían puolesta. Hän on rehellinen ja demokratiaa kannattava henkilö, joka tukee Kuuban oppositiota ja Kuuban kansaa.

Teidän on jatkettava ponnistelujanne näiden painopistealojen hyväksi ja keskityttävä vuoropuhelussa Kuuban oppositioon. Meidän on saavutettava demokratia Kuubassa ja varmistettava EU:n sitoutuminen Kuubaan.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Huolimatta raporteista Kuubassa tapahtuneista "muutoksista" tosiasiat osoittavat, ettei Kuuba ole vielä kukaan vapaa ja demokraattinen valtio. Syyt Kuuban vastaisille poliittisille ja diplomaattisille pakotteille eivät ole poistuneet, sillä alkuperäisestä 75 toisinajattelijasta 55 on edelleen vankilassa.

Mielestäni ennen Euroopan unionin poliittista päätöstä Kuuban vastaisten pakotteiden lopettamisesta olisi pitänyt arvioida avoimesti tilanteen kehitys, erityisesti Kuuban kansalaisten ihmisoikeuksien ja kansalaisvapauksien alalla.

Mitä neuvosto on tehnyt ja mitä se aikoo tehdä varmistaakseen kaikkien poliittisten vankien vapauttamisen Kuuban vankiloista?

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, minut karkotettiin Kuubasta toukokuussa 2005. Saapuessani lentoasemalle minut karkotettiin siksi, että olen Euroopan parlamentin jäsen. Hain äskettäin viisumia varmistaakseni, että pääsen rajan yli, mutta hakemus hylättiin. Voinko luottaa teihin, puheenjohtajavaltioon, sen suhteen että Euroopan parlamentin jäsen voi vierailla vapaasti Kuubassa?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin vastata Zita Pleštinškälle ja sitten Bogusław Sonikille. Neuvoston vuonna 1996 antama yhteinen kanta on edelleen voimassa. Siinä suositellaan siirtymäprosessia demokraattiseen pluralismiin ja ihmisoikeuksien kunnioittamista ja tätä tarkoitusta varten Kuuban viranomaisien ja kaikkien yhteiskunnan sektorien kanssa käytävän vuoropuhelun tehostamista. Euroopan unioni on valmis tukemaan prosessia Kuuban avaamiseksi sitä mukaa, kun Kuuban viranomaiset etenevät kohti demokratiaa.

Mitä tulee teidän tilanteeseen, Bogusław Sonik, olen pannut sen merkille, ja on selvää, että meidän on seurattava tilannetta erittäin tarkasti kaikkien Euroopan parlamentin jäsenten osalta ja tuettava teitä toimissanne. Se on neuvoston kanta.

Puhemies. – Robert Evansin laatima kysymys nro 4 (H-0801/08)

Aihe: Rahoituskriisin opetukset

Mitä neuvosto on oppinut vallitsevasta rahoituskriisistä? Mistä lyhyen ja pitkän aikavälin toimenpiteistä tällä hetkellä keskustellaan?

Ovatko näissä neuvotteluissa mukana Islanti ja muut EU:hun kuulumattomat Euroopan maat, joiden taloudet ovat tiiviisti kytköksissä toisiinsa?

Mairead McGuinnessin laatima kysymys numero 5 (H-0830/08)

Aihe: Jäsenvaltioiden vastaaminen kansainväliseen rahoituskriisiin

Pitääkö neuvosto yksittäisten jäsenvaltioiden toimia pankkiensa ja taloutensa suojelemiseksi kansainvälisen rahoituskriisin pahimmilta seurauksilta askeleena taaksepäin?

Gay Mitchellin laatima kysymys numero 6 (H-0832/08)

Aihe: EU:n vastaus finanssikriisiin

Luottamus rahoitusmarkkinoilla on heikko ja pankkiala sekasortoisessa tilassa. Onko neuvosto ryhtynyt toimenpiteisiin puuttuakseen kriisiin ja palauttaakseen luottamuksen yhdenmukaisella ja yhteisellä lähestymistavalla vai katsotaanko, että jäsenvaltiot selviävät tästä rahoitusmarkkinoiden myllerryksestä paremmin yksin?

Dimitrios Papadimoulisin esittämä kysymys numero 7 (H-0840/08)

Aihe: Rahoituskriisi ja vakaussopimus

Maaailmanlaajuinen rahoituskriisi on osoittanut, että EU-maiden hallitukset ja Euroopan keskuspankki toimivat epäjohton mukaisesti myöntäessään rahaa pankkien pelastamiseen romahtamiselta ja rikkovat siten vakaussopimusta, josta ne eivät ole vuosikausiin sallineet pienintäkään poikkeusta kärjistyneiden sosiaalisten tarpeiden tyydyttämiseksi.

Miten neuvosto arvioi tätä asiaa? Aikooko se viimeaikaisten tapahtumien valossa tarkastella uudelleen vakaussopimuksen ehtoja ja markkinatalouden yksilulotteista näkökantaa, jolla eurooppalaisia rakenteita yksinomaan hallitaan?

Laima Liucija Andrikienen laatima kysymys numero 8 (H-0875/08)

Aihe: Itä-Euroopan tilanne ja näkymät rahoituskriisin aikana

EU:n päätöksentekijät ovat huolissaan Itä-Euroopan haavoittuvuudesta rahoituskriisin yhteydessä. Itä-Euroopan valtioiden johtajat kokevat maidensa taloudellisen tilanteen Länsi-Euroopan talouksia heikommaksi. Mitkä ovat neuvoston mielestä tärkeimmät rahoituskriisin aiheuttamat uhat Itä-Euroopalle ja etenkin Baltian maille? Millaiset ovat neuvoston mielestä Itä-Euroopan ja erityisesti Baltian maiden lähivuosien (2009–2010) sekä pidemmän aikavälin näkymät?

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja.* – (FR) Arvoisa puhemies, yritän vastata kaikkiin kysymyksiin, jotka liittyvät rahoituskriisiin, joka on vaikuttanut maailmantalouteen 15 viime kuukautta tai pitempäänkin ja joka vaikuttaa edelleen jäsenvaltioiden talouksiin.

Unionin osalta muistuttaisin teitä siitä, että Eurooppa-neuvosto ilmoitti 15. ja 16. lokakuuta sitoumuksensa toteuttaa kaikissa olosuhteissa kaikki tarvittavat toimet rahoitusjärjestelmän vakauden ylläpitämiseksi, suurten rahoituslaitosten tukemiseksi, konkurssien välttämiseksi ja säästäjien talletusten suojelemiseksi.

Rahoitusjärjestelmän alalla Eurooppa-neuvosto vetosi voimakkaasti kaikkiin järjestelmän toimijoihin, jotta nämä toimivat vastuullisesti, erityisesti pankkialalla. Eurooppa-neuvosto korosti sitä, että yritysjohtajien todellinen suoritus pitäisi näkyä heidän palkassaan, mukaan luettuna erorahat ja kaikki ”kultaisiin laskuvarjoihin” liittyvä. Eurooppa-neuvosto päätti samoin varmistaa, että osakeoptiojärjestelyt eivät saisi johtaa liialliseen riskinottoon eivätkä lyhyen aikavälin tavoitteiden liialliseen korostamiseen.

Kyseisen kokouksen jälkeen 7. marraskuuta pidetyllä valtion tai hallituksen päämiesten epävirallisella kokouksella, jonka tehtävänä oli valmistella koordinoitua EU:n lähestymistapaa viime viikonloppuna Washingtonissa pidettyyn G20-kokoukseen, oli tavoitteena tehdä nopeita päätöksiä avoimuudesta, maailmanlaajuisista sääntelynormeista, erityisesti kirjanpitonormeista, rahoitusvalvonnasta ja

kriisinhallinnasta, eturistiriitojen estämisestä ja ennakkovalvontajärjestelmän luomisesta ja pönkittää tällä tavoin säästäjien ja sijoittajien luottamusta.

Vastatakseni tarkemmin parlamentin jäsenten kysymykseen, joka jätettiin Euroopan parlamentin sosialistiryhmän puolesta ja joka heijastelee Evansin kysymystä kriisiä koskevista käytännön toimenpiteistä, haluaisin viitata vakavaraisuusdirektiivin uudistukseen, jota neuvosto parhaillaan käsittelee. Neuvosto on jo edennyt pitkälle kyseisen ehdotuksen kanssa. Komissio on myös juuri ehdottanut asetusta luottoluokituslaitosten hyväksymisjärjestelmästä. Kyseinen ehdotus on samansuuntainen sikäli, että pääomavaatimukset riippuvat myönnetystä luokituksesta.

Säästäjien talletusten alalla komissio on ehdottanut nykyisen direktiivin muuttamista vähimmäistakuun nostamiseksi 50 000 euroon ja suunnittelee sen nostamista tulevaisuudessa 100 000 euroon. Euroopan parlamentti ja neuvosto käsittelevät ehdotusta parhaillaan.

Eurooppa-neuvoston kokouksessa 15. ja 16. lokakuuta perustettiin myös rahoituskriisiryhmä. Kuten tiedätte, ryhmä on epävirallinen mekanismi varoituksia, tiedonvaihtoa ja arviointia varten neuvoston, Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, komission, komission puheenjohtajan, Euroopan keskuspankin pääjohtajan, euroryhmän puheenjohtajan ja jäsenvaltioiden hallitusten sekä tietyistä talous- ja rahoituskomitean edustajien kesken. Viimeksi mainittu on ennakkovalvontajärjestelmän keskeinen tekijä.

Vastatakseni Mairéad McGuinnessin ja Gay Mitchellin kysymyksiin korostaisin, että Eurooppa-neuvosto hyväksyi toimintasuunnitelman tarjotakseen kansallisen pelastuksen valmiin yhteisen kehyksen jäsenvaltioille sekä tukitoimia rahoitusalueelle. Eurooppa-neuvosto vetosi jäsenvaltioihin, jotta nämä ottavat huomioon kansallisten päätösten mahdolliset vaikutukset muihin jäsenvaltioihin. Tunnustamme myös, että Islanti on kokenut vakavia vaikeuksia. Eurooppa-neuvosto lähetti Islannille lokakuussa solidaarisuuden viestin. Kokouksia järjestettiin Ecofin-neuvostossa 4. marraskuuta ja lopulta Euroopan talousalueen neuvoston kanssa, tapasin henkilökohtaisesti Islannin edustajia ja uskon, että pystyimme löytämään tyydyttäviä solidaarisuusmekanismeja ja myös tekemään sopimuksia, jotka yhdistävät meidät Islannin kanssa Euroopan talousalueen neuvoston puitteissa.

Dimitrios Papadimoulisin esittämässä kysymyksessä vakaus- ja kasvusopimuksesta muistuttaisin teitä neuvoston 7. lokakuuta hyväksymistä päätelmistä, joissa se vahvisti toiveensa nähdä sopimusta sovellettavan ottaen samalla huomioon poikkeukselliset olosuhteet, joissa olemme. 7. lokakuuta annetun päätöksen täytäntöönpanossa on tietysti otettava huomioon G20-kokouksen päätelmät, joissa kehoitetaan käyttämään kaikkia käytettävissä olevia keinoja aktiivisuuden ylläpitämiseksi.

Vastatakseni nyt Laima Liucija Andriekienėn kysymykseen muistuttaisin teitä siitä, että komission mukaan rahoituskriisi on vaikuttanut Unkariin, Liettuaan, Viroon, Bulgariaan ja Romaniaan vakavammin kuin muihin jäsenvaltioihin. Kyseiset jäsenvaltiot ovat vuosien ajan hyötäneet suotuisista ulkoisista rahoitusolosuhteista, mikä on tietysti aiheuttanut vaihtotaseen vajetta ja kasvattanut ulkoista velkaa. Nyt on selvää, että rahoitusolosuhteet ovat vähemmän suotuisat ja kyseisten valtioiden ongelmana on ulkoisen velan rahoittaminen.

Neuvosto on juuri myöntänyt Unkarille 6,5 miljardin euron lainan keskipitkän aikavälin rahoitusavun mekanismin puitteissa maksutasetta varten. Neuvoston lainojen lisäksi lainoja on saatu Kansainväliseltä valuuttarahastolta 12,5 miljardia euroa ja Maailmanpankilta yksi miljardi. En tiedä, onko viimeksi mainittu dollareita vai euroja.

Nykyisellä 12 miljardin euron rahoituksella on olemassa riski, että mekanismi ei riitä tulevaisuuden vaatimuksiin, ja siksi komissio on juuri ehdottanut avun lisäämistä Unkarille 25 miljardiin euroon. Neuvosto on pyytänyt Euroopan parlamenttia antamaan mielipiteensä tästä ehdotuksesta.

Peter Skinner (PSE). – (EN) Olen tyytyväinen neuvoston huomautuksiin ja rahoituspalveluja koskevaan yleiseen lähestymistapaan ja toivon todellakin, että voimme hyödyntää äskettäin pidetyn G20-kokouksen tuloksia. Kuten sanoitte, meidän on hyödynnettävä kyseistä liikettä maailmanlaajuisien tulosten aikaansaamiseksi maailmanlaajuisilla säännöillä sekä erityisesti rahoitusvalvonnalla.

Minun on sanottava, että rahoitusvalvonta vaatii myös taloudellista tukea. Olemme nähneet sen. Kyseessä ovat tietysti veronmaksajien rahat. Mutta ollakseen asianmukaista valvonta tarvitsee asianmukaista vakavaraisuutta pankkien lisäksi myös vakuutusyhtiöiden osalta. Mietin siksi tueteko myös ryhmävalvontaa ja sellaista ryhmävalvontaa, joka mainitaan Solvenssi II -hankkeessa, jotain, jota ei mainita varainhoitoa koskevien säännösten luettelossanne mutta joka keksittiin kriisiajan ulkopuolella ja joka voisi auttaa meitä

kriisissä. Jos asia on näin, ehkäpä puheenjohtaja voisi selittää, miksi se aikoo 2. joulukuuta poistaa ryhmätuen tästä ehdotuksesta, ja tajuaisi miten hyödytöntä se voi olla.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Kysymyksemme laadittiin muutama viikko sitten, ja tilanne on nyt vielä pahempi ja erilainen kuin silloin. Siltä pohjalta haluaisin kysyä, miten yhtenäinen neuvosto on yhteisessä toiminnassa, ja toimiiko järjestelmä tehokkaasti tilanteessa jossa jäsenvaltioiden on toimittava yksin?

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Eikö olisi aika saada jotain Marshall-suunnitelman tapaista, ehkäpä Sarkozy-suunnitelma Euroopalle?

Miten se rahoitettaisiin? Oletetaan, että Kiina lainaisi rahaa Euroopan investointipankille tai Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankille ja sitten annettaisiin avustuksia jäsenvaltioille – jotka eivät vaikuttaisi niiden velkaan suhteessa BKT:hen.

Miten se maksettaisiin takaisin? Tulleista ja valmisteverosta, jota perittäisiin kaupasta, ja ehkä ylimääräisestä 0,5 prosentin arvonlisäveromaksusta jäsenvaltioilta, jotka käyttäisivät kyseistä välinettä.

Voitteko harkita joulukuun kokouksessa Marshall-suunnitelman tapaista suunnitelmaa ja lopettaa yksityiskohtien kanssa näpertelyn? Olemme juuri joutuneet tähän taantumaa ja jos otamme sen vastaan laskelmoidulla riskillä, voimme selvitä siitä.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, vaikka komission entinen puheenjohtaja Romano Prodi sanoi, että vakaussopimus on typerä koska sinä huolehditaan vain inflaatiosta, alijäämästä ja velasta aikana, jolloin EU on vajoamassa taantumaa ja tarvitsee toimia, joilla voidaan edistää kehitystä, työllisyyttä, ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta.

Kysymykseni kuuluu: harkitsetteko sen korvaamista sen sijaan että vain höllentäisitte sitä? Jos ette voi tai ette halua, niin välittäkää neuvoston puheenjohtajalle terveiset, että tämän kriisin kanssa kiertelyn on loputtava.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (LT) Arvoisa Jean-Pierre Joyet, puhuitte Unkarista ja solidaarisuudesta, jota Unkarille osoitetaan, mikä on rohkaisevaa, mutta olen myös erittäin kiinnostunut muista mainitsemistanne maista: Bulgariasta, Romaniasta ja erityisesti Liettuasta. Voiko myös Liettua odottaa Euroopan unionin solidaarisuutta nykyisessä rahoituskriisissä?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Arvoisa puhemies, vastatakseni parlamentin jäsenelle, joka toisteli Robert Evansin kysymystä, olette aivan oikeassa. Vakavaraisuuskysymykset vaikuttavat pankkien lisäksi myös vakuutusyhtiöihin, ja valvontamekanismin on mukautettava käsittelemään ryhmiä tällä alalla, joka voi olla konsolidoitu tai ylikansallinen.

Siksi haluamme ehdottomasti saavuttaa tyydyttävän tuloksen Solvenssi II -direktiiviä koskevassa työssä. Toivomme, että työ saadaan päätökseen mahdollisimman pian, ja tuemme komissiota työn suorittamisessa. Toivomme löytävämme kompromissin tässä asiassa, mutta on selvää että tarvitsemme tekijöitä, joilla vahvistetaan vakavaraisuuden valvontaa vakuutusyhtiöiden tasolla.

Vastatakseni Mairead McGuinnessille katson, että G20-kokouksen vastaus, tapa jolla sitä valmisteltiin ja se seikka, että G20 on sopinut toimintasuunnitelmasta, osoittavat, että neuvosto oli yhtenäinen toimissaan. Muistuttaisin teitä siitä, että tämän toimintasuunnitelman suhteen on niitäkin, jotka sanovat että meidän olisi hyödynnettävä kaikkia käytettävissä olevia resursseja aktiivisuuden ylläpitämiseksi. Tässä toimintasuunnitelmassa on erittäin käytännöllisiä rahoitusalan sääntelytoimia, jotka juuri mainitsin ja joita en nyt aio toistaa ja joiden nopeaa täytäntöönpanoa odotamme Euroopan unionissa. Olemme pyytäneet rahoituskriisin lisäksi myös talouskriisin takia, että komissio käynnistää vaaditut lainsäädännölliset tai käytännölliset aloitteet ja että Euroopan parlamentti tukee niitä hyväksymällä vaaditut tekstit mahdollisimman pian.

Jäsenvaltioiden koordinoinnista sanoisin Mairead McGuinnessille, että pidän tärkeänä sitä, että ennakkovaroitusryhmä, koordinoitiryhmä, toimii oikein talous- ja rahoituskomitean ja jäsenvaltioiden edustajien ja eri instituutioiden, Euroopan keskuspankin tai euroryhmän, puitteissa.

Gay Mitchellin puhetta kommentoin siten, että mainitsematta Marshall-suunnitelmaa ja soveltaen G20-periaatteita ja puheen puheenjohtajan nimissä haluamme nähdä yhteisön käyttävän kaikkia keinoja yhdessä jäsenvaltioiden keinojen kanssa: Euroopan investointipankin nykyisiä lainaohjelmia, yhteisön talousarvion käytettävissä olevia varoja, joita pitäisi käyttää myös aktiivisuuden ylläpitämiseksi, jäsenvaltioiden

talousarvioiden resursseja, erityisesti tuleviin menoihin ja yritysten tukihankkeisiin liittyviä resursseja, tai yhteisön tasolla jopa tiettyjen sääntöjen höllentämistä tai mukauttamista suurimmissa vaikeuksissa olevien alojen auttamiseksi. Tästä näkökulmasta tarkastelemme asioita erittäin käytännönläheisesti, mutta on selvää, että meidän on toimittava tällä alalla. Olette joka tapauksessa aivan oikeassa, ja puheenjohtajavaltio jakaa näkemyksenne täysin.

Laima Liucija Andrikenelle voin todeta olevani pahoillani, mutta Unkari on saanut talousapua. Kuten sanoin ja voin vahvistaa sen, rahasto on myöntänyt 12,5 miljardia euroa, josta 6,5 miljardia euroa tulee unionilta, ja on selvää, että tämä solidaarisuus hyödyttää maita, joiden maksutaseeseen vakava kriisi on vaikuttanut ja joilla on vaikeuksia maksaa takaisin ulkoista velkaa.

Olkaa huoletta siitä, että panemme unionissa täytäntöön vaadittavat solidaarisuusmekanismit. Olemme kohdanneet erityisen vakavan tilanteen Unkarin tapauksessa. Viittasin myös Islantiin. Olemme vaikeassa tilanteessa. Jos, enkä toivo sitä, Baltian maat tai tietyt maat, jotka tunnette hyvin, joutuisivat samoihin vaikeuksiin, silloin käytettäisiin samoja solidaarisuusmekanismeja. Tämä on puheenjohtajavaltion kanta, eikä yhtenäisyyttä tietenkään voi olla ilman solidaarisuutta.

Haluaisin sanoa Dimitrios Papadimoulisille, että ensinnäkään en ole aina samaa mieltä puheenjohtaja Prodin kanssa. Sellaista se on joskus. Toiseksi, nyt tarvitaan tiettyä budjettikuria. Kolmanneksi, kuten sanoin viitattessani G20-kokouksen päätelmiin, vaikuttaa selvältä, että kyseisiä periaatteita on mukautettava poikkeuksellisiin olosuhteisiin ja nyt vaaditaan poikkeuksellisia toimenpiteitä. On järkevää, siitä olen samaa mieltä, välttää aina dogmaattisuutta. Lopuksi ja neljänneksi matkailu, tunnen neuvoston puheenjohtajan tarpeeksi hyvin että tiedän hänellä olevan muita suosikkikohteita ja että hän laittaa kaiken energiansa Euroopan unionin palvelukseen. Luotan siihen, että tiedätte sen olevan välttämätöntä meille.

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Jean-Pierre Jouyet, arvopaperistamisen rahoitustekniikalla Yhdysvaltojen subprime-lainoja on sisällytetty kiinnitysvelkakirjoihin ja muihin rahastoihin, joita EU:n pankit ja kansalaiset ovat ostaneet.

Tietääkö neuvosto, miten paljon tätä rahoitusroskaa on myyty meille Atlantin toiselta puolelta?

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Haluaisin tietää, tunteeko puheenjohtajavaltio Ranska itsensä eristyneeksi neuvoston pöydässä, koska se on historian aikana suosinut markkinoiden sääntelyä ja tässä erityisessä tapauksessa rahoituspalvelujen sääntelyä.

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Arvoisa puhemies, minulla ei ole päässäni tarvittavia lukuja vastaukseen parlamentin jäsenelle. Suuruusluokat, joiden kanssa olen tekemisissä, ovat todella korkeita ja arvopaperistamisen ylilyönnit, pääasiassa Atlantin takaa, jotka ovat levinneet Eurooppaan ovat suurempia kuin monen jäsenvaltion tai jopa EU:n BKT. Se on todella huomattavaa. Sen voin teille kertoa. Arvopaperistaminen on siten aiheuttanut ennennäkemättömän vakavan epävakauttavan kriisin. Sen voin teille tänään kertoa.

Vastatakseni Avril Doylelle toivon, että emme ole täysin eristyneitä tässä tai muissa asioissa ja että puheenjohtajavaltio on luottavainen. Rahoitusalan sääntely ei todellakaan ole helppo asia, Avril Doyle, mutta katson, että olemme edistyneet. Tänään iltapäivällä keskustelimme täällä parlamentissa Euroopan komission puheenjohtajan kanssa ja luotamme pitkälti toimintasuunnitelmaan, jonka Eurooppa-neuvosto on määritellyt ja jonka koko EU on muotoillut valtion tai hallitusten päämiesten epävirallisissa kokouksessa ja jota sittemmin on ohjattu G20-kokouksen työllä tänä viikonloppuna Washingtonissa.

Sanoisin, että enää ei ole mitään kiistoja, ei ainakaan teoriassa. Meidän on käsiteltävä sääntelyn puutetta. Kukaan ei tarvitse tai halua lisää sääntelyä, mutta meidän on mukautettava sitä ja varmistettava, että käytettävissä on turvallinen ja avoin järjestelmä säästäjille ja sijoittajille. Uskon, että koko maailma on kanssamme samaa mieltä tästä asiasta. Sen jälkeen kyse on sopeuttamisesta.

Puhemies. – **Hélène Goudinin** laatima kysymys nro 10 (H-0806/08)

Aihe: Poliittinen vastuu EU:n sotilasoperaatioiden aikana tapahtuneista rikkomuksista

Useat henkilöt Ruotsissa ovat antaneet todistajanlausuntoja, joiden mukaan Artemis-nimiseen EU:n sotilasoperaatioon Buniassa, Kongossa, osallistuneet ranskalaisjoukot kiduttivat erästä vankia ja valeteloittivat tämän. Todistajien mukaan teot tapahtuivat 13. heinäkuuta 2003, ja niitä on tutkittu sekä Ruotsin että Ranskan puolustuslaitoksessa. Tapahtuma herättää monia kysymyksiä tulevasta yhteistyöstä.

Onko olemassa takeita siitä, että EU:n lähettämät joukot kunnioittavat allekirjoitettuja yleissopimuksia EU-operaatioiden aikana ja että niillä on kansainvälisöidellinen pätevyys tehtäviensä suorittamiseen? Mitä jatkotoimia neuvosto aikoo toteuttaa Ranskan tekemän Bunian tapahtumia koskevan selvityksen johdosta?

Hanne Dahlin laatima kysymys numero 11 (H-0807/08)

Aihe: Poliittinen vastuu EU:n sotilasoperaatioiden aikana tapahtuneista rikkomuksista

Useat henkilöt Ruotsissa ovat antaneet todistajanlausuntoja, joiden mukaan Artemis-nimiseen EU:n sotilasoperaatioon Buniassa, Kongossa, osallistuneet ranskalaisjoukot kiduttivat erästä vankia ja valeteloittivat tämän. Todistajien mukaan teot tapahtuivat 13. heinäkuuta 2003, ja niitä on tutkittu sekä Ruotsin että Ranskan puolustuslaitoksessa. Ruotsalaisten todisteet sisälsivät ristiriitaisia kertomuksia ja Ranskan tutkimuksessa pääteltiin, että väärinkäytöksiä ei ollut tapahtunut, mutta tapahtuma herättää monia kysymyksiä tulevasta yhteistyöstä.

Kenellä on poliittinen vastuu, jos jonkin jäsenvaltion sotilaalliset joukot syyllistyvät rikkomuksiin EU-operaatioiden aikana? Jos jonkin jäsenvaltion sotilaallisten joukkojen todetaan syyllistyneen sotarikoksiin EU-operaatioiden aikana, onko mahdollista kieltää kyseisen jäsenvaltion osallistuminen EU-operaatioihin pitemmäksi aikaa, jotta voidaan suojella EU-maiden sotilaallisten joukkojen mainetta ja imagoa?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, Hélène Goudin ja Hanne Dahl ovat esittäneet vakavia kysymyksiä. Voin vakuuttaa heille kummallekin ja parlamentille, että Euroopan unionin operaatioissa noudatetaan ihmisoikeuksien suojelua koskevia yleissopimuksia ja kansainvälistä oikeutta.

Tämä periaate on selvästi eritelty kaikissa neuvoston hyväksymissä suunnitteluasiakirjoissa ja sisällytetty yksittäisiin ohjeisiin, jotka annetaan operatiivisille joukoille. Englanniksi se tunnetaan nimellä "soldiers' corps".

Silloin kun yksittäiset henkilöt ylittävät ulkomaan- ja puolustusoperaatioissa velvollisuutensa, rankaiseminen ja oikeudelliset seuraukset kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan. Kaikki jäsenvaltiot noudattavat yleissopimuksia, joilla suojellaan ihmisoikeuksia.

Tapauksesta, johon tässä yhteisessä kysymyksessä viitataan, haluaisin sanoa luopuen hetkeksi neuvoston puheenjohtajuudesta tämän: avoimuuden vuoksi Ranskan viranomaiset tutkivat asian perusteellisesti otettuaan ensin yhteyttä Ruotsin viranomaisiin. Ranskan operatiivisten joukkojen ja maanpuolustuksen tarkastuslaitos suoritti tutkimuksen.

Tutkimuksessa todettiin, että Ranskan joukkojen Artemis-operaation aikana 13. heinäkuuta 2003 Kongon demokraattisessa tasavallassa vangitsemaa nuorta miestä ei kidutettu eikä kohdeltu julmasti. Siten Ranskan ja Ruotsin joukkoja vastaan nostetut syytökset ovat perusteettomia.

Hélène Goudin (IND/DEM). – (SV) Haluaisin esittää seuraavan kysymyksen: kyseinen nuori mies on, kuten tiedämme, kadonnut. Miten voidaan todistaa, ettei hänelle tapahtunut mitään?

Hanne Dahl (IND/DEM). – (DA) Arvoisa puhemies, haluaisin pyytää kysymykseen liittyen selvitystä siitä, miten siinä tapauksessa, että epäillään noudattaako jokin jäsenvaltio kansainvälisiä yleissopimuksia EU:n operaation yhteydessä, on mahdollista estää kyseistä jäsenvaltiota osallistumasta operaatioon. Uskon, että joissakin tapauksissa se voisi olla tarpeellista ja on tärkeää että säännöt ovat selvät.

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Arvoisa puhemies, menemättä äärimmäisyyksiin haluan antaa tosiasioihin perustuvan vastauksen Hélène Goudinin ja Hanne Dahlin kysymyksiin ja siksi annan täysistunnolle ja neuvoston puheenjohtajalle tiedot raportista, joka koskee Ranskan operatiivisten joukkojen ja maanpuolustuksen tarkastuslaitoksen tekemää tutkimusta.

Tiedoksi täysistunnolle – tehtäväni eivät sisällä velvollisuutta käsitellä näitä kysymyksiä, mutta teen niin – annan teille yhteenvedon tutkimuksesta, joka koskee tapahtumia 13. heinäkuuta 2003 Chem-Chemin leirissä Buniassa Kongon demokraattisessa tasavallassa. Tutkimuksessa, joka tehtiin Ruotsin joukkojen tuella ja yhdessä niiden kanssa, todettiin, että Ranskan joukkojen Artemis-operaation aikana 13. heinäkuuta 2003 Kongon demokraattisessa tasavallassa vangitsemaa nuorta miestä ei kidutettu eikä kohdeltu julmasti. Hän oli pidätettynä leirissä useita tunteja, sitten hänet vapautettiin. Armeijan komentaja määräsi tutkimuksen tehtäväksi 31. maaliskuuta 2008 täydentämään alustavia tutkimuksia, jotka Ruotsin ja Ranskan viranomaiset olivat tehneet omassa maassaan. Viranomaisten yhteistyö toimi erittäin hyvin, ja tutkimusten tuloksena näyttää siltä, että Ranskan ja Ruotsin sotilaita ja kahta everstiä vastaan esitetyt syytökset ovat perusteettomia.

On siis selvää, että ihmisoikeuksia on suojeltava ja kansainvälisten yleissopimuksia on noudatettava ulkopolitiikan turvallisuus- ja puolustusoperaatioissa kaikissa vaiheissa suunnittelusta täytäntöönpanoon ja se on tehtävä erityisesti kouluttamalla joukkoja jatkuvasti tällä alalla.

Paul Rübigen (PPE-DE). – (DE) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, olisin kiinnostunut kuulemaan, mitä te pidätte YK:n roolina näissä asioissa. Katsotteko, että YK:lla on tehtävänsä näillä aloilla?

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Olen helpottunut kuultuani kommenttinne – sekä Ranskan että neuvoston puolesta.

Ettekö kuitenkin katso, että kyseinen tapaus ja kaikki vastaavat tapaukset ovat erittäin pahoja EU:n operaatioiden kannalta ja että meidän on toimittava erittäin selkeästi ja varovaisesti sen suhteen, miten käsittelemme tällaisia raportteja, niin että käsittelemme ne ajoissa eivätkä ne mustamaalaa hyvää työtämme?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Arvoisa puhemies, olen täysin samaa mieltä siitä, mitä Mairead McGuinness sanoi. On selvää, että kaikista ulkomaanoperaatioista, jotka on toteutettu Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan puitteissa tai yhteisissä puitteissa, pitäisi tietysti ilmoittaa ja raportoida. Avoimuus on välttämätöntä.

Olen täysin samaa mieltä Mairead McGuinnessin kanssa, ja siksi meidän on kehitettävä kaikkea, mikä liittyy ”sotilaalliseen Erasmukseen”. Toivon, että seuraava Eurooppa-neuvoston kokous, joka pidetään joulukuussa, voi laajentaa koulutusta ja parhaiden käytäntöjen ja kokemusten vaihtoa jäsenvaltioiden välillä Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan puitteissa.

Vastauksena Mairead McGuinnessille katson, että tämä on erittäin tärkeä osatekijä, jos haluamme kehittää strategian EU:n turvallisuudelle ja läsnäololle ulkomailla. Olette aivan oikeassa, Mairead McGuinness.

Paul Rübigen kysymykseen vastaan, että asiaa käsitellään huomenaamuna keskustelussamme Kongon demokraattisesta tasavallasta. Pidän YK:n roolia todella tärkeänä. Kysymys kuuluu, miten resursseja voidaan vahvistaa ja täydentää.

Puhemies. – (EN) Näen, että Hanne Dahl pyytää jälleen puheenvuoroa. Pelkään, että voin antaa teille vain lisäkysymyksen ja se on siinä. Olen pahoillani, mutta niin se on.

(Välihuomautus salista)

En voi pakottaa juuri siihen, mitä te haluaisitte kuulla. Neuvoston puheenjohtaja on vastannut, ja pelkään, että sen on loputtava siihen, elleste tee lisää kysymyksiä.

Marie Panayotopoulos-Cassiotoun laatima kysymys numero 12 (H-0808/08)

Aihe: Kansallisten sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittaminen

Kysyn neuvostolta, mitä edistymistä on saavutettu kansallisten sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevan yhteisön lainsäädännön ajanmukaistamisessa ja yksinkertaistamisessa? Tämän prosessin ensimmäisen vaiheen muodosti asetus (EY) N:o 883/2004⁽²⁾, jonka myötä EU:n kansalaiset saattavat liikkua vapaasti EU:ssa säilyttäen oikeutensa ja sosiaalietuutensa (terveydenhoito, eläkkeet, työttömyyskorvaukset).

Milloin on määrä hyväksyä täytäntöönpanoasetus, jolla korvataan asetus (ETY) N:o 574/72⁽³⁾ ja johon sisältyy säännöksiä, jotka tähtäävät kansallisten elinten välisen yhteistyön lisäämiseen ja tietojenvaihtomenetelmien kehittämiseen?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Vastauksena Marie Panayotopoulosille sanoisin, että neuvosto yhtyy täysin hänen mielipiteeseensä tarpeesta päästä mahdollisimman pian sopimukseen ehdotetusta asetuksesta, jolla säädetään sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevan asetuksen N:o 883/2004 soveltamistavoista.

Se tarkoittaa olosuhteiden luomista kyseisen asetuksen hyväksymiselle, jotta sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisen uudistus saadaan mahdollisuuksien mukaan päätökseen toukokuuhun 2009 mennessä.

⁽²⁾ EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ 2 EYVL L 74, 27.3.1972, s. 1.

Komission tammikuussa 2006 ehdottama asetus on säännösten laajuuden ja erittäin teknisen luonteen takia ollut eri puheenjohtajavaltioiden luku luvulta edenneen tarkastelun kohteena.

Edeltävien puheenjohtajien jatkuvien ponnistelujen ansiosta on hyväksytty osittaiset yleisnäkemykset. Prosessi saatiin päätökseen viime kuussa puheenjohtajavaltio Ranskan johdolla hyväksymällä osittaiset yleisnäkemykset kahdesta jäljellä olevasta luvusta, jotka liittyvät työtaturmaetuuksiin ja työperäisiin sairauksiin ja myös kuolintapauksuuksiin.

Euroopan parlamentti antoi mietintönsä viime heinäkuussa ensimmäisessä käsittelyssä. Neuvosto on tyytyväinen näkemysten laajaan lähentymiseen parlamentin kanssa. Neuvosto näkee siinä tulokset erittäin rakentavasta yhteistyöstä, joka käynnistyi kahden toimielimen välillä aivan tekstin käsittelyn alussa.

Yhteisen kannan hyväksyminen asetusluonnoksesta on puheenjohtajavaltio Ranskalle yksi suurista askelista henkilökohtaisen liikkuvuuden lisäämiseksi unionissa. Siksi puheenjohtajavaltio tekee kaiken voitavansa, jotta yhteinen kanta hyväksytään neuvoston kokouksessa 15. joulukuuta, niin että parlamentti voi hyväksyä sen ensi tammikuun istuntojaksolla.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, kysyisin neuvoston puheenjohtajalta uudesta komission ehdotuksesta 2008/414 potilaiden oikeuksista rajatylittäviin palveluihin.

Mikä on puheenjohtajavaltio Ranskan kanta uuteen ehdotukseen?

Jean-Pierre Jouyet. - (FR) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio Ranskalle on selvää, että meidän on tuettava tätä komission ehdotusta.

Käytännössä se helpottaa vakuutettuja henkilöitä koskevia menettelyjä, nopeuttaa eri sosiaaliturvapiireissä toimivien instituutioiden vastaus- ja käsittelyaikaa rajatylittävissä tilanteissa, kuten työtaturmat, työperäiset sairaudet ja invalideetti. Meidän on edistytävä ja hyväksyttävä sääntöjä tässä asiassa. Kuten tiedätte, puheenjohtajavaltio Ranska esitti Alain Lamassourelle, jonka te tunnette, kysymyksen tavoista, joilla rajatylittävät esteet voidaan poistaa. Sosiaaliturva-alan yhdenmukaistaminen on yksi vastauksista.

On löydettävä asianmukainen tasapaino sosiaaliturvajärjestelmiä koskevien kansallisten perinteiden ylläpitämisen ja muutosten tekemisen välillä. Ensin mainittu on tärkeää kaikille jäsenvaltioille ja jälkimmäinen on erittäin tärkeää rajatylittävän liikkuvuuden helpottamisen kannalta.

Tässä yhteydessä tuemme mainitsemaanne ehdotusta, ja puheenjohtajavaltio tekee Xavier Bertrandin johdolla kaiken voitavansa, jotta se hyväksytään.

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Katson, että yksi suurimmista ongelmista, joita meillä on EU:ssa, on kaksinkertainen verotus, joka johtaa erityisesti sosiaaliturvan alalla odottamattomiin lisäverotaakkoihin. Haluaisin tietää, voidaananko odottaa aloitetta neuvoston puheenjohtajavaltio Ranskalta.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Nyt kun käytettävissä ovat sähköiset pankkisiirrot ja korvauksia voidaan helposti maksaa sähköisesti, EU:n toimielimillä on varmasti tarpeeksi toimivaltaa ja älyä kehittää teknologia, jolla mahdollistetaan sisämarkkinoiden keskeinen oikeus kaikkien kansalaistemme vapaaseen liikkuvuuteen tai rajatylittävään liikkuvuuteen – mukaan luettuna vammaiset henkilöt ja ikääntyneet eläkeläiset ja muut – vai onko kyse siitä, ettei ole kollektiivista tahtoa tehdä niin? Vastustaako joku jäsenvaltio ongelman yhteistä ratkaisua?

Jean-Pierre Jouyet. - (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin vastata Paul Rübigille ja Avril Doylelle, koska nämä ovat kysymyksiä, jotka ovat jo kiinnittäneet huomioni.

Ensinnäkin katson, että Avril Doyle on oikeassa. Kaikkia teknologioita, ja sähköiset teknologiat ovat tässä tapauksessa erityisen hyödyllisiä, pitäisi käyttää potilaskertomusten käsittelyyn.

Toiseksi, Avril Doyle, kannatamme yhteistä ratkaisua edellyttäen, että liikkuvuuden tapauksessa emme uhkaa kunkin jäsenvaltion sosiaaliturvan perinteitä.

Kolmanneksi, olen samaa mieltä Paul Rübigin kanssa. On havaittu, että maksuongelmiin liittyy oikeudellisia kysymyksiä, jotka koskevat kaksinkertaista verotusta. Paul Rübig on oikeassa.

Kerron teille oman näkemykseni pohdittuani kysymyksiä huolellisesti vasta viime viikolla, koska tulemme naapurivaltioista, Paul Rübig, katson, että kansalliset hallinnot eivät ole aina asianmukaisesti koulutettuja, luottavaisia tai riittävän motivoituneita ratkaisemaan tämältyypistä ongelmaa. Vastatakseni Avril Doylelle,

se vaikuttaa minusta todelliselta vaikeudelta. Siksi tarvitaan yhteisön yhteistä lähestymistapaa. Komission on todellakin toimittava ponnekkaisesti. Myös puheenjohtajavaltio toimii ponnekkaisesti asian edistämiseksi, koska kussakin jäsenvaltiossa on hallinnollista, byrokraattista ja kulttuurista vastahakoisuutta.

Rajatylyttävä liikkuvuus on todellinen kysymys Euroopan integraatiossa, uuden eurooppalaisen sukupolven kehittämisessä ja yksinkertaisesti siinä asiassa, että kansalaisemme pääsevät näkemään Euroopan unionin käytännön etuja. Rajatylyttävälle liikkuvuudelle on aivan liian monta hallinnollista estettä, erityisesti sosiaali- ja veroalalla.

Se on todellinen kysymys. Katson, että se vaatii myös syvällisiä uudistuksia ja koordinoitua yhteisön toimielinten välillä, erityisesti komission ja kansallisten hallintojen välillä.

Puhemies. – (EN) Kyselytunti on päättynyt.

Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

(Istunto keskeytettiin klo 19.05, ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Manuel António DOS SANTOS**

13. Tietyn tyyppisten yritysten julkaisu- ja käännösvelvoitteet (keskustelu)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana Piia-Noora Kaupin oikeudellisten asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi neuvoston direktiivien 68/151/ETY ja 89/666/ETY muuttamisesta tietyn tyyppisten yritysten julkaisu- ja käännösvelvoitteiden osalta (KOM(2008)0194 - C6-0171/2008 - 2008/0083(COD)).

Piia-Noora Kauppi, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä mietintö on osa yhtiölainsäädännön yksinkertaistamis pakettia. On erittäin tärkeää, että yritämme Euroopan unionissa yksinkertaistaa liiketoimintaympäristöä, jotta yritykset menestyvät ja luovat kasvua EU:n taloudessa. Tavoitteena on vähentää hallinnollisia rasitteita, jotka koskevat tietyn tyyppisten yritysten julkaisu- ja käännösvelvoitteita. Ehdotus on osa laajempaa hallinnollisten rasitteiden vähentämistä; sen ansiosta yritykset voisivat vapauttaa ja kohdentaa uudelleen resurssejaan, ja se lisäisi siten EU:n talouksien kilpailukykyä.

Tällä hetkellä yritysten on ensimmäisen yhtiöoikeusdirektiivin mukaisesti julkaistava kansallisissa virallisissa julkaisuissa tiettyjä tietoja, jotka on kirjattava jäsenvaltioiden kaupparekistereihin. Useimmissa tapauksissa julkaisu kansallisessa virallisessa julkaisussa aiheuttaa yrityksille lisäkustannuksia tarjoamatta todellista lisäarvoa. Ehdotuksen tavoitteena on siksi poistaa kansallisesta lainsäädännöstä sellaiset julkaisuvelvoitteet, jotka aiheuttavat yrityksille lisäkustannuksia.

Komissio jättää jäsenvaltioille kuitenkin joustovaraa uusien julkaisuvaatimusten osalta. Jäsenvaltiot voivat edelleen määrätä lisävelvoitteita, mutta uutta sähköistä keskusjärjestelmän varten ehdotetun yhden maksun on katettava ne.

Kaikilla jäsenvaltioilla pitäisi olla sähköisiä keskusjärjestelmiä, jotka sisältävät kaikki tiedot ja tarjoavat pääsyn tällaisiin yhtiön elektronisissa tiedostoissa oleviin tietoihin rekisterissä. Se olisi kustannustehokas ja helposti saavutettavissa oleva tapa tarjota kaikki tarvittavat tiedot yrityksistä. Joillakin jäsenvaltioilla on jo tällaisia sähköisiä keskusjärjestelmiä ja tietokantoja, mutta toisilla tällaisia digitaalisia tietokantoja ei ole.

Tärkeintä on ottaa käyttöön jäsenvaltioiden asettama yksi maksu, joka kattaa kaikki julkaisua ja hallintoa koskevien velvoitteiden kustannukset. Yhden maksun pitäisi kattaa myös kaikki muut kansalliset velvoitteet, jotka koskevat tietojen julkaisua paikallisissa ja alueellisissa sanomalehdissä.

Oikeudellisten asioiden valiokunta halusi kuitenkin soveltaa jonkin verran joustavuutta kyseisiin kustannuksiin ja toteamme nyt, että jos on olemassa hyvin perusteltuja syitä, jäsenvaltioiden on mahdollista määrätä lisämaksuja.

Tässä ehdotuksessa käsitellään 11. yhtiöoikeusdirektiivin osalta niiden asiakirjojen käännösvelvoitteita, jotka arkistoidaan yrityksen sivuliikkeen rekistereihin. Kun yritykset rekisteröivät sivuliikkeen, niiden on myös arkistoitava tiettyjä tietoja yrityksen sivuliikkeen rekisteriin. Se aiheuttaa yrityksille usein merkittäviä lisäkustannuksia, koska niiden on varmistettava tiettyjen asiakirjojen kääntäminen sen jäsenvaltion kielelle,

jossa sivuliike sijaitsee, ja sen lisäksi niiden on noudatettava toisinaan liiallisia vaatimuksia käännösten oikeaksi todistamisesta ja vahvistuttamisesta julkisella notaarilla. Niinpä yritämme nyt helpottaa käännösvelvoitteita poistamalla kyseisen oikeaksi todistamisen ja vahvistamisen.

Tavoitteena on vähentää kääntämisen ja oikeaksi todistamisen kustannukset minimiin. Se hyödyttää myös yrityksiä, kun kustannukset vähenevät jonkin verran samalla kun käännösten luotettavuus varmistetaan.

Yhdyn komission ehdotukseen, ja yritin pysytellä sanamuodossani niin lähellä komission ehdotusta kuin mahdollista. Täällä parlamentissa ei kuitenkaan ollut mahdollista päästä yksimielisyyteen komission ehdotuksesta.

Esitämme mietinnössämme joitakin tarkistuksia selkiyttääksemme julkaisukustannuksia ja kääntämistä koskevien säännösten käytännön täytäntöönpanoa, ja esitämme myös joitakin teknisiä tarkistuksia sen varmistamiseksi, että ristiviitaukset toisen yhtiöoikeusdirektiivin kanssa menevät oikein.

Oikeudellisten asioiden valiokunta esittää kolme kompromissitarkistusta, jotka useat kollegat olivat jättäneet sitä tarkoitusta varten, että uusia julkaisuvelvoitteita voidaan sallia, jos ne ovat hyvin perusteltuja, mutta me liitimme ne johdanto-osan kappaleisiin, ne eivät ole artikloissa. Mielestäni on erittäin tärkeää, että johdanto-osan kappaleissa annetaan jäsenvaltioille suositus toimia joustavasti, mutta emme vaadi niitä tekemään niin. Jos jäsenvaltiot katsovat, että sen yrityksillä on todellinen tarve julkaista jotain kansallisessa virallisessa julkaisussa – ja sitä jäsenvaltiot todellakin haluavat – ne voivat tehdä niin, mutta emme ole sisällyttäneet sellaista vaatimusta artikloihin.

Toinen asia on, että henkilökohtaisesti yritin esittää siirtymäaika, jota pidän edelleen erittäin hyvänä etenemistapana. Siirtymäaikana julkaisuvaatimukset olisivat olemassa, mutta siirtymäajan jälkeen meillä olisi vain sähköinen keskusjärjestelmä. Katson, että tällainen siirtymäaika koskeva ehdotus olisi myös samansuuntainen kuin internetin leviämistä koskeva kysymys eli että joissakin jäsenvaltioissa internet on levinnyt toisia paremmin. Ehkä voisimme siirtymäajan jälkeen varmistaa, että kaikissa jäsenvaltioissa tiedot leviävät riittävästi. Tällä tavoin voisimme ottaa huomioon sen seikan, että internet ei ole levinnyt kaikissa jäsenvaltioissa yhtä laajalle.

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän esittelijää työstä tässä asiassa, joka on osoittautunut ennakoitua monimutkaisemmaksi. Otamme erittäin vakavasti sitoumuksemme vähentää yritysten sääntelyrasitusta ja olemme kiitollisia Euroopan parlamentin jatkuvasta tuesta tässä asiassa.

On kuitenkin vaikeaa olla pettymättä joihinkin ensimmäiseen yhtiöoikeusdirektiiviin ehdotettuihin tarkistuksiin. Muistuttaisin, että Euroopan parlamentti suhtautuu komission vuoden 2008 työohjelmasta 12. joulukuuta 2007 antamassaan päätöslauselmassa myönteisesti komission päätökseen saavuttaa 25 prosentin tavoite yritysten hallinnollisten raskaiden vähentämisessä EU:ssa ja jäsenvaltioissa vuoteen 2012 mennessä. Parlamentti totesi tuolloin pitävänsä sitä keskeisenä painopistealana tulevana kuukausina, erityisesti pk-yritysten kohdalla, ja olennaisena panoksena Lissabonin tavoitteiden saavuttamiseen. Parlamentti korosti siis sitä, että se tarkastelisi lainsäädäntöehdotuksia tässä valossa.

Sen lisäksi Euroopan parlamentti tukee 21. toukokuuta 2008 antamassaan liiketoimintaympäristön yksinkertaistamista koskevassa päätöslauselmassa erityisiä ehdotuksia ensimmäisen yhtiöoikeusdirektiivin tarkistamiseksi, kun se katsoo että lakisääteisten tietojen julkaisemisen pitäisi olla yrityksille helpompaa. Parlamentti tuki silloin erityisesti uuden teknologian käyttöä.

Nyt käsiteltävänä olevassa oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnössä romutetaan täysin komission ehdotuksen tavoite. Komission vaikutustenarvioinnissa arvioitiin, että kustannuksia voidaan vähentää noin 600 miljoonaa euroa vuodessa. Mietintöluonnoksen mukaan jäsenvaltiot voisivat jatkaa kaikkien nykyisten hallinnollisten raskaiden määräämistä yrityksille ja sen lisäksi lisätä uusia raskaita. Siinä kun komission ehdotus perustuu ajatukselle, että sähköisen keskusjärjestelmän uusien julkaisuvälineiden pitäisi korvata nykyiset vaivalloiset julkaisumenetelmät, mietintöluonnoksessa lisättäisiin uusia raskaita sen sijaan että niitä vähennettäisiin.

Suurin osa sidosryhmistä on tukenut komission ehdotuksen tavoitetta. Myös suurin osa jäsenvaltioista tuki tavoitetta tähän asti neuvoston kanssa käydyissä keskusteluissa. Direktiivin hyväksyminen siinä muodossa, kun oikeudellisten asioiden valiokunta sitä nyt ehdottaa, vaarantaisi koko hallinnollisten raskaiden vähentämisen uskottavuuden.

Siinä määrin kuin oikeudellisten asioiden valiokunnan tavoitteena on varmistaa niiden sanomalehtien rahoitus, jotka tällä hetkellä ovat riippuvaisia yritysten julkaisujen maksuista, komissio voi periaatteessa

jakaa näkemyksen. On kuitenkin löydettävä muita rahoituskeinoja. Rahoitusta ei voida säilyttää yrityksille velvoittamalla ne noudattamaan julkaisuvelvoitteita, jotka eivät tarjoa mitään merkittävää lisäarvoa nykyisessä teknisessä ympäristössä.

Margaritis Schinas, *talous- raha-asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (EL) Arvoisa puhemies, välitän teille talous- ja raha-asioien valiokunnan mielipiteen. Hyväksymme suurelta osin komission ehdotuksen perussyyn. Ehdotus on rakenteeltaan hyvä, ja sen tarkoituksena on tietysti vähentää hallinnollisia rasitteita.

Katsomme, että kääntämiseen liittyvien menettelyjen yksinkertaistaminen ja käännösten oikeaksi todistaminen toisen jäsenvaltion auktorisoitujen kääntäjien toimesta on täysin perusteltua ja hyväksymme täysin tämän lähestymistavan.

Sitten siirryn julkaisukysymykseen. Valiokuntamme katsoo – kuten oikeudellisten asioiden valiokunta mielestäni aivan oikein katsoo – että yritysten lisäksi on myös kansalaisia, joilla on oikeus tietää. Arvoisa komission jäsen, valitettavasti kansalaisilla ei ole samanlaista pääsyä sähköiseen mediaan, johon alkuperäisessä ehdotuksessa heitä johdatitte.

Elämme moniarvoisessa EU:ssa, jossa on erilaisia malleja ja arvoja. Irlannin komissaarina te tiedätte, että maanne kansanäänestyksen tulos, monien maanmiesten näkemys yhdestä mallista koko Euroopalle, tulee meille kalliiksi. Emme siksi halua ottaa käyttöön tätä mallia EU:ssa, koska tiedämme hyvin, että kotimaassani, kotiseudullani, pääsy internetiin on rajoitettua. Miksi meidän pitäisi evätä näiltä henkilöiltä, unionin kansalaisilta, oikeus tietää näistä asioista, jotka koskevat heitä, muiden perinteisten kanavien kautta?

Katson siksi, arvoisa komission jäsen, kuten talous- ja raha-asioiden valiokunta ja oikeudellisten asioiden valiokunta, että sähköinen keskusjärjestelmä on tehtävä pakolliseksi ja se on perusteltua. Se ei kuitenkaan saa olla ainoa järjestelmä. Meidän on annettava kaikille unionin kansalaisille mahdollisuus saada tietoa. Emme halua luoda tilannetta, jossa tietyllä EU:n alueella asuvan henkilön on haettava tietoa oman alueensa tapahtumista BlackBerryllä, koska siellä, missä minä asun, monilla ihmisillä ei ole BlackBerryä.

Katson siksi, että komission edustajana, ja katson että meidän pitäisi lähettää neuvostolle sama viesti, teidän on otettava vakavasti huomioon kanta, jonka esitimme yksimielisesti oikeudellisten asioiden valiokunnassa ja suurella enemmistöllä talous- ja raha-asioiden valiokunnassa. Sanoisin vielä, että jos haluatte jättää sen huomiotta, neuvaisin teitä harkitsemaan asiaa uudelleen, koska vain hedelmällisellä demokraattisella vuoropuhelulla voimme löytää molemmin puolin hyväksyttäviä ratkaisuja, jotka hyödyttävät harvojen sijasta monia ihmisiä.

Georgios Papastamkos, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (EL) Arvoisa puhemies, maaliskuussa 2008 kokoontunut Eurooppa-neuvosto säati uusista, nopeista lainsäädäntöaloitteista unionin yritysten liiketoimintaympäristön parantamiseksi vähentämällä hallinnollisia velvoitteita ja kustannuksia. Mielestäni komission direktiiviehdotus, josta nyt keskustelemme, ei juurikaan edistä asetetun tavoitteen saavuttamista.

Yritysten sekä erityisesti pk-yritysten keskeinen ongelma on siinä, että tarvitaan tasapuolisia olosuhteita byrokratian, lainsäädännön ja verotuksen parantamiseksi yleisesti, ja odotamme komissiolta paljon merkittävämpää panosta siihen suuntaan.

Tässä erityisessä tapauksessa yritysten vuosikertomusten ja tilinpäätösten julkaisun päätavoitteena on noudattaa avoimuuden ja julkisuuden periaatetta kaupallisessa toiminnassa. Internetin levinneisyyden alhainen taso useissa jäsenvaltioissa ei tarjoa riittävää takuuta.

Pakollisten rekisterien ylläpitäminen vain sähköisessä muodossa tarkoittaisi myös tuhansien asiantuntijoiden työpaikkojen menettämistä perinteisessä painomediassa. Lehdistö on myös avoimuuden periaatteen ja unionin demokraattisen elämän keskeinen tekijä, ja sen panos Euroopan unionin monikielisyyteen ja monimuotoisuuteen on kiistaton.

Katson, että tasapainoinen ja järkevä ratkaisu on turvaventtiili, jossa hyväksytään yksi maksu ja jatketaan sen rinnalla julkaisua painomediassa ottaen käyttöön myös sähköinen rekisteri, kuten todetaan kompromissiehdotuksessa, joka on saavutettu ja jonka puolesta kaikki – toistan kaikki – oikeudellisten asioiden valiokunnan ryhmät ovat äänestäneet.

Lopuksi korostaisin, että Euroopan parlamentin velvollisuutena on hyväksyä tuottavalla tavalla yhteisön lainsäädäntöä, niin että se samalla säilyttää tahtonsa täydellisen riippumattomuuden lainsäädännön alalla. Oikeudellisten asioiden valiokunnan tahtona on, kuten jo todettiin, että täysistunto hyväksyy Piia-Noora Kaupin mietinnön, ja onnittelen häntä tästä työstä.

Vielä loppuhuomautus teille, arvoisa komission jäsen, en tiedä onko oikeudellisten asioiden valiokunnan yksimielinen ehdotus teille pettymys, mutta sanoisin teille ja todella toivon niin, että heti kun Lissabonin sopimus tulee voimaan, komission ja Euroopan parlamentin yhteistyökulttuuri muuttuu – ja sen täytyy muuttua. Sitä me odotamme nyt; sitä demokraattisesti valittu Euroopan parlamentti odottaa.

Ieke van den Burg, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi toteaisin jotain menettelystä. Arvoisa komission jäsen, on vahinko, että emme keskustelleet siitä kokoontuessamme tänä aamuna, koska olin hieman yllättynyt siitä että olitte nyt niin ankara puheessanne parlamentille. Olen menettelyn osalta erityisen ankara tavasta, jolla puheenjohtajavaltio Ranska on käsitellyt ehdotuksiamme noudattamatta vaatimuksia neuvotella tai keskustella mahdollisesta kompromissista.

Sama koskee komissiota. Tällaisissa asioissa on normaalia yrittää kokoontua yhteen ja etsiä ratkaisu, jolla vastataan eri osapuolten huoliin. Olen pahoillani siitä, että näin ei ole käynyt, ja toivon, että täysistunnon ja valiokunnassa suoritettavan äänestyksen välillä on mahdollisuus tehdä niin.

En usko, että olemme sisällöstä niinkään eri mieltä. Olen myös erittäin sitoutunut helpottamaan hallinnollisia rasitteita. Olen aina vaatinut kirjanpidon XBRL-järjestelmää ja senkaltaista sähköistä keskusjärjestelmää. Uskon meidän kaikkien pitävän sitä tarpeellisena, erityisesti siksi että joissakin jäsenvaltioissa sähköinen yhteiskunta ei ole vielä toimiva. Tarvitaan väliaikaista siirtymäkauden ratkaisua, niin että jäsenvaltioilla on vielä mahdollisuus käyttää pareilla tapahtuvaa rekisteröintiä.

Ongelma on todellakin väliaikainen, ja siihen voisi olla käytännön ratkaisu. Kuulin vasta tällä viikolla, että ensimmäinen sähköpostilähetys ja internet-yhteys toteutuivat ensimmäisen kerran vain 20 vuotta sitten, joten 10–20 vuoden kuluessa on täysin normaalia käsitellä kaikki asiat sähköisesti. Meillä on nyt käsillä vain väliaikainen ongelma, eikä meidän pitäisi tehdä siitä numeroa. Meidän pitäisi löytää järkevä, käytännöllinen ratkaisu siinä hengessä mitä aina kerrotte meille haluavanne.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, kiitän aluksi kollegaani Piia-Noora Kauppia erinomaisesta mietinnöstä ja ponnisteluista järkevän ratkaisun löytämiseksi eri kysymyksiin, erityisesti sähköistä keskusjärjestelmää koskevaan kysymykseen.

Ehdotettu direktiivi on osa laajempaa kokonaisuutta, jolla vähennetään yritysten hallinnollisia rasituksia, vähennetään niitä koskevia rajoituksia ja lisätään niiden kilpailukykyä. Me tuemme tietysti aktiivisesti tätä tavoitetta, joka hyödyttää pk-yrityksiä. Hyväksymme uuden sähköisen keskusjärjestelmän, joka sisältää kaiken tiedon ja periaatteet yhdestä maksusta, joka kattaa kaikki tarvittaviin julkaisuihin liittyvät kustannukset.

On kuitenkin syytä antaa parhaita mahdollisia tietoja ja sallia jatko tavanomaisille julkaisumenetelmille, joita tarvitaan vielä, erityisesti sanomalehdille. Esittelijän neuvottelujen jälkeen ehdottama teksti, jonka oikeudellisten asioiden valiokunta hyväksyi yksimielisesti, sallii jäsenvaltioiden jatkaa tavanomaisia julkaisumenetelmiä, sillä niiden kustannukset on sisällytetty yhteen julkaisumaksuun.

Arvoisa komission jäsen, olemme siksi noudattaneet ehdotuksen henkeä tekemällä keskusjärjestelmästä vaatimuksen ja säilyttämällä yhden maksun periaatteen. Olemme kuitenkin ottaneet huomioon todellisuuden eri jäsenvaltioissa, joilla ei ole sellaista tietotekniikkaa kuin toisilla ja joiden tiedotustapoja ei pidä jättää huomiotta.

Arvoisa komission jäsen, tiedätte, että kansalaisten näkemykset on otettava huomioon ja että EU ei saa vaikuttaa uusien rajoitusten ja vaikeuksien lähteeltä. Siksi me haemme joustavuutta, jossa otetaan huomioon eri jäsenvaltioiden todellisuus samalla kun säilytetään taloudellinen järjestelmä.

Arvoisa komission jäsen, totesitte tyyliä, että oikeudellisten asioiden valiokunta romuttaa komission kannan. En pidä näkemystänne oikeana, ei myöskään ole oikein sanoa, että oikeudellisten asioiden valiokunnan ehdotus sisältää uusia muodollisuuksia. Päinvastoin, on todettu, että nämä ovat olemassa olevia muodollisuuksia, jotka säilytetään, ja luonnollisesti torjumme uusien muodollisuuksien käyttöönoton.

Arvoisa komission jäsen, EU:n on nyt osoitettava, että se pystyy vähentämään byrokratiaa ja hallinnollisia rasituksia kunnioittaen kansallisia identiteettejä.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, kiitän komissiota ehdotuksen esittämisestä. Katson, että se on myönteinen ja auttaa meitä vähentämään tarpeettomia hallinnollisia rasituksia.

Kuten aikaisemmat puhujat ovat todenneet, tämän parlamentin velvollisuutena on palauttaa maan pinnalle komission erittäin anteliaat ja altruistiset ehdotukset. Todellisuus on se, että meillä on 27 jäsenvaltiota, joilla

on erilaiset oikeusjärjestelmät ja kovin erilaiset kielet, mikä tarkoittaa sitä, että kussakin valtiossa meidän on mukauduttava kyseisen valtion todellisuuteen, mukaan luettuna kielikysymys.

Kuten Jean-Paul Gauzès juuri totesi ja myös aikaisemmat puhujat ova todenneet, on erittäin tärkeää, että kansallisten erityispiirteiden tunnustaminen ei aiheuta lisäkustannuksia, että maksut ovat yhdenmukaisia ja että hallitukset ottavat tarvittaessa harteilleen lisäkustannukset.

Sen lisäksi on vielä toinenkin asia: käännökset. Meillä ei ole Euroopan unionissa yhteistä kieltä. Kaikissa 27 jäsenvaltiossa puhutaan eri kieliä, ja jopa joissakin kyseisistä valtioista puhutaan eri kieliä, kuten komission jäsenen kotimaassa. Meidän on elettävä sen kanssa.

Myös oikeudellisesti elämme todellisuudessa, jossa oikeudelliset asiakirjat ovat erilaisia. Oikeudellisten asioiden valiokunta on esimerkiksi ehdottanut tarkistuksia asiakirjojen oikeaksi todistamiseen käännösten oikeaksi todistamisen kanssa. Tällä hetkellä oikeudellisten asioiden valiokunta valmistelee oikeaksi todistettujen asiakirjojen eri jäsenvaltioissa tunnustamista koskevaa mietintöä, jonka pitäisi täydentää tätä mietintöä.

Lopuksi katson, että komissio on toiminut oikein esittäessään tämän ehdotuksen. Esittelijä on tehnyt erinomaista työtä, ja olemme kaikki yrittäneet kehittää lainsäädäntöehdotusta, joka voidaan tunnustaa koko unionissa oikeuksien takaamiseksi ja jonka perustana on unionin todellisuus. Unioni on edelleen rakenteilla, ja siinä on erilaisia kansallisia oikeusjärjestelmiä ja erilaisia sähköisten viestimien käyttötasoja.

Françoise Grossetête (PPE-DE). - (FR) Arvoisa puhemies, ensinnäkin onnittelen esittelijää Piia-Noora Kauppiä erinomaisesta työstä, sillä hänen ansiostaan oikeudellisten asioiden valiokunta on löytänyt kompromissin, joka muistini mukaan, arvoisa komission jäsen, hyväksyttiin yksimielisesti. Se onkin sitten selvä viesti. Mietinnössä sovitetaan yhteen yritysten sekä erityisesti pk-yritysten tarpeet, jotka koskevat hallinnollista yksinkertaisuutta, ja kansalaisten oikeus saada tietoa ja annetaan samalla jäsenvaltioille mahdollisuus säilyttää julkaisuvelvoitteet, jos ne niin haluavat.

Olen vakuuttunut siitä, että Euroopan parlamentti noudattaa oikeudellisten asioiden valiokunnan esimerkkiä. 27 jäsenvaltiolla on omat perinteensä. Jotkut niistä suosivat pelkkää internetiä. Toiset käyttävät edelleen perinteistä paperisia viestintämenetelmiä. Kyseisiä perinteitä on kunnioitettava. Ei unohdeta sitä, että 50 prosentilla unionin kansalaisista ei ole internet-yhteyttä. Jos tiedot olisivat käytettävissä vain yhdessä sähköisessä keskusjärjestelmässä, ne, joilla ei ole internet-yhteyttä tai jotka suosivat paperin käyttöä, eivät voisi saada tietoa alueensa yrityksistä.

Uskon Euroopan parlamentin ymmärtävän hyvin sen, että oikeudellisten julkaisujen poistamisella esimerkiksi alueellisista sanomalehdistä olisi katastrofaalisia seurauksia. Sen takia jäsenvaltioiden on tietyin ehdoin voitava organisoida tiedonjakelu täydentävien kanavien kautta.

Arvoisa komission jäsen, tämä ei ole ideologinen keskustelu. Ettekö katso nykyisissä olosuhteissa, että teillä on muutakin tekemistä kuin estää jotain, joka toimii hyvin jäsenvaltioissa.

Kun pyritään jatkuvasti yksinkertaistamaan asioita, siihen liittyy joskus se riski, että asioista tehdään entistä monimutkaisempia. Kustannusten vähentäminen? Kyllä, mutta mihin hintaan? Rajoitusten lievittäminen kilpailukyvyyn lisäämiseksi? Kyllä, mutta mitä tapahtuu kilpailukyvyille, kun yksinkertaistaminen uhkaa vahingoittaa vakavasti kokonaisen alan taloutta? Komission halutaan kovasti panevan merkille se tosiasia, että me tuemme ratkaisuja, jotka antavat sanomalehdille mahdollisuuden päästä nykyisten vaikeuksien yli.

Arvoisa komission jäsen, teidän pitäisi ottaa huomioon jäsenvaltioiden perinteet. Toimimalla tällä tavalla olette vastuussa siitä riskistä, että tietty määrä toimittajia irtisanotaan ja suuri osa väestöstä jää vaille tietoa.

Haemme tasapainoista direktiiviä, joka sisältää sähköisen keskusjärjestelmän ja yhden maksun. Olemme vakuuttuneita siitä, että olemme saavuttaneet kyseisen ratkaisun, ja teidän on kunnioitettava Euroopan parlamentin äänestystä.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentti on jo kauan pyrkinyt nostamaan esiin kysymyksen tarpeettoman ja suhteettoman suurista hallintokustannuksista, joita eurooppalaisille yrityksille aiheutuu. Kyseiset kustannukset vaikeuttavat liiketoimintaa, ja sen lisäksi ne ovat esteenä nykypäivän erittäin kilpailullisen maailmantalouden haasteisiin vastaamiselle.

Siksi on myönteistä, että komissio on vihdoinkin kiinnittänyt huomiota asiaan ja ehdottaa nopean menettelyn soveltamista 1. ja 11. yhtiöoikeusdirektiivin tarkistamiseen, mikä nopeuttaa eurooppalaisten yritysten

liiketoimintaympäristön parantamista. Ensimmäisen yhtiöoikeusdirektiivin tapauksessa kaikkien yritysten kustannuksia lisäävien julkaisuvelvoitteiden poistaminen kansallisesta lainsäädännöstä vaikuttaa todellakin asianmukaiselta. Ehdotettu sähköinen keskusjärjestelmä, joka sisältää täydelliset tiedot yrityksistä, tarjoaa taloudellisen ja helppokäyttöisen ratkaisun kuten myös yksi maksu, joka kattaa kaikki kustannukset riippumatta siitä ovatko ne hallinnollisia vai liittyvätkö ne julkaisuvaatimuksiin.

Ehdotus, joka liittyy 11. yhtiöoikeusdirektiiviin, koskee niiden asiakirjojen kääntämistä ja oikeaksi todistamista, jotka tallennetaan toiseen jäsenvaltioon perustetun yrityksen sivuliikkeen kaupparekisteriin. Käännösten vastavuoroisella tunnustamisella, jota komission ehdottaa keinoksi vähentää hallinnollisia rasituksia, vähennetään epäilemättä yritysten kustannuksia ja varmistetaan samalla käännösten luotettavuus. Onnittelen lopuksi esittelijää Piia-Noora Kauppia erinomaisesta mietinnöstä.

Costas Botopoulos (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, käytän hyväkseni tilaisuutta olla viimeinen puhuja ja esitän yhden poliittisen kommentin ja kaksi teknistä kommenttia keskustelun kohteena olevasta direktiivistä.

Poliittinen kommenttini on se, että todistamme tänään harvinaista hetkeä Euroopan parlamentissa: parlamentin kaikkien ryhmien, oikeistosta vasemmistoon, täydellistä yksimielisyyttä suunnasta, johon parlamentti haluaa viedä tiettyä lainsäädäntöaloitetta. Monet parlamentin jäsenet ovat todenneet, ja minäkin haluan korostaa sitä, että tämä on harvinainen tapahtuma ja komission täytyy ottaa se huomioon lopullisessa päätöksessä.

Emme romuta komission ehdotusta. Yritämme nykyaikaistaa sen ja tehdä siitä inhimillisemmän, johdonmukaisemman ja käytännöllisemmän. Se on poliittinen kommenttini.

Minulla on kaksi lyhyttä teknistä kommenttia: julkaisua koskevasta kysymyksestä parlamentin jäsenet ovat todenneet, ja minä toistan sen, että on täysin oikeudenmukaista ja oikein, että jäsenvaltioille, joissa internetin käyttö on erittäin rajoittunutta, annetaan ilmeisistä sosiaalisista ja taloudellisista syistä mahdollisuus yleisen sähköisen julkaisun ohella julkaista tietoja lehdistössä.

Kommenttoisin lyhyesti kysymystä kääntämisestä, jonka kanssa ei ole mitään ongelmia. Mahdollisuus vain yhteen tunnustettuun käännökseen antaa meille käytännön ratkaisun. Täällä käsitelty kysymys kääntämisestä ei ole kielikysymys, ei avoimuuskysymys eikä tyylikysymys. Se on käytännön kysymys, joka voidaan ratkaista hyvin yksinkertaisesti tunnustamalla käännös.

Poliittisten ja teknisten kysymysten välillä on siis ero. Me emme romuta ehdotusta vaan parannamme sitä.

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, aloitan toteamalla, että jos Ieke van den Burg olisi ottanut tämän asian puheeksi aamulla, olisin mielelläni käsitellyt sitä. Olin kysynyt teiltä, oliko mitään asioita, joista te haluaisitte keskustella, ja jos niitä olisi ollut, olisin puhunut teille niistä. Jos olisitte ottanut puheeksi minkä tahansa asian – vaikka Irlannin sään – olisin keskustellut siitäkin teidän kanssanne. Minulla ei ole mitään sitä vastaan.

Minulla ei ole mitään Euroopan parlamentin päätöksiä vastaan, koska päätöksenteko on teidän tehtävänne ja sen mukaan teidän on toimittava. On kuitenkin pidettävä mielessä juuri tämän ehdotuksen tausta, ja koska kunnioitan kantaanne, pyydän teitä kunnioittamaan omaa kantaani.

Tämä nimenomainen ehdotus esitettiin pk-yritysten hallinnollisten rasitusten vähentämisen yhteydessä. Se oli osa liiketoimintaympäristön yksinkertaistamista. Ehdotuksen tuloksia arvioitiin seuraavasti: kustannusten vähentäminen vuosittain 600 miljoonalla eurolla. Ehdotuksen esittämisen syynä oli siis pk-yritysten hallinnollisten kustannusten vähentäminen. Kuten huomautin aikaisemmassa puheenvuorossani, Euroopan parlamentti on suhtautunut myönteisesti koko kustannusten vähentämistä koskevaan hankkeeseen eri päätöslauselmissa.

Siinä siis yhteys jossa ehdotus annettiin. Tämän nimenomaisen ehdotuksen taustalla oli ajatus pk-yritysten hallinnollisten kustannusten alentamisesta ja yksinkertaistamisesta.

Ette kai voi odottaa minun sitten hyväksyvän Euroopan parlamentin tarkistuksia, jotka ovat täysin päinvastaisia, koska niillä ei alenneta vaan lisätään hallinnollisia kustannuksia. Jos Euroopan parlamentti katsoo, että tässä erityisessä tapauksessa etujen tasapaino vaatii säilyttämään asian ennallaan, niin olkoon niin. Se on täysin perusteltu näkemys. Sitä ei kuitenkaan voida sovittaa yhteen esittämämme alkuperäisen tavoitteen kanssa. Se oli kustannusten vähentäminen. Jos Euroopan parlamentti ja muut katsovat, että mainitsemistanne syistä järjestelmä olisi säilytettävä ennallaan, voitte tuskin odottaa minun kertovan teille,

että se vähentää hallinnollisia kustannuksia, kun se tekee päinvastoin – itse asiassa se lisää kustannuksia niiden vähentämisen sijasta.

Kahden Euroopan parlamentin valiokunnan jättämät tarkistukset tarkoittavat sitä, että ainoa muutos, joka jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön direktiivin hyväksymisen jälkeen, on sähköisen keskusjärjestelmän pakollinen käyttö. Minkäänlaista hallinnollisten rasiusten vähentämistä ei saavutettaisi säästöillä, joita odotimme alkuperäiseltä ehdotukseltamme ja jotka oli arvioitu, kuten sanoin, vaikutustenarvioinnissa noin 600 miljoonaksi euroksi vuosittain. Sellaisen direktiivin hyväksyminen, joka ei johda vähentämiseen vaan ainoastaan kosmeettisiin muutoksiin, välittäisi todella huonon viestin hallinnollisten rasiusten kokonaisvähennyksestä, josta me olemme puhuneet.

Pyytäisin siis Euroopan parlamentin jäseniä kunnioittamaan minunkin kantaani. Jos parlamentin näkemyksessä noudatetaan omaa linjaa – ja asiasta äänestetään huomenna – se on teidän näkemyksenne ja teillä on täysi oikeus kantaanne. Minulla ei ole mitään sitä vastaan. Teidän on kuitenkin kunnioitettava minun kantaani siinä, etten oikein voi hyväksyä tarkistuksia, jotka ovat päinvastaisia kuin alkuperäinen tarkoitus viedä asiaa eteenpäin. Emme me joudu riitaan sen takia, mutta en voi kuitenkaan kääntää logiikkaa pääläelleen ja sanoa, että se, mitä Euroopan parlamentti tekee, on oikein, koska se lisää hallinnollisia kustannuksia sen sijaan että vähentäisi niitä.

Voin kuunnella syitä, jotka mainitsitte järjestelmän säilyttämiseksi ennallaan – ja ehkäpä nissä on jotain perää – mutta sitä me emme alun perin ryhtyneet tekemään; se ei ole syy juuri tämän ehdotuksen tekemiseen. *C'est la vie!*

Piia-Noora Kauppi, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, kommentoisin menettelyä. Ieke van den Burg totesi jo, että puheenjohtajavaltio Ranska ei ole käyttänyt mitenkään hyvin tässä asiassa. Olemme yrittäneet ehdottaa useita mahdollisuuksia kolmikantakokoukselle mahdollisesta kompromissista keskustelemiseksi. Valitettavasti puheenjohtajavaltio Ranska ei halua osallistua neuvotteluihin. Se ei halua järjestää neuvotteluja neuvoston työryhmässä, jotta voitaisiin keskustella etenemistavasta. Ranska ei myöskään ole tänään läsnä keskustelemassa tästä erittäin tärkeästä asiasta.

Oikeudellisten asioiden valiokunnan näkemyksessä jäsenvaltioille myönnetään paljon joustavuutta. Siinä joustavuutta annetaan paljon omaa näkemystäni enemmän. Oikeudellisten asioiden valiokunnan näkemys menee kuitenkin niin pitkälle kuin voimme mennä. Tämä on ainoa Euroopan parlamentissa tällä hetkellä käsiteltävänä oleva ehdotus. Katson, että jos neuvosto ei voi hyväksyä parlamentin näkemystä eli oikeudellisten asioiden valiokunnan näkemystä – josta huomenna äänestetään – kuten olemme pyytäneet sitä tekemään, niin meidän on edettävä toiseen käsittelyyn.

Emme voi antaa neuvoston pallotella meitä. Jos ehdotusta ei hyväksytä siinä muodossa, jossa parlamentti siitä huomenna äänestää, prosessi viivästyy aivan varmasti. Ehkä emme saa tätä hanketta valmiiksi ennen vaaleja, ja on olemassa riski, että komissio vetää ehdotuksen takaisin. Mielestäni olisi suuri pettymys, jos neuvostossa ei löydy määränemmistöä sen tueksi eikä neuvosto esitä ehdotuksia siitä miten kompromissi voidaan saavuttaa.

Me olisimme halukkaita keskustelemaan kompromissista. Olisin henkilökohtaisesti erittäin tyytyväinen, jos neuvosto ehdottaisi jotain kolmikantakokouksessa, johon voisimme sitten perustaa kompromissin, mutta neuvosto piileskelee, eikä saavu kokouksiin eikä se järjestä kolmikantakokousta. Se jättää meidät hankalaan tilanteeseen.

Siksi olen pettynyt menettelyä koskeviin keskusteluihin. Toivon, ettei komissio vedä ehdotusta takaisin. Toivon, että vielä löytyy mahdollisuus kompromissiin, joka sopisi kaikille jäsenvaltioille ja myös Euroopan parlamentille.

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

14. Euroopan tilastot (keskustelu)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana Andreas Schwabin laatima talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan tilastoista (KOM(2007)0625 – C6-0346/2007 – 2007/0220(COD)) (A6-0249/2008).

Andreas Schwab, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, ensinnäkin on valitettavaa, että komission jäsen McCreevy poistuu istuntosalista, sillä tämän asiakirjan kohdalla hän olisi voinut kokea yhdessä Euroopan parlamentin kanssa, miten erittäin onnistunut ja suhteellisen pitkälinen menettely saatetaan päätökseen. Tämä kokemus on nyt varattu teille, komission jäsen Almunia. Olen iloinen, että tänään voimme saattaa onnistuneen, pitkällisen menettelyn päätökseen ensimmäisessä käsittelyssä laajalla yksimielisyydellä. Aluksi haluan myös – toisin kuin edellisen asian yhteydessä – kiittää neuvoston puheenjohtajavaltioita Sloveniaa ja Ranskaa niistä jatkuvista ja toisinaan vaikeista neuvotteluista, joiden tavoitteena oli löytää sovitteluratkaisu.

Asiakirjan tavoitteena on myös vähentää tilastoista aiheutuvaa hallinnollista taakkaa Euroopan unionin tasolla sekä yrityksissä paikallistasolla. Tämän vuoksi voimme katsoa tämän mietinnön osaltaan vähentävän byrokratiaa. Esimerkiksi Saksassa virallisten tilastojen kustannusten osuus on Saksan taloustutkimuslaitoksen (*Deutsches Institut für Wirtschaftsforschung*) laskelmien mukaan alle 10 prosenttia kaikista hallinnollisista menoista, kun analysoidaan talouden rakennetta kokonaisuudessaan. Se vastaa noin 230:tä miljoonaa euroa. Jos voimme Euroopan unionina todella ottaa tämän tilanteen hallintaan, uskon meidän pystyvän vähentämään byrokratiaa merkittävästi vähentämällä tilastoihin perustuvia velvoitteita. Komission jäsen Almunia, kiitos ehdotuksestanne.

Nyt haluaisin käsitellä erityisesti Euroopan tilastoja koskevaa asetusta. Asetus Euroopan tilastoista tarjoaa oikeudellisen perusrakenteen tilastojen laatimista varten Euroopan tasolla, ja sillä tarkistetaan Euroopan tason tilastojen laatimisesta annettua nykyistä perussäädöstä. Vaikka muiden ryhmien varjoesittelijät eivät olekaan tänä iltana läsnä, haluan silti kiittää heitä rakentavasta yhteistyöstä. Keskustelut eivät olleet helppoja, mutta ne osoittautuivat lopulta onnistuneiksi.

Ehdotus on osa suurempaa asetuskokonaisuutta, jonka komissio on hyväksynyt tällä vaalikaudella tilastojen laatimisesta ja levittämisestä ja jota on käsitelty talous- ja raha-asioiden valiokunnassa. Teemme asetusehdotuksen sisältöön seuraavat muutokset. Määrittelemme Euroopan tilastojärjestelmän uudelleen ja sisällytämme sen yhteisön lainsäädäntöön. Määrittelemme kansallisten tilastolaitosten tehtävän Euroopan tilastojärjestelmässä ja varmistamme samalla, että jäsenvaltiot noudattavat edelleen toissijaisuusperiaatetta täysimääräisesti siten kuin on säädetty, ja pyrimme viittamaan Eurooppalaisia tilastoja koskeviin käytännesääntöihin ja niiden kehittämiseen yhteisön lainsäädännössä. Tältä osin vastataan tietyissä Euroopan unionin jäsenvaltioissa euron käyttöönoton jälkeen syntyneeseen tilastoja koskevaan hankalaan tilanteeseen. Lopuksi ehdotuksessa perustetaan kaksi elintä – Euroopan tilastojärjestelmän kumppanuusryhmä ja Euroopan tilastojärjestelmää käsittelevä komitea – jotka yhdessä korvaavat entisen tilasto-ohjelmakomitean.

Valiokuntaäänestyksen selkeä tulos ja onnistunut kolmikantakokous todistavat, että on saatu aikaan yhtenäinen lainsäädäntö. Jäljellä olevien minuuttien aikana haluaisin puhua vielä kerran tämän lainsäädäntöhankkeen yhteydestä kahteen tärkeään kysymykseen. Olemme pystyneet varmistamaan, että tulevaisuudessa asetukset antaa Eurostatille mahdollisuuden saada nopeampi ja rajaton pääsy kaikkiin tilastotietoihin, joita tarvitaan tärkeiden taloudellisten perusteiden kokoamiseen. Tällä tavoin lisäämme hieman Euroopan tason tilastojen avoimuutta ja näin ollen lisäämme myös hieman euroalueen kilpailukykyä. Nämä ovat hyviä uutisia, varsinkin kun otetaan huomioon rahoituskriisi sekä tilastojärjestelmää koskevat hankalat keskustelut.

Toiseksi pidän erittäin tärkeänä sitä, että mietintö lujittaa entisestään tilastojen tieteellistä riippumattomuutta. Tämä on myönteinen merkki alalla työskentelevälle henkilöstölle. Lopuksi totean olevani kiitollinen siitä, että kaikkien jäsenvaltioiden välillä päästiin kompromissiin. Tiedän – vaikka neuvoston istuimet ovatkin tänä iltana tyhjinä – että monille tämä ei ollut helppoa. Uskon kuitenkin, että kaikki asianosaiset voivat olla tyytyväisiä tähän asetusehdotukseen ja että voimme pitää asetusta onnistuneena. Kiitän teitä kuuntelemisesta ja onnistuneesta yhteistyöstä.

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, virallisilla tilastoilla on epäilemättä merkittävä rooli nyky-yhteiskunnassa. Toimielimet, päätöksentekijät, taloudelliset toimijat, markkinat ja yksityishenkilöt tukeutuvat vahvasti tilastoihin, kun he haluavat kuvata mahdollisimman tarkasti taloudessa, yhteiskunnassa, ympäristössä, kulttuurissa ja muilla aloilla tapahtuvaa kehitystä.

Tilastotiedot tukevat poliittisten päätösten avoimuutta, ja näin ollen viralliset tilastot edustavat yhteistä etua ja luovat perustan sujuvalle demokratialle. Euroopan unionin tasolla eurooppalaiset tilastot ovat yhä tärkeämpiä niiden politiikkojen kehittämisen, täytäntöönpanon, valvonnan ja arvioinnin kannalta, joista päätetään täällä, tässä parlamentissa sekä neuvostossa, ja joita komissio ehdottaa.

Tänään käsiteltävänä olevan komission ehdotuksen tavoitteena on tarkistaa oikeudellista peruskehystä, joka koskee tilastojen tuottamista Euroopan tasolla. Olen tyytyväinen parlamentin rakentavassa hengessä tekemään tarkkaan työhön ja erityisesti jäsen Schwabin työhön esittelijänä. Olen tyytyväinen myös jäsen Ferreiran – joka ei ole tänään paikalla mutta jota edustaa jäsen Van den Burg – ja jäsen Starkevičiūtėn työhön. He tekivät yhteistyötä Eurostatin ja komission kanssa, jotta pääsemme tänne keskustelemaan ehdotuksesta.

Tarkistusta ohjaavat yhteiskunnalliset muutokset ja tarve määritellä selvemmin Euroopan tilastojärjestelmän (European Statistical System, ESS) tehtävä. Edellinen aiheita käsittelevä asetus on peräisin vuodelta 1997, ja sen jälkeen on tapahtunut monia asioita, joiden vuoksi tämä tarkistus on ollut välttämätön. Tarkistus antaa uutta pontta vakiintuneeseen yhteistyöhön 27 jäsenvaltion kansallisten tilastolaitosten ja Eurostatin välillä ja auttaa epäilemättä luomaan tarvittavan perustan tulevien tilastohaasteiden ratkaisemiseksi.

Lisäksi tässä tarkistuksessa huipentuvat komission vuodesta 2005 alkaen parlamentin ja neuvoston tukemana toteuttamat toimenpiteet, joiden tavoitteena on ollut uudistaa Euroopan tilastojärjestelmän hallinnointia. Tässä prosessissa on perustettu Eurooppalaisen tilastoalan neuvoa-antava komitea sekä eurooppalaisen tilastohallinnoinnin neuvoa-antava lautakunta, jotka aloittavat piakkoin toimintansa.

Tältä osin uudessa asetusehdotuksessa todetaan, että Euroopan tilastoja kohtaan tunnetun luottamuksen vahvistamiseksi on tilastoviranomaisten oltava ammatillisesti riippumattomia ja varmistettava Euroopan tilastojen tuotannon puolueettomuus ja korkea laatu ottaen huomioon periaatteet, jotka sisältyvät Euroopan tilastoja koskeviin käytäntöihin, jotka komissio on vahvistanut suosituksessaan kansallisten ja yhteisön tilastoviranomaisten riippumattomuudesta, koskemattomuudesta ja vastuuvuolisuudesta.

Haluan mainita komission ehdotusta ohjanneista ja jäsen Schwabin mietinnössä esitetyistä periaatteista tavoitteen, jonka mukaan ehdotetun aiempaa paremman Euroopan tilastojen sääntelykehyksen olisi vastattava tarpeeseen minimoida yrityksille aiheutuvaa vastaustaakkaa ja edistettävä yleisempää tavoitetta, joka on Euroopan tasolla aiheutuvan hallinnollisen taakan vähentäminen.

Arvoisa puhemies, lopuksi haluan kiittää vielä kerran esittelijä Schwabia ja koko talous- ja raha-asoiden valiokuntaa heidän erinomaisesta työstään, jonka tarkoituksena on antaa unionille yhtenäisempi ja luotettavampi tilastorakenne, joka osoittautuu täysin turvallisena äärimmäisen hyödylliseksi nyt kriisin aikana, kun tilastojen, erityisesti julkisia tilejä koskevien tilastojen, laatimisella on entistäkin merkittävämpi tehtävä.

Ieke van den Burg, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, toisinaan poliitikot haluaisivat vaikuttaa tilastoihin – varsinkin nyt. Jos taloutta koskevat tilastotiedot ovat huonoja, ne halutaan ehkä unohtaa, ja halutaan ehkä unelmoida, että tilastot ovat erilaisia ja ettei tämä vaikuta kuluttajien mielialaan.

Olen täysin samaa mieltä siitä, mitä kaikki ovat todenneet tästä mietinnöstä: että asianmukaiset, totuuden- ja oikeudenmukaiset tilastot ovat tärkeä politiikan väline ja että tämän vuoksi on tärkeää, että tilastoja esittävät riippumattomat elimet.

Haluaisin myös onnitella esittelijää ja komissiota asetusta koskevista ehdotuksista. Hyvässä yhteistyössä neuvoston kanssa saavutimme kompromissin niissä asioissa, jotka mainitsimme tässä asiakirjassa. On tärkeää, että riippumattomat elimet ovat selkeänä komission yhteyspisteenä jäsenvaltioissa ja että Euroopan tilastojärjestelmä voi sisällyttää asiantuntijoiden laatimat tilastoja koskevat käytännössä Euroopan yhteisön lainsäädäntöön. Mielestäni tämä on hyvä saavutus, ja toivon, että se todella toimii ja auttaa meitä pääsemään eroon huonoista tilastoista ja todella kohtaamaan tulevan talouslaman ja laatimaan selkeitä toimenpiteitä sen torjumiseksi.

Margarita Starkevičiūtė, ALDE-ryhmän puolesta. – (LT) Käsittelemme erittäin tärkeää asiakirjaa, jonka pitäisi auttaa uudistamaan Euroopan tilastojärjestelmää. Haluan todeta kollegojeni tavoin, että Euroopan parlamentin esittelijä, tilastouudistusta käsittelevä työryhmä ja neuvoston asiantuntijat, puheenjohtajavaltio ja komissio valmistelivat tätä asiakirjaa todella perusteellisesti. Tämä on erinomainen esimerkki yhteisestä ponnistuksesta. Viime päivinä olemme ehkä monenlaisten ongelmien uuvuttamina toisinaan syytelleet toisiamme, mutta jos me kaikki työskentelemme yhdessä, voimme saada aikaan todella hyviä tuloksia. ALDE-ryhmä kannattaa esitettyä ehdotusta ja toivoo, että siinä yhdistyvät tilastoja koskevat asetuksemme.

Tilastojen on ennen kaikkea oltava luotettavia, ja niitä on suojeltava erilaisten eturyhmien vaikutuksilta. Nykyisin epäilyksiä todellakin silloin tällöin herää, varsinkin kun on kysymys valtion taloutta koskevien tilastojen laadusta. Rahoitusmarkkinoita koskeviin tilastoihin liittyy luotettavuusongelmia, ja tässä asiassa meidän on tehtävä yhteistyötä myös Euroopan keskuspankin kanssa.

Tilastotietojen laatu riippuu paitsi erityislaitosten työn laadusta myös käytetyistä menetelmistä, ja haluaisimme, että akateemiset laitokset osallistuisivat aktiivisemmin tilastojen laatimiseen.

Tilastotietojen keruu on järjestettävä tehokkaammin, ja siinä on käytettävä olemassa olevissa valtion rekistereissä olevia tietoja, sovellettava yleisiä menetelmiä ja vähennettävä näin yrityksille tilastojen keruusta aiheutuvaa hallinnollista taakkaa. Tällä alalla on varmasti vielä paljon käyttämättömiä resursseja.

Taloudellinen ja yhteiskunnallinen kehitys on nykymaailmassa dynaamista. Tämän vuoksi tilastotiedot pitäisi esittää tehokkaammin, jotta päätöksiä voitaisiin tehdä nopeammin. Toivotaan, että tilastouudistus auttaa ratkaisemaan myös tämän ongelman.

Euroopan tilasto-ohjelmaa rahoitetaan Euroopan unionin talousarviosta. Toivoisin, että esitetyt ehdotukset auttavat koordinoimaan näitä ohjelmia paremmin. Näin yhteisön pääomaa voidaan käyttää tehokkaammin.

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan vain kiittää vielä kerran esittelijää ja niitä parlamentin jäseniä, jotka juuri puhuivat erinomaisen työnsä puolesta. Kuten jäsen Starkevičiūtė totesi, yhdessä työskentelemällä saamme aikaan tällaisia tuloksia, jotka ovat kaikkien kannalta myönteisiä. Meidän kaikkien tavoin toivon, että näiden erinomaisten tilastojen välityksellä voimme pian tarjota kansalaisille hyviä uutisia taloustilanteesta.

Andreas Schwab, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, paljon kiitoksia lopuksi esittämistänne rakentavista huomioista ja ennen kaikkea rakentavasta yhteistyöstä. En halua toistaa mitään jo sanottua. Sen vuoksi mainitsen kaksi seikkaa, joita pitäisi mielestäni pohtia mietintöä koskevan keskustelun jatkona. Ensinnäkin olemme käsitelleet EU:n perustamissopimuksen 285 artiklaa, joka koskee tilastoviranomaisten tieteellistä riippumattomuutta. Olemme painottaneet tässä mietinnössä voimakkaasti myös ammatillista riippumattomuutta, sillä olemme todenneet, että aiemmin tässä asiassa on ollut ongelmia. Tämä on ehkä jossain vaiheessa vahvistettava asianmukaisesti myös primaarioikeudessa, jotta voimme varmistaa asian selvyyden pitkällä aikavälillä. Haluaisin kuitenkin erityisesti lisätä, että Saksan lainsäädännön osalta tämä ei merkitse sitä, ettei ammatillista valvontaa koskevia sääntöjä tarvitse noudattaa.

Toiseksi mietinnössä pidetään erityisen tärkeänä tilastotietojen tuottamista ja rekisteröintiä koskevien painopisteiden asettamista. Myös jäsen Starkevičiūtė totesi tämän. Komission jäsen Almunia, toivon, että asettamalla nämä painopisteet pystymme myös vähentämään keskisuurille yrityksille keskipitkällä aikavälillä aiheutuvaa tilastotaakkaa ja voimme myös hakea entistä tarkemmin juuri niitä tietoja, joita todella tarvitsemme tilastojamme varten. Tätä ajatellen kiitän teitä. Toivon, että äänestys ratkeaa huomenna nopeasti.

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

15. Järjestely rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille - jäsenvaltioille maksettava rahoitustuki (keskustelu)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu:

- Berèsin talous- ja raha-asoiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta neuvoston asetukseksi järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille annetun asetuksen (EY) N:o 332/2002 muuttamisesta (KOM(2008)0717 – C6-0389/2008 – 2008/0208(CNS)) ja

- komission julkilausuma jäsenvaltioille maksettavasta rahoitustuesta.

Pervenche Berès, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, tämän vaikeatajuisen otsikon taustalla kukin arvioi, kuinka tärkeä on tämä keskustelu, jota käymme siksi, että Unkari on esittänyt rahoituspyynnön, ja se on esittänyt sen ensin Kansainväliselle valuuttarahastolle (IMF). Euroopan unioni on tarkastellut tätä kysymystä varmistaakseen, millä edellytyksillä se voisi tukea yhtä jäsenvaltiota.

On totta, että talous- ja raha-asoiden valiokunnan jäsenet kävivät keskustelua siitä, miksi Unkari kääntyi ensin IMF:n puoleen. Unkarin kannattaa pohtia tätä kysymystä maana, joka on ollut Euroopan unionin jäsen jo muutaman vuoden ajan. Myös Euroopan unionin toimielinten kannattaa pohtia tätä kysymystä siinä mielessä, että emme selvästikään ole tässä vaiheessa pystyneet luomaan riittävää luottamuksen, solidaarisuuden ja yhteistyön ilmapiiriä, jotta Unkarin kaltainen maa voisi tässä vaikeassa tilanteessaan ajatella, että Euroopan unioni on sen ensisijainen solidaarisuuden ja yhteistyön tukirengas.

Olen sitä mieltä, että maksutaseiden tukijärjestelyä koskeva suunnitelma, joka perustuu 119 artiklaan ja joka saatiin aikaan komission jäsen Almunian aloitteesta – kiitän häntä siitä – auttaa löytämään IMF:n kanssa asianmukaisen ratkaisun.

Me kaikki tietenkin ajattelemme nyt, että valitettavasti Unkarin tilanne ei ole ainoa tapaus, ja meidän on jotenkin vahvistettava sitä puskuria, jonka avulla Euroopan unioni voi vastata tällaisiin pyyntöihin.

Talous- ja raha-asioiden valiokunnassa hyväksymässämme päätöslauselmassa, jonka toivon saavan huomenna täysistunnon kannatuksen, pyydämme komissiota tutkimaan, ovatko tiettyjen EU:n jäsenvaltioiden pankit edistäneet tilanteen pahenemista, ja jos ovat, miten. Mielestäni tämä on Euroopan parlamentille tärkeä tieto tulevaa keskustelua ajatellen, ja Jacques de Larosièren työryhmä varmasti tutkii asiaa keskustelun jälkeen.

Olemme myös todenneet, että neuvoston ehdotukseen sisältyi järjestelyn nostaminen tiettyyn enimmäismäärään, jonka hyväksyimme. Ajattelimme nimittäin, ettei tämä ehkä ole viimeinen kerta, kun keskustelemme asiasta komission kanssa. Tässä vaiheessa ymmärrämme, että tämä on lähtökohtana sopimukseen pääsemiselle neuvoston kanssa käytävissä neuvotteluissa, ja siksi hyväksyimme tämän tilanteen.

Toivomme, että tulevaisuudessa Euroopan komissio, neuvosto ja parlamentti hyväksyvät säännöllisesti nämä määrät, sillä vuonna 2002, kun Euroopan parlamentti äänesti asetuksesta, jota olemme nyt muuttamassa, pyysimme, että määriä tarkistettaisiin säännöllisesti. Minun on selvästikin ja valitettavasti sanottava, että olimme oikeassa. Arvoisa komission jäsen, siksi pyydämme tätä teiltä nyt uudelleen, ja mielestäni on kohtuullista pyytää, että asia hoidetaan pyyntömme mukaisesti.

Lopuksi totean, että pyysin talous- ja raha-asioiden valiokunnassa, että pyrkisimme perustamissopimuksen 100 artiklassa tarkoitettujen välineiden ja prosessien avulla tukemaan joitakin jäsenvaltioita laajemminkin kuin vain maksutaseeseen liittyvissä ongelmissa. Valitettavasti talous- ja raha-asioiden valiokunta ei kannattanut ehdotustani, mutta esittelijän ominaisuudessa kehotan komissiota tarkastelemaan tätä mekanismia, jonka perustamissopimus meille tarjoaa ja jota emme ole tähän mennessä onnistuneet täysin hyödyntämään.

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (ES) Arvoisa puhemies, jäsen Berès, hyvät parlamentin jäsenet, kun Euroopan unionin perustajat laativat Rooman sopimuksen, he sisällyttivät kaukokatseisesti yhteen sopimuksen artikloista mekanismin sellaisten jäsenvaltioiden auttamiseksi, joiden maksutase oli vakavassa vaarassa.

Tämä Rooman sopimukseen artiklaan sisällytetty kaukokatseinen mekanismi on siirtynyt aina seuraavaan uudistettuun sopimukseen, ja nyt se sisältyy nykyisen sopimuksen 119 artiklaan. Se on ollut monta vuotta hyödyntämättä, mutta nyt komissio on käyttänyt tätä oikeudellista perustaa kiireellistä apua tarvinneen jäsenvaltion, nimittäin Unkarin, avustamiseen.

Kyseinen perustamissopimuksen artikla laadittiin vuoden 2002 asetuksessa, jota olemme käyttäneet Unkarin tapauksessa ja jonka muuttamista nyt ehdotamme niiden enimmäismäärien osalta, joita voidaan käyttää tällaisiin vaikeuksiin joutuneiden jäsenvaltioiden auttamiseksi.

Eilen keskustelimme täällä istuntosalissa talous- ja rahaliiton ensimmäisestä kymmenestä vuodesta. Tänä iltapäivänä olemme keskustelleet taloustilanteesta. Eilen ja taas tänään olemme keskustelleet tämän tilanteen aiheuttamista ongelmista, ja valitettavasti muutamat EU:n jäsenvaltiot eivät kuulu euroalueeseen, ja markkinapaineiden vuoksi näiden maiden makrotaloudellinen ja rahoituksellinen epätasapaino saattavat ne erityisen haavoittuvaan asemaan.

Näiden ongelmien vuoksi Unkarin viranomaiset ottivat sitten jossakin vaiheessa yhteyttä Kansainväliseen valuuttarahastoon (IMF:ään). Heti kun he olivat ottaneet yhteyttä IMF:ään, he ottivat yhteyttä Euroopan komissioon.

Kuten olen todennut Unkarin viranomaisille, tämä ei ollut jäsenvaltiolle oikea menettelytapa. Loogisesti toimittaessa on ensin otettava yhteyttä Euroopan unionin viranomaisiin ja sen jälkeen, jos on tarpeen – ja Unkarin tapauksessa selvästikin oli tarpeen – otetaan yhdessä yhteyttä IMF:ään.

On todettava teille kaikille, että IMF ja sen pääjohtaja Strauss-Kahn ovat olleet täysin avoimia tälle IMF:n ja Euroopan komission, Euroopan unionin viranomaisten ja niiden euroalueeseen kuuluvien EU:n jäsenvaltioiden väliselle yhteistyölle, jotka tarvitsevat IMF:n tarjoamia järjestelyjä.

Unkarin tapauksessa olemme tehneet yhteistyötä. Vaikkei menettelyä aloitettukaan asianmukaisesti, lopputulos on ollut oikea, koska olemme tehneet yhteistyötä. Euroopan unioni tarjoaa Unkarille 6,5 miljardia euroa tukipaketista, jonka määrä on yhteensä 20 miljardia euroa. Samaa lähestymistapaa käytetään nyt myös toisen

maan tapauksessa. Tällä kertaa noudatettiin kuitenkin oikeaa menettelyä, eli ensin maa otti yhteyttä Euroopan unionin viranomaisiin, ja sen jälkeen otettiin yhdessä yhteyttä IMF:ään.

Valitettavasti tilanne on osoittautunut niin vaikeaksi, ettei tämä ole välttämättä viimeinen tapaus, tai ainakin meidän on valmistauduttava muihinkin tapauksiin, siihen, että muutkin jäsenvaltiot tarvitsevat tällaista apua. Tämän vuoksi samalla, kun esitimme neuvostolle ehdotuksen Unkarin auttamiseksi perustamissopimuksen 119 artiklan ja vuoden 2002 asetuksen nojalla, ehdotimme myös vuoden 2002 asetuksella perustetun järjestelyn enimmäismäärän nostamista 25 miljardiin euroon.

Toivottavasti emme joudu käyttämään näitä varoja, mutta se mahdollisuus on kuitenkin otettava huomioon. Mikäli joudumme käyttämään niitä, meidän on osoitettava solidaarisuuttamme samalla tavoin kuin EU:n perustajat tekivät Rooman sopimuksessa vuonna 1957. Meidän on myös varauduttava nostamaan enimmäismäärää yli 25 miljardin euron, mikäli se on tarpeen. Näin ollen, kun parlamentti tulevaisuudessa käsittelee tätä aihetta, pyydän sitä osoittamaan tarvittaessa samaa avuliaisuutta, jota voin ilokseni nähdä täällä tänään. Pyydän parlamenttia esittämään pikaisesti ja joustavasti kantansa apuun, jota luonnollisestikin tarvitaan todella kiireellisesti.

Parlamentin päätöslauselmaesityksessä ja maksutasejärjestelyn enimmäismäärän nostamista koskevaan ehdotukseen liittyvässä keskustelussa on näkökohtia, joista olen samaa mieltä. Tarkoitin tällä huolta tiettyjen jäsenvaltioidemme haavoittuvuudesta ja tarpeesta arvioida, miten voimme suojella itseämme ja niitä jäsenvaltioita, joita tämä erityinen haavoittuvuus vaivaa. Tämä koskee esimerkiksi Unkaria, mutta myös muita maita, joissa tämä haavoittuvuus voi nousta esiin.

Jäsenvaltioiden taloutta ja rahoitusasemaa on suojeltava niin, ettei se haittaa pääoman vapaata liikkuvuutta eikä ole ristiriidassa sisämarkkinoiden perustana olevien periaatteiden kanssa. On kuitenkin ymmärrettävä, että meidän on reagoitava turhiin riskeihin ja tilanteisiin, joissa tietyt yksityiset edut saattavat uhata jäsenvaltioiden kansalaisten tärkeämpiä etuja ja valtioidemme taloudellista ja yleistä turvallisuutta.

Olen pannut tarkasti merkille päätöslauselmaesityksessä esitetyt ehdotukset. Arvioimme niitä komissiossa ja tiedotamme tuloksista talous- ja raha-asoiden valiokunnalle. Kuten jäsen Berès totesi, tulokset välitetään myös Jacques de Larosièrelle, jotta hänen työryhmänsä voi esittää työnsä tulokset sille varatun ajan kuluessa, eli maaliskuuhun mennessä.

Zsolt László Becsey, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (HU) Kiitos puheenvuorosta, arvoisa puhemies. Tilanteemme on itse asiassa surullinen, sillä meidän on keskusteltava välitöntä rahoitustukea koskevasta pyynnöstä. Voin kuitenkin esittää myönteisen huomion, sillä Euroopan unioni löysi vihdoinkin – kauan kestäneen etsinnän jälkeen – 119 artiklan ja oikeudellisen perustan, jonka nojalla se voi antaa tällaista tukea. Kuten Unkarista kantautuvat uutiset kertovat, unioni etsi pitkään oikeudellista perustaa tälle tuelle.

Ennen kuin menemme pidemmälle, tarkastelkaamme niitä syitä, jotka ovat johtaneet tähän. Yksi syy on lähentyminen – josta keskustelimme eilen – tai pikemminkin sen puute. Viime vuosina EU:ssa ei ole investoitu uudelleen idästä länteen suuntautuvaan pääoman liikkuvuuteen. Tämän seurauksena pääomavuoto itäisistä jäsenvaltioista läntisiin jäsenvaltioihin on valtava. Tämä tarkoittaa sitä, että maksutaseemme on jatkuvasti epätasapainossa, mikä on lisäksi esteenä todelliselle lähentymiselle.

Toinen ongelma on se, että valvontajärjestelmä on selvästikin puutteellinen, sillä ne maat, jotka eivät käytä euroa, voivat yksinkertaisesti kerryttää valuuttaluottojaan. Mikäli kuulin oikein, tähän asti Euroopan unionilla ei ole ollut valtuuksia – vaikka minun mielestäni sillä on sananvaltaa – sanoa näille maille: ”olkaa varovaisia, älkää antako väestön ja yritysten kasata loputtomia ja järjettömiä valuuttaluottoja, sillä jos kriisi syntyy, saatatte joutua vaikeuksiin”. Nyt vaikeuksiin on todella jouduttu.

Valvonta on siis ulotettava myös tähän asiaan, ja se olisi pitänyt tehdä jo kauan sitten, sillä kuten totesin, komissiolla on paljon sananvaltaa Keski- ja Itä-Euroopassa, ja se voi avata suunsa.

Nyt olemme kriisitilanteessa. Unkarin hallitus ryntäsi hädissään ensin Kansainvälisen valuuttarahaston luo, tämän tiedämme, mutta he sanovat, että he tietenkin yrittivät lähestyä myös EU:ta, joka yritti järjestelmällisesti löytää oikeusperustan. Unkarin hallitus sanoo myös, ettei heillä ole riittävästi kapasiteettia kriisin analysoimiseksi. Tähän sanon, että luokaamme tätä kapasiteettia. Kaikkien ei pitäisi joutua tukeutumaan IMF:ään aina kun tarvitaan kriisin analysointia. Mitä muu maailma mahtaa ajatella, jos yritämme pelastaa IMF:n varoilla maksutaseen epätasapainosta kärsiviä jäsenvaltioita, joissa on 1–1,5 miljoonaa asukasta?

Kriisijärjestelmä ei ole toimiva, jos järjestelmän on kriisin aikana pysäytettävä pääomavuoto euroalueeseen kuulumattomasta maasta esimerkiksi valuutta-alalla, koska silloin pääoma vasta todella alkaakin virrata

maasta pois. Edes Euroopan keskuspankki ei voi tehdä paljon, sillä vaikka sillä onkin forintteja, se ei oikeastaan halua auttaa likviditeettiongelmassa, vaikka Unkari olisi tarvinnut vain valuuttamääräistä likviditeettiä, koska pankit eivät olleet raskaasti velkaantuneita.

Unkarin laatimassa raportissa vuotta 2006 koskevan analyysin alussa todettiin, että tilanne oli paranemassa. Tämä muistutti vähän Tšernobyliä vuonna 1986, kun ensimmäisenä päivänä ilmoitettiin, ettei ongelmaa ollut, ja tämän jälkeen tilanne parani tasaisesti. Lopussa olimme huolissamme negatiivisesta säteilystä. Tässäkin tapauksessa kaikki unohtavat. Aloitimme siitä, mitä tapahtui ennen vuotta 2006, ja sen jälkeen valuuttavirtojen valvonta on ollut erittäin puutteellista.

Haluan huomauttaa, että mielestäni 25 miljardin enimmäismäärä on erittäin matala. Se antaa ymmärtää heti alusta alkaen, että haluamme työskennellä IMF:n kanssa, vaikka on vaikea kuvitella sen kamalampaa tilannetta kuin olla riippuvainen IMF:stä.

Olisi tietenkin erittäin tärkeää, että Euroopan parlamentti osallistuisi tähän prosessiin ja että samalla se toimisi nopeasti. Mielestäni näin juuri tapahtuu, ja siitä olen kiitollinen komissiolle ja parlamentille. Toistan kuitenkin, että meidän olisi luotava mekanismi, joka estää Unkarin kriisin yhteydessä tapahtuneita monia onnettomia asioita tapahtumasta uudelleen. Nämä asiat eivät ole millään tavoin lisänneet Euroopan unionin arvostusta Keski- ja Itä-Euroopassa. Arvoisa puhemies, kiitos puheenvuorosta.

Szabolcs Fazakas, PSE-ryhmän puolesta. – (HU) Arvoisa puhemies, kiitos puheenvuorosta. Arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, koska en ole talous- ja raha-asoiden valiokunnan jäsen, haluaisin lähestyä käsittelemäämme kysymystä eri näkökulmasta. Viime vuonna Amerikassa syntynyt talouskriisi on saapunut tänä vuonna Eurooppaan, ja rahoitusmarkkinoitamme, joiden uskoimme olevan vakaat, ravisteltiin perustuksia myöten.

Sen sijaan, että olisimme soveltaneet yhtenäistä EU:n ratkaisua, pystyimme vasta pitkän epäröinnin jälkeen vastaamaan kriisiin yksilöllisellä ja yhdenmukaisella toimenpiteellä, jonka maakohtaiset kustannukset ovat useita miljardeja euroja. Yksilöllinen kansallinen ratkaisu ei voi olla keino selvitä kriisistä niissä EU:n jäsenvaltioissa, jotka eivät pysty itse siirtämään miljardeja euroja. Alun perin nämä maat luottivat siihen, että koska heidän pankkinsa eivät osallistuneet epäilyttäviin ulkomaan liiketoimiin, kansainvälinen kriisi ei ehkä vaikuttaisi niihin.

Kansainvälisen rahoituskriisin mukanaan tuoma puutteellinen maksuvalmius ja luottamuspulla ovat kuitenkin ravistelleet voimakkaasti niiden maiden talouksia, jotka turvautuvat ulkomaisiin luottoihin, ja kansallisiin valuuttoihin kohdistuneet voimakkaat spekuloinnit lisäsivät tätä levottomuutta entisestään. Tässä tilanteessa oli tärkeää, etteivät jäsenvaltiot saaneet ainoastaan moraalista vaan myös konkreettista rahoitustukea Euroopan unionilta ja että EU suojelee myös niitä maita, jotka eivät ole vielä liittyneet euroalueeseen.

Tämä ei ole vain eurooppalaisen perusperiaatteen innoittamaa solidaarisuutta, vaan kysymys on siitä, että Euroopan unionin yhteinen etu on välttää dominoefekti estämällä edes yhtä pankkia – kokonaisuudesta maasta puhumattakaan – menettämästä maksukykyään.

Tätä ajatellen aiomme nyt nostaa järjestelyn enimmäismäärän 12 miljardista eurosta 25 miljardiin euroon. Euroopan keskuspankki myönsi Unkarille, jolle rahoitusmarkkinoiden kriisi aiheutti erittäin vakavaa vahinkoa, 6,5 miljardin euron pelastuspaketin. Tämä oli erittäin oikeudenmukainen ja kunnioitettava ratkaisu. Nimittäin sen lisäksi, että Unkari on ollut edelläkävijä uudistuksissa ja Euroopan yhdentymisessä jo vuosikymmenten ajan, se on myös puolittanut viime vuodesta noin 10 prosentin budjettialijäämänsä vuonna 2006 hyväksytyn ja siitä alkaen järjestelmällisesti toteutetun lähentymisohjelman mukaisesti. Tänä vuonna alijäämä supistetaan 3 prosenttiin.

Jotta EU:n edellyttämä vakautusprosessi voisi jatkua, tarvitaan tukea kansainvälisiltä rahoituslaitoksilta. Rahoitus- ja luottokriisin seurauksena koko maailmantalous on nyt joutunut vaikeuksiin. Silti yksittäiset EU:n jäsenvaltiot yrittävät selviytyä niistä omilla välineillään ja omien hyvin tarkoin määrittyjen tavoitteidensa mukaisesti. Jotta uudet jäsenvaltiot, joilla ei ole tällaisia välineitä käytettävissään, eivät epäonnistuisi tässä prosessissa ja jotta Euroopan unioni kestäisi tämän kriisin yhdessä, on paitsi yhdenmukaistettava nykyisiä toimenpiteitä myös otettava käyttöön yhteinen eurooppalainen strategia, jotta selviämme tästä talouskriisistä.

Toivon, että tämä rahoitusalan pelastuspaketti on näiden tikkaiden ensimmäinen askelma ja että kun se on hyväksytty, voimme keskittää yhdessä kaikki ponnistuksemme reaalityökalouden kriisin ratkaisemiseen. Kiitos puheenvuorosta.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, *UEN-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, puhun UEN-ryhmän puolesta neuvoston asetuksesta, joka koskee järjestelyä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioille, ja haluaisin kiinnittää huomiota seuraaviin kysymyksiin: ensinnäkin maailman rahoitusmarkkinoiden tilanne vaikuttaa yhä kielteisemmin reaali talouteen, ja tämän vuoksi bruttokansantuotteen odotetaan laskevan vuonna 2009 Yhdysvalloissa ja monissa Euroopan unionin kehittyneimmissä maissa.

Toiseksi, koska nämä maat muodostavat EU:n uusien jäsenvaltioiden tärkeimmän markkina-alueen, tilanne uhkaa uusien jäsenvaltioiden talouskasvua ja vaikuttaa sen vuoksi kielteisesti näiden maiden maksutaseeseen. Kolmanneksi meidän on tässä tilanteessa ehdottomasti kannatettava yhteisön rahoitustuen jäsenvaltiokohtaisen enimmäismäärän nostamista euroalueeseen kuulumattomissa jäsenvaltioissa 25 miljardiin euroon, sillä ainoastaan näin suuri enimmäismäärä takaa sen, että yhteisön myöntämä tuki on tehokasta.

Neljänneksi, mikäli euroalueen ulkopuolinen jäsenvaltio tarvitsisi välitöntä rahoitustukea, neuvoston, Euroopan komission ja parlamentin olisi toimittava riittävän nopeasti, ettei luottamus näiden toimielinten tehokkuuteen heikkenisi.

Viidenneksi ja viimeiseksi totean, että olemme tyytyväisiä siihen, että Euroopan komissio vastasi nopeasti Unkarin rahoitustarpeeseen siitäkin huolimatta, että Unkari oli ensin kääntynyt Kansainvälisen valuuttarahaston eikä komission puoleen.

Nils Lundgren, *IND/DEM-ryhmän puolesta*. – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, kun tutustuin tekstiin, jota nyt käsittelemme, eli maksutaseeseen liittyviin ongelmiin, koin olevani Marcel Proust maistamassa madeleineleivosta teoksessaan *Kadonnutta aikaa etsimässä*. Ongelman lähestymistavassa on 1950- ja 1960-luvun maku.

Maksutaseongelmako? Tätä varten meidän on varattava 25 miljardia euroa. Miksi ihmeessä meidän pitäisi tehdä näin? Näinkö me nykyisin teemme? Tämä toimenpide on tarkoitettu niille maille, ymmärtääkseni niille köyhille maille, jotka kuuluvat EU:hun mutta eivät kuulu rahaliittoon ja jotka on näin ollen pelastettava kuolemaa pahemmalta kohtalolta, joka on maksutaseongelma. Siinä tapauksessa Euroopan unioni on tietenkin itse aiheuttanut tämän. Sitä, mistä nyt puhumme, ei itse asiassa ole enää olemassa.

Kotimaani Ruotsi kuuluu EU:hun ja tukee sitä lojaalisti. Se panee täytäntöön kaiken, mistä päätetään, paljon paremmin kuin monet muut maat. Emme ole kuitenkaan liittyneet rahaliittoon. Mielestämme olemme toimineet viisaasti. Jos nyt kuitenkin joutuisimme Ruotsissa vaikeuksiin, muodostuisiko meille silloin maksutaseongelma? Vastaus on tietenkin kielteinen. On tietenkin mahdollista kuvitella, että Ruotsi alkaisi hoitaa talouttaan huonosti ja kärsisi paljon suuremmasta inflaatiosta ja palkkojen noususta kuin muut maat. Mitä sitten tapahtuu? Muodostuuko meille maksutaseongelma? Ei, sillä Ruotsin kruunun arvo laskee ja kompensoi tilannetta. Mitään muuta ei todellakaan tapahdu. Tämä koskee myös muita samassa tilanteessa olevia maita, esimerkiksi Yhdistynyttä kuningaskuntaa.

Mikä sitten on ongelmana? Ongelmana on se, että mikäli nämä maat kuuluvat Euroopan unioniin – kuten niiden pitäisikin kuulua – mutta eivät rahaliittoon – eikä niiden pitäisikään – ne pakotetaan – kuten te aiotte tehdä – pitämään valuuttansa vaihtokurssi euroon nähden kiinteänä. Pahin mahdollinen tilanne olisi se, että vaihtokurssi olisi pidettävä kiinteänä tärkeimpien kauppakumppaneiden kanssa. On selvää, että jos maa hoitaa talouttaan huonosti ja kärsii suuresta inflaatiosta tai rakenneongelmista tärkeimmillä vientialoillaan, sen vienti vähenee ja tuonti kasvaa. Yhtäkkiä joudutaan kysymään: miten tämä rahoitetaan?

Tämä on kuitenkin täysin keinotekoinen tilanne. On täysin vanhanaikaista, että rahaliittoon kuulumattomat maat vakiinnuttavat vaihtokurssinsa ja että sen jälkeen Kansainvälisen valuuttarahaston tai EU:n tai jonkun muun on pelastettava ne. Miksi ihmeessä näin pitäisi tapahtua? Tämä on täysin vanhanaikaista talouspolitiikkaa. Maa joko liittyy rahaliittoon – joka voi olla toisinaan oikea ratkaisu, myönnän sen – tai se ei liity siihen, seisoo omilla jaloillaan oman riippumattoman rahapolitiikkansa turvin ja huolehtii itse itsestään. Jos maa huolehtii itse itsestään, mitään erityistä ei tapahdu. Jos se ei huolehdi itsestään, vaihtokurssi laskee tilanteen korjaamiseksi. Tämäkään ei ole kovin vaarallista.

Tämän vuoksi haluan todeta, että kun keskustelemme siitä, pitäisikö meidän varata 25 miljardia euroa tähän tarkoitukseen, keskustelemme tarkoituksesta, joka on itse asiassa täysin tarpeeton. Tämä on ongelma jonka olemme itse luoneet, tai pikemmin jonka te olette itse luoneet. Tehkää siitä loppu. Maiden, jotka ovat EU:n jäseniä mutta jotka eivät ole liittyneet rahaliittoon, olisi pidettävä yllä kelluvaa valuuttakurssijärjestelmää. Sitten ongelma häviää.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Keskinäisen avun enimmäismäärä EU:n jäsenvaltiolle, joka ei kuulu euroalueeseen ja jolla on maksutasetta koskevia vaikeuksia tai jota tällaiset vaikeudet uhkaavat vakavasti sen kokonaismaksutaseen epätasapainon vuoksi, on tällä hetkellä 12 miljardia euroa. Tanska ja Unkari ovat esimerkkejä siitä, että rahoituskriisi voi joissakin valtioissa olla niin syvä, että jos vastaava kriisi syntyisi isommassa valtiossa, enimmäismäärä olisi liian pieni.

Tämän vuoksi haluaisin korostaa, ettei mielestäni tärkein syy enimmäismäärän nostamiseen ole Euroopan unionin laajentuminen eikä se, että euroalueen ulkopuolisten valtioiden määrä on kasvanut, kuten mietinnön perusteluosassa todetaan. Meidän on tiedostettava, että joissakin jäsenvaltioissa rahoitusongelmat johtuvat pääasiassa siitä, että talous- ja sosiaalipolitiikka ovat ristiriitaisia. Rahoituskriisi pahentaa ja syventää näitä ongelmia ja luo näin paineita lisätä tuen määrää. Unkari on hyvin tyypillinen esimerkki.

Kannatan keskipitkän ajan rahoitustuen enimmäismäärän nostamista 25 miljardiin euroon. Kannatan kuitenkin myös Euroopan parlamentin kantaa, ettei ole tarvetta luoda erityistä menettelyä, jonka avulla komissio voi tarkistaa enimmäismäärää tavanomaisten päätöksentekomenettelyjen ulkopuolella. Uskon, että tällaisella lähestymistavalla tukijärjestelmää käytetään erittäin huolellisesti ja tarjotaan myös riittävästi toimintavapautta.

Mainitsen tämän, koska Unkari on kuin suoraan oppikirjasta otettu esimerkki. Sen poliittiset johtajat eivät ole pystyneet päättämään uudistus- ja elvytystoimista pitkään aikaan. Loppujen lopuksi tällaisten toimenpiteiden hyväksyminen ja täytäntöönpano voisi myös lieventää rahoituskriisin vaikutuksia tässä maassa ja vähentää tarvetta Euroopan unionin rahoitustukeen.

Toisaalta minun on kuitenkin puolustettava Unkaria siltä osin, että rahoitusmarkkinoiden uudet säännöt eivät saa mahdollistaa likviditeetin liiallista virtaamista tytäryhtiöpankeista emopankkeihin ja että kansallisia keskuspankkeja on valvottava riittävästi.

On totta, että hätäilijä saattaa joutua maksamaan kaksinkertaisen hinnan, mutta sekin on totta, että hätäinen lainanottaja ei aina välttämättä maksa takaisin ajoissa tai koko summaa. Sen vuoksi on tärkeää, että järjestelmässä annetaan selkeät säännöt tuesta, joka perustuu elvytystoimenpiteitä koskevaan sekä aikataulut että käytännön kysymykset kattavaan järjestelmään.

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, aluksi haluan vastata lyhyesti kahteen kollegojeni esittämään toteamukseen. Ensinnäkin haluan todeta, että euroalueeseen kuulumattomien maiden ei tarvitse ylläpitää kiinteää euron vaihtokurssia. Puola on esimerkki maasta, jolla on kelluva vaihtokurssi. Toiseksi haluan todeta, että tartuntailmiön vuoksi kriisi voi vaikuttaa myös sellaiseen maahan, joka toteuttaa moitteetonta sisäpolitiikkaa ja joka ei tee virheitä. Unkarin tilanne sai tietenkin alkunsa hyvin pitkälti vääränlaisesta hallituspolitiikasta, mutta Unkaria oli vaivannut myös pääomapakko, joka ei johtunut Unkarin tilanteesta vaan ulkoisista syistä.

Arvoisa komission jäsen, haluan kannattaa komission ehdotusta. Nähdäkseni ehdotuksessa otetaan huomioon se, että me kaikki osallistumme sisämarkkinoihin ja että yksittäisten maiden tilanne on tärkeä myös muiden maiden kannalta. Sen vuoksi on tiedostettava meitä yhdistävät siteet ja tunnettava yhteisvastuuta kumppaneitamme kohtaan. Ehdotuksessa ilmaistaan myös eurooppalaista solidaarisuutta, jonka pitäisi olla yksi toimintamme taustalla olevista tärkeimmistä arvoista.

Komission ehdottama 25 miljardin enimmäismäärä vaikuttaa kohtuulliselta, vaikka joissakin tilanteissa saatetaan tietenkin tarvita enemmän varoja. Siksi kannatan myös ehdotusta antaa komissiolle oikeus tarkistaa enimmäismäärää, kun sitä tarvitaan kiireellisesti. Mielestäni tällaisissa tilanteissa olisi epäkäytännöllistä soveltaa täydellistä menettelyä, jossa tarvitaan parlamentin suostumus tai jossa on kuultava parlamenttia. Oletetaan, että kriisi syntyy kesällä, kun parlamentilla ei ole istuntoa. On vaikea kuvitella, että odottaisimme kuusi viikkoa parlamentin kokoontumista, ennen kuin voisimme auttaa asianomaista valtiota. Tämän vuoksi kannatan komission ehdotusta, jossa komissiolle annetaan oikeus nostaa enimmäismäärää hyvin lyhyen ajan sisällä.

Toteaisin myös, että mielestäni ehdotuksesta puuttuu viittaus mahdollisiin Euroopan keskuspankin toimiin. Pankki myönsi Unkarille lainan. Tätä toimenpidettä olisi koordinoitava, ja mielestäni vastaava viittaus pitäisi lisätä ehdotukseen. Lopuksi totean, ettei ehdotuksessa pitäisi mielestäni viitata perustamissopimuksen 100 artiklaan. Kyseinen artikla koskee hyvin erilaisia tilanteita, ja sen vuoksi sitä pitäisi käsitellä erikseen.

Puhetta johti*varapuhemies* **Edward McMILLAN-SCOTT**

Edit Herczog (PSE). – (HU) Arvoisa puhemies, kiitos puheenvuorosta. Arvoisa komission jäsen, jäsen Berès, juuri solidaarisuusperiaatteen vuoksi Euroopan unioni on muutakin kuin talousliitto ja pystyy ilmaisemaan vahvan poliittisen yhteisön ominaispiirteitä. Kun kriisi syntyi, hetken näytti siltä, että Euroopan unioni jakautuisi taloudellisesti ja sosiaalisesti kahteen osaan, mutta komission ripeän ja tehokkaan toiminnan ansiosta onnistuimme estämään tämän.

Unkari kääntyi ensin Euroopan unionin puoleen ja pyysi siltä apua. Emme olisi kuitenkaan voineet saada tarvitsemaamme 20 miljardin tukea tai rahoitusta pelkästään EU:lta.

Hyvät kollegat, haluan kiittää komission jäsentä ja Euroopan parlamenttia nopeasta toiminnasta, kollegojeni solidaarisuudesta, joka osoittaa, kuinka arvokasta on olla Euroopan unionin kansalainen. Kiitos mielenkiinnostanne.

Harald Ettl (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, ehdotus euroalueeseen kuulumattomien jäsenvaltioiden tukemista koskevan asetuksen muuttamiseksi niin, että tuen enimmäismäärä nostetaan 12 miljardista eurosta 25 miljardiin euroon, mikäli maat joutuvat vakaviin maksuvaikeuksiin, on tehty viime hetkellä.

Tärkein vaatimus, jolla varmistetaan näiden tilapäisten toimenpiteiden toimivuus, on se, ettei EU tee samoja vastavaatimuksiin liittyviä virheitä kuin Kansainvälinen valuuttarahasto (IMF). Strauss-Kahn ei yksin takaa IMF:n järkevää menettelyä. Tiedämme liiankin hyvin, millaista vanhaa kunnon uusliberalistista sokkihoitoa on annettu kriisien musertamille maille.

Tiedämme myös liiankin hyvin, ketkä ovat äskettäin hyötynyt tästä. Toivon, että parempi ja kestävämpi vakaus saavutetaan käyttämällä EU:n välinettä Unkarin esimerkin mukaisesti. Unkarin tapaus osoittaa meille erityisesti sen, että EU:n on ymmärrettävä, että konservatiivinen oppositio esti Unkarin pääministeriä vakaus- ja uudistustoimenpiteissä. Unkarissa ei varmasti saavuteta vakautta ainoastaan sosiaalimenoja leikkaamalla. Ne ovat jo muutenkin melko pienet, ja tämä auttaisi vain EU:ta vastustavia oikeistopopulisteja. Kyllä, Unkariin kohdistuu paineita erityisesti forintin nopean devalvoitumisen vuoksi, mistä hedge-rahastot ovat osittain vastuussa.

Islannin tapauksessa IMF osoitti, että se käyttää edelleen sokkihoitoa esimerkiksi määräämällä korkeita korkoja, jotka heikentävät kyseistä kansantaloutta, tässä tapauksessa Islannin taloutta. Arvoisa puhemies, pyydän teitä ottamaan huomioon, etten halua naapurimaamme Unkarin syöksyvän sosiaaliseen konfliktiin sen vuoksi, että siihen sovelletaan tällaisia vastavaatimuksiin perustuvia korjaavia toimenpiteitä. Unkari tarvitsee luottamusta vahvistavia toimenpiteitä sekä tukitoimenpiteitä Euroopan unionilta, joka kuitenkin auttaa paitsi Unkaria myös kaikkia meitä.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, mielestäni tämä keskustelu pidetään juuri oikeaan aikaan.

Haluan muistuttaa, että Unkarin budjettialijäämä on kaikista suurin: 5 prosenttia. Tämä osoittaa, että maan epävakaudella on myös poliittinen tausta. On järjetöntä, että tulevaisuudessa hylkäämme valtion – ja tämä koskee kuitenkin kaikkia veronmaksajia – tiettyihin liiketoimiin liittyvien riskien armoille. Tässä tapauksessa olen täysin samaa mieltä jäsen Ettl'n kanssa siitä, ettemme voi rasittaa veronmaksajia hedge-rahastoihin ja johdannaisiin liittyvillä riskeillä, sillä tämä johtaisi ostovoiman heikkenemiseen.

Juuri tätä me tarvitsemme Unkarissa: lisää ostovoimaa. Ihmisten on jälleen investoitava maahan ja yrityksiin, ja tämä tarkoittaa sitä, että veroja on alennettava, jotta investointi on jälleen mahdollista, eikä pelkästään yrityksille vaan ennen kaikkea myös työntekijöille. Mielestäni tämä on oikea johtopäätös. Ratkaisevia tekijöitä ovat se, että myönnetään tukia esimerkiksi energiatehokkuutta lisääviin toimiin, että myönnetään investointibonuksia ja että valuuttaa devalvoidaan asianmukaisesti asteittain.

Pyytäisin unkarilaista komission jäsentä Kovácsia laatimaan asianmukaisia yhteisön aloitteita.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, katselin keskustelua toimistossani, ja tulin istuntosaliin esittämään vain yleisen kommentin.

Irlannissa käytämme rahoituskriisin vuoksi pankkitakuujärjestelmää, ja nyt EU:ssa ongelmaa käsitellään yhtenäisemmin. Ymmärrämme nyt kuitenkin, että pankkiemme pääomapohjaa on vahvistettava, ja ehkäpä kiireellisemmin kuin alun perin ajattelimme. Toivon, että näin tapahtuu, koska ongelmamme on todellinen, kuten edellinen puhuja totesi. Ihmisten on kulutettava ja investoitava, eikä luottoja nyt ole saatavana.

Mielestäni on tärkeintä, että jotain tapahtuu nopeasti, jotta luottamus pankkijärjestelmään ja sen pääoma voidaan palauttaa.

Marian Zlotea (PPE-DE). – (RO) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, olen tyytyväinen siihen, että meillä on tänä iltana tilaisuus keskustella näin tärkeästä aiheesta, talouskriisistä, jonka vaikutukset ulottuvat jäsenvaltioiden lisäksi koko maailmaan.

Tähän ongelmaan on siis löydettävä ratkaisuja. Yhtenä askeleena tähän suuntaan pitäisi olla jäsenvaltioille myönnettävä keskinäinen tuki. Kun pidämme mielessä, että haluamme EU:n jäsenvaltioiden turvautuvan tarvittaessa tähän tukeen, meidän on suhtauduttava myönteisesti Euroopan poliittisten johtajien viime viikolla järjestetyssä huippukokouksessa tekemään päätökseen.

Mielestäni näitä jäsenvaltioille myönnettävään rahoitustukeen käytettäviä varoja on lisättävä ainakin 25 miljardiin euroon yhdestä syystä: meidän on pelastettava markkinatalous. Ennen kuin päätän puheenvuoroni, haluan sanoa luottavani siihen, että ryhdymme tarvittaviin toimiin kriisin voittamiseksi sekä yhteisössä että maailmanlaajuisesti. Meidän on kiireellisesti löydettävä tarvittavat resurssit voidaksemme ehkäistä niitä ongelmia, joita kansalaisemme joutuvat kohtaamaan, esimerkiksi työttömyyttä. Me kaikki toivomme EU:lle parasta.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Haluaisin kiittää komission jäsentä siitä, että hän totesi tänään aivan oikein tämän ongelman liittyvän kysymykseen, miten pääomien vapaa liikkuvuus ja makroekonomisten valtioiden vakaus voidaan sovittaa yhteen. En todellakaan pidä siitä, että kollegani sanovat tämän olevan Euroopan unionin köyhien maiden ongelma. Hyvät kollegat, jos Saksan ja Ranskan taloudet kasvavat 2–3 prosenttia, se ei aiheuta ongelmia niille meistä, jotka ovat integroituneet sisämarkkinoihin. Näin ollen, jos jonkinlaista pakettia tarvitaan myös kansantalouksien stimuloimiseksi, mainittujen maiden olisi pantava se täytäntöön, eikä meidän sitten tarvitsisi puhua vakauttamisrahastoista. Todellisuudessa emme tarvitse näitä rahoja vaan takuita siitä, että Euroopan unionin sisämarkkinat toimivat moitteettomasti ja kasvavat. Mikäli saamme tällaiset takuut, jotka on saavutettava yhteisin ponnistuksin, kaikki ongelmat ratkeavat.

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan kiittää parlamentin jäseniä useimmissa puheenvuoroissa ilmaistusta tuesta komission päätöksille ja ehdotuksille tässä asiassa.

Haluan esittää kolme hyvin lyhyttä kommenttia puheenvuoroissanne esiin otettuun kolmeen kysymykseen. Olen jäsen Becsey'n tavoin huolissani niistä riskeistä, joita aiheutuu, kun perheet ja yritykset ottavat valuuttamääräisiä lainoja maissa, joissa on kelluva vaihtokurssi ja joissa on vaihtokurssin liiallisen volatiliteetin riski, kuten Unkarin tapauksessa. Jäsen Becsey tuntee huoleni, sillä komissiossa toteuttamiemme julkisen talouden ja talouspolitiikan valvontaan liittyviä huomautuksiamme ei aina riittävästi kuulla tai oteta huomioon, tai sitten niillä ei ole toivottua vaikutusta, kun tämäntyyppisistä riskeistä huomautetaan.

Mielestäni olemme tehokkaampia julkisen talouden valvonnassa. Tässä mielessä Unkarin tapaus on erittäin myönteinen, kun otetaan huomioon, että maan julkista taloutta on sopeutettu merkittävästi vuodesta 2006 alkaen. Toisaalta emme ole kuitenkaan onnistuneet valuuttamääräisen velan ottamiseen liittyvien riskien osalta. Kun otetaan huomioon kriisistä ja monien taloudellisten indikaattorien, erityisesti vaihtokurssien, volatiliteetista johtuvat olosuhteet sekä Unkarissa että muissa EU-maissa, toivon, että vastedes tällaiset kommentit ja suositukset otetaan tarkemmin huomioon.

Jäsen Lundgren ei ole enää paikalla, mutta hän esitti huomioita, jotka eivät pidä lainkaan paikkaansa. Hän kritisoi Unkaria ja komissiota siitä, että tämä oli suosittanut Unkarille kiinteää vaihtokurssia, vaikka tilanne oli juuri päinvastainen. Toisin sanoen Unkarin vaihtokurssi kelluu, ja vaihtokurssin liiallinen volatiliteetti pahensi ongelmia ja oli yksi niistä syistä, jotka johtivat kriisiin ja avunpyyntöön. Näin ollen, kun esitetään kritiikkiä, olisi varmistettava, että se perustuu oikeisiin tietoihin eikä täysin väärin tietoihin. Jos jäsen Lundgren olisi pysynyt täällä keskustelun loppuun asti, hän olisi saanut kuulla, että hänen tietonsa olivat täysin vääriä. Koska hän ei ole enää paikalla, toivon, että joku teistä kertoo hänelle.

Lopuksi totean jäsen Rübigin esittämien alijäämää koskevien huomioiden osalta, ettei pidä paikkaansa, että Unkarin budjettialijäämä on 5 prosenttia, koska sitä on supistettu huomattavasti. Vuoden 2008 aikana alijäämä supistuu huomattavasti alle 5 prosenttiin, itse asiassa se supistuu alle 3 prosenttiin, ja avun edellytyksenä olevan Unkarin tekemän sitoumuksen mukaisesti ensi vuoden tavoitteena on supistaa alijäämää 2,6 prosenttiin. Näin ollen, jos tämä tavoite saavutetaan – ja toivon, että niin käy – Unkari joutuu kohtaamaan toisenlaisen ongelman. Se joutuu varmasti kohtaamaan tämän ongelman ja joutuu valitettavasti tekemään niin jatkossakin, mutta ainakaan ensi vuonna sen budjettialijäämä ei ole liian suuri.

Pervenche Berès, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, esitän neljä huomiota.

Ensinnäkin komissio pyytää meitä vastaamaan nopeasti ja joustavasti uusiin pyyntöihin. Mielestäni Euroopan parlamentti on osoittanut, että se pystyy täyttämään vaatimukset. Tänäa hyväksymme 25 miljardin enimmäismäärän ja tarkistamme siten vuoden 2002 asetusta, sikäli kuin tiedämme ehdot neuvoston kanssa käytävälle neuvottelulle, mutta osoitamme tietenkin olevamme, valitettavasti, avoimia ja valmiita tarkastelemaan myös muita mahdollisuuksia.

Toiseksi muistutan teille, että yksi tästä Euroopan yhdentymisen vaiheesta oppimamme läksy on se, että kuuluvatpa jäsenvaltiot euroalueeseen tai eivät, jokaisen jäsenvaltion ensimmäinen solidaarisuuden ja keskustelujen tukirengas on oltava Euroopan unioni. Toivottavasti tämä on tänään selvä meille kaikille, sekä toimielimille että jäsenvaltioille.

Kolmanneksi panen tyytyväisenä merkille komission sitoumuksen julkistaa, tai ensin tarkastella ja sen jälkeen julkistaa, sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnassa että De Larosièren työryhmässä ne läksyt, jotka meidän on opittava Unkarissa syntyneestä tilanteesta.

Viimeiseksi totean, että tässä kriisissä kaikki uskoivat kriisin leviämiskanavia olleen kaksi: toisaalta monimutkaiset rahoitusmarkkinat ja toisaalta reaali talous.

Itse asiassa nyt näemme, että kriisillä on myös kolmas leviämiskanava, nimittäin pääoman liikkuvuus, joka voi vaikuttaa myös yksinkertaisempiin ja selkeämpiin rahoitusmarkkinoihin. Tämän vuoksi on niin tärkeää punoa yhteen reaali talous ja rahoitusmarkkinat, joiden laajuutta meidän on vielä arvioitava tarkasti. Valitettavasti saamme joka päivä enemmän selville. Meillä on ongelma, ja jotta voimme löytää siihen sopivia ratkaisuja, meidän on osoitettava joustavuutta ja kollektiivista älykkyyttä.

Mielestäni parlamentti on jälleen kerran osoittanut kykenevänsä ja haluavansa löytää sopivia ratkaisuja tämän kriisin jokaiseen uuteen näkökohtaan, ja toivoo samalla, että löydämme lopulta myös tarvitsemamme, jotta taloutemme voivat kohdata näiden todella vaikeiden aikojen haasteet.

Puhemies. – (EN) Yhteiskeskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 20. marraskuuta 2008.

16. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

17. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

18. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 22.50.)